TOM

2

Saŭ lucrat în 5 ani și 3 zile, ziua și nóptea ne încetat, începând cu scrierea în annul 1901, Aprilie 6, isvorul tămăduiri órele 8 Europenește, de dimineața, și saŭ sfirșít la 1906. Aprilie 9, ora 12 din zi, saŭ turcește 6, ziua Dumineca Tomi. — și cine se va apuca pe viitor de uă asemenea lucrare istoric al sfîntului Munte Athos; va avea dela Dumnezeŭ plată și de la ómenii recunoștințe.

Schimonah Irinarh Șișman „Prodromit”

1906. Aprilie 9.

Dómne apă- ră și protege sfânta cassa aceasta Românească, sfânt Muntele acesta și tot avutul lui; Pentru rugăciunile Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeŭ.

Cuvioşii părinţii sfinţiţi în sfîntul Munte Athonului.-

Istoria Antică și Modernă.
Descrierea Topo-grafică și Icono-grafică.
Fondațiunile Sfintelor Monastiri, Schituri și Chilii.
Tradițiele și evenimentele.
Sfintele Icone făcătore de minunii din tot sfânt Muntele acesta: Și Minunile Maici Domnului, câte sa putut găsi din toată lumea.
Națiunile și populația.
Produssele naturale și industriale.
Organisația Sfântului Munte Athos; și Administrația.
Ce folos este a merge la sfintele locuri la închináciunii.
Despre Cala-Maria.
Lucrată cu multă pacientă, în chinoviul Român „Prodrom" de Schimonahul Irinarh Șișman Mehedințanul.
în zilele.
Arhimandritului Antipa Dinescu Slăniceanu.
Annul 1901, Aprilie 6.

Chinoviul Românesc
cu Patronul Botezul Domnului
din
Sântul Munte Athos;
№ 259.

Atestăm că presentul manuscript, este lucrat în acéstă Sântă Mônăstire Română Prodromul, de confratele nostru shimonahul Irinarh.

† Superiorul Arhimandritul Antipa Dinescu

1906
Aprilie 30.

Membrii { Pimen. Ieromonahu
Gamaliil shimonahu

Multă ostenélă acéstă carte dar fără artă și caligrafie
Zorian y
exposita 900.

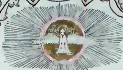

n Numele Pre sfintei Traimi, Tatălui, al Fiiului, și al Sfîntului Duh, carele tot suflețul viază; și al Prea curatei Născătorei de Dumnezeŭ, și pururea fecóra Maria, Carele pentru noi cuvintul și întrupatului Fiiŭ al lui Dumnezeŭ saŭ născut din fecóră. Luăm îndrăzneală a vă deslușii scumpi patrioți și buni creștini pentru Muntele Athonului; și a vă descoperi, dacă nu cu deplinătate, cel puțin măcar istoricește o adevărată înțelegere a locurilor sfinte [illegible].topografic al luĭ istoric. Dumnezeŭ ajutându'mi în această lucrare importantă și de mare interes, mai virtos pentru noi Românii, cari sîntem mai bogații în istorii antice ca ori care națiune; cari aici în orient aŭ ajutat cu banii și odóră la sfintele locașurii Dumnezeeștii. Aici e greŭ de aplicat, din dóuă punturi de vedere. Întâiŭ că grecește nu am știut fiind prea prost, și trebuia ca prin alții se'mi esplice, ca óre. când Apostolul Filip famenuluĭ al împărătesi Candachiei. Al doilea că Monastirile greceștii din Muntele Athonuluĭ sînt prea bogate în antichitățĭ, istorii și documente, dar nici cu un chip nu voesc a le da la lumină; Așa că multă vreme am umblat prin tóte Monastirile, Schituri, Aschitei, chilii cavioți și peșterii, de am cules ceva. Și aceasta mai mult prin inchinoviații românii, di-prin Monastirile greceștii, cari știŭ istoriile mai bine, și prin alții dori-

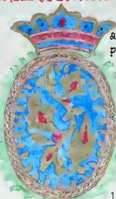
1 Chenarul acesta este al vestitului scriitor Gheorghe Arhimandrit din Monastirea Cernica. din annul 1790.- Manuscript la chilia Monahilor Transilvăneni sfântul Ipatie in schitu sfântu Dimitrie; al Monastirei Vatopedului.

torii de istorii antici, ca sfânta Monastire Rusască sfântul Panteleimon, care numai ea aŭ dat la lumină al Sfîntului Munte istoric, care se va spune acolo la locul ei.

ORAȘELE CU LOCUITORI MIRENII CE ERA ÎN VIACUL AL II.

(1) rașele ce eraŭ în Sfântul Munte pe la annii 200 – 340 după Hristos, până pe vremea împăratului și întocmai cu Apostolii sfântul Constantin, și Maică s'a Elena, celle mai principale eraŭ 8 orașe saŭ tîrgulețe cu locuitorĭ mirenii; iar celle-l-lalte sate, de viacurii uitate nici ruinele lor nu se mai cunosc, că în locul lor aŭ crescut pădurii fiind pământul lucrat; adeverează că sfântul Munte (Acte), a fost inpopulat cu locuitorii cu familiile lor locali, închinătorii de idolĭ, numiți
Ţaconii, Greco-Latini, din acele vremi.
1.). În locul tîrgului Careea, aŭ fost
rașul (Pentapoleos), saŭ cinci cetățiĭ.
2.). În locul chirașa chilii, sub pòlele Mu-
nteluĭ, o- rașu Cleone saŭ Acroftas, aici 'și a-
vea închi năciunea cea mare din tot Muntele.
3.). În locul Monastirii Sfântului Pavel, orașul (Deftero-Clonias). unde se mai găsește și până astăzi un turn în țărmurile mării, și împiatră cu inscripția Demi-Athenodor..

4.). În locul chir. Isaia chilii orașul (Tissos). ¼ ceas de la schitul Romănesc. Prodrom.

5.). În locul Monastiri Lavra, orașul (Nimfiopoleos.).

(1) Littera O manuscript cele 4 sfinte Evanghelii, ale împe... rătesei Pulheria ... aflate in Monastirea Ivirului.

6.). În locul Monastiri Vatopedului orașul. (Dionpoleos).
7.). În locul Monastirii Filofteiului orașul (Olofix).
8.). Pe locul Provata chilii orașul (Uranopoleos). adecă cetatea ceriului.

MONASTIRI RUINATE.

(1).

onastiri ruinate în diferite viacuri pe cât am putut găsî din actele autentice, estrasse d'întru uă carte tipărită de acte în annul 1873, de sfânta Monastire a Rușilor a marelui Mucenic sfântul Panteleimon din sfântul Munte Atos; precum și din istoriile antici grecești. A Împăraților Bizantini a Romanilor de orient. Sfântul Constantin 274- 306. Leon ințeleptul 457- 474. Ion Constatin Monomahul 1048. Romano al III Arghir 1030- 1034. Ion Constantin Duca Iiu 1051. Mihail al IX Paleologul 1312. Andronic I. 1169. Manoil al II Paleologul 1363. Romano din niamul lui Dioghen 1071. Erau în florea lor până pe la annii 1400, de și de multe ori se jefuiau de tilharii de mare, și se ruinau de necredincoșii împărații ca Iulian Paravatul 366- 379. etc. dară îndată se reînoiau de drepți credincioși împărații succesori după vremi. Iară pe la anii 1458, când au fost luat Constantinopolul și împărăția Romanilor de orient de Mohamet al II lea, Împăratul Turcilor,

(1). Literă manuscript cele 3 sfinte Evanghelii, ale împe[illegible]retesi Pulheria 440- 457. aflate în Monastirea Ivirului.

aŭ început din pustietățile Asiei și Africei, hor-
de de vărvari, Turci, Tătari. Haraminii se vie în
Europa, tăia jefuia distrugênd tot ce întîlneaŭ îna-
inte, orașe, sate, Monastirii Monumente etc. Fiind că
pacea și ne turburarea folosește pe cei politicești, și mai
mult a cetelor călugărești, în vremile când înfrumuse-
ța părțile aceștia schiptrurile și împărăția cea drept cre-
dincióse a Romanilor de orient, eraŭ în viacurile aceiea 180.
Monastiri, cu 30.000, călugării; Iară după slăbirea împă-
rățieĭ și până la căderea ei eraŭ 100 Monastirĭ cu 20,000
călugării, într' acest număr eraŭ multe schituri cu viețu-
itorii mulții. Dar Monastirile celle mari cu totul mulțime
de călugării ; iar după desĕvîrșirea cădere a cetății Con-
stantinopolului cu tótă partea rĕssĕritului ; saŭ micșorat
fórte tare, și Monastirile și schiturile și numărul viețui-
torilor călugărilor. Iar care am zis noi schituri mici, saŭ
Monastirióre, saŭ făcut în nume de chilii, sub stăpînirea
Monastirilor celor mari, dar multe saŭ și rîsipit ; și acum
se cunóște din zidirile acelea óre care parte care saŭ risipit.

(1) urmat ca după celle multe necazuri din
pricina căderei desĕvîrșit a stĕpînirei -
grecești, ca bissericile ortodoxe se își
păstreze crestinismul primitiv în tótă cu-
rătenia s'a ; fără adaose și fără știr-
biri, care astăzi staŭ în frunte
prin vechimea și însemnătatea lor,
hotărite de sinódele Ecumenice ; Să-
ntul Monte Athos, și patru mari bi-
serici Patriarhale, anume bisericile
de Constantinopul, Alixandria, Antiohia,
și Ierusalim, iar cu întâitatea între ele.
și întriaga lume creștină ortodoxĕ,
stă biserica de Constantinopul ; nu-

(1) Tot de-la împărăteasa Pulheria. anii 440. 457.- Manuscript in Monastirea Ivirului

mită biserica cea mare; Biserica mumă și Patriarhia Ecumenică sau de a tótă lumea.

(1). ât timp Orientul era sub împărații creștinii; tóte aceste biserici se conduceaŭ de legile și așezémintele bisericești hotărîte și consfițite de sinódele ;– Ecumenice și locale, din cele 8. secole, așezĕminte. din tâiŭ, cari nu numai că eraŭ respectate întru tóte de evlavioșiĭ împeratori Bizantini zișĭ mai sus, ce Domneaŭ asupra lumei creștine din orient, – dar ei însiși își făceaŭ un titlu de onóre, de a îngriji de stricta respectare și aplicare a tuturor legilor și canónelor bisericești..

Cu căderea Constantinopoluluĭ sub turcii, creștinii din orient devenind sclavi, unui popor strein cu neamu și cu religia de ei, popor care în fanatismul sĕŭ religios, unit cu sĕlbăticia caracteruluĭ sĕŭ, nu putea suferi la supușiĭ sĕi nici o altă religiune, tóte bisericile creștine de mai sus fiind supuse dominațiunei turcești, de și voiaŭ și doreaŭ a se conduce și administra tot pe baza vechii organisațiuni canonice date bisericei de sfinții și mari ei erarhiĭ în cele 8 secole, primare, dar respectarea și practicarea acestor hotărîri canonice, nu se puteaŭ aplica în bunul mers al afacerilor bisericești de cât numai întru cât permiteaŭ împrejurările, bunul plac și capriciul stĕpînitorilor ce Domniaŭ asupra lor.

Cuceritorii, este adevĕrat, aŭ recunoscut chiar de la început formal óre-care privilegii creștinilor supușiĭ do-

(1). Tot a împărătesei Pulheria anul 440-457.– în Monastirea Ivirului..

minațiuni lor. Ei le aŭ făgăduit deplina libertate a cultului și a practicilor religiose deplina libertate a-se administra și conduce bisericește după legile și așezămintele religiuni lor, dar tóte acestei privilegii, eraŭ literă mórtă, căci respectarea lor depindea nu numai de bunul plac al sultanilor și vizirilor, dar chiar și de cel din urmă subaltern al administrațiunei ottomane, ba încă chiar de bunul chef al celui din urmă musulman; în aceste timpuri de re triște pentru creștinătate, pentru Ei nu era nimic sigur. Nu era vorba numai de libertatea religióse a crestinilor, dar tot ce aparținea bisericei și religiunei creștine era la disgrația și fanatismul stăpânitorilor. Nu era dreptatea care Domnia, ci iataganul și bunul plac al sĕlbaticilor cuceritorii, de care depindea nu numai averea și onórea creștinilor, dar chiar și viața lor, și iată libertate.

(1) Așa că dacă 'i plăcea turcului una din crestine, o lua cu sila de la părinți ei, și o ducea în haremul seŭ; dacă avea gust turcu lua băeți și 'i turcea, făcându'l din creștin păgân. Dacă turcu 'și cumpăra sabie nóuă în carnea creștinului 'i încerca tăișul. Dacă turcu 'și cumpăra un pistol noŭ în pieptul creștinului'i încerca bătaia; în fine creștinii era ținta tuturor brutalităților acestor păgânii, și a altor ispite cari nu se pot scri cu amăruntul. Tremura Europa de varvariile nemai pomenite a acestor păgânii; Până când Dumnezeŭ aŭ ridicat uă nóuă împărăție creștină de la nord, care bine

(1). Alfa [illegible] a împarat[illegible]: [illegible] 440-457.-- [illegible] Monastir[illegible] Ivirului

respectează legea lui Dumnezeŭ (RUSSIA). care intervenind pentru tótă creştinătatea din Orent; că luînd armele la anul 1829. laŭ bătut până la Andrianopul, la 1855. lar fi mântuit de nu intervenea Europa. Iara la 1877. laŭ bătut până la sfânt Ştefano la porţile Constantinopolului, şi èrăşi aŭ intervenit Europa, saŭ mai bine zis; nu aŭ voit Dumnezeŭ pentru păcatele creştinilor. Insă în bătaia cea din urmă laŭ smerit fòrte, şi aŭ dat drepturile creştinilor subjugaţi, şi acum se pòrtă mai cu omenie faţă cu creştinii.

[1] Această stare de lucruri a Domnit în Orientŭ pentru creştinii până în zilele nóstre. Şi în tot cursul timpuluĭ Domniei semilunei a supus dominaţiunei sale orientul creştin, până în ultimile decenii ale secolului nostru. Dară dacă turcii învinşii cedaŭ pentru moment, şcenele sîngeròse contra creştinilor se răpetaŭ fòrte degrabă, drepturile creştinilor asigurate prin tractate d'a lise garanta viaţa onórea şi libertatea religiòssé eraŭ călcate în picòre, şi starea de împilare şi ne asigurante demai înainte, se continua.

Domnia musulmană abia în secolul nostru s'a convins că trebue se 'şi schimbe modul de a guverna şi administra poporale, mai ales pe celle creştine. Ea pune în vederea tuturor comunităţilor şi în deosèbi Patriarhiei Ecumenice din Constantinopul, care reprezântă autoritatea supremă bisericească şi naţională, şi care se concetra tòte interessele politice naţionale şi bissericeşti ale

1). Alfa imperial Bizantin, a împărătesei Pulheria anii 440-457. - în Monastirea Ivirului.

tuturor din Imperiul ottoman, ca ea se 'şi facă anume regulamente după care să se conducă şi administreze bisericeşte şi politiceşte, şi acest regulament se fie recunoscute şi aprobate de înalta portă suzarană. Acomodându-sĕ la nóua stare de lucruri, se asigure comunităţilor autoritatea şi puterea pe care Sultanul Mahomet al 2lea şi următorii luĭ a dătu-o patriarhilor şi Episcopilor creştinii.

(1) Pentru ce acestea răutăţi în de obşte suffer creştinii din orient ? Pentru ce !!! Drept eşti tu Dómne şi drepte sânt judecăţile tale, că nici creştinii nu 'şi păza celle creştineşti, dogmele lăsate de Domnul nostru Isus Hristos, şi de plăcuţii séi sfinţiĭ părinţiĭ, ci le călcaŭ Împăraţii, Domnii şi boerii, şi le batjocorèŭ, scornind fel de fel de eressuri, în loc se 'şi chivernisască de ale ţării lor; Ei se agăţaŭ de biserică, şi goneaŭ prea mult biserica luĭ Hristos, şi pe slujitori Eĭ, şi mai vîrtos călugărismul. care acele împărăţii saŭ desfinţat, ca împărăţia Romanilor, care era în totă lumea; acum saŭ făcut in sute de bucăţii. Precum şi împărăţia Bizantină; iară-şi mult aŭ gonit biserica lui Hristos şi călugărismul; şi iată că saŭ desfiinţat de Dumnezeŭ, şi in locul Preoţilor şi călugărilor cuvioşii şi sfinţiĭ, care era pline temniţile de dênsiĭ, pentru că mustra rătăcirea lor; Aŭ trimis Dumnezeŭ pe turcii varvarii şi hogi cu cealmale verzi în cap păgânii preste ei; şi iaŭ smerit în cât şi cel mai mic turc cu un pistol la brîŭ 'i punea metanie şi 'i săruta mina; Iară de se ducea Paşa saŭ la vizir, se prosternea şi 'i seruta mâna. Asemenea Regii şi Domitorii supuşiĭ Sultanuluĭ, se tiraŭ pe bringi şi 'i sĕruta aşternutul Sultanuluĭ păgân, că de la Preoţii şi călugăriĭ nu aŭ voit se ea blagoslovenia, ci le aŭ dat Dumnezeŭ după faptelĕ lor, că eraŭ mîndri îngâmfaţi, iconomahiĭ, adecă nu se închina la icóne, nici pre

(1). Litera p Manus[illegible] Ană.

cei ce era credincoșii nu 'i lăsa sě se închine, ci multe muncii le da. Așa că cu dreptate de la Dumnezeŭ pătesc ei acestea de la păgânii turci, și smerenia aceasta aŭ fost până la anul 1855, când cu bătaia de la Crimea și Savastopul, aŭ urmat așa.

1 Sultanul dacă eșa la plimbare, un ianicier mergea înainte cu sabia scósă, și cine nu îngenunchia la pământ cu fața în jos, 'l tăia în bucăți; Deci toții creștinii se prosterneaŭ la pământ ca se nu vază fața sultanului. După cum aŭ început și acum unii din creștinii, se critice și se defaime biserica lui Hristos și pe slujitorii ei preoții și călugării, și dacă aceasta va ajunge la culmea răutăți, negreșit că va veni pedeapsa lui Dumnezeŭ peste fiii ne ascultări răsvrătiți și batjocoritori. Acum creștinii din orient, de și subjugați, dară 'și țin credința lor primitivă lăsată de la Domnul nostru Iissus Hristos, și creștinii nu ciuntiți, saŭ ca o haină nóvă și cuogaură în spate. Saŭ după cum zice sfântul Apostol Iacov fratele Domnului, este ca un lanți lipsind un belciug, cele-lalte rămân netrebnice așa și credința creștinească drept slăvitóre. credinta lui Hristos una este; cine aŭ scos un cuvênt din credinta lui Hristos, și aŭ pus în loc învěțěturi omenești, aceia saŭ stricat și saŭ făcut în sute de bucății, de unde aŭ eșit anarhia. se știe de toți, că biserica e mama scólei; Bisserica a înființat întâiŭ școla în țară, și până anuse înființa școla, Elevi se învăța de Preoții și dascălii Bisericilor, cum este astăzi în Rusia:

că nu numai în scoli, dar și inparticular și preotese-
le Preoților învață pe bëeți și fete religia, cari se fac
cetățeni buni evlavioșii și cu frica lui Dumnezeŭ. Că numai
instrucțiunea și educațiunea greșită și streină de biserică aŭ stri-
cat caracterile, scoțind religia din școli lucru cel mai grav, inlo-
cuindu-o cu gemnastica de teatru, și cântări din vioră și din
gură ca țiganii, ce evlavie se aibă elevii aceștia, că privesc bise-
rica ca pe niște netrebnice, și pe Preoții și slujitorii ei ca pe niște
stafii; mărginindu-i rolul numai la botezuri cei ce se mai botea-
ză, și la cununii, care se mai cunună religios; și la înmormântă-
ri; cu tote lipsurile ce astăzi suffere bisserica lui Hristos, dar
nici o dată nu va peri, și o dată va veni mai mare, mai stră-
lucită prin sine însuși.

(1).

Se revenim la biserică Rusască, care este forte înaintată învățetura bisericească, în cât în viacul de acum aŭ covîrșit pe totă lumea cu evlavia și milostenia, cu biserica și cu împărăția merg forte repede spre progres; fiind că bisserica este un institut fondamental altării și temelia țări. În Russia nu numai bărbații laici dar și fămeile lor, mai tote știŭ slujba bisericească, și cântă înstrane la sfânta leturghie, la sfântul Mormânt la Ierusalim și în tote bissericile numai fămei cântărețe. Pe când la noi în Romania, uni în viața lor decând so fi botezat nu saŭ dus la bisserică, misaŭ întîmplat se văzi; că un drept credincos creștin în etate de 60 anni, saŭ dus și el din întîmplare la bisserică, dar nu știa cum și unde să se închine la sfintele

1. Littera 3 cu lenesu a impăratesr Pulheria.. anni: 440-457. in Monastirea I[illegible]

Icóne sta și se uita ca un sălbatic, niște fămei lau purtat pe la sfintele icóne de sau închinat, pe cât în învățăturí streine și greșite era pricopsât.

(1) Multe ași avea de zis pentru Preoții și clerul bisericesc din România, că sunt fórte înapoiați cu biserica, în adunările mirenești la alegeri și partizi; care este interzis Preotului să se amestece în gâlcevile și judecăți mirenești; în privința bisericei ne au întrecut mult vecinii noștri Bulgari, un stat mic înființat la 1878 și Sirbia.

În vremea de acum, se află la noi aicea 21, Monastiri mari și 13, schituri și câte-va sute sihăstreștí chilii și colibií cu Monahií, carí viețuesc aici în sfântul Munte Atos ca la 8100, dintre care cei mai mulți Grecii și Rușií, și după aceștia Românii, Bulgarii, Sirbií și Georgienii (Ivíriți); Bine înțeles, că numai aceea Monahií, carí aŭ omologhie (înscris), și recunoscuți de suprema Monastire de care depandă. Iar din frații noi incepătorii, nu saŭ scris prin Monastirii și schiturí, carí trec peste 10,000, în totalul general.

Schitul Românesc „ Prodromul " și Schiturile Rusești Serafŭ, Proorocul Ilie, și Schitul Bogorodnița Bulgar, sânt de o potrivă ca și Monastirile împărătești, de obște priimesc mosafirí și fac milostenie, Iar chilii cu paraclise, și care se urcă până la 800.- de chilii.

Și protectórea și apărătórea al acestuí Sfânt Munte, este aless de Maica Domnuluí din pronia și voirea cea prea înaltă a rămânea partea a Prea sânției Sale, și a vețu-í locuitorií numai și numai Monahí cu viață sfântă și îmbunătățită, și a vedea nu multe alte de cât locașurile luí Dumnezeŭ, cele pline de locuințe călugărești, turburări multe ne aflându-se după cum sunt în lume, priciri, judecății, strigări etc; ci preste tot locul întil-

(1). Litera M. a [illegible] curios.- Gherghe Arhimandrit. staretul Cernica anu.— 1780.-

nire și vedere numai a călugărilor.

Dar Monastirile cele mari sânt despărțite cu viața de obște, iar unile sânt diortime, ‹viață slobodă›. întru acela-și Monastiri, aŭ întru dênsele rînduială așa; 'și ea fie-ște carele porția sa, peşte, brânză, unt-de-lemn etc, și 'și gătește cum vre, și mănîncă iară-și când vrea. În-trapeze se adună cu toții când este praznicul Monastireĭ, se mai adună și preste an de câte-va ori; rînduiala în bisserică este ca să se adune cu toții, și cei ce slujesc prin ascultările sfintei bisserici, la chelării, și la altele; cari sânt și mai mari și mai mici ascultări, aŭ leafă; după cum este ascultarea de grea, saŭ ușóră așa priimesc. Și cu toții aŭ óre care leafă de a 'și face hainele; pentru priimirea óspeților este bine pentru cei streinii, și pentru lucrătorii argații mirenii, în tot d'auna iaŭ de la trapeze bucate.

Ne căutând noi la aceia că 'și iaŭ acasă și 'și gătesc și mănâncă; dar unii din trênșii la zilele cele de postŭ îndelunghiază postul, ca se mănînce mai tirziŭ; nefiind niminea ca se 'l oprească; dar la biserică la vremile celle rândutte merg cu toții. Idiortimitii, saŭ cum scriŭ rușii ‹statnii›, Monastiri sânt Nouă.

Acum se zicem pentru Monastirile celle de obște, cari grecii le zic chinovii; Aŭ după tipic mergerea cu viața din tóte se fie de obște, se îndreptează de starețul care este ales și pus de stăpînire Egumen, saŭ Arhimandrit: și se aleg de către toții frații 4-sobornici, saŭ după locul acesta epitropii, și așa povĕțuirea și îndreptarea a tuturor lucrurilor este ca sĕ se îndrepteze de cătră dênșii. Și cu toții se supun la ascultare la slujbele sfintei bissericii se chiamă cu cuvinte aspre la nesupunere, și i. se pune canon numai de cât, afară

1. [illegible] Littera. D. A a Diaconului Coresi [illegible] Tirgoviste în România.

de cei cari sânt bolnavi în spital, și duși afară. La trapeză iară-și când trage clopotul se vie la massă cu toții, pentru îmbrăcăminte și încălțăminte se daŭ fieste căruia când 'i lipsește. Preoți când slujesc sfânta Liturghie pune metanii starețuluí saŭ Egumenuluí până la pământ.

(1)
Viața chinovială este înaltă și cu mare răbdare până la sfârșit, că ast-fel cel ce este de chinovie și merge pe calea ascultărei, acela este cel mai iscusit, și lăpădarea de sine, pentru aceasta între unu nu pote se bage vrajbă ca în celle diortime. Dar i se întîmplă luí nu intr' un saŭ intr' o lună, dar chiar într' o zi multe ispite se rabde cu mulțemită, și atunci va veni bine cuvêntarea luí Dumnezeŭ; cel ce este de chinovie, mai cu lesnire de cât alțií cari trăesc de sine se mântuesc, după cuvêntul starețuluí cel de chinovie intr' un an de zile ajunge la atâta sporire, în cât un pusnic de sine nu pôte se ajungă în 10 ani de zile la acea viață. Pentru ascultarea necârtită și pentru tăerea voii sale, aceasta este cea adevêrată puterea ascultărei, aceasta este calea chinovială și calea mântuirii, hainile, trapeza la chinovie tote una sânt, necârtirea din mîncare, aceia aŭ pace în tot d'auna mai mult ca cei ce postesc, pentru că adevêrata ținere pentru mîncare cu neputințe pentru grelile ascultări la Monastirii; atuncea nu se cere nici post pentru că nu are nici un folos de va posti de voia luí, la vreme de nevoe unde se cere se fie putere la ascultare; Așa este, că la chinovie mare este și post dar la vremea luí; d'a ascultarea cum se zice mai scumpă este de cât postu și de cât rugăciunea.

Din tote sânt la sfântul Munte mai mult de 12, și care numesc obstejite aceste „ Prodrom „ Rusești Proorocul...

(1). Litera V. a împărătesei Pulheria anii 440-457. în Monastirea Ivirului.

Seraiŭ, saŭ sfântul Andreiŭ; și Bogorodnița Bulgară, aceste patru Schituri se pòte zice cu numele că sânt că și Monastirile după ascultările și după chinovia care o țîn după viața Egumenilor, adecă îndreptările se aleg de Membrii consiliuluĭ mator ca la Monastirile de chinovie, aleg stareți cu viață și după înțelepciune. Dar de la Schiturile diortime aleg Dichiŭ pe un an de zile la opt Maiŭ în fie-ște care an.

1) chiturile se deosĕbesc din Monastiri la locurile deosĕbite, și pravila se păzeste; și afară de simbăta, dumineca și joia, nu desleagă la peste și unt-de-lemn la obște. Iar viața Aschitenilor mai mult se deosĕbește ca cei din Monastire, că aceștia aŭ mai multă voie. La Schiturile diortime trăesc despărțiți 1 și câte 3.- prin chilii, dar dumeneca și la zile de sĕrbători, se adun la Chiriaco de fac privighere și sfânta liturghie, și după eșirea din bisserică se duc fieste care la chilie, și întru aceste schituri se găsesc prea puțini Ieromonahii pentru slujba Schituluĭ și carĭ 'ĭ poftesc la zile de sĕrbători de fac liturghie. La vreme de nevoe pentru ne ajungerea trebuințĭ bisericii cei mari, 'ĭ chiamă de se adună toțiĭ și fac panghinea la ce nevoie aŭ.

i mai sânt trăitori de sine, carĭ se deosĕbesc în pustietate, și trăesc în adincimea pustii singuri; numai rari ese la mărturisire la Duhovnnic, hrana lor le este castane sĕlbatice, rădăcinii, erburi, și rari mă-

1) ... 440- 457- ... Monastirea Ivirului.

nincă pâine. Și vieṭuitori de aceștia sânt mulṭii, la carii alṭii din trênșii vin pe la Schituri și Monastiri la rugăciunea de obște, și se împărtășesc cu sfintele taine, și priimesc de la Monastiri posmac și haine, afară de acestea; Mai se găsesc în Sfântul Munte ómenii sĕraci cari rabdă pentru Dumnezeŭ; și umblând din Monastire în Monastire ardêndu-se de sòre și înghețând de ger, ne avênd unde se 'și plece capul, i se întîmplă lui multe răbdări; răceli, fòmete, setoși, ne-ajungerea de nimic; umbând prin Munte, din loc în loc. Acești feliŭ de ómenii se liniștesc când vine mòrtea, și nu 'și mai pune în minte unde și cum va muri numai ca sĕ se mintuiască.

1) Mai sânt ast-feliŭ de ómenii seracii streini, cari naŭ nici haine pre dênșii nici pâine; Primăvara și vara pentru arșița sòrelui se sue la munte; Dar èrna se pogòră jos la locurile numite Cormița, și mare viglă a 2. și acolo staŭ ei tòtă èrna până când trece earna; și 'i hrănește Monastirea Rusîcu.

Chilii în sfântul Munte de obște sunt puse la așa locuri unde este apă și loc liniștit la care din-trênsele se găsesc că aŭ locuri bune, vie, aluni, măslini etc. Și sânt și din trênsele cari nu aŭ nimic fără numai apă de plòie în sternă și la loc sĕlbatic; aceștia sânt care saŭ lepădat de lume și aŭ tăiat voile sale până în sfîrșit, ca se numai vazĕ lume, petrece viață îngerească, și afară de rugăciuni și gânduri Dumnezeești; adîncă pace alt nu voesc aceștia. Chiliile în sfîntul Munte sânt supuse Monastirilor, și fiește carele din trênsele priimește din frații după puterea lor, chiliile se vênd numai la călugă.

1) Littera M a imparatesi Pulheria annii 440-457. tot in Monastirea Ivirului.

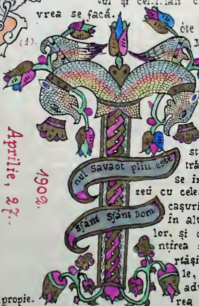

rii, dar la mirenii cu nici un feliŭ de preţĭ nu le daŭ se cumpără după voia Monastirii; carĭ le daŭ la mână omologhie ⟨înscris de cumpărare⟩; în care se insamnă tóte ce are cassa; şi stareţul care este întrênsa, din obştea din frăţimea carĭ sânt trăitorii cu el, se alege şi pune 1 saŭ 2, în omologhie. Şi după mórtea stareţului ceĭ ce sânt după dênsul, cere ca se se înoiască omologhia ca se puie din trênşiĭ maĭ mare, şi ceĭ.lalţĭ va urma asemenea, şi după acestea tóte într' un an de zile plătesc Monastiri bir după câţi sânt în omologhie, şi după stĕpînirea Turceasca; din care cere şi de la Monastire cu blagoslovenie lemne scânduri pentru înoirea caselor şi ori ce aŭ de nevoĭe, sânt datorĭ ca se le dea:

Şi aşa ei trăesc ca nişte stĕpânii, sânt datorĭi se curăţe locurile cât ţîne parcelul luĭ de pămînt, dară dacă o va vinde ·ĭ fac preţĭ cum este ea de bună. Monastirea la aceasta nu se amestecă de cât numaĭ cere Monastirea de la cel ce a cumpărat chilia a parte %, iară cel ce o vinde a 10 parte la % ⟨resim⟩, din preţul caselor. Aŭ şi această cuvêntare care predaŭ chilia că póte Monastirea nu voeşte pe acel care cumpără chilia, atuncea rămâne el în casĕ, şi nu póte se vinză chilia. Se întîmplă de cumpără chilie şi este turburătoriŭ şi nu póte se trăiască niminea cu el până la mórtea luĭ, şi pentru aceasta chilia aceĭa rămâne Monastiri. După aceste întîmplări, părinte cu fiecor, saŭ frate cu frate, după mórtea unuia din trênşiĭ, şi cel.lalt ne fiind scris în omologhie, nu póte se fie moştenitoriŭ; aicĭ neamurile nu aŭ nicĭ o putere. Şi pentru înplinirea cuvêntuluĭ de chiliĭ şi colibiĭ, şi pentru câte sânt în sfântul Munte ele sânt supuse Monastirilor ca se nu facă nimic fără blagoslovenia Monastirilor, numaĭ atâta aŭ ca se pue unul după al-

tul și cel.l.lalt cum o vrea se facă.

(1). Tòte Monastirile din sfântul Munte plătesc bir turcului, și după acestea tòte Monastirile aŭ Metòce afară de sfântul Munte aŭ și prin ostrovele care se vĕd pre Marea Arhipeleagului; și dintru aceste Metòce aŭ întreținerea Monastirilor: După acestea ca se avem înțelegere cum trăesc Monastirile și chiliile, și se începem cu adjutorul lui Dumnezeŭ cu cele-l.lalte ale sfântului Munte locașuri, ca se le dăm se înțeleagă în alte părți dulceața verdețurilor, și ostănelile luminătorilor, și sfințirea sfântului Munte; ca se o impărtășim la toții prietinii și neamurile, și cu această înțelegere, se o aducem la cunostiința òmenilor apropie-rea feți pentru lucrurile sfântului Munte, și prescrierea prin adjutorul lui Dumnezeŭ, ne învață după cum am înțeles de la schitul Cinobiŭ Românesc „ Prodrom „ care se numește și oltarul sfântului Munte; că de aicea se incepem înțelegerea, ca se cunòștem pacea inimiĭ; pentru sfințirea gândurilor, și pentru sfintele mòște, care sunt multe în sfântul Munte Athos.

Aprilie, 27. 1902.

(2) Maiŭ întâiŭ de tòte luăm cuvĕntul de unde l-am lăsat, și se revenim la monastirile ruinate în differite viacurĭ, pe cât am putut găsi scrise prin blibioticile Monastirilĕ Aftonuluĭ, și pe urmă cu istoricul.

(1) [illegible] anii 440- 457.- (2) Litera în [illegible] ie [illegible].

,,1. Schitul glosia, acum chilia chir Isaia era înfiinţĕ la 1430. este pe moşia Lavra.

,,2, Sf. Vasile, este la răssărit la capul Muntelui pe moşia Lavra,

,,3. Sfântul Gheorghe, la mijlocul drumului cum mergĭ spre Lavră.

,,4. Sfântul Gheorghe alt, la miază nópte; Aceste dóuă schituri, se zice că aŭ fost româneşti pe moşia Lavra.

,,5. Sfântul Gheorghe, spre miază-zi la Catunache- Lavra.

,,6. Sfântul Elefterie vechiŭ, spre răssărit de schitul Lacu, pe moşia Lavra.

,,7. Monastirea Sotira, spre apus de schitul Lacu, pe moşia Sf. Pavel,

,,8. Schitul Turlŭtiuluĭ, acum chilia Părintelui Sava Român. pe moşia Lavra.

,,9. Schitul Culcĭuluĭ, pe moşia Watopeduluĭ.

,,10. Monastirea Xilurguluĭ (a lemnaruluĭ), acum Schitul Bulgar Bogorodniţa pe moşia Rusicu.

,,11. Monastirea Xestus (acum schitul Rusesc Seraiŭ,) pe moşia Monastirei Watopedu.

,,12. Monastirea Sf. Nicolae, pe moşia Monastirĭ Watoped.

,,13. Sfântul Gheorghe, spre miază-zi de chilia Sf. Ipatie: pe moşia Monast. Vatoped.

,,14. Schitul Sf. Dimitrie vechiŭ. pe moşia Monastirĭ Vatoped.

,,15. Monastirea Juguluĭ.

,,16 Monastirea Trohala.

,,17. Monastirea Pleşuvuluĭ.

,18. Monastirea Scorpieĭ.

19. Monastirea a luĭ chir Pavel,

20. Ego so? presbiter Monahus, et, abbas sancte Maria sic cenobii Amalfitonorum me sub-scripsi. anul 1169. pe moşia Lavra, grecii 'ĭ zic Morfono.

,,21 Monastirea Scamandrinuluĭ.

,,22 Monastirea Politului.

,,23 Monastirea Calafatuluĭ.

,,24 Monastirea Sfântul Minna.

,,25. Monastirea Sf. Dimitrie.

,,26 Monastirea a luĭ Petru Calestul.

,,27 Monastirea Sfânta Trăime.

28 Monastirea Sfântuluĭ Efrem.

,,29 Monastirea Lutrachiuluĭ.

30 Monastirea Weriotuluĭ.

,,31 Monastirea Sfântuluĭ Gheorghe.

,,32 Monastirea Caleagreĭ.

,,33 Monastirea Sf. Dumitru.

34 Monastirea Saravaruluĭ pe moşia Ivirului, cum treci podu de piatră la careea în dreapta.

35 Monastirea Mântuitoruluĭ.

36 Monastirea a luĭ Petru.

37 Monastirea a bunuluĭ Nisip.

38. Monastirea a sfinților Mucenici.
39. Monastirea a Theologului.
Monastirea a Xirocastrului.
41 Monastirea Țimnischi.
42. Monastirea a lui Placa.
43. Monastirea a lui Ionna.
44. Monastirea al Vanizei.
45. Monastirea Calinicului.
46 Monastirea al Plinului.
47 Monastirea Sichirului.
Monastirea a lui Sareff.
49. Monastirea a Sfântului Gheorge.
50 Monastirea a lui Barbă-Lungă.
Monastirea a lui picor de Câne.
52. Monastirea a lui Vulpie.
53. Monastirea a lui Alipie.
54 Monastirea Psedachiului.
55. Monastirea Mîntuitorului Saravarului.
56. Schitul Provata, pe moșia Lavra
57. Schitul Măgula, pe moșia Monastiri Filofteiului.
58. Schitul Cati-Deinoni (Calimița),
59. Schitul Sf. Artemie (Samaria) pe moșia Monasti. Simen.
60. Schitul Sf. Apostoli.
61. Schitul Hilatara.
62. Schitul Ziga.
63 Monastirea Carsieschi.
64 Monastirea Troila.

65 Monastirea lui or.
66 Monastirea lui Savva.
67 Monastirea Varnoviți.
68 Monastirea Sfântului Filipp.
69 Monastirea Caspacului.
70 Monastirea sfântului Dimitrie.
71 Monastirea a Profetului Ilie.
72 Monastirea a lui Nechifor.
73 Monastirea a Sfântului Nicolae.
74 Monastirea a Sf. Vasilie.
75 Monastirea a Haronului.
76 Monastirea a Sf. Procopie.
77 Monastirea Neachiilor.
78 Monastirea Scorodon.
79 Monastirea a lui Harond
80 Monastirea Halca (căldărari) în tirgul Careea.
81 Monastirea a Sf. Ștefan.
82 Monastirea a Sf. Efstatie, acum chilie la Miropotam.
83 Schitul Spinilor, la sfântul Nill. pe moșia Lavra.
84 Monastirea Xirorirachiŭ (piriŭ uscat)
85 Monastirea Coclihiera (a melcilor).
86 Monastirea Ravduhului
87 Monastirea Hrisurari mari.
88 Monastirea Hrisurari mici.
89 Schitul Falagra.
90 Schitul Seredin.
91 Monastirea Hormița.
92 Monastirea Arcu.
93 Monastirea Cornia.

(1) elle 20 Sfinte Monastirii împărătești, trei-spre-zece Schituri, din care 45 chilii numai Românii, iară celle-l-lalte chilii, Grecești, Rusești, Bulgărești și Sîrbești, aflate astăzi în Sfântul Munte Athos, se scriŭ la totalul general, câte biserici mari quathedrale, cu paraclise și sfinte mòște are fie care: precum și ale chilioților. Totalul părinților în parte, câți Românii se află prin Monastirile, Grecești, Rusești, Bulgari, și Sîrbii, după cum se vĕd în Tabloŭ de mai jos. Și ca se aducem pe cetitorii în deslușire, de și saŭ scris aici in tabloŭ 21 Monastiri, însă numai 20 Monastiri figurează. Monastirea Protatu (Careea, este desființată; este numai local de judecătorie călugărească numită chinotită, vedi înainte la locul ei.

Nº corent	Monastirile despre Miază-noapte.	Biserici Mari.	Paraclise	Sfinte Mòște	Părinți Românii	Părinți Greci	Părinți Ruși.	Părinți Bulgari	Părinți Sîrbii	Părinți Iviritu	Totalul Părinților
1	Monastirea Lavra	1	23.	55.	1	129					130
2	„ Caracalului.	1	19.	11.	2	78.					80
3.	„ Filofteiului.	1	17.	4.		60					60
4	„ Iviru.	1	17.	53	3.	147					150
5	„ Cotlomușu.	1	7.	21		80					80
6	„ Protatu (Carea).	1	1								
7	„ Stavronichita.	1	15	17		10					10
8	„ Pantocrator.	1	8	25	1	99					100
	Totalul.	8	107,	186,	7	603					610

(1). Li[illegible] C. a împărătesi Pu[illegible]eria [illegible] 440 – 457. – in Monastirea Ivirului.

No. curent	Monastirile despre Miază-nópte	Biserici Mari	Paraclise	Sfinte Moşte	Părinţi Români	Părinţi Greci	Părinţi Ruşii	Părinţi Bulgarii	Părinţi Sîrbii	Părinţi Iviriţii	Totalul Părinţilor
9	Vatoped.	1	12	21	2	198					T.13. 200
10	Egsfigmenu.	[illegible]	15	18	[illegible]	77					T.12 80
11	Helindarul.	1	16	[illegible]	2				58		T. 60
	Totalul.	3	16	[illegible]	[illegible]	[illegible]			58		340
	Suma din urmă.	8	107	186	7	600					640
	Sfintele Monastiri Impărăteşti despre a miază-zi.										
12	Monast. Sf. Pavel	1	[illegible]	14	2	78					T.23. 80
13	„ Dionisiului.	1	[illegible]	[illegible]	6	[illegible]					T.22. 120
14	„ Grigoriŭ.	1	13	[illegible]	1	[illegible]					T.21 80
15	„ Simon-Petra.	1	[illegible]	[illegible]	.	100					T.20. 100
16	„ Xiropotamu.	1	[illegible]	95	[illegible]	[illegible]					T.19. 100
17	„ Rusicu.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]		[illegible]				T. 1500
18	„ Xinoff.	[illegible]	[illegible]	[illegible]		150					T.17. 150
19	„ Dohiaru.	1	[illegible]	28	3.	77.					T.15 80
20	„ Castamanitul.	[illegible]	8	25		80					T.16. 80
21	„ Zugravul.	1	11	27	20	[illegible]		180			[illegible]
	Totalul.	22	352.	613	78.	[illegible]	1470	180.	58	.	[illegible]
	Schiturile cu viaţă comună, saŭ pe care se numite Chinovii.										
1	Schit. Român. Prodrom.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	88	2	.				T.2 4 90
2	„ Rusesc Seraiŭ.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	7	.	[illegible]	.	.	.	T.11 [illegible]
3	„ Proorocul Ilie.	1	[illegible]	[illegible]	5.		[illegible]	.			T. 300
4	„ Bulgar Bogorodniţa	1	2.	[illegible]	.			25.			T.18. 25
5	„ Rusesc Cormiţa.	1	7.				[illegible]				T.18 300
	Totalul.	27	383	757	178	1686	4663	205	58		4785.
	Aschitei cu viaţa aparte, cari traesc din lucrul mâinilor lor.-										
6.	Schit. Român. Lacu.	1	16.	4.	64	„	„	„	„	„	T.33 64
7.	„ Crecesc Cotlomuş.	1	[illegible]	[illegible]		120.					T.? [illegible]0
8.	„ Iviru.	2.		10.	5.	35					T.6. [illegible]0
9.	„ Capsocolivi.	1	24	24		110	5.				T. 115.
10.	„ Sânta Anna	1	45.	23.		150					T. 150.
11.	„ Neia Schit	1	[illegible]	[illegible]		[illegible]					T. 100
12.	„ Xinoff	1	[illegible]	[illegible]		50					T. 50
13.	„ Sf. Dtrie Vatoped.	1		6.	12	58.					T.17. 70
	Totalul general.	36	507.	873.	259	[illegible]309	2668	205	58.		[illegible]

Chenar de la Monastirea şi Episcopia curtea de Argeşi în România, făcută de Neagoe Bassarab Domnul Românilor la anul 1517. 7025. şi sfinţită de Patriarhul Teolipt.

Nr. curent	Tote chiliile Românești.	Biserici Mari	Paraclise.	Sfinte Moaște	Părinți Români	Părinți Greci	Părinți Rușii	Părinți Bulgari	Părinți Sîrbi	Părinți [illegible]	Totalul
	Totalul din urmă.	[illegible]	507	873	459	2309	[illegible]	[illegible]	58		[illegible]
	Chilii mari cari vin în poziție de Schituri chinoviali.										
1	Păr. Teodosie (Provata)	1		4	30,						30,
2	Ilarion Mona- Idem.	1			11,						11,
3	Teodosie (Sf. Ipatie.	1			5,						5,
4	Ilie Iero- (Culciu)	1			7,						7.
5	Calist Zinca Schimo-	2			3						3.
6	Sava Schimo-(a iazmă)	1			3.						3.
7	Sava Monah (Careea).	1			5,						5.
8	Gherasim Iro-(Capsala).	1			10,						10,
	Totalul.	45	507	877	534	2309	2608	205	58		5568
	A doilea serie de chilii mai mici cari au și biserici.										
9	Popa Casian (Ciolăneanu)	1			2,						2,
10	Spiridon Mona (Provata)	1			2,						2,
11	Popa Mihail (Culciu).	1			5,						5,
12	Popa. Irodion (Capsala)	1			9,						9,
13	Păr. Sava (Simon.Petra)	1			4,						4,
14	Ghedeon (Sf. Vasilie)	1			1,						1,
15	Zosiman (lîngă Seraiŭ)	1			3,						3.
16	Roman (Schit. Ivirului)	1			4,						4.
17	Ignatie Idem,	1			4,						4,
18	Serafim (Simon-Petra)	1			4,						4,
19	Ghemnasie (Ploeștean)	1			4,						4,
20	Popa Mihail (Schit.Vatoped)	1			3,						3.
21	Cosma	1			2.						2.
22	Ioachim (Sf. Teodor [illegible])	1			4,						4,
23	Gherasim (Xiropotam),	1			4,						4,
24	Visarion Răzaș. (Sf. Ana)	1			3,						3,
25	Antonie (Ploștean)	1			3,						3.
	Totalul,	69	507	877	395,	[illegible]	2608	205	58		5629,
	Calivioții sau colibii care n'au Biserici.										
26	Monah Evsevie (Hairu).				1,						1,
27	Antim (Calimița Vatoped)				2,						2
28	Ilarion Monah, Idem,				2,						2
	Totalul.	[illegible]	507	877	400	2309	2608	205	58		5634

Nº curent	Numirea a tuturor chiliilor, și căvițlor Românești	Biserici Mari	Paraclise	Sfinte Moște	Părinții Români	Părinții Greci	Părinții Rusi	Părinții Bulgari	Părinții Sirbi	[illegible]	Totalul.
	Totalul din urmă	62	507	877	400	2309	2665	[illegible]	58		5634
	Caviotșii sau colibri cari nau Bisericii.										
29.	Vartolomeŭ Mona (Calimița)				1						T. 11 1,
30	Panteleimon „ (Prodromit)				1						T. 11. 1,
31	Popa Teodosie (Calimita)				1						T. 11 1,
32	Cordie Mon. (Prodromit)				1						T. 11 1,
33	Patrichie „ (Ciolăneanu)				2						T. 11. 2,
34	Veniamin „ (Calimița)				2						T. 11. 2,
35.	Ilie Mona. (Capsala-Iufta)				3						T. 11. 3,
36	Nicodim, „ (Calimița),				2.						T 11 2
37	Irodion, „ (Capsala),				2.						T. 10 2
38	Atanasie „ „				1						T. 10 1
39	Panteleimon, „ (Catunache)				2						T. 3 2
40	Nifon, oltènu, „				1						T. 3. 1
	Totalul	62	507	877	419	2309	2668	205	58		5653
	Peșterile aprope de schit, din care două grecești cu minuni										
	Nifon, Ieros. Romîn Prodrom-	1			3,						T 3 3,
2,	Hariton, „Grec, Sf. Atanasie	2				3					T. 3. 3
	Nill, Grecii.	2				4					T. 3 4
	Totalul General	67	507	877	422	2316	2668	205	58		5663
	Se adaogă la populație.				70	150	2000	60	30	50	2400
	Efectivul	67	507	877	492	2466	4668	205	88	50	8,063

Adecă 24 biserici mari Catredale împărătești mari, și 43 mai mici, cari fac 67, că alte Monastiri, ca Rusicu, Vatoped, și Xinof, aŭ 2 biserici mari împărătești și domnești, cari în numărul acesta intră și bisericile dela 13 Schituri, și dela chiliile mari Românești; paraclise 507. sfinte moște 877, iară fără nume forte multe, din cauza invaziunilor și a robiilor varvarilor Arabi și Turci, ascunzindule din loc în loc, și trecênd vremi, și aŭ pierdut numele al cui sfânt sunt sfintele moște, dar cum miaŭ mărturisit ei, Dumnezeŭ le stie. ...le aŭ la zăceală. — 422 Românii, Părinții — Grecii 2316 — părinți Ruși 2668 Parinti Bulgari 205. părinți Sirbi 53, totalu 5663. — Se adaogă la populație chiliotși Greci 150 — Români chilioți Machedoneni 70 — Ruși [illegible] — Bulgari 60 — Sirbii 30, — Ivirii (Georgii) 50). — tatal 2400 Efectivul 8063. Monahi în sf. Munte, cu toți chilioții, greci, rusi, bulgari, cu chili cu chirie și colibii; și cu cei ce umblă din loc în loc, și mulți ne împăcânduse în sf. Munte se întorc prin țările lor, și iarăși vin alte ori mai mulți, alte ori mai puțini în sf. Munte după împrejurări, ast-felii că numărul Monahilor, nu o lună, o septămână dar nici o zi nui complect, iară despre Argați, meșteri și prăvalii. vedi Tom. 8. pag Protatu

Onorabili Prea cuvioși Părinți.
Evlaviosilor buni creștinii.

ubitorilor creștinii de istorii și cetire, ér mai vîrtos celor evlavioși și zeloși, spre a avea idei de sfântul Munte Athos, și despre chinovia Română „ Prodrom, „ precum și de tóte Mănăstirile, Schiturile, chiliile cu Monahii Români; ajutându'mi Dumnezeŭ, pre cât am putut a afla, am scris, și despre Monastirile ruinate, care în diferite timpuri saŭ pustiit de dessele răzbóe și tilhării; ce era în acele vremi de fier, pe când aŭ luat turcii împărăția Romană de orient, împreună și orașele cu locuitori, din viacurile trecute; căci scopul scrieri mele este, de a da informațiuni bune și amănunțite publicului pentru doriința care aŭ, a ști ceva despre acestea; fiind-că mulții de multe ori saŭ încercat a descri istoriile antice ale sfântului Munte Atos, în care este fórte bogat, dar saŭ ostênit în zădar. Ci atât aŭ reușit cu o carte călăuza; Mulți annii trebuesc a cerceta tóte blibioticile din Monastirile grecești din sfântul Munte, care este peste putințe; și pe lângă celle-l-lalte, trebue răbdare de martir, dacă voește cine-va a afla ceva noŭ din antiquități; pe lângă aceasta se cere și poziție, că de mulții saŭ scris; Românii, Bulgarii, Rușii etc. dar amănunțit nu. A descri pustiirea Monastirilor cu întîmplările lor în differite timpuri, și actualmente a celor Monastiri împărătești cu minunile lor; Fondarea Chinoviului Român „ Prodrom „ precum și zugrăvirea sfintei Icóne a Maici lui Dumnezeŭ cu minune. „ Prodromița „; precum și minunile Eĭ, pe care nu mulți o știe; Cred că nu puțin vă va folosi. Precum și minunile icónelor Maici Domnului din tótă lumea, și din sfîntul Munte Athos.

șa ca cu bine-cuvîntarea actualului Superior al Chinoviului nostru Român „ Prodromul „ am luat curajul îndemnător de la Părintele Antipa Dinescŭ Ieromonahul, și n'am pregetat cât mia stat prin putință a grăbi punerea în lu-

Littera I a împărătesi Pulheria 440- 457. manu[illegible] la Monaștirea Ivirului.

crare, maiŭ întâiŭ icónele fie căria Monastirii, zugrăvite cu mâna in bizantin aurite, asemenea și vederea Sfântului Munte Athos,

(1)

are zugrăvire bizantină și artistică, rivalisază cu tótă lumea; am mai adăogat prăznuirile Hramurilor stăpînești, și ale sfinților de preste an; Intru a căror cinste sînt consfițite acele Monastiri, in fața cărora se începe descrisa istorie pentru fie care întrênsele, atît cătră cine anume — sînt zidite saŭ prenoite; precum și descoperirea făcătórelor de minuni icóne sfinte, ale Prea curatei Fecórei Mariei Nascătórei de Dumnezeŭ Asemenea și ale sfinților lui Dumnezeŭ placuți Ierarhi și Mucenici; Pe urma cărora s'a alăturat și câte-va descrieri folositóre de suflet, adecă: de unde și de la cine am luat a merge la închináciunea sfintelor locuri, și ce folos este acelora; întorcerea de la lăpădarea de Hristos, acelor mai noi cuviosii Mucenici, și descrierea tuturor Monastirilor chinoviale, și idiorthimite schiturilor ascetice, chiliotilor, cabioților, între care se socotesc și sihastrice pustniciele și din prin peșteri; precum și a Schiturilor Cenobiale, după cum se văd puse la rînd.

rept aceia iubitorilor de istorii sfinte și zeloșii creștinii, bine-voiți a socoti folosul, care 'l va introduce sufletelor rîvnitóre de a cunóște atitea Dumnezeești sicrete, care până astăzi le avea cunoscute numai nația Greco-Elenă, și cea slaveană-Russă, și cu dragostea cea părintească primițile, ca drept credincoșii creștinii; căci întrênsele se află vinul umilinței cel ascuns, care este turnat, prin inimile celor însetați, și care a lui dulceață, pre toții din cetirea lor ca dintr'un păhar duhovnicesc se va adăpa. Pentru că tot cel ce va ceti cu luare aminte cea cuviincósă se va răni minunat de Dumnezeeasca dragoste, ceea ce izvoraște din împărtășirea unei assemenea umilicóse citirii. Asemenea litterile și jugrăveala bizantină plină de har, și de mirare din timpurile a-

1). Littera C. a împărătesei Pulheria 440-457. – tot în Monastirea Ivirului

celle trecute, care ca o deossebită evlavie și rivnă avea ómenii, atât pentru bisserica lui Dumnezeŭ, cât și in cele politicești; iară de când saŭ răcit dragostea intre ómenii și evlavia, și lucrurile lor sânt próste și fără pricepere ca și ei, după cum se vĕd in ziua de astăzi.

Deci dar citiți cu dragoste acest istoric unicul intre istoriile sfântului Monte Athos; și așa cred căveți rămânea fórte mulțĕmiți! că zice; nu mie? nu mie? Dómne, ci ție, ca să se proslăvească numele tĕŭ cel sfânt, ertați, ertați, ertați, că multe greșeli sunt după stihografie, caci eŭ, nu am știință, nici am invĕțat invĕțĕturi inalte, ci numai din pronia lui Dumnezeŭ, și voința sufletului meŭ, am fost îndemnat de m'am apucat de o așa lucrare ostănicóse; dar ca în tot d'auna Dumnezeŭ ma întărit și mia dat sĕnătate și răbdare de am sevirșitu-o, pentru folosul binelui comun.

Un Monah «Prodromit.»

ISTORICUL SFÂNTULUI MONTE ATHOS.

Istoricul sfântului Munte al Athonului, « după istoriografii Ruși; Barschii și Luchianow, » se póte despre o parte a se socoti, și a nu se socoti ca uă jumătate de ostrov, pentru că, de către trei părți, se inconjóră de apele Arhipeleagului, iar despre apus cu marginile Macedoniei, cari margini sânt tăete de impăratul Xerxe, când aŭ avut răzbel cu grecii, spre lesnicósa aflotelor. Intinderea saŭ mărimea sfântului Munte se socotește in lungime [illegible] verste, iar după părerea mai multora de = 26 verste (28 Ceassuri), care cu picorul se póte călca 5. verste intr' un ceas; iar in curmezișî este de asemenea verste 20-28, inse pe alte locuri sânt mai multe saŭ mai puține, saŭ [illegible] chilometri lungimea și intru [illegible] - 10 lățimea. Înălțimea cea mai mare saŭ virful Munteluĭ sunt in sus numai mult ca de 3500; pași, inceputul vinelor lui se trag de la țermurile Machedoniei și a Tessaloniculuĭ, pe care a umbla cine-va cu totul este cu neputințe, de cât numai prin potecuțele știute, fiind că virful lui tot d'auna se acopere de nori, de unde frigul Domnește in furia lui. Iar după actele autentice cari se aflá in blibioticile grecești, spun și mai lămurit, și póte fi de crezut despre Muntele Athos.

15. Litera I manuscrit in schitul Sfanta Ana

cari scriŭ așa.

(1). Muntele Athos propriŭ zis e una din cele trei peninsule ale Machedoniei, care intră în marea Egee (Arhipeleag), o limbă în lungime de 20 ceassuri pe jos care în vechime se numea Acte (Monte-Athos), Sitonia (Sicheaua), Palena (Cassandra); începênd de la golful strimonic și peninsula Halchedică; și se învecinește despre miază-nópte cu insula Thassu, la răssĕrit cu Samotrache și limnu, iară despre miază-zi cu peninsula Sichea. Aceste trei peninsule în acelle timpuri eraŭ locuite de Elini unde aveaŭ cetăţii și sate bine înpopulate; însĕ peninsula acte ca cea mai măreaţă pentru înălţimea Munteluĭ, care e de 2980 metri, într'al căru-i virf avea, ca cei ce eraŭ închinătorii de idolii, pe care 'ĭ numea (zeĭ) un idol mare de aur cu numele Apolon. Iar pe capul lui avea uă corónă cu pietri de diamant; care când bătea razele Sóreluĭ întrênsa, strălucea atâta în cât se zice că se vedea de la gura Dardanelilor.

1. Pot acolo mai era și alţii zeĭ, pentru care se numea și „locuinţa zeilor," unde venea ómenii din differite localităţi, spre a le aduce daruri, și închináciuni, precum și acum mulţime de închinătorii, numai cu această deossebire, că atuncea se sevirșaŭ prăznuiri păgânești, și arderea jertfelor se aducea aici înaintea turnatuluĭ de aur idol al luĭ Appolon; iar demonul care era în idol, da răspunsuri proorocindu-le pentru differitele lor interesse, și 'l aveaŭ în respectul cel mai mare, cu care aŭ tras aici mulţime de supertiţioșii cinstitorii aĭ luĭ Appolon. În pólele Munteluĭ despre răssĕrit-miază-zi se află un virf ca de 800 metri, (Muntele Prooroculuĭ Ilie,) că în virf este o biserică cu hramul Prooroculuĭ-

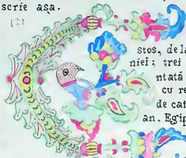
Cerul și pamântul de mărirea ta

1. Littera M. Monastirea Dohiaru. și (2). T Monastirea Ivirului manuscripte 440-457.

Ilie, saŭ chirasa, aici jos la pólele muntelui era uă (capiște) și întimpul de érnă, fiind că mai întótă vremea, vîrful cel mare e acoperit cu noori și zăpadă, și gerul e fórte iute, din care pricină nu se putea su-i ómenii (spre a aduce jertfă zeului Apolon), 'l pogora cam pe la Octombrie în capiștea sus zissă; și acolo de și frig însė mai puțîn, unde putea mai cu înlesnire a sevîrși diferitele lor serbări. Èr pe la Aprilie 'l suia éră- și sus: Însĕ atît la pogorîre cât și la suire, se aduna ca la o serbare mare popor nu puțîn, bărbați, famei, și copii, de differite classe, și de multe ori venea și împărații.

(1)

cest munte înainte de Hristos era cu mult mai locuit, de cât celle-1-lalte dòuă peninsule, cu tòtă greutatea locului; aŭ fost táiat (canalizat) la strîmtórea lui Erson, de împăratul Perșilor Xerxe, de trecea flotele la neapole; (acum Cavala), și spre Tracia, și Thermopilele Maratoniei, mai pe urmă astupată, 'sa redeschis de Ulpius Traian imperatorul Romanilor pe la anii 112- după Hristos, de treceaŭ flotele la golful Cassandra pentru Machedonia. Iară Al. Crețulescu Profesor de istoria Antică. la școla militară din București, în Tomul I. din anul 1856. scrie așa.

(2)

spedițiunea Împăratului Xerxe, la annii 480 înainte de Hristos, de la bătalia din câmpul Maratoniei; trei anni Asia întreagă fu frămîntată cu conscripțiunile de soldați, cu reperatul vasselor; cu strîngere de cai și proviziuni. În cel de al 4lea an. Egipetul se resculă, și Dariŭ se prepără se meargă încontra lui. când muri la annul 485 înainte de Hristos. Cea din tiiŭ preocupare a fiiului seŭ Xerxe, fu se stîngă această rescòlă; o și scóse la cale și se intòrsĕ îndată la celle începute pentru Grecia. Fu ațîțat încontra ei de cumnatu-seŭ Mardoniŭ, și mulțime de exilați Grecii, mai ales pisistrații (căpetenii), cari nu perdusseră tòtă

(1) (2) A E in Monastirea Ivirului: 440. 457.

Speranța de a Domnii la Athena. Îndeșert se oppuse acestei întreprinderi fratele lui Dariŭ Artaban; vissurile vorbiră, și mai tîrziŭ Persiĭ se consolaŭ de învingerea lor, arătând, că zeiĭ însuși 'ĭ împinseră la espedițiunea fatală; încă 4 annii se maĭ continuiră preparațiunile până să se termineze.

Xerxe pătrunse Muntele Athos cu 14 coțiĭ, ca se 'l pedepsască de calamnitatea flotei lui Mardoniŭ: «« adecă laŭ dărîmat, căci pogorindu-se vênt din vîrful muntelui iaŭ înecat tóte corăbiile, între insulele Thassu și Limnos, în cât abia aŭ scăpat el și puținĭ ómenĭ din suita lui»». mii de Grecĭ Egiptenĭ și Finicienii lucrară ca se sape istmul care împreunează Athonul cu continentul, un canal de 2,400 metre, o punte fu aruncată peste strîmtórea ce desparte xestul (xestus) de Abid (Abidus), saŭ Asia de Europa; dară fu sfărîmată de mare. Xerxe puse de bătu Marea cu biciul spre pedeapsa criminii sale, și o inferă cu fer ars. «« Undă amară zicea ei lovindu-o, Domnul tăŭ te pedepsește pentru că „laĭ însultat fără motiv din parte-i; Regele Xerse te va trece, vreĭ saŭ nu vreĭ; meriți cu dreptate ca niminii se nu'ți „ sacrifice, pentru că ești un rîŭ nefolositoriŭ și înșelătoriŭ.„ Pe urmă toțiĭ ceĭ ce diresseră lucrul furā omorîți, și puntea se incepu, éră de astă-dată se ținu bine.

Xerxe privea cum trecea armata pe punte, iar curtenii credea se 'l afle în esaltarea puteri sale, dară 'l vĕdură plîngênd; unul dĭ eĭ se spăimîntă de aceasta.„ Pling zisse „Regele, pentru scurtimea vieți omuluĭ; căcĭ din această mulțime infinită, nicĭ un om nu va rămânea viŭ de azĭ intr'uă sută de anĭ. Marele Rege se lingușa; de azĭ intr'un an, arfi trebuit se zică. Armata trecu întriagă pre pământul Europeĭ, și Xerxe voi se o numere în nemaginita câmpie a Doriscului. Numerile date de Erodot sânt peste masură mari. De și mărturisește că n'are știință positivă, el presupune puterile venite din Asia 1700000, pedestri; 80,000, că-

X. în Monastirea Ivirului scrise de de împărăteasa Pulheria. 440–457.

lăreți 20,000. din carale de răzbel, și despre cămile 517,000, împărțiți în 3000, însercinare, și 1207, vase de războl; la aceasta caută să se mai adaoge 120, de treerime și 324000 omenii luați din Tracia și din provinciele vecine; Tote acestea daŭ în total de 2,640,000, luptătorii. Numărul domesticilor și al lucrătorilor e, după părerea luĭ, mai mai egal, așa în cât venim la uă țifră totală mai mare de 5,000,000, patru-zeci-și-șase de națiuni înainta în costume.le cele mai streine, cu armele cele mai diverse; Persi (Persae), Midi (Midii), Ircanii (Hircanii), Asiri (Asirii), Saci (Sacae), Arabii (Arabes), Etiopi (Etiopes), Sagarți (Sagarții), popolí din Asia Mică, și Traci (Traces), și că alții 20 națiuni, sĉind rîurile, devăstând țările ca să se nutrească; ruînând pe Abderiți (uă provincie în Europa), prin un singur ospăți, și teatru războiului aŭ fost sfântul Munte.

La 300, annii după Hristos, când se locuia sfântul Munte de o nație Țaconi, Greco-Latini, în locul lor numai ecsistă nici măcar un sat, fără numai Monastiri și locuințe Monahahale; animale parte fămeească nu este, până nici chiar găini, și ori ce pasere dumestnică.

(1).

Estract.

După actele autentice din arhivele și blibioticile Monastirilor sfântului Monte Athos.

1), De la Împăratul sfântul Constandin cel mare, Hrisóve și singhilii Patriarho-Sinodale, de la Teodosie cel mare și cel Mic, de la Iustiniani; de la Marchian și Pulheria, de la Nechifor Foca, Ion Țiminschi; de la Constandin Monomahul 1042, de la Paleologi, de la Comnini, 1078.-1092, 1170, Alexe 1203-1204, Manoil, Andronic, de la Vasilie Machedon, Leon Înțeleptul, de la Romanii Împărați Bizantini până la annii 1300, după Hristos.

2.) De la împărații Romano-Bulgari, Simion, Ionițiŭ, Ion Asan, Lazar, Crala, Vilcu, Chiurca Regele Sirbiei, a căruia fiică Maria, aŭ fost mama sultanului Mehemet al II-lea, cu-

(1). Littera L a împărătesi Pulheria in Monastirea Iviru... 440-457.

ceritorul Constantinopolului până la 1453. –

3), De la Domnitorii Românii; Radu Negru, Ștefan cel Mare, Neagu Basarab, Mircea al 2lea, Bogdan, Petru Schiopul, Radu al 3lea, Sultan Selim I (1517), Alixandru, Mihaiu viteazul, Vintilă, Mateiu Basarab, Constantin Basarab Brîncoveanul, Șerban Cantacudino, Barbu Banu, Pîrvu, Duca Vornicul, Petru spătariu, Nicolae Caracal, Scarlat Calimanh, și alți mulți boerii ai țării; carii aŭ reinoit și întreținut tóte închinăciunile din sfântul Munte Athos, Muntele Sinaiŭ, Ierusalim, Elada, Meteora, Antiohia, Alixandria, și Constantinopolul până la anul 1860. –

(1). [H]risóve și singhiliĭ și Hatișerife în această privințe se află în arhivele Monastirilor, pe care le-am găsit, parte tipărite în broșură grecească, tipărite de Monastirea Sfântului Pavel din sfântul Monte Athos, la anul 1863, parte în broșură Episcupului de Xantes, Dionisie Pistis, în tipografia Machedonia din Salonic la 1870, parte în istoria Țărilor Române completă, tipărită la 1857, și 1858, în București Tipografia Ioanide, cu mărturii de viețile Domnitorilor Țărrei; găsite de la Bomfinie, la Polonii, și în Arhivele Țărei; precum și un Hatișerif al Sultanuluĭ Selim I 1517, de la Hristos luna Martie, 933, de la Mohamet (rebiul ahir).

(2). [I]ar când Dumnezeul puterilor făcătoriul totului Tatăl a Tot-Țiitorul, a voit ca se salveze lumea din adâncul rătăcirii și al închinării de idolii, ear mai bine zis din robia diavolului, a trimis în lume pre cel împreună fără de început Fiiul seŭ, care după propoveduirea Evangheliĭ, și după răstignire, și înviere și înălțare la ceriŭ, trimițind făgăduială darul Sfântului Duh peste sfințiĭ Apostolii, 'i trimise în lume spre învățătura neamurilor, între care era și sfântul Lazar cel înviat a 4 zi, care

(1). Litera H. a împărătesei Pulheria 440 – 457. – și (2). E din Monastirea Dohiaru 1671.

mai pe urmă se hirotonisi Episcup al Chiprului de sfântul Apostol Ion cuvîntătoru de Dumnezeŭ; iar Maica Domnului rămâind în Ierusalim avênd pe lîngă sîne pe sfântul Apostol Ion Fecorelnicul, precum 'i era poruncit de la răstignire, petrecea acolo mîngâind pre sfinţii Apostolii în scârbele lor; şi îndemnîndu-i, ca cu corajŭ se propoveduiască Evanghelia Domnului; şi după trecerea de mult timp, dorind Maica Domnului ca se mai vază pe sfântul Lazar, s'a îmbărcat într' uă corabie, din preună cu sfântul Ion Fecorelnicul, şi cu alţii sfinţi Apostoli dintre cei 70, şi aŭ pornit cătră ostrovul Chiprului; Deci venind bine până în apropiere, s'a schimbat vîntul cel bun, şi un altul contrariŭ şi forte s'a sculat; şi ast-feliŭ turburîndu-se Marea, şi valuri mari făcându-se aspumând cu groze, ca cum ar fi voit se cufunde corabia, şi ceaţă deasă făcându-se s'a înfricoşat căpitanul şi cei împreună; şi nemai puţind se stăpînească corabia la locul destinat, s'a lăsat după vînt, că măcar încotro-va la vre un liman prin acele locuri necunoscute se scape, precum le zisese Maica Domnului.

(1). Aşa dar corabia înotta prin valuri, încotro uă ducea vîntul; şi după câte-va zile a început a se mai linişti vîntul, marea liniştindu-se şi ceriul însănind; deci căutînd corăbierii se vadă încotro se află cunosc locurile de prin prejur, Insulele Limnu, şi Thassu, şi peninsula Muntelui Athos, şi se mirară cu toţi, că în puţin timp ajunseră în acele locuri, ca prin minune trecând atâtea insule şi limanuri fără ale băga în samă; în fine voind a îndrepta corabia îndărăt iar spre Chipru, 'i opri Maica Domnului, întrebîndu-i ce munte este acesta aşa de înalt şi frumos, împodobit cu diferiţi arborii roditorii, îmbrăcat cu păduri şi erbă, locuit de o mulţime de omenii cu cetăţii şi oraşe frumose? Şi 'i se spuse că e Muntele Athos, locuinţa zeilor. Auzînd Maica Domnului, că e locuinţa deşerţilor zeii, a oftat din adîn

(1). Litera A. scrise pe membrană, pele de epure, forte vech[illegible] la Monastirea Dohierului.

cul inimii, gândindu-se că un așa măreți Munte se fie locuit de zeiĭ, saŭ mai bine zis dracii, care era plin de idoliĭ si capiște ce se afla pre vîrfurile luĭ, dintre care cel mai mare era al lui Apolon; și la care lumea alerga spre a i se închina și a 'și primii fie-care la întrebarea s'a răspuns proorocitor ori pentru ce ar fi întrebat.

(1).

„ Lăsați corabia aŭ dis Maica „Domnului în voia ei, că precum se vede pentru aceasta „ sa făcut venirea mea aici, „ căci acest Munte va fi „ în sórta mea; și de acum nu va mai fi locuit de zeii, ci de ómenii aleșii și sfinții, și le „ voiŭ fi protectóre și „ acoperitóre. Și apropiindu-se de munte, la limanul ce 'i zicea (a lui climent) unde acum se află zidită Monastirea Îviruluĭ grecească, a ancorat corabia lîngă mal fiind marea liniștită. Iar din poporul Muntelui, era o mulțime adunat la acel loc care aștepta venirea Maici Domnuluĭ; căci, când corabia se apropia de Munte, și când hotărîse Maica Domnului, că acest Munte este sórta mea, atunci de o dată aŭ strigat și aŭ țipat dracul din zeul Apolon care era in vîrful Muntelui cu glas mare zecênd cătră ómenii cei înșelatĭ de dênșii. (1).

(2).

Vaiŭ nóuă! ce vom face! unde de aicea ne vom duce? unde de atâta timp locuim; o ce bine ne era nóuă aicea! că tótă lumea venea la noi, ca la Dumnezeul cel adevĕrat, și 'i înșelam cu mincinósele nóstre preziceri; iar acum vine Maica lui Isus Hristos fiiul lui Dumnezeŭ celuĭ adevărat, pe care noi necunoscândul am îndemnat pre iudei de 'l a răstignit, și vaiŭ nóuă că neaŭ stricat împărăția, prădîndu-ne iadul, răpind pe Adam și Eva, din preună cu toțĭ

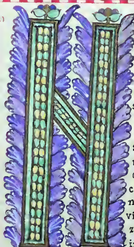
1). Litera A. a împărătesĭ Pulheria Monastirea Îvirului 440 - 457. - și (1). v. la Monastirea Dohiarului
(1) Monahul Stefan Svetogoreanu, aŭ scris această povestire, la fila 121 - 122. pe luna lui August 15. la Adormirea Prea sfintei Născătorei de Dumnezeu.

proorocii și drepții; iar pre Tatăl nostru Satana, la legat cu cuvântul în iad (Apocalips 20. vers 2.) și pe noi din tòtă lumea prin ucenicii lui, cu puterea crucii ne a isgonit; și acum vine aicea Maica lui se ne isgonească, și iată că la limanul lui Climent se află; fiind că demonii ce eraŭ prin idolii contra voinții lor, aŭ fost siliți de puterea lui Dumnezeŭ, a prevesti adevărul și ne vrênd.

(1). Acestea zĕcand, de vă dată saŭ cutremurat tot Muntele, și toții idolii câți se afla în Athon de puterea lui Dumnezeŭ, aŭ cădut și saŭ sfărîmat; Acestea auzindu-le și vĕzêndu-le poporul ce locuia în Munte, s'a înfricoșat foarte, ne știind ce va se fie. Apoiŭ socotindu-se între eii, aŭ venit mulții cu smerenie și umilințe întru întimpinarea și închinăciunea Prea sfintei Maicii lui Dumnezeŭ, pe care vĕdêndu-o cu bucurie i s'a închinat pănă la pământ, și saŭ vesselit mult, priimindu-o cu mare dragoste și evlavie după cum i se cuvenea.

(2). Eară dînsa eșind din corabie la eii și bine-cuvêntându-i i'aŭ învățat sfinta credințe, botezînd pre mulții din eii câți creduse, făcêndule Preoți și puindu-le și Episcopii, isgonind demonii și curățind Muntele de inșelăciuni drăcești, incredițindu-i că vor fi sub îngrijirea sfinției sale pănă la finitul veacurilor; și în locul necuratelor jertfe și vrăjitorii, vor odrisli mulțime de sfinții, precum s'a și inplinit cuvêntul Maici Domnului; căci mai tîrziŭ, mulțime de creștinii evlavioșii devotându-și rămășița vieți lor lui Dumnezeŭ, saŭ retras în sfîntul Munte, și cu sufletească dorințe saŭ nevoit în viața ascetică, pădênd dreapta credințe și mărturisirea după biserica rĕsĕritului, mai curat de cât tòte părțile lumii de sub ceriŭ. Așa Athonul revarsă și pănă acum puterea darurilor Maici Domnului celor bune, asupa Monahilor care aŭ fost și sunt apărați de neghina relelor credințe, mai mult de cât Ierusalimul și alte părți religiòse a le lumii; pentru care i s'a dat și numele de Sfântul Munte Athos.

(1). A. pe membrană scris la Monastirea Duhearului, și a (2). E. la Monastirea Iverului în ani 440 — 457.

(1)

oi privim că aprópe cinci viacuri aŭ trecut de când stă locul acesta sub stăpinirea Împeriului otoman, precum și tot rassěritul; însă sfântul Munte, șaŭ păzit dreapta credințe neștirbită, și va fi locuința moșteniri călugărești pănă la sfîrșitul veacurilor după cuvěntul Maici Domnului. Aŭ venit in acest sfînt loc chiar din familiile împăraților, și cum se zice întîmplătoriŭ, și mai înainte și mai pe urmă cu mari sfințite rîndueli, adecă: Patriarhii, Mitropoliții, Episcupii, care șaŭ lăsat eparhiile și stăpînirile, venind într' acest liniștitor liman, luîndu-și viață aspră a călugăriei, și cât putem se zicem unul Dumnezeŭ știe ostănelile și nevoințele lor. Ca P. S. S. Nifon Mitropolitul Romăniei din Monastirea Dionisiului, Theofan Mitropolitul Moldaviei din Monastirea Dulheariului, Grigorie Palama, fieciori de împărați Sava și Simion din Monastirea Sirbilor Helindarul, și Pavel Xiropotamitul eṭc.

(2)

șa Născătoarea de Dumnezeŭ zěcěnd, ṣaluat ziuoă bună bine-cuvěntându-i, și din destul învățându-i cum se 'și ție credința, a plecat către Chipru, unde acum mergea fórte ușor. Așa dar după căte-va timp, sculîndu-se gónă mare asupra creștinilor în tótă lumea de către împărații cei ne credincoșii ai Romei; aŭ venit și în Muntele Atos poruncă ca să se muncească toți căți sânt creștinii, și nu vor voi să se lepede de Hristos; și ast-feliŭ câte puțin s'a înputinat creștinismul, unii murind pentru Hristos și Maică S'a, iar alții fugind în alte părții: Iar cei ce rămânsěse fiind toții idolatrii, s'a îmulțit éră-și idolatria ca mai nainte, ridicându-și din noŭ oltarele zeilor lor.

Pe la annii 323. Sfântul Împărat Constandin cel Mare; fiind pe câmpul de rasbel în Iliric, încontra lui Liciniŭ, ce făcusě răscólă în contra s'a, 'l bătu la 3 Iulie la Andrianopul și 'l prinse, și ca rudenie 'l liberă; și éră saŭ resculat, 'l bătu și a dóua óră și 'l omori la Țessalonic 324. Și acum stabilind pacea în popor, aflându-se încă în acele locuri vede Pre Prea sfânta

1). L...ra N la Monastirea Ivirului. 440- 457.- ...2). Monastirea Duhiaru.

Născătórea de Dumnezeŭ în vis poruncindu-i, ca Muntele Athonului, se'l curăţe definitiv de închinătorii de idolii cei ce'l locuia, trimiţîndu-i în alte părţii, fiind că zicea; locul acela fiind sórta a-mea voesc se'l fac locuinţe de Monahii ómenii sfinţi lucrători de fapte bune. Deci trimisse decret împărătesc către locuitorii Muntelui, care se numea Ţaconi (Greco-Latini), ca se'l părăsască definitiv, dându-le într'altă parte loc bun şi spaţios, arătîndu-le şi pricina; însĕ eii fiind ómenii inculţii şi nesupuşii, nu voia se asculte.

(1).

tunci împăratul vĕdĕnd nesupunerea lor, a trimis un general cu armată, ca cu sila se'i scótă din Munte; iar eii fiind ecsersaţii la arme, avĕnd şi locuri bune de apărat, s'a contrat şi armatei; deci ne putĕnd se intre la eii, una din pricina grelelor poziţiuni ale locurilor din tot Muntele; iar alta ómenii locului fiind mulţii, se lupta vitejaşte, fiind la desperare; căci cum că nu le comvenea lor, se'şi lase oraşele, cassele şi moşiile, şi sĕ se mute într'alt loc necunoscut, şi ase apuca din noŭ a zidi casse şi a fonda oraşe? Aşa dar le-a închis tóte comunicaţiile pe mare şi pe uscat; constrîngându-i ase supune prin fóme. Cu tóte acestea, acel bloc a durat mai bine de un an, fiind că pe lîngă provizia ce a avea preparată pentru caduri estra-ordinare, mai aveaŭ şi vînaturi prin munte, precum; cerbi, căpriòre, ... porci mistreţi şi altele; în fine finindu-se şi aceştia, s'a predat; şi ast-fel ceia ce n'a putut face frica. a împlinitu-o fómea, şi intrând generalul cu armata în Munte, nu lea făcut nici-un răŭ cá nici se cuvenea, fără numai a ales pre toţii cei buni-de arme. şi sub cuvĕnt că are uă ecspediţie în contra Perşilor i-aŭ trimis în Asia; Iar pe bătrînii, fămei şi copii; i-aŭ scos pre toţi, şi trimiţîndu-i în Tessalia, 'i-aŭ aşedat în pólele Muntelui Pindus, pe albia fluviului Peneè.

În fine cetăţile, oraşele, satele, monumentele, şi alte differite, rămîind în ruină saŭ risipit după multe veacuri, iar unele mai ecsîstă şi pănă astăzi din turnuri; aşa cu un cuvĕnt s'a pustiit Muntele definitiv, rămîind numai animale sălbatice, cari plîngea ruinaria Muntelui, mîngîindu-sĕ de marea pustietate ce acum aveaŭ tótă pacea.

(1). Litera A. manuscript în Monastirea Duheriului.

Întroducerea Monahilor în Muntele Athos.

upă esterminarea locuitorilor din Muntele Athos, împăratul Constandin, înţelegând hotărîrea Maici Domnului, cum că voeşte că de acum Muntele se devie locuinţe Monahali, şi ca un creştin şi iubitor de Hristos, a pus el întîiŭ temelie pentru locuinţa Monahilor; şi ast-fel a zidit Monastirea Castamanitul la 320 d. Hristos. Apoiŭ Protatul, acum oraşul Careea căpitala Muntelui la 337 d. Hristos, şi Vatopedul. 340.

(1)
a annul 361 după Hristos, Împărăţind Iulian Paravatul, care mai intîiŭ până anuse pune împărat fiind creştin, şi după punere de împărat şi luând puterea în mâini, la arătare saŭ lepădat de Hristos, a ridicat din noŭ adorarea politeismului; şi ast-feliŭ ca un păgân ce era şi uritoriŭ de Hristos, între alte multe răutăţi ce aŭ făcut, a stricat şi pustiit şi sus zissele Monastirii. risipind pe toţi Monahii din Munte.

Inchinăciunea la Athon.

(2).
ine doreşte a şti despre inchinăciunea în Sfântul Munte la virful cel înalt sus, este cale cam 5 ceassuri de la Monastirea Românească „ Prodrom „. drumul este neregulat şi forte greŭ de umblat, şi sus ajungînd sub pólele Muntelui; acolo se află o bisericuţe care este de odihna voiajorilor ce vin din totă lumea creştină, sub numele de „ Panaghia „ (Prea Sfânta), acolo e şi sternă de apă de băut din ploie şi zăpadă. Deci de acolo ca 200- metri suind drept în sus pe potecă cotişe, şi numai piatră: Aici în virf este biserică cu patronul schimbarea la faţe a Domnului nostru Isus Hristos; icónele biserici sunt de alamă turnate în număr de 3. Domnul Isus Hristos, Maica Domnului, şi schimbarea la faţe. Aceste icóne sînt pline de găurele, din causa desselor trăsnete, şi chiar zidul bisericei e crăpat de fulgere, pentru aceea vara nu póte se şază niminea acolo, nici iarna din causa vînturilor, a gerurilor şi a zăpezilor; cari atinge nivelul climei Rusiei, această biserică e reînoită de Patriarhul Ioachim al III. în 1895.

Pământul.

(3) ot capul Muntelui virful cât şi pólele e o singură piatră de marmoră, avênd în diferite părţi şi câte puţină piatră deossebite speţii. ~~cari~~ conţine şi metaluri, creasta Muntelui e gol de la biserica panaghia în sus, fără pămînt şi fără arbori, iar de aci în jos e îmbrăcat cu pămînt însë a treia parte piatră, în tot Muntele pe une locuri mai multă pe alte lo-

(1). (2) Diaconul Coressie în România anul 1545. (3). Din schitul Capsocolivi

curi mai puțină, insé pămîntul este sărac, și dacă se samănă din zărzăvaturi, trebuesc udate că alt-feliŭ se usucă, căci ploile în sfîntul Munte sunt fórte rari câte 1. și 2. luni nu plóuă, și mai mult. Dar pronia lui Dumnezeŭ, aŭ lăsat se fie izvóră de ape mai la tóte chiliile mari și mici, cu care 'și împlinesc nevoia, că alt-feliŭ nu pot trăi.

Căi de comunicație.

ot teritorul sfîntului Munte Athos;- sunt văi și dealuri prăpăstióse, suind și pogorind pe drum cotiși și pietróse de picior, și de catiri, pe unele locuri gropi de picórele catirilor de mii de anii, așa că pe unele locuri nu pot trece doi catiri pre alăturea, că unul trebueşte se stea la un loc mai larg, până când va trece cel.l.lalt; Iar pe unele locuri sînt poteci de abia se cunosc, de multe ori voiajorii rătăcesc dacă nu aŭ conductor se știe poziția locului. Dară în cele din urmă timpuri cu colonizarea Rușilor în Sfântul Munte: Monastirile lor Rusicu, Seraiŭ, Proorocul Ilie și Cormița; aŭ făcut drum de cară cu boi, de la Mare până la Monastirile lor; de cărat material pentru clădirea bisericilor și a caselor, șini de fer, clopote mari etc.

Clima.

2

lima locului în sfântul Munte în general este sănătósă, în unile părți însé e fórte grea, într'altele potrivită. Aerul în comun e subțire și pătrundătoriŭ; greutatea climei în unile părți devine din cauza pietrii de marmoră și a pădurilor de castan; fiind că tóte văile, atît ziuoa cât și nóptea, când nu suflă vént nici decum, scóte din marmoră și din pădure pe unde curge izvóră de apă, un curent subțire, ce 'i zic [illegible]), care póte omorî pe tot individul ce 'l ar întimpina dormindŭ după cum saŭ întimplat, adese ori, din care cause toții locuitori locali, atât érna cât și vara pentru a 'și conserva sănătatea, pórtă flanelă saŭ cămașe de lînă, și când asud se schimbă degrab, și se îmbracă cu alta uscată; căldura este fórte mare spre părțile de miază-zi, și spre miază-nópte mai recorósе

1. Litera T. Mon[illegible] Dubr[illegible] (2. C [illegible] Monastir[illegible] Ivir[illegible] in anul 440-457.

și vinturi multe, dar nu tóte vĕtămătóre afară de cel local (apoiŭ) zîs mai sus. Zăpadă de și pică multă după cum sunt și annii; dar ține puțin pe la pólele Muntelui și se topește îndată, iar la locurile de sus se ține mai mult, și sus în dosul Muntelui, chiar în luna lui Iulie se găsește zăpadă băgată prin prăpăstii.

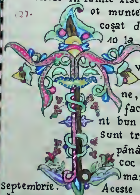
Pădure.

(1)

ele mai principale lemne sunt; dadiŭ (zadă) castan, stejar, brad se află în mare cantitate, fag, dafin, ariŭ, prunariŭ, chiparis, dendru Levant, frasin, plop, ulm, jugastru. Arbori fructiferii; lămâi, portocali, chitri, meri, peri, cireși, prunii, rodii, etc. Lemne saŭ copăcei cari nu'și leapădă frunza, dadiŭ, bradu, dafin, ariŭ, prunariu, chiparis, dendru Levant, lămâiŭ, portocalii, chitri, comora, rigu, susură și altele. Comora după cum am zîs este un pom roditoriŭ, însĕ nu plântat, ci de la ziditorul care iaŭ zîs se crească și se facă róde, nu prea sunt dulci la mîncare, dară părinții chiliotii uă adună de prin pădure și face un rachiŭ bun; felul ei la vedere întocmai ca fragile, însĕ puțin mai mari și roșii, el înfloresc prin luna Octombrie și Noembrie, când și atunci se coc, căci cele cópte acum, sunt înflorite din anul trecut, și cele ce înfloresc acum, se coc la anul viitor în lunile zîse sus.

(2).

ot muntele este acoperit cu pădure, și ar fi înfricoșat dacă nu ar ardio focul din întimplare, din 10 la 15 annii. Smochinul este un lemn în forma Nucului, și frunzele cârstate ca ale vii, însĕ gróse și mari; el crește ca nucul de mare, și e răbdătoriŭ la uscăciune, de la sîne crește prin ori ce loc, dar nu face rod bun, de cât atunci când are pământ bun și puțînă umezală, rodește minunat; sunt trei feliuri de smochinii, unii albii și se coc până în sfîntul Petru, iară altele vinete, se coc prin Iulie. Iară cele de a treilea vinete mari și albe, se coc în luna lui August și Septembrie. Aceste smochine mari uscate și puse la cutii, sunt căutate în Europa, se face din ele și rachiŭ bun, iar próspete când le culege din pom sunt fórte dulci ca zabărul, acest pom se prinde ca salcia sĕdindul, rodul ese fără flóre ca un feliŭ de negi prin

(1). Schitul Sfânta Ana. (2) Monastirea Duhearului.

virfurile làstarilor în loc de bóbe

Dafinu se face pădure, şi nu se face mai mare ca prunul, din frunzele lui ese unt-bun spirtos, din semințele lui unt fórte grass, el înflorește pe la 26 Martie, florile sunt desse pe lemn şi galbene ca ale teiului. Florile frunzele, precum şi lemnul mirósе frumos, şi nici uă dată nu 'şi leapădă frunzele lui, mai se întrebuințază în bucate scăzute şi marinată. Şi fiind că înflorește intiiŭ, tóte Monastirile sfintului Munte 'l întrebuințază în Dumineca floriilor la stilpări, ca la Ierusalim stilparea finicului care este uă frumusețe, plin de aromă Duhovnicească.

Mersina nu se face lemn mare, ca nuelile de răchită şi mai subțire, înflorește în luna lui Mai, atât florile cât şi frunzele şi lemnul. mirósе fórte frumos, şi se pomenește în paremiile de la înțelepciunea lui Solomon „ şi în locul urzicii va eşi Mersina „. are înțeles Duhovnicesc.

Florii.

Din florile locale care creşte printre pietri şi la locuri anumite şi prăpăstiòse;„ Flórea Maici Domnului ne vestejită„ fórte mingăióse este aceasta de sub noori, floricică a sfântului Munte: această ne-vestejită floricică, are culórea asemenea cu inima cea curată, ea iubeşte fórte mult singurătatea, şi creşte pe virful Muntelui, şi mai de multe ori încrăpăturile pietrilor şi fórte periculóse, ea este înflorită pe la ziua sfintei Treimi; şi are un plăcut miros cam ca al trandafirului, ea nu este mare ci fórte mică şi plăcută. Începe a înflori pe la jumătatea luni Maiŭ, când atunci sunt cu mirosul cel mai plăcut şi culórea cea mai vie roşietică, dulce nevestejiți în veci crinişori ai Maici lui Dumnezeŭ. ∠ Această a lor nevestejire dureazé cât timp se şi păstreazé în casé saŭ la icóne, ci-vă socotiți că sunt nesupuse putreziciuni.>

Vitonica creşte buruiană mare şi foile verzi alburii şi gròsse, pe dosul lor argintii, flórea mică şi gălbióră, se face tot la înălţimile Muntelui pe locurile prăpăstióse, şi are miros plăcut şi gustul dulce aromatic, pentru care este întrebuințată ca ceaiŭ pentru durere de piept şi răceli, si chiar pentru plăcere, pentru aceia e căutată mult de

(1) Litera B. din Schitul Capsocolivilor.

părintii sihastri ai sfântului Munte.

Chiocei de primăvară ca crinii Maici Domnului (Pers. nige) cu miros plăcut, infloresc în lunile Ianuarie, și Februarie, până la Martie; iară când dă căldura, se îmbătrînesc, foile lungi ca ale usturoiului.

(1) Alisfáchea creste tot printre pietri, și pe la locuri igrasiòse, cu foi verḍi puțin albicòse și moi, pe partea cea din dos, forma ca a prunului; iar flòrea roșie argintie ca atrandafirului sĕlbatic. Atât flòrea și foile miròse frumos cam ca tămâia, pentru aceasta uă și amestecă la facerea smirnei; alți sânt mici, alți cresc mari că sunt mai de multe neamurii și infloresc în luna lui Aprilie și Mai; flòrea albă pembea, informa canarului altul alb.

(2) Esopu în Psalmul 50, Miluieștemă Dumnezeule se pomenește; este fòrte amar și are un miros tare și fòrte plăcut, se intrebuințază în medicină pentru curarisirea singelui. Esopu este fòrte mult în sfântul Munte, prin locurile pietrose de marmoră, și mai virtos pe la Monastirea Română „Prodrom“, flòrea și fruntele brumării și mărunte ca iarba creață; el crește in buchete printre pietri căci iubește igrassia.

Passerii.

Passeri de casă în sfântul Munte nu se aflá domestnice, afară de celle sĕlbatice, cuci, privighietorii multe și cântă cu dulceață în pădure, mierle, pressură, cincheze.

(1) Litera A. Din Monastirea Duhearu. (2) Din Sfânta Ana Schit.
Chenarul al vestitului scriitor Gheorghe Arhimandrit, și stareți al Monastiri Cernica, din anul, 1790.

sticleți, sturdi, eane etc: eane este uă passere locală mai mică ca vrabia, cenușie, și gâtul cu gușa roșie, și cântarea ei eane.

Stupii.

Pentru florile și pădurile care este acoperit tot sfântul Munte, stupii rodesc bine aici, însĕ nu fac miere de ajuns. Și in insula Thassu ca o poștă depărtare de sfântul Munte, fac miere multă însĕ nu rodesc, și fiind că locuitorii acelui ostrov se ocupă cu cultura de stupii, prin luna lui Iunie în fie-care an, cu corăbii aduc mulți stupi in sfântul Munte de rodesc; și 'i așază prin pădure la izvoră cu ape, și prin luna lui Iulie 'i iaŭ inapoiŭ cu corăbiile.

Peşte.

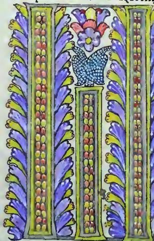
In tótă intinderea mării arhipeleagului se găsesc mai tot felul de peşte, ce produce marea; așa că și injurul Sfântului Munte care este scăldat de apele acestei mări, se găsesc o mulțime de spetii de peşte, dintre care vom nota aici pe cât am putut cu multă ostăneală alua cunoștiințĕ.

(1). Vinatul cel mai principal de pescărie, se incepe din luna lui Noembrie în timpul nopților intunecóse, și se vinează cu mreji și paragat (mai multe undiți intinse pe o sfóră până la 300, stînjini, și care contine până la 100 undițiĭ). Și fiind că apele Arhipelea-

1). Litera V. manuscript pe pergament in Monastirea Duhearu.

Gulului sunt forte limpezi aşa in cât la o adincime de 20, stânjini se póte vedea un mic obiecť in fundul mări; şi după cât ştim, peşti în general avênd simţul şi vederea forte desvoltate, se vînează cu multă greutate; însĕ omul ca cel înzestrat cu inţelepciunea mai mult de cât cu puterea trupească şi alte facultăţi prin care se face Domn şi stăpîn asupra întregei Naturi: a găsât şi asupra acestei greutăţi diferite înlesniri spre a vîna cu uşurinţĕ şi cu abodenţe peştele.

(1)

rejile, o pînză de răţa, lăţimea doi metri, şi lungi până la 100, şi 150, metri, înarmate pe o parte a lungimi cu bucăţele de plumb mici, iar pe cea-laltă în raport cu greutatea mreji, cu bucăţele de plută; care puse în mare spre vînare se aşază în formă de gard: Cu acestea se prind peşti de mărime scrumbiilor, şi unele neamurí puţini mai mari, iar altele puţin mai mici; intre care mai cu abodenţă, sânt: Gupa, Melina, Melanura, culiŭ, savridele, care in turme mari emigreazĕ din loc in loc, iară mai mici grupe şi dintre cei stătători in acelaşi loc se numără; frissa, scarmiŭ, scumbria, sardela, barboiu, perga, scorpiŭ, hanu, ghillu, sargăŭ, rindurica, lignariu,

(1) Litera M. a la Majestatea Sa Imperială Pulheria, anii 440-457. in Monastirea Ivirului manuscript.

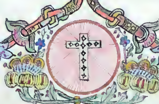
scataru, călugărița, lambina cu șease culori, Dracila cu solzi mărunți albă înpistrată în mărimea până la 500 grame, are pe vîrful spinării o peniţe cu trei ósse subţiri ca acile de culóre verzue, cu care se apără încontra inimicului, pe care omul fiind atâcat simte o durere insoportabilă, și care ține peste 24. ceassuri; iar partea atacată se usucă și rămâne infirm.

De asemenea se prind în undiți mari Roffo, in forma și de mărimea crapului cu solzi mărunții, care locueşte prin scorburile pietrilor prin fundul mări și care este cel mai gustos dintre peşti mării; se vineazé numai în lunile de vară, asemenea și senagridă tot de forma crapului cu solzi rușietici arămii, și argintii alburii.

1). Mogrea tot în forma smirnei fără solzi, și de culóre neagră și fórte blîndă. Lavrache, cu solzi în forma mrenei până la trei oca. Smirna în formă de şarpe scurt gros, alta lungă, și care locuește prin fundul mări prin scorburile pietrilor, și fără solzi, de culóre cafeniŭ cu pete galbui ca scolopendra, a căruia muşcătură este veninată, de care se feresc fórte mult pescarii, căci îndată ce o prinde 'i zdrobesc capul cu dinți cei ascuțiți ca acile, și care este gustóse la mâncare. Solovîrca de forma și mărimea linului fără solzi de culóre vînătă. Fagreaua cu solzi de culóre roşietică, de forma crapului și care creşte până la 5. oca; traește la uă adincime de la 50. până la 200. stînjini, în scorburile pietrilor pe fundul mări; carnea albă. Căinele peşte în forma

1). Litera M. Din Monastirea Duhearului.

morunului și cu gura mare ca a somnuluĭ, crește în mărimea pănă la 200. oca, care atacă și omenii. Delfinu tot informa somnuluĭ, iară penele din sfîrcul códei este întórse invers corpului lui, de aceea inótă foarte repede.

(1) Rina de aceeași formă și mărime, pielea fără solzĭ și aspră. Foca, salah și melacop cu trei cozi cărnóse, care crește lătăreți in formă ovală; Aceste speții de peștě se reproduc prin a naște puĭ căte 10, și 12, și cari tráesc pe fundul mări pe locuri nisipósě. Hiad tot în forma crapului cu solzi verzuĭ, și care crește in mărime pănă la 30. oca. Pălămida în forma și mărimea lacherdi. și care emigrează în turme mari, și se prinde cu năvodul în luna Maĭ și Iunie. Pestele Zargana, în forma unui condeiŭ de scris, cu un cioc lung ca de becațe, umblă în turme mari, și se vinează în lunile August și Septembrie.

(2)

Mai conține marea și raci astacoșĭ de patru forme, în mărime pănă la treĭ și patru chilograme; Asemenea și mai mici de differite forme, pănă la șeapte calitățiĭ descoperite, differite spețiĭ de conchilii mici și mari. Crustale de differite speții și mărimii. Scoici mărgăritifere, care aŭ numirea de pină saŭ pană pe grecește, și se vînează mai mult la insula Thassu. Moluștii cari trăesc prin scorburile pietrilor.. Ahinii în forma ariciului, însě ghimpi negri, și nu este mai mare ca uă mince, ia carne nu are de căt icre; și cari trăesc în apă pe marginea mări, sănt gustoșĭ la mînca.

(1) (2). Litera R. și M. manuscripte în Monastirea Du[illegible]lui.

re. Pitalide cari trăesc lipite pe piatră pe marginea mări informa unei jumătate de scoici, saŭ mărimea și asemănarea intocmai ca solzi după spinarea nisătrului. Caracatița, calamara, Sepia, cari se prind în lunile de vară.

Despre Animale.

(1). Animale domestnice nu sunt in sfântul Munte, fără numai mulari și boi, cari servesc la trebuințele Monastirilor pentru transportarea celor necessare; iar animale sĕlbatice sunt forte puține, și nu se inmulțesc pentru ore care iconomie al lui Dumnezeŭ; și putem determina: că pentru adênca liniște care servesc Monahilor la ne turburata ocupație Duhovnicească; se găsesc pe une locuri mai prăpăstióse, capre, porci, epuri, vulpii și jderi sĕlbatici; Aici nu se află industrii cu huet, mașinării etc case strice liniștea, de cât Monastirile fiind clădite pe marginea mări; valurile mări fac huet mult când este furtună.

Voia lui Dumnezeŭ se fie, că nu este locul potrivit pentru lucrarea și trăirea mirenilor, fiind muntos și stîncos; de și aŭ fost ispitire în óre care vremi; dar nu aŭ putut aci: aci dă a cunóște, că sfântul Munte, are uă mare deosĕbire de celle.l.lalte locuri ale părților de sub ceriŭ.

Industria.

Industria este cheresteaua de castan, brad, și cărbunii de lemne alunii; în sculptură în lemn și in fildeși, în os de Elefant și marmoră; a ori ce feliŭ de icóne și mobilă de biserică; precum, pervazuri, uși și alte mobile de bisserică;

(1). Litera A. in Monastirea Duhearului.

și salon, in mii de bucățele de lemn înflorate de differite culorii și spețiî.

Călătoria la Sfântul Munte Athos ..

(1) Pentru a călători la Sfântul Munte Athos, este absolută necessitate pentru dus și întors 200. franci, în cazul cel mai iconomicos; și pentru cei ce dispun și aŭ generositate ada milostenie, trebuește se aibă ce-va mai mult, cu suma de 200. franci; 'și póte procura voijorul, un pașaport de la Preffectura județului din care face parte. Vă plăti trenul până la Costanța, saŭ Brăila, ori Galați; va, plăti 5 franci vissa pașaportuluî la Cosulatul Turcesc pentru Sfântul Munte. va. plăti vaporul până la Constantinopul, cheltuiala la hotele, și 6. franci teșchereaua turcească pentru sfântul Munte; vaporul până la sfântul Munte în portul « Dafin » De aci se schimbă lucrurile, în sfîntul Munte ajungênd la Monastirea Românească « Prodrom » cari trebue avizata mai dinainte cu 8 zille de plecarea din România, ca sĕ se pótă îngriji a întimpina pe mare cu varca, saŭ pre uscat cu catîri după obiceîul locului pe voiajorul ce vine, unde numai are nici uă cheltuială pentru nutriment saŭ case de priimire, ci numai aceia ce a destinat a dona Monastirii pentru pomenirea sa și a neamuluî sĕŭ, spre ertarea păcatelor. De asemenea și pe cele-l-lalte Monastiri pe unde ar

1 .Litera P. à la Majestatea S'a imperială Pulheria, in Monastirea Ivirului manuscript. 440- 457. -

voi sĕ se plimbe în interitorul sfântului Munte. La întórcere in țară tot aceeași cheltuială se face ca și la venire.

Taxa pomenirilor în Sfântul Munte.

(1) axa pomenirilor este pentru nădejdea mântuirí și înplinirea îndatorirí a fericitei milostenií, sfînta soborniceasca biserică; a aranjat a se face rugăciuni pentru cei ce daŭ milostenii la Bisserici și Monastirií; taxându-se în Sfîntul Munte: precum aci se arată.

Pentru suma de 120. franci, sĕ se pomenească un nume vejnic, la sfînta liturghie și la tóte slujbele bisericești.

Pentru 20. francii, sĕ se pomenească un nume vejnic uă dată în septămână la sfânta liturghie, și la cele.l.lalte slujbe bisericești.

Pentru 6. franci, sĕ se pomenească pâna la 10. nume 40. zile la sfânta liturghie.

Pentru 120. francĭ, sĕ se facă 40. părastasse continuu, pentru un nume la mórte; și 40. liturghii: iar al 40lea cu 3. Preoții și un diacon.

Pentru 200. franci, un parastas mare cu 5 Preoții și 1 diacon, pentru mai multe nume, cu privighiere de

(1). Litera T. Dela Monastirea Duherivlui.

tótă nóptea, și massă îndestulată la toată adunarea, care se póte urca în acest sfânt locaș și până la 200. persóne după rangul serbători, ce se serbeaza.

Pentru 120. franci se pomenește un nume vejnic la Psaltirea ce se cetește ne încetat ziua și nóptea în acest sfînt locași; de unde are omul mare și nepretuiți folos sufletesc și material.

Pentru 4. franci, se citește o psaltire, pentru unu saŭ zece nume.

(1) Legea Vasselor pe apă.

assele de navigațiune ce are fie-care Monastire saŭ Schit pe Mare, sunt obligate a avea un pașaport de navigațiune otoman, în care se semnează numele vassului și al căpitanului și cantitatea ce póte ridica vassul; și un act numit Rolla pentru taxa felinarilor din porturi, care se schimbă la tóte porturile ce aŭ far (fănar), unde plătește taxa farului după tonuri (tonu 800. oca.

Fie care vas la facerea lui din noŭ, i se dă un act de propietate din partea autorităței respective otomane în care se constată mărimea vassului, încăperea, forma, și numele vassului; și cuĭ aparține. Acest act se pastrează cât trăește vassul saŭ până se vinde la alt propietar.

Mărfurile aduse cu vassul aŭ teșcherea (bilet de vamă). în bazza căria vamesul da adie, (voie), sĕ se descarce.

(1). Litera V. Din Monastirea Duheriului.

1) Toți locuitorii Monahii din Sfântul Munte, sânt obligați a avea uă carte de legitimațiune (zise nofuzi), din partea autorităței respective, ca supus ottoman, în baza căria, i se dă pașaport a merge ori unde voește.

Voiajorii și închinătorii ce intră în Sfântul Munte Athos, li se dă nutriment gratis, pe la Monastiri, Schituri și chilii, precum si la caicile și corăbiile streine ce atinge țermurile Sfântului Munte Athos; li se dă companie (provizie), de la Monastirea unde aŭ ancorat.

(2) ## Rîuri.

Sfântul Munte Athos, pe lîngă cele-l-alte daruri cerești, și sfinte care aici saŭ revĕrsat cu abodențe, mai este împodobit bogat natural cu păduri de tot felu de lemne și erburi întrebuințate în Medicină; de a Tot-Țiitorul Dumnezeŭ, în rîuri și izvóră de apà limpede ca criștalul, și bună la băut; Pentru aceea se și zice grădina Maici Domnului, pentru că de și locul este pietros, dar izvórele apelor veselește locurile ca rîul Nilului din Eghipet; aici călătorul la fie care pașe dă de apă; aici bogatul și sĕracul una este, și nu are lipsĕ de nimic, după cum zice Apostolul: Mai întâiŭ căutați împărăția lui Dumnezeŭ și celle-l-lalte se vor adaoge; dar ești dator se frîngi și tu o lance.
Nu numai pentru hrană trupească, ci mai mult-

(1) Litera T. schitul Capsocolivi. și S. Monastirea Duheriului;

pentru mîntuirea sufletului, pot se zic că aici nu ai nevoie de pungă, nici îmbrăcăminte, nici pentru mîncare etc; că Maica Domnului, 'ĭ hrăneşte 'i pădăzeşte, şi 'ĭ apară pre dênşii pănă la sfîrşitul viacului; însĕ pe aleşiĭ eiĭ care aŭ dragoste, evlavie şi răbdare, şi 'şi înplinesc datoriele cu sfinţenie du- pă Dumnezeŭ.

(1) oiŭ începe a scri din celle multe rîuri, puţîne óre care mai principale; pentru ştiinţa doritorilor şi evlavioşilor cetitoriĭ de locurile sfinte. Voiŭ începe cu Schitul Cenobial Românesc « Prodrom „ . Care este clădit în capul Muntelui la răssăritul de vară mergênd spre nord. De la Schit pănă la Monastirea grecească Lavra este un ceas, şi după ce treci vre o trei pîraie izvóră de ape mici, tot mergênd înainte un ceas, dai de rîul Villa, care 'l treci pe pod de piatră care se şi numeşte (a lui Villa). Aici este o bissericuţe în marginea Mări, în cinstea Marelui Mucenic Gheorghe purtătorul de biruinţe. Se vorbeşte de părinţiĭ Athoniţiĭ, că un corăbier apucăndul furtuna pe mare noaptea, şi ceaţă fiind se priimejduia viaţa lor, corabia se purta de sila valurilor ne mai putênd a uă cîrmu-ĭ; Atunci eĭ vĕḍênd priimejdia, saŭ rugat cu lacrămi sfântului Marelui Mucenic Gheorghe ca seĭ scape; şi scăpêndu-ĭ cu viaţă spre recunoştiinţe 'ĭ va zidi o biserică; şi tot-de o dată cum se învăluia corabia câte puţîn apropiindu-se de ţermuri, de o dată un val mare arun-

1). Litera V. Monastirea Duherîului.

că corabia afară pe uscat, în cât putură scăpa toţi, şi corabia nu sa stricat rĕŭ, caci în urmă încetând furtuna 'şi dresseră corabia şi 'şi împlini făgăduinţa, după cum se vede şi până astăzi în marginea mări 'i zidi o bisericuţe. (1)

(2) Mergĕnd înainte încă un ceas, dai de rîul cofo, 'l treci pe un pod mic de piatră intr' uă vale. De aci un sfert de ceas sui însus dealul până la aghiazmă Sfântului Cuvios Aftanasie; care izvoraşte cu minune din scala Muntelui din piatră, precum se va spune mai pe larg acolo la istoria ei înnainte. Iară de acolo încă un sfert de ceas până la chilia Părintelui Sava Schimonahul, Român din Regatul România, Oraşul Alicsandria, judeţul Teleorman, cu doi ucenicii, Schimonahul Climent Popescu, din comuna Orăşani, judeţul Dolju, şi Monahul Ilarion, din comuna Cândeşti, judeţul Dîmboviţa.

Dè acolo mergi înainte mai puţin de o jumătate ceas pe marginea Mări la pirgul (turn) Monastiri Morfono, pe latineşte „ Amalfinu ", care a fost a Monahilor Italienii, iar acum ruine, aci treci rîul Morfono pe un pod de lemn.

De acolo tot înainte mergi ca două ceasuri, treci rîul miropotamului (apa mori), acest rîŭ în timpul ernei vine mare cu lemne şi pietri că nu are pod, el se mai numeşte al Monastirei Filofteiului că pe lingă Monastire trece, şi se varse în Mare lîngă chilia sf. Mucenic.

(1) Iar în proschimitarul al Monastirei a Lavrei sf. Atanasie din Aton, tipărit în veneţia la anii 1772. J. Macarie, si Serghie Ieromonahii Lavrioţi, şi poate fi mai adevărat, că această biserică, este zidită de către Episcopul Villas, o o făgăduinţă pentru care s'aŭ şi numit locul Villas. 2) Litera M. in Monastirea Duhcarului.

Efstatie Plachida, unde Patriarhul Ioachim al III, aŭ şedut de la 1884 şi până la 1901, Iunie 18, când iară-şi a doua óră saŭ ales Patriarh al Constantinopoluluĭ.

(1) Toate aceste rîuri, curg din Munte spre miază-zi, şi se varsă în mare spre miază-nópte, se găseşte peşte hiel în aceste rîuri, este cel mai gustos, în forma şearpeluĭ. Iară partea despre miază-zi, nu sunt izvóră de apă ca spre nord; Este un mic izvor de apă, cum mergi două ceasuri de la Schitul Prodrom, până la chilia grecească Hagi-Cheorghe, (Chirasa), şi se numeşte pe greceşte crio-noro (apele reci), curge din Munte spre răsărit, şi se împarte pe la chiliile din calea lui, unde se şi cheltueşte cu udatul grădinilor în cursul vereĭ.

(2) La Litie.
singur glass 1

Bucură-te întru Domnul, Athonul cel cu nume sfânt, al Născătorei de Dumnezeŭ; Raiul cel frumos şi gânditoriŭ. Că iată la pólele tale aŭ înflorit crinii bine mirositoriŭ, şi bine înfloritiĭ, şi câmpii şi văi, copaci bine înfrunziţi, cereşti numiţi, ne-aŭ odrăslit roduri fără de mórte; Duhovniceşti ape scoţênd, de toţiĭ cuvioşii teĭ sfinţită, şi această adunare puse acum spre laudă te-aŭ sfinţit. Pentru aceasta pre cei întru tine Monahii, şi împreună petrecătorii adunân-

(1). Litera T. în Schitul Capsocolivi. şi B. în Monastirea Ivirilor, manuscript. 440-452.-

du-i, cu bucurie prăznuește, și cu multe mită stĕpinei și purtătoreĭ tale de grije, strigă: Mărescute pre tine Născătore de Dumnezeŭ, ceea ce mai mărit pre mine, și ai arătat pre fiii meĭ părinții cerestiĭ, cu ale cărora rugăciuni, pre acești din viață păzindu-i, cere dela fiiul Tĕŭ mare milă.

Parimii.

(1) Așa grăeşte Domnul: Fi-va în zillele celle de Apoiŭ, arătat muntele Domnului, și cassa luĭ Dumnezeŭ pre vîrfurile Munților, și se va înnălța mai presus de dealuri, și vor veni la dênsul tote neamurile, și vor merge neamuri multe, și vor zice; veniți se ne suim în muntele Domnului, și în cassa Dumnezeului luĭ Iacov, și ne va spune nóuă calea s'a, și vom merge pre dênsa. Isaia. cap 2, stih. 2, 3.

Class i=.

Cuviosilor părinții, ceĭ ce din tineretele vóstre în muntele acesta ați sevîrșit nevointele și luptele, crucea Domnuluĭ pre umerile vóstre ridicênd, pentru aceasta vóuă lumea saŭ răstignit și voĭ lumiĭ, că simțitor dedîn

(1). Litera A. în Monastirea Duhaiului:

sa despărțindu-vă, gânditoriŭ ei-și ați murit. Deci îndoit cunoscênd lucrarea cruci, îndoite și suișuri cătră dênsul ați făcut, prin lucrare și vedere, ajungênd la sevirșirea începerii ómenilor. Și acum în ceriuri slăvindu-vĕ cu Hristos, precum și împreună ați pătimit, rugându-vĕ ne încetat pentru sufletele nóstre.

Psalm 23.

(1) Cine se va sui în muntele Domnului? Saŭ cine va sta în locul cel sfânt al luĭ? Cel nevinovat cu mâinile; și curat cu inima, carele nu s'a luat îndeșert sufletul seŭ. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul; și milostenie de la Dumnezeŭ mîntuitorul seŭ. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului luĭ Iacov. Că de și voi umbla în mijlocul umbrii morții, nu mă voiŭ teme de rele, că tu cu mine ești; povățuitumaŭ pre cărările dreptății pentru numele luĭ.

Psalm 14.

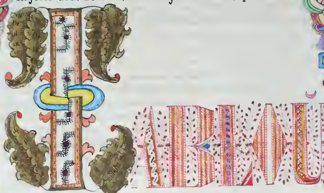
Sfêră-și Dómne cine va locu-i în Muntele cel sfînt al tĕŭ, cel ce umblă fără prihană și face dreptate: cel ce grăește adeverul în inima să, carele naŭ viclenit în limba s'a, și nu aŭ făcut vecinuluĭ seŭ rĕŭ; mită nu aŭ luat pentru cei sera ... ci, cel-

1) Litera C. în Monastirea Duhvarului

ce se jură și nu se leapădă, și argintul seŭ
nu laŭ dat cu camătă.

Psalm. 14.

Ridicatam ochii mei la muntii de unde va veni ajutor.
Adjutor dela Domnul, cel ce aŭ făcut cerul și pământul.

De tóte Schiturile Cenobiale, Aschitei, chiliotii cu biserici, și fără biserici, cabiotĭ. și peșteranii, Românii din Sfântul Munte Athos, locuitorii Monahii. Precum și cei risipiți prin Monastirile Grecești și Rusești, aici se va adaoga la total. De Numele și pronumele lor, și gradu; totalul câți sânt in chilie ca în chinoviați, precum și acei Monahii care nu aŭ nici un fel de restabilire; umblind din Monastire in Monastire, și din chilii in chilii, pre-cum și

aceia cabioţi, cari plătesc chirie la alţii cabioţi saŭ chilioţii cu luna..

Sinodia	Numirea chilioţilor şi a sinodiilor lor:	Fata
90,,	Schitul Cenobial Românesc ,, Prodrom ,,.	60.
64,,	Schitul (Aschiteii) Românesc ,, Lacu ,,	
30,,	Chilia Cucuvina, Popa Theodosie Soroceanu,, Provata ,,	
11,,	Chilia Părintelui Ilarion Monahul Catifighiŭ ,, ,,	
3 ,,	Chilia Părintelui Calist Zîncaş,, Prodromit ,,	
3 ,,	Chilia Părintelui, Sava schim. ,, Prodromit ,, la aghiazmă.	
2 ,,	Chilia Părintelui Iosif Anastasescu, etc. ,, Prodromit ,,	
3 ,,	Chilia Părintelui Vissarion Răzaşu, Schimo. ,, Prodromit ,,.	
1 ,,	Coliba Părintelui Panteleimon Schimo. ,, Prodromit ,,.	
1 ,,	Coliba Părintelui Cordie Tomoşi Monahul, ,, Prodromit,,.	
3 ,,	Peştera Părintelui Nifon Ionescu Ieroschimonahul. întîiul Superior al Schitului al sfîntului Ion, ,, Prodromul.	
10 ,,	Chilia Părintelui Gherasim Ieromo. Transilvăneanu.	
5 ,,	Chilia popa Teodosie sf. Ipatie, Transilvăneanu.	
7 ,,	Chilia popa Ilie (culciu), Băssărăbean.	
5 ,,	Chilia popa Gavriil. Craiovenii.	
4,	Chilia Părin. Ghemnasie Schimonahul Ploeşteanul.	
3,	Chilia popa Mihail Craioveanu.	
2,	Chilia Păr. Spiridon Monah, fost Carion (Provata).	
4,	Chilia Păr. Roman. Schitul Ivirului.	
4,	Chilia Păr. Ignatie Monahul. Transilvania	
3,	Chilia Păr. Zosiman. Băssĕrăbean.	
4,	Chilia Păr. Ioachim. sf. Theodor.	
9.	Chilia Păr. Irodion Ierom. Basar.	
1,	Caviot Ghedeon Monah. Sf. Vasilie.	
405.	Totalul.	

Simodia | Numirea chiliotilor, și a sinodiilor lor. | fața

405, Totalul din urmă.
2, Chilia. Păr. Cosma Iero. Schitul Sf. Dtrie (Vatoped.
4, Chilia. Păr. Gherasim Monah Xiropotam.
5, Chilia. Par. Savva Monah Macedoneanu (Careea).
4, Chilia Păr. Savva Monah. pe moșia Simon-Petra.
4, Chilia Păr. Serafim, Ieromonah.
2, Chilia Par. Antim Schimonah Ciolăneanu (Calimița).
1, Cabia Păr. Nicon Monahul Olteanul Catunache.
2, Cabia Păr. Panteleimon Monahul, Catunache.
2, Cavia Păr. Evsevie Schimonahul Hairu, (Cucuzel).
2, Coliba Păr. Irodion Schimonahul. Transilvănenii.
3, Coliba Păr. Ilie Monahul. (Iufta). Transilvăneanu.
2, Coliba Par. Nicodim Monah. Schitul Sf. Dimitrie (Vatoped).
2, Coliba Păr. Ilarion Schimonah Popescu Ciolăneanu (Calimița)
2, Coliba Păr. Patrichie Schimonahul, Ciolăneanul (Calimița)
1, Coliba Păr. Theodosie Ieromonah, (Calimița).
1, Coliba Păr. Athanasie Schimonah (Calimița).
2, Cavia Păr. Veniamin Monahul (Calimița).
1, Coliba Păr. Vartolomeu Monahul. (Calimița)

447 | Totalul. Păr. schiturilor, Aschitei, chilioti. Cavioti. colibi și Pesteri.

Se adaogă la Populație.
Effectivul Părinților Românii Agioriți.

N. B. Am găsit de cuviință, a aduna și scri la un loc pe toți părinții Monahii Românii ori din ce țară sint ei, locuitorii acum în Sfântul Munte Athos. Căci înainte la Tabela de Materii la ce care Monastire, eră și sunt scriși și ... piți. Deci aici se găsesc degrab la istoricul lor, pentru domnii făbitorii de cetire. Al schiturilor chilietilor, caviotilor, și pesteri numai rominii, al lor istoric. și Icono-grafie

Schitul Cenociŭ Romănesc, „ Prodromul „ din sfântul Munte Atnos.
1, Bisserica Catredală sfântul Ion Mergătorul, cu hramul Botezul Domnu-
lui Isus Hristos. 2. Bisericuta taerea capului sfântului Ion Botezetorul,
4 Buna. Vestire. 4. Adormirea Marci Domnului deasupra porti înclo
polniță, 5 clopolnita. 6 Marele Arfundaric mobilat National. 7. Spitalu.
8 Muzeul. 9. Trapeza. 10. Bucataria. 11. Pităria. . Prescuraria. 13
Blibioteca. 14. Croitoria. Locurile virane cu chiparisi si ver-
deața pentru infrumusetarea Schitului. Două lambi se apr
la privighieri de tótă nóptea la serbătorii. 17. Móra cu
instalatiunile, Dulgheria, si casa Bordunarilor, si a M
rarului. 18 Spălătoria, cu instalatiunile, grajdul ca
tirilor. hanu finului, chilia călugărului ingri-

jitori peste Bordunari și catiri. și Arfundaricul Serdarilor.(polița sfîntului Munte. și Daogaria. 19. Ferăria și tinighegeria. 20. Velnița. patichiru. și casa meșterilor și argatilor, 21. Atelierul meșterilor aramari. 22. Viile din prejurul Schitului. 23 Cassa părinților pusnici și a nevoitorilor 24. Grădinăria. 25. Fîntîna cu apă rece cu minunt din Grădina maslinilor. 26. Cassa Vierilor și a batrînilor. 27. Cimitirul. 28 Chilia părintelui Pavel Monahul zugravul grecu. 29. Arsanaua schitului la Mare. 30. Chir Isaia. 31. Conductul de apă al schitului Chir Isaia. 32. Idem a dôua apă numită apa ciobanului. 33. Crucea unde a cântat sf. Cucuzel. 34 Biserica Maica Domnului (Grecește Panaghia). 35 Biserica Schimbarea la față, a Domnului Isus Hristos din Athon. 36 Maica Domnului. 37. Botezul Domnului. 38. Drumul la mare. 39. Drumul la Schitul Capsocoli. 40. închinatorii Rușii. 41. Litania călugărilor. 42. Zidul din prejurul Schitului. 43. ciobotăria. 44. Colība Par. Paisie Monahul grecu. 45 Drumu la Monastirea greceasca Lavra pe lîngă canalul de apă.

Fondarea lui.

Tóte gintele, drept-credincóse ce în rassa Monahală, locuește Muntele Atos, numai grecii, ca cei mai numeroși și mai dibaci aŭ căștigat superiotatea, prin care aŭ putut domina cele mai multe din Monastiri. Din buna chibzuire, atât Bulgarii și Sîrbii, cât și rușii, prin inalte stăruințe și mari lupte în contra sus zișilor, a putut se-și căștige și lor câte una din vechile Monastirii; din ne chibzuire însĕ, numai Romînii cu tóte drepturile ce aŭ asupra fondațiunii lor, reînnoirilor și întreținerilor ce aŭ făcut tuturor Monastirilor nu aveaŭ nici uă Monastire, saŭ cel puțîn vre uă locuințe mai numeróse în populație și renumită, deossĕbită de ori ce altă limbă, unde ar fi putut ruga și mări pe Dumnezeŭ în limba Patriei. De și mai în tóte Monastirile între timpurile anilor 1200. și 1800. romînii aŭ fost amestecați numeroși

cu grecii și cu bulgari, și multă vreme am cercetat blibioticile Monastirilor Athonului, pentru ada o dare de samă de românii Monahii din Sfântul Munte, din vremile celle de demult și descrierea lor actuală pe cât am putut din slabele mele puteri.

(1) Tot ce'a ce se publică în comun: scriere carte mică saŭ mare, este în folosul fie-căruia: Că întru aceasta se află religia și morala, saŭ altă óre-care materie, care póte se dea motiv cetitorilor, adecă cellor literați și înțelepți se întinzĕ adevĕrul, precum: scriitorilor de istorie, iar celor-alții se observe dacă celle scrise coprind adevĕrul, că nu tot auzul este greșit, nici tótă scrierea lămurită, și amândóuă acestea sunt combinate cu adevĕr și eróre.

Deci socotesc de prisos Domnilor a mă întinde la lungi precuvêntări și mari laude întru presenta descriere a Sfântului Monte Athos ca se atrag pe cetitori spre primirea și cetirea acestia, avênd în vedere că cea mai mare parte a cetitorilor saŭ învrednicit a visita sfântul Munte, care circulând ca și mine aŭ vĕdut tóte câte aicea istoricește, geograficește și timporal espun dintre care cei-ce aŭ vĕdut vor ceti cu sirguințe, iar ceice aŭ auzit cu mai multă dorințe o vor pătrunde intrânsa ca sĕ se încredințeze de acelea câte aŭ auzit. Fiind-că câți din buna-voință saŭ din întimplare saŭ învrednicit a fi închinători saŭ visitatori acestui loc, aŭ găsit cercarea mai înnaltă de cât vestea, și privirea mult mai frumósă de cât auzul.

Însĕ, fiind-că închinătorii sunt puțini, iar cei ce nu laŭ vizitat sunt încă prĕ mulți, precum și cei ce nu aŭ audit încă de vechimea lui, am crezut de cuviințe a înmulți dupre putere talantul dat mie și a da la lumină cea încă neștiută descriere a sfântului, de óre-ce dupre cât sunt încredințat a-

(1) Littera T. dela sfinta Monastire Xeropotam din sfântu Monte Atos. 1467.

veți ferbinte dragostea spre a învăța, și pentru cea de bună voe și ne apărată datorie a fieşte-căruia individ cuvêntătorii, spre a afla adevĕruri, mai cu samă religiose.

La stihurile 37 și 38 din Evanghelia de la Ioann.

(1) Zissa Luĭ Pilat: « Tu împărat ești? »
Răspunsa Iissus: « Tu zici că împărat sunt Eŭ; Eŭ spre aceasta m'am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca se mărturissesc Adevĕrul. Tot cel ce este din Adevĕrul aude glassul Meŭ. »

Zice lui Pilat: ce este Adevĕrul? și aceasta zicênd, ĕr a eșit afară......

Fraților Hristiani!

Între tóte Numele care aŭ luat Hristos pre pământ, cel al adevĕruluĭ mai mult se repetă. Înaintea lui Pilat în ora cea mai supremă, Iissus se numeşte pre Sine Împărat, însĕ nu a lumei acestia, ci a împărăției Adevĕruluĭ. Ĕr cu uă zi maĭ nainte de mórtea Sa, la cina cea din urmă cu Apostolii Săĭ, le lasĕ spre salutare acest mare cuvênt: « Eŭ sûnt Calea, Adevĕrul și Viața; nimini nu vine către Tătăl de cât prin Mine ». În alte cuvinte dacă vom explica acest text evreesc în limba nóstră, vom zice: Eŭ sûnt Viul-Adevĕr Cel-ce duce către Dumnezeŭ.

(2) Viul-Adevĕr! înțelegeți puterea și coprinderea acestor cuvinte? Nu mulțĭ din noi privesc Adevĕrul ca símplă afacere între lucrurĭ, uă însușire, un număr, și uă idee ilusorie? Nu se află assemenea unii pentru care Adevĕrul este un cuvînt fără înțeles, sinonim la cugetare, care și se ruineazĕ continuu? câți înțelepțiĭ putea zicea ca Pilat: ce este adevĕrul? cele miraculóse de erĭ și înșelăciunea de mâine? Nimic nu este adevĕr în interesul órei prezente, de cât a plăcea Chessaruluĭ, a dobîndi bunătăți și a nu se griji de ziua de mâine; aceasta este cea mai înaltă filosofie a ómenilor cari-speră se móră dimpreună cu sufletele lor.

(1). Litera Z. Tîrgoviște Romania anu și (2) dela Monast. Duhearu V.

Pentru de vom primi această opiniune filosofică păgânească, vom condamna spiritul nostru la servitute, și inima nóstră la tótă desfrînarea și ne bărbăția; ci ne întórcem la cuvêntul Evangheliei carele dice: « Și cunoșteți Adevérul și adevérul vă va libera ». Când carul trenuluĭ străbate ulițile nóstre, pentru ce fiecare se abate la sunetul clopotuluĭ ? Pentru ca se nu zdrobească pre cine-va din iuțala sa. Aceasta este un Adevĕr de artă, care numai este pentru noi uă idee ilusorie; că această convingere compune uă parte a nóstră și este vie ca și noi.

Și étă în acest orași care se laudă cu civilisațiunea se aflá mii de ómenii, cari se ucid și pier din cauza multei întrebuințărí a băuturilor spirtóse. Pentru ce dar fraților nu vă dați toții la uă parte dela uă asemenea patimă înfricoșată și pricinuitóre de atâtea relle defecte, pentru care nici cum nu se rușinează cine-va ? Fiind că cunóșteți că bĕutura spirtósé este otrăvitóre, pre toți vĕtĕmând.

(1) Aici buna înțelegere ocupă locul virtuțeĭ; și aceasta este un Adevĕr fizic și moral, carele uă dată intrînd în sufletul nostru se însusește întru noi. Pelingă acești nu cunóșteți inimi nobile; pentru care corumpțiunea, iubirea de slavă, iubirea de argint, sûnt asemenea urîte ca și beția ? Intrebați pre părintele a căriea fiica s'a necinstit, intrebați asemenea pe mama a căriea fiiul a perit în vre-uă țară depărtată, intrebații assemenea pre bărbatul, care se face jertfă cumpliților cămătarnici, ca se assigureze posiția fămeeĭ și copiilor seĭ ! Totĭ aceștia ca niște nenorocite jertfe, urăsc din exsperiențe rĕul, rĕul ce iaŭ torturat pre eiĭ; sûnt încă și alțiĭ mai fericițiĭ, cariĭ prin buna creștere saŭ învățat a se deturna despre aceștea dela părinții lor, precum și dela rivna învățetorilor, prin care i s'a insuflat această salvătóre convingere. Și aceasta este assemenea un alt Adevér practic, pred'il mărturissim prin mustrarea conștrințeĭ, și chiar în acel moment în care uă călcăm.

(1) Littera A. sfînta Monastire Dionisiului,

In ţara nóstră sûnt patrioţi contrari defectelor publicului; care însĕ este cauza, mîndria saŭ precugetarea? Nu; Pentru ca mîndria ca se injuge, se unește cu tótă misseria, èr interesul se supune comparativ dupre necessitatea împrejurărilor; ci curăţenia sufletuluĭ și luminarea minţeĭ prin care cine-va privește mai înalt și mai departe. Însĕ póte zice cine-va că acestea tóte sûnt antice obiceiuri, și că cu tóte că se predică în tot locul și de 20 secoli se predaŭ prin școli, cu tóte acestea lumea rămâne aceeași. Pentru ce? Pentru că Adevĕrul rămîind numai în cărţĭ este mort, înse va primi viaţa când îl veţi iubi și îl veţi îmbrăţișa, atunci el se va face nóuă conștiinţe, onóre și salvare, Spiritul este în corp care nu se nutrește prin cuvinte, ci are necessitate de fiinţa lucrurilor. De veĭ da poporuluĭ serv libertatea, este aceea ca cum aĭ încredinţa copilului arma, care va expulsa în mîinile sale; Și pentru ce? Pentru că respectul către sine și către aprópele, sentimentul legalităţeĭ, dragostea dreptăţeĭ; acești termenĭ esenţiali aĭ libertăţeĭ nu sûnt articole ale legeĭ și nu se botează, ci sunt virtuţĭ prin care cetăţanul le dobîndește prin răbdare și nevoinţe.

(1) Eră pe cât timp adevĕrul nu se află în inimi, este ca uă aramă sunătóre și chimval resunător; ear după ce va intra acesta însufletul nostru; atunci tótă înșelăciunea și tótă tirănia și tótă urgia tiranilor, nŭ va putea se îl rumpă. Deci sûnt adevĕruri vii care se află tot uă dată și înlucrurĭ și în noĭ, care ne unește cu firea, cu natura și cu semenii noștri, ne descopere nóuă legile naturalei lumĭ, și uă supune pre ea nóuă; prin aceste legi recunóștem ca amic și frate pe tot omul, cugetând de uă potrivă cu noĭ. Însĕ această lumină, care abia ajunge a ne conduce în lumea aceasta, nu încălzește inimile nóstre; dar atrage spiritul nostru, moderează patimile, luminează și domolește iu-

(1) Littera E: Monastirea Dohearului.

birea de sine, însĕ însĕ nu aduce fericirea; pentru că omul doresçte nemărginirea, şi privesçte insuficiente celle pămînteşti, avĕnd mare necessitate de dragoste pe care sçtiința nici-cum nu póte satisface. Deci spre adobîndi binele, pe care sufletul îl doresçte, avem necessitate de un noŭ Adevĕr, care se ne facă compărtaşi cu Dumnezeŭ, ființând şi în noi şi întrînsul; pre acest Adevĕr zic carele nu póte fi de cât numai însuşi Dumnezeŭ, trebue a îl cunósçte şi a îl iubi din tótă inima.

(1). A iubi pre Dumnezeŭ, şi a ne iubi de dinsul, înțelepciunea anticilor filosofi nici-cum naŭ putut înțelege. Ear nóua filosofie preîntimpină acele dificultăți. Îndesĕrt consciința caută pre Dumnezeŭ, îndeşert îl chiamă pre el după un naufragiŭ afundat, fiind-că recea logică tot dauna presentă ne repetă, că între Dumnezeŭ şi om şi între nemărginita şi timporala creațiune, există necomparabil abis. Pentru care mintea cea mai inteligentă prin cercarea cé maĭ pacientă a putut determina despre dînsul atât numai: că este ființă pré supremă, neschimbăcos cu natura, şi statornic în legile pre care El le aŭ pus. Dragostea către Dumnezeŭ dupre unii este ŭă idee iluzorie; ĕr rugăciunea vocea sufletului, este ŭă naturală șoptire care exspiră către cerîul cel tăcut.

Taci mutiitorule! constringeți inima ta, mărginesçte-ți desperata paciențĕ, de óre-ce esti numaĭ un simplu individ, sfărîmat sub róta a-tot puternicului Destin. Însĕ fraților acum 19 veacuri arătatusa óre-carele om pre pământ, aducĕnd veste bună de a apropiea

(2) omenirea de Dumnezeŭ. Acest om Profet sa numit pre sine Fiiul luĭ Dumnezeŭ şi Fiiul omuluĭ: «Că acesta este alt nume al misterului.» Saŭ numit pre sine Lumină şi Adevĕr; zĕcĕnd: «Eŭ sûnt calea; Adevĕrul şi viața, nimini nu vine către Tatăl, de cât numai prin mine». Lumea la auzit şi la crezut; şi din ziua întru care

(1) Literă A. Monastirea Ivirului. (2) Schitu sfînta Ana Mart. T.

sa întrupat cuvîntul, și adevĕrul a luat ființe vie, s'a arătat în lume și a intrat în inima omului credința, speranța și amórea. Deci propunerea pre care logica uă privea nedeslegată, care aducea numaĭ contrarietăți, Hristos uă a deslegat. Înfine acest încorporat Adevĕr, pre Care Dumnezeŭ póte se îl iubească ca pre un Fiiŭ, și omul ca pre un salvator, este semnul unirei care a unit ceriul cu pământul, și a dat omenireĭ Tată și lui Dumnezeŭ Fiiĭ!

(1) Aceasta dar este misterul descoperirei, și adeverința Dumnezeirei Luĭ; nici uă dată spiritul omenesc nu putea se priimească de la sine această mare idee, carea înspăimântează mintea nóstră, și tot uă dată uă strălucește prin nelimitata lumină. Așa dacă Dumnezeŭ iubește pre omenĭ, aceasta se întimplă, pentru că se iubește pre Sine privind la eternul Seŭ Adevĕr; așa omul póte se aducă lui Dumnezeŭ adorațiune adevĕrată, când servește uă rază a supremeĭ Luminiĭ, carea sa pogorât până la dânsul. Deci cel-ce iubește pre Hristos, iubește adevĕrul, și cel-ce iubește adevĕrul iubește pe Hristos, acesta este marele mister al Evangheliei, pre carele cel-ce nu îl înțelege, este christian numai cu numele.

(2). Așa fraților! priviți în voi înși-vă și cugetați; când iubiți pre Hristos, ce iubiți*? Nu cum-va iubiți pre cel crucificat, a căruia plăgi sûnt încă singerînde? luați aminte, că acésta este omenească dragoste; tóte religiunile aŭ martiriĭ lor; înse Isus-Hristos pretindă ce-va mai mult de cât acesta, că nu este óre-care corp adorat că-ruĭ îĭ serută cine-va plăgile, ci este însuși Adevĕrul, sub al căruĭ titlu cere amórea nóstră; ast-feliŭ voiŭ îl iubiți? Fără îndoială aveți credințe și credeți în Evanghelie; înse nu cum-va aceasta este vre uă prevedere ereditară, saŭ emblemă, pre care nu puteți a uă nega, temându-vă a nu vĕ socoti necredincoșiĭ? Cercați credința vó-

(1) Littera A Schitul Sfânta Ana Mare. (2) A. Monastirea Dionisiului.

* Nu cum-va iubiți pre Mucenicul carele a murit pe [illegible]?

stră; și lepădați din-trênsa tot adaosul iudaicesc saŭ idolatric carele păteazá castitatea ei; faceți-vă pre dênsa canon al faptelor vòstre, și lepădați-vă de lume și de înși-vé și ziceți împreună cu Profetul și cu Apostolul: « Crezutam pentru aceasta am grăit »; atunci iubiți pre Hristos precum porunceşte El ca se îl iubiți, adecă: « Iubiți Adevěrul ». Înse va zice cine-va dacă ar fi putut crede, ar-fi iubit pre Hristos, dar se îndoeşte.

(1) Eŭ zic unora ca acestora: iubiți-l pre El și în urmă veți crede; iubiți-l pre El ca pre viiul Adevěr cel-ce duce către Dumnezeŭ; dar veți zice că căutați adevěrul și nu îl găsiți, aceasta nu este adevěrat fraților, că nu îl căutați cum se cuvine, de óre-ce mândria și spiritului vostru și passiunile vě întunecă și pentru aceea nu îl puteți afla: înse El se află în cassa sufletului vostru tăcut acoperit și ca un mort în mormânt, aşteptând iluminarea vòstră, și cu adevěrat când vě reîntórceți în cassa spiritului vostru și vě desgutați de viață și de voi înși-vě; El este acolo privindu-vă pre voi de sub acoperemântul Seŭ și judecându-vă; èr nóptea când în întunerec singuri vě gândiți la iubitórele de glorie planurile vòstre, și póte pentru crimele precugetate, El este tot dauna present și privirea lui vě urmăreşte în întunerec, și tăcerea Lui vě spăimînteazě; pe de uă parte defăimați pre ómenii și legile, înse tremurați înaintea acei imagine pe care nu puteți nici a uă desființa nici a uă ucide.

Pre acest păzitoriŭ ne adormit al sufletelor nóstre, nici uă dată nu îl puteți departa; pentru că va veni ceasul când mîna morței va îngreoea fruntea vòstră, și când numai ca printru un noor veți vedea ori-ce ați iubit, de exemplu: avere, onóre, soție și copii; dar în mijlocul disperărei și al lacrămilor, acèstă acoperită imagină, va fi tot dauna gata a vă prii-mi și a vă duce la lumea cea nevěḑută, saŭ vinovat saŭ nevinovat nu va putea fugi de dênsa, care este mustrarea conștiinței vòstre saŭ speranța. Deci urmați adevěrul în lumea aceasta, urmați-l cu stăruințe,

(1). Littera E. sfânta Monastire Dionisiu.

chiar aflîndu-vă în tur- burări și înpersecuțiuni nu îl părăsiți, de și vĕ veți îndoi, devotativă lui cu totul și vă va salva. Așa când veți trece viața acésta, această imagină se va descoperi și Hristos vădut în tótă strălucirea Sa cu Divină zîmbire vă va zice: « Fiiul Meŭ! recunóște-Mă Eŭ sunt adevĕrul. »-

SCHITUL CHINOVIU

Roumânesc «Prodrom», 1 ceas până la Monastirea Lavra 10 ceassuri până la tirgul Careea 2 ceassuri până la Schitul Capsocolivi 3 ceassuri până la Schitul Sfînta Ana Mare. Hramul Bisericei, Botezul Domnului Isus Hristos, cu 90 părinții Romînii.

Tóte sfintele locașuri Monastiri și schituri, prin semne și minununi Dumnedeești saŭ făcut, și de părinți drepți și cuvioși care staŭ până în ziua de astăzi; pela ani 1327. cuviosul Marcu. ucenicul sfântului Grigorie Sinai- (1). tul; avîndu-și locuința de asupa Monastirei Lavrei », pe dealul ce se nu me ște », Palama, întro-nópte eșind din chilie și stând la rugăciune, vede înpartea despre răssărit, la locul ce se numește vigla, o cocónă sedând pe scaun ca o împărăteasă, încunjurată de îngeri și sfinți, care tămîea împrejur, cântând și închinându-i-se împărătesi a tóte etc

(1). Litera T. din Monastirea Constamanit din viacul XIV.

precum sa scris. Și întrebând cuviosul Marcu pre sfântul Grigorie starețul lui, ce însemnează aceasta ! isa spus că voeste Maica Domnului, în timpurile celle mai după urmă, se ridice la locul acela un locaș Dumnezeesc, spre slava sfinției - Salle. « Cuviosul Dionisie, aŭ vĕdut pe locul Monastirei Piatra - Nouă; acum Dionisiu, candelă streină ardênd nóptea. Tomu 22 pagina ». « Simon - Petra, pe locul Monastirei sfîntului cuvios Simon aŭ vĕzut lumină Dumnezeească, vezi Tomu 20 fața », « La Monastirea Esfigmenu, unde este Monastirea acum, în tótă nóptea se auza tocând : Tomu 12. fața ».

(1) Episcopul Dionisie fost al stagónelor, « o eparhie pe marginea sfîntului Munte pe la Cavala »; la annul 1485, a cerut catisma chilia cinstitului Prodrom, cea aprópe de chir Isaia. « arhiva Monastirea Lavra: Iară la anul 1660. axg, sfinția sa Duhovnicul Filofteiŭ, aŭ luat voe dela Monastirea Lavra, ca se prenoiască chilia tăerea capului cinstitului Ion Prodrom dela vigla « Arhivă Lavra ».

Aicia zic; pe la annii 1750, Monahul Macarie Român, din averea sa, a zidit porțile, sus zisului loc o case cu câteva încăperi; după dînsul Ieromonahul Hiotul grec, a zidit o biserică mică, cu hramul tăerea capului Sfîntului Ión, și ast-feliŭ îi dete numele de chilie.

(2) Aceasta o probează inscripția din piatră ce e împartea despre răsărit la colțul sfintului Oltariŭ; care zice: Anachesiafru Iosif Ieromonahul 1754- Hios: adecă începută de către Iosif Ieromonahul 1754, Hios: Assemenea scrie și împroschimitarul Sfintei Monastiri Lavra, de Macarie chidoniat « o eparhie în Criitt. », și Serghie Ieromonahii Lavrioți din anul 1772, că un mic Schit cu biserica sfântul „ Prodromul " la care locuesc pusnici în tot davna, ómenii sporiți în fapte bune; și mai cu deossebire la primirea de

(1) Litera E. din Monastirea Duherru din viacul XVI, și A(2). Monastirea Constamanit viacul al XVII-

streini, și sunt acestia mai toți Hioți: va se zică Dumnezeŭ, mainainte aŭ iconomisit că: aici se fie chinovie mare de primirea de streini; asemenea scrie și Barschi în ale lui scrieri pentru sfîntul Munte la annii 1726 și 1744. că aici era un Schitișor.

După aceasta pe la anul 1810, trecând această chilie în stăpînirea a trei Monahii Românii Moldoveni, Ieromonahul Iustin Duhovnicul, forte îmbunătățit și sporit în cele Duhovnicești, și Monahii Patapie și Grigorie, ucenicii ai luĭ.- Aceasta după mai multe cereri dela proistoșii Monastirei Lavrei, prin cunoștiința ce el aveă pe părintele Duhovnic al lor Iustin; spre ale da voie se aducă un isvor cu apă, de la locul ce se numeste chir Isaia; fiind că nu avea apă, fără numai de ploie păstra-tă în sternă (pivnițe); și ne isbîndind nici întru un chip, a iconomisit Maica Domnului, ast-feliŭ: In anul 1820, trimețind Dumnezeŭ lăcuste multe împrejurul Monastirei Lavra; prăpădea cu totul grădinile și viele de la Monastire și chir Isaia.

Minunea cu lăcustele.

(1) Aceasta vedêndu-o călugări după obiceiŭ a scos sfîntul cap al sfântului Mihail Sinadon, pe care îl aŭ, și făcênd sfințirea apei, și cu litanie încunjurând acele locuri pe unde erau locustele cu sfântul cap, care are darul de a goni ast-feliŭ de gongănii stricătore; și nevrênd sfîntul sei ascute, zisseră uni din trênșii, nu facem nimic de nu vom chema pe Duhovnicul Iustin Vlahul; (că așa zic ei romînilor.); ca se facă el sfințirea apei, fiind că îl știa că e om sporit în cele Duhovnicești; deci chemândul, și făcând la numitul loc sfințirea apei, când a ridicat sfânta cruce și a început a cânta. *Mîntuește Dōmne Poporul Tĕŭ și etc*;- de o dată o minunune !!! sa ridicat aceă mulțime de lăcuste ca un noor, și

(1). Litera A. Monastirea Pandocratorul din viacul al XIV.-

sa dus, acolo un- de leaŭ poruncit Dumnezeŭ, curețănd definitiv acele locuri.

(1) Vădĕnd proistoşii acea minune, şi cunoscănd voința lui Dumnezeŭ care e întrănsul, i aŭ dat voie ca se aducă apă ce ceruse; pentru care ne avĕnd bani de ajuns, silit a fost a merge în Moldova, spre aşi procura prin Milostenie trebuincosa sumă de banii; înfine comunicănd aceasta P. S.S. Mitropolit de Iassy, Veniamin Costache, îndată acest de Dumnezeŭ insuflat bărbat, a venit întru ajutoriŭ Duhovnicului Iustin, dăndu-i trebuincósa sumă de banii pentru aducerea apei.

Doŭ de uă dată intervenind pe lîngă Monastirea Lavra, a îi dă voie ca se zîdească un Schit Român pe locul Chiliei „Prodrom", unde locuia Duhovnicul; şi după multe stăruințe a reuşit a scóte un act cu data anul 1820, Iunie prin carele a dat voie a face Schit Chinovial Moldo-Romînesc, pentru 20 Monahii cu 13 Articóle, puind întrănsul şi apa de la chir Isaia pe care a aduso cu mari cheltueli, care sună ast-feliŭ.

Actul I-de la 1820.—

Întiia învoială între Monastirea Lavra, şi părinți Moldoveni Patapie si Grigorie pentru înființarea Schitului.

I

După drepturile pronomiale acelorlalte sfințite schituri, saŭ hotărăt ca chilia aceasta a cinstitului Mergător înainte, se fie şi să se zîcă de aici înainte. obştea vețuelnic Schit, a bine cinstitorului neam al Moldovenilor: Supus sfinției noastre Marei Lavre, în-viacŭ de apururea, avĕnd după obiceiŭ şi pecetea cinstitului înainte Mergător, pe care o va ținea cel după vreme Dichiŭ, pentru ca se pecetluiască în cele din partea Schitului trimise scrisori, şi în dovezile milostenişlor, precum şi cele-lalte

(1) Litera V. dela Monastirea Constamanitul din viacul al XVI.

tóte schiturile ale marei nóstre Lavre, și celor-lale Monastiri.

II.

(1) Hramul a acestui sfințit schit a cinstitului Mergător înainte, saŭ orînduit Biserica cinstitului Mergătoriŭ înainte. In care să se sevîrsască obșteștile privigheri, și obijnuitele slujbe și pomeniri pentru miluitorii bine-cinstitorilor hristianii.

III

Dichiul trăgându-se din neam Moldovenesc, și având bună stimă ipolips, să se pomăzuiască de către sfînta Monastire, și să se puie cu socotința a acelor de acollo frații; căruia Dichiŭ, se se supue toți cei-lalți, și se fie ascultători poruncilor lui, éră cei nesupuși, să se isgonească ca o sminteală și de turburări pricinuitori.

IV.

Și de vreme că este schit cu viață de obște, de nevoe este se împreună vețuiască toți întru un suflet, inimă si socotințe, atât în Duhovniceștile slujiri, cât și în cele trupești, plecându-se la poruncile Dichiului, după obiceiul de obște vețuitorilor, carele Dichiŭ se fie mărturisit în celle Duhovnicești, și cercat în celle ale vieții de obște și iscusit.

V.

(2) Locul cinstitului Mergătoriŭ înainte, pentru că aŭ fost din vechime îngrădit după rînduiala chiliilor, având vie și copaci de maslinii, și grădină spre odihna celor de acolo frații, iară și acestași împrejur ogradă saŭ hotărit se aibă, fără ase întinde mai mult. Dacă însĕ după vremi se vor face multii ómenit, și strîmtorându-se, vor avea trebuințe de loc pentru locuinții, saŭ vie, saŭ grădină, se ea voie dela sfînțita Monastire, și așa se

1), Litera H. dela chilia Sf. Ion Bogoslovu (Capsala), (2) Litera L din Monastirea Constamanitu din viacul al XIV.

deschiză loc şi se zidea- sca, asemenea şi de cherestea, cât vor avea trebuinţe se cear voie, şi aşa cu bine-cuvîntare se tae lemne de unde va fi bine.

VI.

Impărăteştile dăjdii (haracii), şi capitaţiile celor ce întru aceeaşi sfinţit Schit se găsesc, şi cu viaţe de obşte veţuesc este dator celor după vreme Dichiŭ se le răspundă fără pricinuire, sfinţitei nóstre Lavre, din cel domelnic, şi câţi ómenii se găsesc, atîtea dăjdii sei plătească, după chipul celor-lalte Schituri.

VII.

Tóte de obşte câţi întru acest sfinţit Schit lăcuesc, şi împreună sihăstresc, precum Dichiul şi cei-lalaţi, se cuvine sĕ se pórte tot-dauna cu bună plecare sfi-
(1) nţitei nóstre Lavre, şi se pietreacă viaţă sihăstrească şi obşte veţuitóre, fără se stăpînească cine-va dintru dînşii afară de ogradă schitului, locuinţe saŭ grădină, saŭ copăcii, cari sunt numai acelora ce le aŭ făcut.

VIII.

De vreme că din afară ogrăzi sfinţitului acestui Schit, se găsesc colibi, încare locuesc Moldovenii şi grecii, care avênd neplăcere, nu se supun schitului de acum înfiinţat cu viaţă de obşte, aceştia să sĕ stăpînească şi sĕ se dispodarisască decătră sfinţia nóstră Lavra, şi la Lavră se plătească dăjdiile lor, şi Lavra după mórte, precum este obiceiul, se îi clorونomisască. Iar cel după vreme Dichiŭ, şi cei împreună cu dênsul, aceasta numai sunt datori, de aî cunóşte pre dînşii ca pre nişte fraţii, şi sei iubească dupe datorie cei întru Hristos dragoste:-

IX.

Din celle din afară venite milostenii date de cătră miluitorii, pentru că din lăuntru obşte-veţuitori schitenii, şi pentru cei din afară pusnici câţi adecă se găsesc aprópe de schit, dator este cel după vreme -

(1). Litera T. dela Monastirea Xinoff, din anul 1790.-

Dichiŭ, se dea şi celor din afară ôre-care parte din milostenĭile acelea, pentru ca se nu se pricinuiască smintele şi turburări; iară câte milostenii altele iară-şi neorânduite, adună domelnicul, se fie numai a Schituluĭ pentru cheltuelile lor.

X.

Dacă va veni cine-va de afara cu scop ca se obşte-veţuiască în sfînţitul acesta schit, şi în urmă nesuferind ostănelile obştei veţuiri, va voi se zidească ossĕbelnică colibă spre linişteirea sa, se ea voe dela Monastire şi se zidească, carele şi se fie supus sfintei nóstre Lavre. precum şi cele-lalte colibiĭ.

XI.

Când cine-va din obşte veţuitori va voi se iassă la lume, saŭ pentru pricina schitului trimis, saŭ pentru deossĕbită, se ia întâiŭ voie, şi bine-cuvîntare de la Monastire, şi aşa să se ducă; după cum aceasta se face şi în celle-lalte schituri Chinoviale ale sfîntului Munte.

XII.

celle ce întru acest sfînţit schit se găsesc, sfintele odóră, vejmintăriĭ, cărţi şi alte vasĕ ale casiĭ, arătat dovedim că se fie neînstrăinate şi nesmulsĕ podóbe a sfinţituluĭ acestuia schit, fără a işi însuşi cineva pe cel mai mic lucru, adică, ca pe un al seŭ, căci cele o dată luĭ Dumnezeŭ dăruite, nu se mai apucă, şi câte altele vor mai veni mai pe urmă, să se catagrafisască în condică, din-preună cu celle-lalte, pentru tot dauna pomenirea şi siguranţa.

XIII.

Şi însfîrşit cînd va muri cine-va din cei ce veţuesc de obşte fraţi ai sfinţitului acesta schit, fiind că sfinţita Monastire nu are alua alt-ceva Dichiul cel după vreme, se dea 10 lei pentru 40 leturghii a mortuluĭ. Aceste de mai sus 13 capete, ce privesc şi buna regularisire, a de noŭ înfiinţatului

(1) Litera K. din Monastirea Constamanit din viacul XIV.

acestui sfinţit schit de obşte veţuelnic a Moldovenilor, sa hotărît de către sfinţita adunare, Marei nostre Lavre, cu socotinţa şi voinţa celor în schit aflători Moldoveni, şi saŭ întărit cu Monastireasca pecete, şi cu ale nostre iscălituri. Deci saŭ dat aceasta, Schitenilor noştri Moldovenii, spre dovadă şi siguranţe în anul 1820, dela Hristos Iunie. — Dichiul Mareĭ Lavre Gavriil; adevereazā: Proegumenul Parthenie. — Proegumenul Thoedosie adevereazā. — Proegumenul Sofronie adevereazā. — Proegumenul Lavrentie adevereazā — Arhimandritul Parthenie adevereazā. — Proegumenul epitrop Marei Lavre Gherasim adevereazā. — Proegumenul Neofit adevereazā. — Agapie Proegumenul adevereazā. — Theodorit Proegumenul adevereazā. — Natanail Proegumenul adevereazā. — Gavriil Proegumenul adevereazā. — Proegumenul Macarie adevereazā. — Proegumen Hariton adevereazā. — Bătrînul Meletie adevereazā. — Bătrînul Grigorie adevereazā. Bătrînul Parthenie Epitrop adevereazā. — Pahomie adevereazā. — Iosif adevereazā. —

Mărturia Domnitorului Moldovei Alicasandru Ghica-şi a Mitropolitului Sofronie Miclesc 1852 Aprilie 22. —
Patriarhul Chirill 1856 luna Iunie.

Upă aducerea apei, părintele Iustin. fiind bătrîn, a adormit în Domnul; satisfăcut fiind, că şi a înplinit dorinţa; că proorocise mainainte, ameninţat fiind de alţiĭ; « Nu am se mor, până ce voiŭ vedea apa aduse »; — ştiind el bine, că aceasta era cea mai mare pedecă la construirea unuĭ schit, şi întreţinea-rea unei comunetăţi. În fine rămiind după dînsul succesori părinţi Patapie şi Grigorie, omeni mai simpli, şi fără bune ajutore, nu putură pune nimic în lucrare; iar cea mai mare pedecă fu zavera dela anul 1821, care sa prelungit zece ani 1830, că Sultanul Turcilor luînd măssuri strajnice înprivinţa aceasta; între altele aŭ trimis şi însfântul Munte armată; care ocupând tote Monastirile; ţinea pe Monahii încunjuraţi, făcend multe omoruri, din care pricină fugiră mulţiĭ din Munte, înainte de al ocupa armata. Între alţiĭ a fugit în Moldova şi părinţi Patapie şi Grigorie, luând cu dênşiĭ numai actele; iar cărţile, condicile, clopotele, şi alte lucruri ce avea; — leaŭ lăsat spre păstrare în Monastirea Lavra, făcênd pentru ele o listă, cu socoteală că de va mai scăpa ceva în urma

acei turburări, se își urmeze scopul lor, cari sunt objectele acestea următórăle.

(1) Katagrafie, despre odórăle de argint, sfințite vejminte, și altele aflătóre în Schitul Romînesc „Prodrom„

1 Discos potir mare de argint aurite de mult preți; 1 Disculeți de argint poleit cu aur al aceluia. 1 Acoperemânt (aer), cusut cu aur.– 2 Acopereminte cusute cu aur – 1 Stea de argint aurită a disco-potirului de sus.– 1 Lingurițe de argint poleită cu aur.– 1 Copie argint aceluiași – 1 Disco-potir de argint mai mic.– 1 Disculeți de argint mai mic.– 1 Acoperemânt (aer) de mătase de rînd.– 2 Acoperemânturi de mătasĕ de rând.– 1 Lingurită de argint micá.– 1 Copie mică de argint.– 1 Vas pentru sfintitul trup, de argint închip de cutie.– 1 cruce argint bătut; mare și bună.– 1 cruce argint turnată mai mică bunișóră.– 2 sfejnice de argint pentru sfânt masă.– 1 S. ... de argint.– 2 Brîe de argint poleite cu aur.– 1 Candelă de argint cu 3. candele mici.– 1 Top de stofă țesută cu aur de mult preți.– 6 Candele de argint mijlocii.– 1 Cădelnițe mijlocie de argint turnată.– 1 Candelă de argint, atîrnată la icóna sfîntului, și este afără din ladă.– 3 Ripide de argint poleite cu aur.– 2 sfejnice de madem lucrate frumos, poleite cu aur.– 3 sfejnice de argint – 2 Candele de argint, mai mari de cât cele-lalte – 3 Cununi mari de argint – 3 Cununi mijlocii de argint – 1 Corónă mijlocie de argint – 1 Cămașă de argint a Maicí Domnuluí – 2 Cerșafuri mari de bumbac – 20 Peschire și șervete de bumbac – 1 Perdea roșie de mătasă puțin cusută cu aur – 3 Basmale împistrițate – 1 Basma cusută frumos cu aur – 1 Cerșaf franțuzesc de bumbac pentru epitaf „adecă de fabrică „ – 1 Cerșaf de mătase pentru epitaf – 1 Felon cusut cu aur tot de ștofă – 1 Pereche Minecuță de catifea cusută cu aur – 1 Rotunde de catifea neágră cusută cu aur – Perechi minecuțe de stofă cusute cu aur – 1 Antimis de mătăse – 1 Pólă bisericească cusute cu mătasĕ – 1 Epatrahir de ștofă cusut cu aur – 1 Epatrahil de catifea roșie cusut cu aur – 1 Stihar de pânză –

(1) Litera K din Monastirea Constamanitul din viacul al XIII.

1 Felon de pînză_ 1 Cer. ... şaf de pînză_ 1 Perdea de stambă la uşile împărăteşti_ 1 Stihar stambă; Acestea tóte sunt sigilate întru un cerşeaf, câte se găsesc în lăuntru în biserică_ 1 Potir, disc, steluţă, lingură tóte de cositor 2 acoperemînturi, un aer tóte vechi_ 1 Antimis_ 1 orar de mătase_ 1 Felon vechiŭ de ştofă cusut cu aur_ 1 Felon de stambă noŭ_ 1 Stihar de stambă noŭ_ 1 Epatrahil roşu puţin invechit cusut cu aur_ 4 Epatrahile vechi de mătasě_ 1 Evanghelie veche grecească_ 1 Pereche mânecuţe vechĭ_ 1 Căţue de bronz_ 1 căţue de aramă_ 1 Icóna sfânta Treime, cu pervazul sculptat nóuă poleită cu aur_ 2 sfejnice mici de bronz cu lucernă_ 2 Batiste de bumbac_ 2 Póle noi de stambă la sfînta masě şi proscomidie tóte_ 1 Perdea nóuă de stambă frumósě la uşile împărăteşti_ 1 Perdea veche la proscomedie_ 1 Chivot de lemn pentru sfintele taine_ 1 Clopoţel mic la proscomidie pentru sunat la pomenit_ 1 Acoperemânt noŭ de mătasă pentru sfintele taine_ 1 Antimis vechiŭ_ 1 sfejnic de bronz pentru eşire_ 4 De fer sfejnice de eşire_ 1 Icona împărătească a Domnului Hristos şezênd_ 1 Altă icónă Maica Domnului şezênd 1 Icóna cinstitului înainte mergătoriŭ şezênd_ 1 Icóna a sfinţilor 3. Etarhi pentru tîmplă_ 21 Icóne Mici, a diferiţilor sfinţii_ 3 Icóne vechi mari; a Domnului Hristos, a Maici Domnuluĭ, şi a înainte Mergătorului.

Odoarăle Româneşti.

4.1 Faptele Apostolilor_ 1 Chiriacodromion_ 1 Theofilact al Bulgariei_ 1 Efhologhion_ 1 Bogorodicna_ 1 Cântările lui Moisi_ 1 Psaltirea_ 1 Apostol_ 1 octhoih_ 1 Ceaslov_ 1 Tipic vechiŭ_ 1 Ermologhion_ 1 Carte Leturghie_ 1 Carte pentru panachizi_ 12 Minee_ 12 Vieţile sfinţilor_ 1 Triod_ 1 Penticostariu_ 1 Octoih_ 2 Cărţi ale cuviosului Efrem_ 1 Biblie_ 1 Carte a sfîntului Ión Scăraru_ şi_ 1 Tratavangel._ 1 Epitaf al Domnului nostru Isus Hristos (muşăma)_ 1 cleşte mare de fer pentru policandru_ 1 Policandru de bronzĭ, cu dóuă-spre-zece braţe cu luminări_ 15 cărţi vechi bissericesti, greceşti şi romineşti, lucrurile câte se află întro cameră sigilată_ 1 Ladă sigilată cu argintăriĭ, şi sfinte vejminte, peşchire şi altele, precum se vede la începutul catagrafiei_ 2 Lăzi fórte mari, conţinênd cărţi mai mult de 100, bucăţi, mici şi mari.

tóte românești; și are această camară întrên-sa sticle; butelii, și alte multe, tóte acestea sunt adunate întru una și pecetluite. 1 Magaziórâ mică deschise, are înăuntru 3 cazane mari. 1 Clopot. 1 Chip cu unt-de-lemn. și diferite instrumente pentru lucrat via, și alte multe.

(S. S.) Eŭ popa Parthenie Eclisiarhul și vejmîntarul Lavrei, adeverezi celle de sus

(S. S.) Theodorit. adeverezi cele de sus găsîndumă present.

Nu mult timp după aceasta, vĕdênd că cu greŭ e de amai pune în lucrare scopul lor. fiind țara turburată, din pricina relelor de main-ain-te; rămaseră în Monastirea Neamțu, din judeţu Neamţu, unde și încetară din viață, lăsînd actele spre păstrare în Arhiva Monastirei.

În Sfîntul Munte liniștindu-se turburarea cu zavera luă chilia în stăpînire din partea Monastirei Lavra, un Monah bătrîn Chessarie, iar dela dînsul un grec Ierofteiŭ, care vă stăpîni până lannul 1851, după cum scrie in condica de documente din arhiva schitului.

I.

Superior Nifon Ionescu Ieroschimonah.

În acel timp un Ieromonah Moldovan anume Nifon, însoţit de vre o patru ucenicii, care cumpărase o chilie închirăşa sfântul Nicolae, două ceasuri dela Schitul „Prodrom„ în 5 galbenii austriaci; și fiind strîmtorați de mai multe, fu nevoit: a trimite pe Ieromonahul Nectarie, unul din ucenici sei în Moldova, spre alua cele de nevoe, cărți banii și alte obiecte bisericești; Deci ajungând în Moldova, între altele merse și la Monastirea Neamţu, și spuind egumenuluî Arhimandritului Neonil chestia veniri; pretindea a i se da un rînd de cărți bissericești; iar egumenul în vorbirea ce avu, îşi aminti, că se află în arhiva Monastirei un act dat de Mona-

(1) Litera Î. dela Monastirea Constamanitul din viacul al XVII.

stirea Lavra, pentru chilia « Prodrom „ din părțile vigla, spre a uă transforma în Schit, și îl îndemnă se ea ei chilia aceia, făgăduindu-i că le va da tot ajutorul.

Prin urmare luînd acele acte, și întorcêndu-sĕ în sfîntul Munte, spusă părintelui Nifon pricina; și sfătuindu-sĕ cu toți, veniră la Prodrom, și spusĕ de aceasta Monahului Ieroftei stăpînul chiliei, care primi cu bucurie ale vinde chilia; și învoindu-se a le o da în preți de 58 ½ lire ottomane; vestiră și Monastirea Lavra tótă pricina și primiră și acestia.

Deci ne avênd această sumă de bani, sa îndemnat un alt Monah român bătrîn anume Theodosie; care vețuia în apropiere de „Prodrom„ ocupîndu-sĕ cu scóterea unturilor a diferite erburi din Munte, și răspundênd banii; făcură un înscris cu părintele Nifon al avea împreună și al cauta la bătrînețe.

După aceasta în anul 1852, mergând părintele Nifon în Moldova la Monastirea Neamțuluĭ, și spuind Arhimandritului Neonil, cum că a cum aŭ cumpărat chilia, sa bucurat fórte; și recomandându-l P.S.S. Mitropolit Sofronie, și I. S. Domnitoruluĭ Grigorie Al. Ghica, din preună cu pricina, cum că voesc a fonda un schitŭ Moldo-Romînesc în Sfîntul Munte, dar nu aŭ mijlóce; îl rugară ca se le dea ajutorul putincos.

Așa dar comsimțind la aceasta, atît Domnitorul cât și Mitropolitul, cu îndemnarea Arhireului Nill, ce atuncea era Arhimandrit și Esarh în Moldova din partea sfîntului Munte, de și grec dar iubea pe românii, îndată aŭ mijlocit cătră Monastirea Lavra; rugându-o ca se bine-voiască a da voie se pue în aplicare actul dat în anul 1820, părintelui Iustin Duhovnicului, pentru chilia Prodromului după cuprinderea actului din tâiŭ, spre a uă transforma în schit chinovial, Moldo-Românesc. Se își aibă tótă puterea, adăogându-sĕ către celle de lipsĕ în acest act 4, articóle ca-sunt a cestea.

I.

Fiind că zissa chilie, a sfântului înainte mergă-

toriŭ are hotărîtă inti... ndere, fețele ce se vor nevoi în aceasta cu viață de obște, se mărginesc a fi în vremea de față numai 20 la număr, când însă se va ivi trebuința, ase spori acest număr a împreună vețuitorilor, aceasta se va face prin învoirea Monastirei, care de sine se înțelege, că urmează ale da și locul trebuincos de ograda, de grădină și vie împrejurul schitului, potrivit glăsuiri Art. 6. din actul întîu.-

II

(1) Kassa aceasta în câtă vreme era în rînduială de chilie, da sfintei Lavre, óre-care venituri după pilda altor de assemenea, acum însă cu prefacerea ei în rînduială de schit, urmând a înceta acele venituri, saŭ hotărît înconglăsuire, ca comunitatea schitului acestuia a cinstitului înainte mergătoŕ, se plătească pe ann; la sfînta Monastire Lavra, sub numire de drit chiriarhicesc câte 1000 lei turcești, afară de împărăteștile și localnicile dări, ce ca ne apărate se orinduesc de comunitatea sfântului Munte, și care potrivit cu rostirea Art. 5. din actul vechiŭ, iarăși se înțelege că aŭ ase plăti închipul cum se urmează și de alte assemenea schituri.

III.

(2) Sărătați 1000 lei, nici cu un chip se nu se înpuțineze, căci afară ca sfânta Monastire, se lipsește de venitul arătat la Litera Ф. dar și acești părinții Românii-Moldovenii, vor lua lemne din pădurea Monastirei în trebuințele schitului cu materialul de lemn pentru manufacturi (rogodelie), cu lemnul de foc;- de var și altele, împrotivă cărora Monastirea se socotește îndreptate ase folosi de acest venit anual, care de și puțin în privirea ființei lucrului, însă sa hotărât cu bună plecare înpriivința nevoitorilor părinții Românii Moldovenii.-

IV.

(1) Litera K. Monast. Constamanit veacul al XVIII-lea și (2) Monastirea Dionisiu v. XIII.

P ecetea acestui sfînt Schit, s'a închipuit afi tăerea capului sfîntului prooroc înainte mergătoriŭ, cu inscripția Românească ; „ Pecetea Schitului Moldovenesc a sfîntului Ion-Botezetorul din Sfântul Munte a Lavrei 1852 . „
Assemenea sa inchipuit și o altă pecete mai mică, și amândouă saŭ încredințat în păstrarea cuvioșiei sale Duhovnicului și Dichiului Nifon, spre a servi întrebuințele Schitului, una pentru adeverințele de mile și cea laltă în pecetluirea scrisorilor.

(1) Hotărirea aceasta a soborului Lavrei sf-Athănasie, prescriindu-se în actul din 24-Septembrie 1852 ; saŭ sub-scris de Proegumenul Sofronie. Proegumenul Chiril - Proegumenul Gavriil - Proegumenul Ambrosie - bătrînul Neofit - de Hagi Grigorie - Hagi Dionisie - de bătrînul Chirill - de Monahul Melchisedec iară-și Epitrop, toți acești din soborul sfintei Mari Lavre, precum și duhovnicul Nifon, și Ieromonahul Nectarie, împreună cu alții frații ai lor părinții Românii Moldovenii, și saŭ întărit cu pecetea atît a sfintei Lavre, precum și a Schitului, spre urmare nestrămutată pentru tot dauna, Anul 1853 - Martie 30. (Arhiva Schitului).

Actul de întăritură al Mariei Salle, Domnitorului Moldovei, Grigorie Alecsandru Ghica..

(1) Litera H. din Monastirea Constamanitul din viacul al XVII.

a anul 1853, Iulie 1, Iași în care chilia Enicopul cu hramul tăerea cinstitului cap al sfîntului Ioan-Mergătorului din hotarăle Lavrei. a sfintei Monastiri a sfântului Athánasie. din Athon; dintru care loc și chilie, saŭ nevoit dintru întîiu fericitul întru amintire Duhovnicul Iustin român Moldovan, acum în rînduială de Schit supus Lavrei; după care aŭ trecut în stăpînirea bătrînului Patapie, cu ai sei diadohi ai lui Iustin, și după mijlocirea Mitropolitului Moldovei Veniamin Costache la 1820, luna Iunie. Lavra aŭ dat un act de întăritură, pentru prefacerea în schit a arătatului loc și chilie, în cuprindere de 13. articole, saŭ dat bătrînului Patapie, și fratelui Grigorie, Monahii, diadohii lui Iustin

(1) poiŭ fiind răsbel în acel timp între grecia și turcia, saŭ dus în Moldova împreună cu actul de la 1820, și laŭ lăsat în Monastirea Neamțului. Părinți Nifon și Nectarie, veniți dela sfântul Munte toț înființări schitului pomenit, și arătându-se asemenea act formal din partea sfintei Lavre și cu întórcerea numiților părinții în sfântul Munte; Domnitorul Grigorie Alicsandru Ghica; aŭ făcut o scrisóre rugătóre către Monastirea Lavra, ca se dea voe de ase înființa, iară și schitul arătat după cuprinderea actului; care aŭ și

(1) Litera A Monastirea Constamanit din viacul al XIV.

dat voie Monastirea Lavra ca actul din tiiŭ 1820, seşi aibă tótă puterea, şi părinţii se fie 20-la număr, când însĕ se va întrebuinţa ase spori acest număr al nevoitorilor, urmează ale da şi locul trebuitor de ogradă, degradă, de grădină şi vie împrejurul Schitului, potrivit glăsuiri Art. 6. din actul vechiŭ, şi înprefacere de Schit va plăti Lavrei, 1000 l. comform Art. 5. din actul vechiŭ, şi Schitul are voe, a tăia lemne pentru manufacturi din pădurea Monastirea Lavra întrebuinţele Schitului, lemne de foc, var, şi altele. –

Pecetea acestui schit, saŭ închipuit afi tăerea cinstitului mergător prooroc înainte sfântul Ioann cu inscripţiune Românească «(1) pecetea schitului din sfântul Monte a Lavrei, a schitului Moldovenesc a sfântului Ion Botezĕtorului 1852, » asemenea saŭ închipuit şi altă pecete mai mică, şi saŭ dat Duhovnicului Dichiului Nifon.

Această hotărire a Soboruluĭ Lavrei a sfântuluĭ Athănasie, saŭ prescris în actul din 24. Septembrie 1852 saŭ sub scris de Proegumenul Sofronie – Proegumenul Chiril – Gavriil – Ambrosie – bătrînul Neofit – de Hagi Grigorie – Hagi Dionisie – de bătrînul Chirill Epitropul – Monah Melchisedec epitrop – precum şi de Duhovnicul Nifon şi Nectarie părinţiĭ Moldovenii, care în annul 1853 Martie 30, aŭ trimiso Domnitorului Grigorie Alicsandru Chica, întăritura Lavrei, prin părintele Nectarie trimisul Schitului, pentru a uă întări cu Hrisov Domnesc, iar pe româneşte «decret Domnesc ». –

(1) aşa să se ceteascĕ « Pecetea Schitului Moldovenesc, a sfântului Ion Botezătorului din sfintul Muntea al Larei cu inscripţiune românească.

i aŭ dat ca fond 3000 galbenii, a căria dobîndă dă 300 galbenii pe an, se fie inveci destinată pentru intreținerea acestui sfânt locași, cari bani saŭ depus în cassa Monastirilor sfântului Spiridon din Iassi, pe lîngă acești banii aŭ mai dăruit argintărit și vejmintării și altele, arhiva Schitului Dosarul No 88. Volumu 3, anul 1902 Ianuarie 1.

(Semnat), Grigorie Alicsandru Ghica Voevod.

Locul Sigiliului Domnesc din Principatul Moldovei.-

Tot Maria Sa a mai dăruit, și unmare număr de tacâmuri de bucătărie, precum castrone și farfurii pentru bucate, cane de apă păna la trei oca, farfuriore mici, precum și cane mai mari de o litră pentru vin; tote de un almagon « adecă cositor amestecat cu țînc », câte una sută bucăți de fie-care, ștampilate cu

(1). pajura Moldaviei « Arhiva Schitului. »

In urmă aŭ dat voie, a umbla Monahii din partea Schitului în totă Moldova, spre astrînge banii și alte lucrurii de milostenie, pentru zidirea unei noi bisserici românească.

(2) Tot de o dată părintele Nifon pe la câte-va persone mai însemnate din Iassy ai da ajutorul, si vedênd că merge lucrurile cam slabe, sa descurajiat, și se socoti se meargă la

(1) Litera T. Monastirea Constamanti din viacul XVI și (2) din Monastirea sfîntului Pavel, scris pe un [illegible] de împărateassa Maria [illegible] sfîntului [illegible] Pilaret [illegible] in anul 800 . 805. Cînd am cercetat [illegible] Biblioticile Athonului cu Proegumenul Chedeon Ieromonahul în anul 1903 Iunie 14.-

București către P. S. Mitropolit Nifon, spre a da ajutorul necessar, deci mergênd în persónă; ii propuse pentru fondarea unui Schit Moldovenesc în sf. Munte; iar P. S. Mitropolitul după ce se încredințe serios, că schitul e Moldovenesc, il răspinsĕ; sub cuvînt că, Dacă ne va trebu-i schit românesc ne vom face; iar voi mergeți în Moldova, atuncea vĕdênd că nici aci nu putu face nimica împuținându-se sa dus în sfântul Munte.

(1) ci după o gîndire de 5. ani, cum și în ce chip ar putea pune început, spre a zidi o bisserică și case împrejur, pentru formarea unei comunități mai populate după cum se prevede în acte, sa hotărât a declăra schitul de Româno-Moldovenesc; înse fiind că nu avea ómenii vrednici pentru ai trimite în România, ca se stăruiască pentru aceasta, a rugat și a îndemnat pe rivnitorul Isaia Drăghicescu Monah din Câmpu-Lung, ce își avea chilia în sfânta Ana; ca se meargă în România, spre astăru-i pe lîngă P. S. Mitropolit, de ale da voie, a invita pe rivnitorii creștinii românii, ca se vie întru ajutorul edificării Schitului, avênd în tovărosie pe un Monah Ierodiacon Agatanghel din Iassi om învĕtat în cele policesti și Duhovnicesti, și era în sinodia părintelui Superior Nifon.-

(1) Litera A. din sfînta Monastire Xiropotam din viacul XV, am scris cu ocazia biblioteilor și cercetaria lor din Athon cu Proegumenul Ghedeon. în anul '90 Iunie 20.-

Tot de o dată bine-voind la aceasta părintele Isaia, dorind și El, ca sě se facă uă casě romînească în sfîntul Munte, spre asluji ca adapost de mîntuire tuturor românilor; ce vor voi ca în fapte bune a își sfîrși viața lor, a primit a își pă-răsi casa și ucenicii, și își pune totul pentru așa faptă bună. Așa dar în anul 1857, făcênd o petiție rugătóre, cătră P.S.S. Mitropolit Nifon, în care declară, că Schitul (1) ce voește a fonda, va fi în comun refugiul tuturor Românilor. — Așa că prin audența proistoșilor Monastirei Lavra, puind și temelia bisericei catredale 7 Ianuarie 1857, după aceasta, plecând cătră românia, prin multe piedici cele căusa inamicul diavol în tóte locurile spre ai împedeca la așa măreață faptă, în cele din urmă, a ajuns în portul Brăila; Aci fură opriți a eși din vapor de offițerul de port sub-cuvînt că nu aŭ voie călugări din streinătate a intra în țară, pentru rolul ce se juca atuncea asupra isgonirii Grecilor din romonia, fiind dat ordin iute în privința aceasta. Însě fiind că Dumnezeŭ, hotărîsě că acum cu ori ce chip se aducà lucrurile la sevêrșire, le a mijlocit intrarea ast-feliŭ.—

A cerut libertate ase presenta la ispravnicul (Prefectul), orașului Brăila, și reușind, a mers la dênsul, rugândula le da voie de a intra în țară, spuindu-i și scopul pentru care sunt veniți; și după multe rugóciuni, dîndule voie, a pornit spre București, însě fiind cam desperați de ore-care înfricoșeri ale ispravnicului de Brăila; care le zisesse.—

(1) Litera T. din Monastirea Xiropotam din viacul al XIV.

Cu vă daŭ voie, însă sunt sigur, că dela Barierea Bucureştilor, care se păzeşte cu mare stricteţe în privinţa aceasta, veţi fi întorşi înapoiŭ. Pe drum vorbind între dînşii, zise părintele Agatanghel: Nu ştiŭ ce vom face la barieră! Iar părintele Isaia, mai curagios fiind şi plin de credinţă, îi răspunse: Cel-ce ne adus până aicia, acela ne va introduce şi în Bucureşti. Ajungênd la barieră, fură lăsaţi liberi fără cea mai mică cercetare, mirîndu-se şi ei de o aşa iconomie a lui Dumnezeŭ; înfine mergând la P. S. Mitropolit Nifon, şi presentându-i petiţia părintelui Nifon, în care îi lămurea pentru fondarea unui Schit în comun Românesc.

Tot de o dată cerênd voie, a strînge ceva milostenie din Ţară, înprivinţa aceasta, mai întîiŭ aŭ fost straşnic cercetaţi cum a intrat în ţară, şi mai cu samă în Bucureşti, încontra unui aspru ordin ce era dat asupra călugărilor de asemenea natură. Sa scusat cu aceasta că Dumnezeŭ îi (1) a dus, până la mila P. S. Salle; cu aceasta arătându-se mai îndulgent, după multe alte cercetări ce le făcu, asupra fondării schitului, le dete o condică fără termen, în prefaţa căriă, făcu un apel forte viŭ şi îndemnător către poporul român, a da concursul cuviincos la fondarea noului schit român din sfîntul Monte Athos, întărind aceasta, prin pecetea Mitropoliei şi propria sa semnătură.

Cine pote a îşi închipui, bucuria ce a simţit părinţii Isaia şi Agatanghel! Apoiŭ cei dela sfântul Monte părintele Nifon si cei împreună, când sa informat de aceasta!

(1) Litera T. din Monastirea Constamanitul din viacul al XIV. Scrise Evangheliĭ etc Sîrbes

care nu avea nici cât de puțin nădejde a isbuti! când se văzură încunjurați de atîtea piedici și strajnice ordine asupra călugărilor din streinatate! când știa asprimea Mitropolitului, și când țara era în mare turburare, una în privința organisației, ce atuncea se lucra, și alta înprivința alegerii unui noŭ Domn! când socotea că prin atâtea turburări de politică, se le dea voie amai turbura și ei poporul pretinzind ajutorul fie-căruia la zidirea unei case așa de mari, unde se cerea sume mari pentru a o zidi! înse când voește Dumnezeŭ, niște ast-feliŭ de piedici le nimicește cu totul; și inimile cele reci le aprinde cu rivnă și evlavie, spre a contribui voei luĭ ce a tot puternice.

(1) Așa dar priimind condica din miinile vrednicului de amintire Mitropolit, împreună și cea plină de dar, binecuvîntare, sa dus la casa lor, dînd slavă lui Dumnezeŭ pentru ne așteptata reușită; Deci după o chibzuire de vre o câteva zile, cum și ince chip sar putea începe missia lor mai cu isbutire, eșiră propunênd comercianților chestia lor, indemnând pe fie-care a da ajutoriŭ la construirea bisericii, arătându-le și recomandația P. S. Mitropolit, iar pioșii creștinii cei iubitori de fapte bune; da fie care după puterea sa; ast-feliŭ că în vre o cite-va septămânii a adunat ca la 100 galbenii.. Vědênd Dumnezeŭ! că numai în așa mod nu o se potă face nimic, ii îndemnă se mearga la Ecselența sa Caimăcamu Alicsandru Ghica, fiind ca Domn, încă nu se alesese, se ceară vre ajutor. Deci ducându-se și deslușindu-i totă pricina lor; i arătat atît condica P. S. Mitropolit, cât și

1) Litera A. din schitul sfînta Ana din viacul al XVII.

Hrisovul Domnitorului Moldaviei Grigorie Ghica, în care se prevede ctitoria de 3000, galbeni, Hrisovu din anul 1858, Apoiŭ actul dela 1852, între Schit și Monastirea Lavra, și singhiliul Patriarhiei. Auzind și vĕzĕnd iubitorul de virtuți și religiosul Caimacam Alicsandru Ghica, tóte acestea, a dat și el o ctitorie de 500 g. tot de o dată îndemnându-i că acele acte se le dea întipariŭ, scoțînd vre o câte-va mii de broșuri, și apoiŭ sĕl vestească.

Mulțĕmiți și bucuroși de aceasta părinții Isaia și Agatanghel, făcură acea poruncită. Ast-feliŭ mergĕnd la libraria Domnului Soccec, la îndemnat se dea gratis tótă hîrtia cât ar trebui pentru tipărirea a 15000, broșuri, și primindŭ cu bucurie vrednicul de pomenire, și de laudă Domnul Ioanide Soccec, dădu trebuincósa hîrtie: de aci mergĕnd la Domnul Ferdinand tipograful; și acesta asemenea prin îndemnarea părinților, și pilda Domnului Soccec; priimi a imprima fără plată acea sumă de broșuri.

După cea urgentă a lor isprăvire, vesti după poruncă pe Domnu Caimacam, presentîndu-í și obroșură, și vĕdĕndu-o sa bucurat; după aceasta, dădu ordin, ca toți comisari din București din tóte culorile, se primească atâtea broșuri, câți mahalagii mai însemnați se află în colórea fie căruia, și se le dea la fie care casă împarță; iar părinților lea dat în mînă un ordin ca acesta.

„ Ordonăm tuturor agenților
„ publici capitalei Bu-
„ curești, de prin
„ tóte culorile, ca ori
„ în ce ceas se va
„ presenta Monahul
„ Isăia, ... și Aga-

„tanghel cu condica ce pòrtă, a ĭi conduce din casă
„ în casă prin tòte mahalalele, pentru a aduna de la e-
„ vlavioşi cetăţeni, darurile ce vor bine voi ada, la con-
„ struirea bisericei române din sfîntul Munte; fără ale
„ pretinte nici cel maĭ mic rabat, saŭ plată (zeciuĭlă).
„ Dat în Bucureşti annul 1857 Maiŭ 15.
Caimacam Alicsandru Ghica.

Aşa dar cu un ast-feliŭ de mijloc a putut străbate tot oraşul Bucureşti, făcênd progresse mari umblînd din cassă în casă însoţiţi de un comisari, şi pe lângă că, publicul acum era mainainte informat prin sus zisele (1) broşuri, pentru fondarea noului monument religios în sfântul Munte: Morala şi plinele de dulceaţă cuvinte ale nemuritorului Isăia, cu talentul care îl avea immuia inimile tuturor aprindêndule spre evlavie şi dragoste, a ajuta fie-care cu ce putea, dând unĭ banii, altiĭ odòră bissericeştĭ, altiĭ diferite objecte de casă; după cum figurează în condica de ctitorii; care saŭ terminat la anul 1866 cheltuindusă peste 250000, galbeni (Arhiva schitului).

Hristos Dumnezeŭ aşa lucra prin evlavioşiĭ şi în veci pomeneţi românii: În sfântul Munte zidea la schit cu un zel şi nespuse bucurie.- la anul 1852 curăţirea de piatră şi a unei mici arsănale la muraiŭ vechiŭ, lei vechiŭ 13000; curăţitul şi facerea drumului vechiŭ pe sus la răsărit la mare în anul 1854, cheltuiţi lei 3500.- La anul 1855, saŭ îngrădit cu zid împrejurul Schitului lei 8000.- La anul 1857- zidirea arsanalei cei nòuă despre crivăţ la mare, şi un canal de adus apă de ploie de la a dòua arsêna de sus lei 49.546- zidirea ... Bissericeĭ

(1) A. din Monastirea Pandocratorul din viacul al XV.

cei mari cathedrale în anii 1857- 1858- 1859- 1860- 1861- 1862- 1863- 1864 și 1865 și la 1866. sa sfințit: și după cum se prevede în condica de conturi, saŭ cheltuit afară de podóbele din năuntru lei vechiŭ 498.779- 15, plata meșterilor lei vechiŭ 152-669-25.. Zidirea corpului de casĕ despre nord cu trei etaje; în care cuprinde chiliile părinților, paraclisul buna vestire, vechea stareție, un arfundărih mare, magazia cugriŭ, băcănia, cismăria, beciurile cu pește, brînzĕ, muratoriu. reservariu cu apa- croitoria, și camera de vejmînte, depositul de făină și sare, ceasornăcăria, cîrpăceria în anii 1857- 1858- 1863 și 1864- și saŭ cheltuit lei 129.162 - 10 parale după condica de conturi..

a zidirea corzilor cu dóuă etaje despre apus miazăzi, cu cheltuiala Proegumenului Damian Pricopiŭ Ieromonah, în care coprinde, paraclisul Maici Domnului, clopolnița, pórta, trapeza comună, bucătăria, pivnița de vin, dóuă- zeci- și șeapte chilii, pentru părinții și frați, trei arfundărice, cafeneaua, prăvălia de manufactură, iconografia, saŭ zugrăvirea de icóne, ceasornăcăria, și colivăria, tóte acestea finite la anul, 1861, și saŭ cheltuit lei după atuncea 140.932- parale 5 - după cum se constată din condica de socoteli din Arhiva Schitului.

a zidirea mori și a sternei pentru apă de afară în anul 1859 1860, în care coprinde, una móră jos cu apă; de asupra chiliile argaților, stolaria; spălătoria veche, una móră de măcinat cu mularu, și sus chilia șefului preste catiri. și bordunari și argați, saŭ cheltuit lei veichi 40537, condica de conturi arhi- va schitului.

(1). La zidirea grajdului mularilor, în care se cuprinde Dogaria, vechea chilie a șefului mularilor, în care se cuprinde și prescurăria veche, în annul 1862 - 1863, cheltuiți lei 17355. zidul cetăți, despre crivăți lei 38659 și 35 parale, caldarîmul din fața porții la deal afară lei 5025 și 25 parale cu piatră marmoră; facerea ferării vechi cea despre mare lei 1750. amvonu din trapeze lei 362. plătit lui Anacnos lire turcești 102, și maistorului vasilie 96. În anul 1864. saŭ făcut drumul cel noŭ caldarîm de la schit până la mare lei 1469 - lucru la arsenava cea nóuă, și facerea unui caic lei 13158. - Două vasse cazi mari de stejar pentru vin a 480 metri vin lei 2072 - 35 - saŭ făcut un alt corp de casă despre Lavră în anul 1865, saŭ cheltuit Lei 11276, parale 13.

Act de vêndare.

Înregistratŭ la № 2850, anul 1869 Octombrie 5, de comisiunea constatări buciumilor statului din județu Iași: Prin care Ecaterina Dulhov, născută Neeman, cu voia soțului Ei; Alicsandru Dulhov, și de altă parte, a ieromonahului Nifon, șeful schitului Românesc din sfântul Munte, și Ieromonahul Nectarie Duhovnicul acelui Schit; prin care trece în vecinica vindare zisului schit român, via din podgoria Buciumi; Plasa Codru, județul Iași, cu tot locul sădit de vițe roditóre în mărime de 5 pogóne, precum și tot cel-lalt loc, tóte acaretele și îmbunătățirile aflătóre pe acel loc, via ce este supusă la dare de dijmă către stat acum; iar mainainte către Monastirea pronumită Dancu; înpreți de 600, galbenii blanc cu zimți, am priimit de la părinții zișì mai sus.

(1) Litera L. din Monastreă Xeropotam din viacul al XV.

Făcut in Iași 10 octombrie 1869.
Nº 245, al condici Transacțiune la 7 Noembrie 1869.
Procesul-Verbal cu Nº 2, anul 1869, Noembrie 7.
Nº Registrărei 7395, Octombrie 11 anul 1869.
Recipisa Casieriei Nº 4490, din 10 Octombrie.
Nº Dossarului 88 volumu III, anul 1853, al documentelor.

Act de Vînzare.

(1) Vejnica vîndare al Domnului Grigorie Costescu din orașul Galați, prin acest act vinde trupul locului tîrgul Nou Monastirii Chinovii Române „Prodrom" dela sfântul Munte Athos, prin înputernicitul al sfintei Monastiri Monahul Eftimie Estratie, împreți de 371 galbeni, iară locul are următórele mărime, 8 stînjini și 4 palme fața la ulița Codreanu; 8 stînjini și 4 palme, fundul ulița ce merge la Biserica cu hramul sfîntul Panteilemon; 27 stînjini și 3 palme lungul, megieșindu-sĕ spre rĕssĕrit cu alt loc tot al acestei Monastiri, și a fraților Petro și Pavel Fancioti, Iar la apus cu locul ce îmĭ mai rămâne mie 1868, Februarie 29.
Legalizat de Tribunalul Cuvurluiu Secția III.
Nº 1280 Anul 1868 Martie 1.

L. S.

Petiția Domnului Arsache și Elena Darvari. din anul 1869 Februarie 1, în care cere Preot la Methohul Cimitirul Icóna Strada Pacei Nº I.

Cuvioșia Sa Protopopul Plăși de sus din capitală Nº 679, anul 1869, Mai 14, după petiția părinților Ieromonah Eftimie, și schimonahul Isaia. de la Chinovia românească din sfîntul Monte Athos; registrată la Nº 525, prin care ara.

(1) Litera V. din sfînta Monastire Xiropotamu anul 1,790.

tă înțelegerea ce aŭ avutu-o, cu Domnu doctor Arsache, ctitorul bisericeĭ de la Icóna de ale da chilii se locuiască în curtea aceĭ biserici, cât și bine cuvîntare de a servi în acea biserică, carele se obligă Ieromonahul Eftimie.

Scrisorea.

Dómna Elena Darvari, și prin ordinul P. S. Mitropolit № 318, din 1869, prin care cere Preot la biserica cimitirul Icóna pe Ieromonahul Eftimie, de la Muntele Athos, și prin care ile dă înprimire, cărți etc, cu catagrafie anul 1869 Martie 1. (arhivă)

Al 2 Superior Annul 1870.

Cuviosul Ieromonah, Damian Pricopiŭ din orașul bucurești, în mirenie Dimitrie Pricopiŭ născut la anul 1832, tatăl Dimitrie maica luĭ Ecaterina, fost comersant Marchidan, în colți la cocoși strada Carol 1, care merge in piața sfântuluĭ Anton (Dacia), și acolo se împarte stradele Șelari și germană: - venit în sfîntul Munte la anul 1862, și călugărit în anul 1864: pus superior pe când era iconom la Metohul din Ieși Anul 1870 August 15, eșit din stareție la anul 1890. - Plătit Domnuluĭ M. Anagnost din datoria veche lei 10400, annul 1870, în ani 1871-1872. cherestea, sandurin. meșteri, cuvucluiu din sfântul oltariu lei 30579.. In anul 1874, saŭ cumpărat casa de fer din București cu 30 Napoleoni. în anul 1877, saŭ făcut noile porți de fer lei 4696, in anul 1880, muraiŭ

la mare lei turcești ai locului 13270, parale 25:

La anul 1880, August 1, saŭ început corpul casselor spre răsérit cu 4 etaje și saŭ isprăvit de roșu în anul 1882, și saŭ terminat la anul 1890, în care saŭ cheltuit lei 202193, în care coprinde chiliile părinților, stareția, cancelaria, casieria. spitalul secția I. cu 10. paturi, secția II. cu 4 paturi, secția III, cu 4 paturi, 1 pat la baia de apă hidropherie și abur; și tóte mobilate; 1 farmacie, bucătăria spitalului, sus în al 4 lea etajŭ 4 arfundărice mobilate de 1. clasé; un salon mare de pritmire, trapeza înalților ospeți, muzeul schitului.- în anul 1882, saŭ făcut patichirul, velnița. și de asupra casele meșterilor dulgherilor.- blibiotica.- în anul 1871, saŭ lărgit paraclisul-soborul. tăerea capului sfântului Ión Botezătorului; în anul 1885. 1886. 1887, saŭ făcut muraiu la arsèna la mare, iar la schit. zidirea al doilea etaj, unde vătaful preste bordonari și argați sede.. acolo șed și serdari poliția sfântului Munte, și de desupt spălătoria schitului cu 14 coveți de aramă în locul unde era móra cu cai.. bolta făcută pe sub munte de 25 metri inpuscată cu praf și dinamită; acolo staŭ caicele și vărcile érna lei 9329.

anu noŭ 1905. simbătă

La anul 1888. 1889. 1890, cheltuiți cu arsănaua de la Metocul insula Taso. zidirea pităriei, și prescurăria; construcțiuni, și reparații la Taso cu arsănaua cu 2 etaje, de de supt caicele și vărcile schitului, iară de asupra 4 camere, o sală mare cu bucătărie sistem oriental, sunt bisericei sfîntului Dimitrie, și 8 streme vie, și zidul ce desparte perghelul

în două pe mijloc, și cumpărare de maslini mulții saŭ cheltuit suma totală lei 187362.-

Hrisovul (decret) Mariei salle Carol I. Domnitorul Românilor, în registrat la № 1178, din anul 1871, Iunie 19, și în al 6lea an al Domniei, prin care întăreşte de celle întărite, de decedatul Domn. Maria sa Grigorie Alicsandru Ghica, și recunoște acest chinoviŭ, de comunitate română, spre ase bucura pe deplin de protecțiunea legilor țărei

(S.S) Carol I.

Act de împăcăciune între schitul Românesc Prodrom din sfântul Monte Athos, și Marea Monastire Lavra, încuprindere de 16 articole. (1889)

Art. I.

Pentru cuvintele anumai și în acest sfânt schit nici o deosebire de naționalitate între vlahi și Moldovenii, și a pune capăt la orice idee de neam, la tóte disputele resultând de aci, sa restabilit după cererea unanimă a părinților din acest schit, și cu voia Monastirei chiriahicească a marei Lavre; că de aci înainte acest schit al cinstitului „Prodrom„ se pórte supra numele de românesc.

Art. II.

Acest schit cenobiac rominesc al cinstitului „Prodrom„ fiind înființat după datinele și regulile în vigóre în sfintul

Munte, se aflá tot dauna sub chiriarhicasca Monastire M. Lavra, și este supusé tuturor autorităților politice și Duhovnicești; cărora este supusé și Monastirea Lavra, adecă după cum aceasta e supusé Duhovnicește Patrierhiei din Constantinopul, iar politicește M. S. Sultanului, ast-feliŭ și sus zisul schit, ale cáruia relațiuni directe, cu sus zissele douǎ autorități, se vor intreține, prin mijlocirea Sfintei Monastiri Marea Lavra.

Art. III.

Toți părinții din acest schit sunt ținute după îndatorirea lor necirtabilá, ase purta în mod chinoviatic, trăind în dragoste frățască și în armonie atât pentru trebuințele lor duhovnicești, cât și pentru cele trupești, păstrând respectul cuvenit, și supuindu-se superiorului lor, iar cei nesupuși, turburători și toți cei ce fac neorînduelí, și ațițări printre frățime, uni ca aceștia se vor pedepsi, după datinele și regulamentele sfîntului acestu-i locași.

Art. IV.

Superiorul ce se alegre trebue se fie român și membru adevěrat al acestui schit, de o conduită perfectă și venerabilă, se aibă esperiența cuvenită și capacitate de administra în mod plăcut de Dumnezeŭ, precum și aceia de ase purta fațé cu părinții fără părtinire, saŭ simpatie personală, saŭ deosebiri de neam, și se fie cât se póte de dat la cele duhovnicești; la cazi de distituire saŭ demisionare, ori de decedare a superiorului, succesor acestuia sealege prin majoritate de voturi, de către totalitatea părinți-

lor acestui Schit, fără deosebire de neam, Moldovan
saŭ vlah, reservîndu-se dreptul de aprobațiune și de așeza-
rea lui Monastiri chiriarhicești Marea Lavră.

Art. V.

Catredala acestui sfînt schit al cinstitului Prodrom, sa
hotărît se fie biserica cu patronul Botezul Domnului
aflat întrînsa, unde se vor celebra în tot dauna în limba românea
scă; leturghiile zilnice, slujbele canonice, vecerniile, și parastasuri,
pentru milostenii de la buni credincoști creștinit.

Art. VI.

Așá precum se face cunoscuť în primul articol ace-
stui act, acest sfânt schit al cinstitului, Prodrom va
purta tot-dauna supranumirea de românesc: fiind că du-
pă cum se vede din articolu 2. Acest sfânt schit depinde
dela Monastirea chiriarhicească a M. Lavra, fiind că
părinții din acest schit, vor trăi in mod cenobial; fiind
că precum se face cunoscut în art. 5 Chiriacol al
acestui schit, sa stabilit se fie biserica botezului
aflătore întrînsa, pentru tóte acestea cuvinte
sa hotărît, și sa stabilit că acest schit în viitor și pen-
tru tot dauna, se aibe un singur mare sigiliŭ, care va purta se-
pat întrînsul lui, închipuirea Botezul Domnului, și jur înprejur
in limba romînească următórele cuvinte « Sigiliul sf. Schit,
cenobiac romînesc al sfîntului Ión Botezătorul, supus
Monastiri M. Lavra, din sfîntul Monte Athos 1889.»
acest sigiliu va fi tot dauna neschim-
bat, și pe lîngă el, va avea și altul
mic cu aceeași inscripțiune, care se vor
da de Monastirea chiriarhicească a
M. Lavre, înprimirea superiorului
cu ocaziunea aședări lui; la

cas de se va dovedi că saŭ făcut us de ori-ce alt sigiliŭ, de cât cel prevĕḑut prin acest articol; acesta se va considera ca nevalabil, şi vor fi responsabili, pentru o asemenea faptă esecutării şi complici lor ori-care arfi.

Art. VII.

Numărul părinţilor Monahii în acest schit, sa ficsat pentru tot-dauna se fie până la 60 cu 10 fraţii; Schitul este obligat se nu calce preste acestea condiţiune, sub nici un motiv şi pretest.

Art. VIII.

Imediat după semnarea şi confirmarea acestor acte mutuale, sus zisul al cinstitului « Prodrom », este datori de a depune la chiriarhiceasca Monastire M. Lavra, o listă nominală a părinţilor aflători în el, cînd vre unul dintre acestea sar retrage, saŭ ar murt, saŭ in locul celui retras, saŭ, saŭ al celui decedat, sar admite vre un altul, saŭ sar tunde în Monah vre o altă persónă, în urma eseminări cuvenite, aceasta se va aduce la cunoştiinţa Monastiri chiriarhiceşti a M. Lavre spre ase trece in listă.

Art. IX.

La mórtea vre unuia din fraţii, veţuitori în acest schit, superiorul este datorii îndată ca se plătească Monastirei chiriarhiceşti M. Lavra, zece lei monedă turcească pentru serindarul răposatului.

Art. X.

Terenul acestui schit, al cinstitului ,, Prodrom „ fiind propietate ne înstreinabilă, şi ne separabilă a sfintei Monastiri Mare Lavra, între cât rămâne în starea sa primitivă de chilie; da următórele venituri canonice şi

obijnuite sfintei Monastiri Marei Lavre. 1) dreptul legal din vîndarea și cumpărarea ei, 2), a treia parte a valorii ei; la cazi de mórte a primei persóne de cele locuitóre intrinsa. 3) dreptul moștenirei nu numai a chiliei, ci și a întregei averi aflătóre în ea, la cazi de ar fi un singur locuitor; 4), din catagrafia și lărgirea sinodiilor aprobate și desaprobate, din cauza schimbări zapisilor, venituri cari le daŭ tot dauna schiturile Monastirești de astázi. Dar fiind că starea sus zisei chilii saŭ preschimbat în schit cenobiac, și prin urmare încetatea acest venit canonic, sa convenit și saŭ hotărît unanim ca comunitatea acestui schit al cinstitului « Prodrom », se plătească anual fară lipsă bucuros și de bună voie, sfintei Monastiri Marei Lavra, lire otomane 50, ca drept chiriarhicesc, afară de dările stĕpînirei precum și celle locale, care se ficsază de sfânta comunitate a sfântului Munte, ca unile ce sânt necissitabile, și pentru acărora priimire sfinta Monastire Marea Lavra va elibera chitanțe de plată.

Art. XI.

(1) Suma de lire ottomane 50, revăzută în art. 10 de plătit sfintei Monastiri M. Lavra, ca drept chiriarhicesc, nu se póte scădea sub nici un cuvînt, fiind că afară de veniturile canonice notate în articolul 10. celle ce le prevede sfânta Monastire Marea Lavra; sfinții părintii ai acestui schit, aŭ voie de a-și procura anual de la pădurea Monastirească până la 700, încărcături lemne de foc, afară de crăcile copacilor tăete pentru trebuințele schitului, precum și varul, cu permissiunea prealabilă a Monastirei, pentru reparatiunile nesare ale schitului.

(1) Litera S. dela sfânta Anna din viacul XVII.

Art XII.

Lemnele de foc menționate mai sus, părinții schitului aŭ voie a și le procura dela pădurea Monastirei Chiriarhicești M. Lavra, din locul ficsat, ce il va arăta epistatul respectiv, ferindu-sè de atâia lemne folositóre și necessari sfintei Monastiri M. Lavra; când părinții schitului vor avea trebuințe de lemnărie de construcții pentru reparații, saŭ de lemnărie pentru lucrări de mână, saŭ de ori-ce alt lucru, pot se și procure tóte acestea din banii lor, ori de unde vor voi.

Art. XIII.

Construcții în curtea schitului are voie și în dosul bissericei spre rĕserit pe locul viran de astăzi, o prescurărie și un cuptor, fără se aibă cuptor deasupra. Asemenea pe teritorul lui, și anume în viile sale, are voie de a construi o cassĕ, cu 2 odăi sus, și 2 jos pentru locuința vierului, și a grădinarilor; lățimea 7 coți și 15 lungimea, cuprinse și zidurile. Asemenea pe același teritoriu al schitului, are voie a construi o magazie pentru depositul de lemne, lungimea 20 coți, și latu 7, precum și o casă cu un etaj pentru ferărie, în apropiere de via aflătóre pe teritoriul lui. Alte clădiri nu i se mai permit cu desĕvîrșire de a face, nici în curte nici pe teritoriul lui, se permite, la caz de trebuințe la repararea clădirilor de astăzi în curte, pe teritorul și importul lui, la cazi de dărăpănare din cauza vechimi, saŭ a unei rele întimplări, parinții schitului aŭ voie de a construi pe aceleași temelii, clădirile cele aveaŭ, dîndu-se permisiunea Monastirească pentru varul trebuincos.

Această literă K. din Monast. Xeropotam viacul XII.

Art. XIV.

Când vre unul din părinții acestui schit s'ar trimite în străinatate, fie pentru afacerile schitului, fie pentru afacerile personale, superiorul este dator se ceară înscris permisiunea respectivă dela Monastirea chiriarhicească M. Lavra, care va elibera această per-

missiune către autoritățile locale. Aceiași regulă se va păstra, și pentru tot ceia ce aŭ raport cu vama sfîntului schit când are se înainteze la preoție vre unul din părinții lui;- este obligat se ea permisiunea pentru hirotonie dela Monastirea chiriahicească, și o recomandațiune înscris către vre unii din Arhierei aflători în sfântul Monte: comform datelor, și regulelor.

Art. XV.

Curtea Schitului precum e astăzi ficsată și împrejmuită cu zid de piatră fără var, așa va rămânea și înviitor tot ast-feliŭ, fŏră nici o adăogare saŭ micsorare.-

Art. XVI.

Tóte articolele din parte coprinsĕ în cele 2 acte mutuale din anul 1820- 1852. anume Art. 5. 8. 9. și al 2. din actul dela 1820, și al 3. din al 2. act, se desfințază și se anulează cu desevîrșire; asemenea și din articolele acelorași acte anume Art. 1, 2. 3, 4, și al 11, al primului act. se desfrințază și se anulează, din causĕ că saŭ modificat, și saŭ înlocuit prin condițiunile coprinsĕ în presentul act, și stabilite în urma învoeli reciproce, dar art. 7 sună ast-feliŭ. «Ingeneral «toți aceia cari locuesc și trăesc o viață «așcetică în sfântul schit, precum și superi«orul și cei-lalți, trebue se pórte tot-dauna «cu supunere față cu a nostră sfântă Lavră «și se vețuiască în mod așcetic și cenobiac; «și nici unul din ei se nu stĕpînească pres«te hotarăle coprinderei Schitului: case saŭ «grădină, saŭ arbori, lucruri cari sunt de «domeniul celor cu regulament special. Art. 12 «cari sună ast-feliŭ, sfintele scule aflătóre în ace«st schit sfânt, odăjdiile, cărțile, precum și cele-lalte mo«bile ale casei, declarăm, că o se fie possesiuni ne înstre«inabile și ne separabile ale acestui sfânt Schit, fără «de aputea nimini se își însușască nimic; din tóte ace«stea, sub- cuvĕnt că sunt ale lui, căci ceea-ce saŭ co«nservat o dată lui Dumnezeŭ, nu se mai póte lua; și «ori- ce alt ce se va mai consacra în viitor, se va «trece încondică, împreună cu cele-lalte, pentru vejnica «pomenire și siguranțe.» Aceste 2 Art. ale aceluiași act, rămâne în vigóre și putere, prin urmare condițiunile puse, coprinsĕ în cele 16 Articóle de mai sus, fiind stabilite și

Litera T. cap de țap grecesc. Monastirea Constamănitu, viacul XIV.

primite în unanimitate, atât din partea Monastiri chiriarhicești Marei Lavre, cât și din partea celui supus ei Schit Cenobiac romînesc al cinstitului Prodrom, aŭ putere și tărie neclintită, și ne strămutabile, ca unile care privesc la regulata și buna administrație a schitului, și la purtarea plăcută lui Dumnezeŭ a părinților Monahii din trênsul; purtare cuviincóse tagmei Monahale, și comform cu datinele sfîntului Monte Atho. – Amîndóuă părții se obligă pentru păstrarea esactă a sus ziselor condițiuni; deci saŭ făcut 2 acte la feliŭ, care saŭ sigilat cu sfântul Sigiliŭ, și saŭ semnat superiorii Monastirii chiriarhicești M. Lavra, și la părinții sfântului Schit românesc chinoviatic al cinstitului „Prodrom".

În sfînta Monastire a Marei Lavra 20 Ianuarie 1889.

Superiorii sfintei și veneratei Monastiri M. Lavra:– Arhimandritul Athănasie, Nicodim-Proegumenul.– bătrînul Nicandru– bătrînul Sava– Dorofteiŭ Proegumen– bătrînul Serghie și Gavriil– Cosma Proegumenul– Sava Proegumen– Alicsandru Proegumen– Părinții schitului Românesc Cenobiatic Prodrom, din sfîntul Monte Athos: Damian–Ieromonah superior– Ghemnasie Ieromonah– Nechifor Ieromonah. Isaia Schimonah– Nectarie Schimonah Psaltul– Ghedeon Monah–

Tóte aceste obligațiuni zice Lavra pentru articolele anulate, pentru ada schitului loc de ogradă, și lărgirea curți la cadi când se va înmulți părinți, prevêdute în actele dela 1820–1852, precum și în actul din 1876. Martie, și zic că aŭ fost mutuale, nu așa, nu așa călcători de jurămînturi, care saŭ îngrețoșat tótă lumea de vicleșugurile, ci prin hrisóve, atît din partea lor, cât și a Patrierhiei, întărite cu afurisenie, ca se nu fie călcate, și ei leaŭ călcat și le calcă, că am fost 3 ani închiși în schit, și apa tăiată, și beam și găteam de plóie, lemne cumpăram din alte părți, și mulari nu eșa din grajd că îi lua la Lavră asemenea nici reperați nu ne lăsa se facem, că serdari era la pórtă că își făcusă case la pórtă, te lua chinotita care ei judecători și pîrîtori și te amenda cu câte 50. oca ceară; și zic ei că am cedat de bună voie, după o judecată de 20 ani cu ei; nu, nu ci asediați; Iată singhiliul care laŭ călcat ei din 1876 Martie Indictul D. compus de 6. Articóle; cu afurisenie, blăstămat și ne ertat de Dumnezeŭ și al tuturor părinților, și sinodiceștilor blăstămuri,

Această literă [illegible] în [illegible] prin tot sfîn[illegible] [illegible] din sfînta Monastire [illegible] X. când am fost [illegible] Munte cu scrierea [illegible] Ghedeon, în anul 1903 [illegible] mult în Catihmena [illegible]

vinovat ;- Deci pentru adeverire, si pentru de apururea intárirea saŭ făcut și aceasta al nostru Patriarhicesc. și Sinodicesc Singhilion Scris pe pergament.-

Ioachım II. Patriarhul Constantinopului. Episcopi al chessariei Methodie - al Chizicului Nicodim - al Nichei Iónichie - al Halchidonului Calinic - al Dercului Ioachim - al Larisei Neofit - al Rodului Chermano - al Limnului Ioachim - al Crevenon Chiril - al Lisanului Ambrosie - Numărul Protocolului, 1468, al predări 840 .- Iară părinții iscăliți după original ai schitului chinoviŭ Românesc Prodrom - Damian. Ieromonahul - Nectarie Monah - Ignatie Ieromonah - Conon schimonah - Isaia schimonah - 1876 Julie - 1 -

Acest singhiliŭ aú fost actul definitiv, scrie Cherasim Ieromonah al Esfigmenului in scrierile lui pentru Athon, din 1903 prin care regula viitorul schitului fațe de actele vechi, cu osută de părinți, sub conducerea superiorului Damian, - urmează Cherasim ; că la 1881, Patriarhul Ioachim III, miniindu-se pe biserica română, pentru că nu aŭ priimit pe trimiși locurilor sfinte de avorbi în chestia averilor Monastirești, pentru că aŭ fost respins : aŭ răsbunat prin anularea singhiliului din 1876 Martie ; dîndui o hotărîre preparătore, că ambele părți înpricinate schitul și Lavra, se se împace intre sine.

Al III · Superior 1890.

Litera I. din sfânta Manastire a Xiropotamului din [illegible] 1903.- XI.

Ieromonahul Chedeon Gheorghescu, Născut la anul 1848, luna Dechembrie, în comuna Dârvarii județul Prahova ; din părinții Agricultori Gheorghe, și maicása Savva, numele din mirenie Cheorghe, cînd era în vîrste de 10 anii, sa stabilit în Ploești, și la 1868 Maiŭ 12, aŭ venit în sfântul Monte, în schitul Românesc Prodrom ; la anul 1872, călugărit, și la 1891 Februarie preoțit ; avênd ascutarea de iconom, pe urmă superior, până la 1900 Mai 8. — În anii 1892 - 1894 - 1896 - 1897 - 1898 - 1899 si - 1900 - Constructiunea Methohului din Thaso, și reperații, construcția este - ast-feliŭ 28 metre, cu 2 etajuri, de desupt beciuri pentru - unt de lemn, și miere - vin, și teasc de scos unt - de - lemn, și deasupra 12 camere de locuit și bucătăria, casele de marmoră cioplită ,-

grinzi de fer solid lucrate, și alte reperațiuni și imprejmuiri, saŭ cheltuit lei 139,379, – Construcția unui caic care este și acum de 15,000. oca, în anul 1898, saŭ cheltuit lei 36000.

La arsěnaua dela Thasso lei 7807, și cassele din grădină în anii 1892 – 1893 – saŭ cheltuit lei 1800; birul Lavrei după actele vechi se plătea 8 lire și 40 lei turcești. acum se plătește 60. lire Lavrei socotit cu biru. – În 1894 – 1895 – saŭ făcut din canalu apei dela chir Isaia, cu piatră var și țiment lei 91685. – În anul 1896 – 1897 saŭ făcut casele Methohului din Constanța lei 564 – 811, are 7 prăvălii în rîndul 1, iară în etajul al 2. și a 3 lea 60 camere, și de desuptul acestora beciuri; Adoua casě cu 2 rînduri, și sub ele beciŭ, etajul 1 o prăvělie, și deasupra camere de locuit, și aceste case se aflá în strada Mircea – Vodă № 133. în constanța; saŭ cheltuit lei 114,855, și isprăvite în anul 1899.

Tot in acest an 1899 și 1900, saŭ făcut chimitirul, și saŭ cheltuit lei 4,288; în anul 1898 – reperația morei mai sistematică, și mărire sternei de afară a apei, lei 18813, și zidirea sterei a doua de apă cea mare din curte la anul 1891, saŭ cheltuit lei 32239. și móra dublă din Thasso lei 6211 – La – anul 1900. construcția Methohului din Iassi lei 11330. Construcția de pământ de la Lavră până la cuzel la 1893, precum și aria cu piatră și sandurin, pentru debărcarea nutrimentelor și altelele, reconstruirea spălătoriei. renoirea Methohului din Galați la 1896, și a bisericei din bucurești din strada păcei № 1. precum și o casě cu 2 camere – subvenția la 1894, saŭ făcut de 14000 f până la 1900, când aŭ redu-so la 7,000 franci, cum aŭ fost la 1890, și cum este și până astăzi. –

Litera T. dela [illegible] ia Ana din viacul XIV.

Act de vândare.

Preotul ștefan Nicolae din Megidie. vinde de veci schitului Românesc "Prodrom" din sfântul Monte Athos prin înputernicitul din partea schitului Iustin Monahul; una cassě cu locul ei din orașul Megidia. in mărime de 989 arșinii pătrați, prin care și el leŭ cumpărat dela Curt – Agi – curt Musa, cu actul din 20. Iunie 1883, întărit de Tribunalul Megidie № 369, prețul este 100 Napoleonii. care iam priimit.

1893 Iunie 1. de la Iustin Monah. Legalizat de Tribunalu Constanța № 2000,– Procesul-Verbal № 782.–Anul 1893 Iunie 8.

Act de Vîndare.

Vinde de veci Domnul Paraschiv Horeanca agricultor din comuna Țifești-Plassa gîrlele, Chinovii schitului-Românesc « Prodrom » din sfântul-Monte Athos; prin procuratorul sfinția sa părintele Antonie schimonahul prin procura împuternicit la № 262 din 20-Octombrie 1894, vizată de consulatul-general al României din Constantinopul la № 143, și certificată de onor Minister al afacerilor streine № 2397. din 1894, opt pogóne loc vie lucrătóre, aflată în podgoria comuni Țifești, ce o are moștenire de la părinții aflați pe podgoria comunei Țifești, care se învecineşte – 3 pogóne și o firtă cu una casă de nuele, 1 căsóe, 1 velniţe cu 1 cazan de aramă cu 3 țevi, 16 vase de lemn, și 10 căzi mari cu tóte edecurile aflate la é, se învecineşte la răsărit cu G. Zaharia Solu, la miază-nópte – Tasiuca Horeanca – la apus Al. Aurtifil, și șoșaua, și la miază-zi cu Apostoli Horeanca. – 3 fierte vie peste șoșa, megieșită la răsărit cu Ion Avrămescu, la miază-nópte G. Dumitru, la apus Ion Pantazică, la miază-zi drumul de comunicație, și 4 pogóne vie, cu o cramă de nuele pe ea – învecinată cu D-lor, C. Gania. Petru Coman – Ion Masarundrum – G.G. Carp – Enache Ion – Andrei Sava – prețu 10,000, franci, vîndută schitului chinoviu Romînesc „Prodrom « din sfîntul Monte Athos.

(semnat) Paraschiv Horeanca 1894, Noembrie 29.

№ 4351 în 29 Noembrie 1894, al Proccesului-verbal-

Act de vîndare.

Gheorghe I. Hrisicos, și Panait C. Contadomeceliați în orașul Constanța, vinde de veci Ieromonahului Antipa G. Dinescu. pentru chinoviul Român al sfântului Ion-Botezătorului numit și „ Prodrom„ din sfîntul Monte Athos, cu banii poprii ai schitului Chinoviu, locul viran în orașul Constanța, cu fațada în strada Mangalia, în lățime de 19 metri și 40 centime-

tri, iar în lungime de 15 metri și 50, centimetri în total 300, metri pătrați, cu preți de 2,700, franci 1895. Decembrie 18 – № 4973, al Procesului-verbal, legalizat de tribunalul Constanța:– nța.–

Act de Vîndare.

Tot în asemenea materie Domnul Spiru-Diamandopul comerciant, domiciliat în orașul Constanța, aŭ vîndut Ieromonahului Antipa G. Dinescu, pentru Chinoviul Român, al sfântului Ion Botezătorului supranumit „Prodrom”, din sfântul Monte Athos, cu banii poprii ai schitului Chinoviŭ, 1 loc cu case vechi, împrejmuit cu zid de cârpici, compus din 3. prăvălii și un puți vechiŭ, fățada în strada Mircea cel Mare № 128, iar lungimea locului în strada Ma-nga-lia, întindere de 960, arșini, care loc se învecinește în modul următor, la răssărit cu strada Mangalia – la miază-nópte cu locul viran al primării, cu preți de 8,800, franci.– 1895. Dechembrie 18 – № 4974 al Processului-verbal, și al legalizări Tribunalului din 18 Ianuarie 2, anul 1896 – costul cumpărăret locului din Constanța lei 108,302, și al clădirilor, anul 1896, octombrie 21, în dosarul actelor, și în condica de socoteli din 1896..

Litera T. din Sfânta Monastire Xiropotam din viacul al XV. asemenea saŭ găsit și la sfânta Monastire Pandocratorul

Act de Vînzare:

Monahia Veniamina Pajoeasca, din satu crucea de sus, aŭ vîndut de veci Domnului Paraschiv Horeanca Agricultoriŭ din Comuna Țifești, 2 pogóne vie, cu terenul ei, pe care se aflá și o cramă în dealul Neicului, Comuna crucea de sus; măsurată cu prăjina de 10 palme, se învecinește la rĕsĕrit cu părîul Hasnaler, la miază-zi, cu Maria Andreiŭ Nistor, la apus cu ulița viilor, și la nord cu Ion Tudor Popoiu, cu suma de 3,000 lei

(Semnată), Veniamin Pojoeasca Monahia – și Paraschiv Horeanca, 1897 – Aprilie 2.

Al IV. Superior 1900

Ieromonahul Antipa Dinescu, născut la anul 1858 octombrie 28, venit în Sfântul Monte la 1880 – Mai 10, cu numele Mihail, fiiŭ al Dumnealui – Gheorghe Dinescu, și mama Safta, Comersant,

din slănic, Plasa Telejen județul Prahova, călugărit la 1886 Octombrie 25, Hirotonit diacon la 22 Dechembrie 1892 - iar Ieromonah în 6 Mai 1893; pus stareți la 1900 Mai 8 - Cu urmarea construcții la Methohul din Thaso 17254 lei - În 1903, muraiŭ stricat de mare lei 6044, și înființarea prăvălii de Manufactură; adecă cruci sculptate fel de fel, în lemn, în marmoră și în corn de inorog, linguri diferite, icóne zugrăvite pe lemn și pe hîrtie în diferite mărimi, diferite unturi de erburi locale, metanii, prestolnice în diferite mărimi etc - Iară în anul 1902, înființarea Muzeului, cari cuprinde tot feliul de speții de pești din Marea Arhipeleagului și din alte mări, precum și tot feliul de scoici mărgăritifere, raci astacoși diferite spetii, pietri cari scot aur argint și diamant, tot feliul de bani vech, și carți vechi, și noi speciale.- în 1903, înființarea băi la spital de apă hidropherie și abur; precum și farmacia sistematică cu tóte accesoriile lor.-

Act de vêndare.

Vasilie A. Manea, plugar din comuna streóni de sus, din plasa zăbrăuți județul Putna, vinde de veci chinoviului român, cu Hramul botezul Domnului din sfîntul Monte Athos, din partea Schitului părintele David Schimonahul cu procura sub № 119, legalizată de consulatul general al româniei la Salonic cu № 636 din 16 Iulie 1901, și investită cu viza Ministerului afacerilor streine, al româniei sub № 2192 din 11 August 1901, următórele imobili situate pe teritoriul străóni de sus, din plasa zăbrăuți, județul Putna, 5. firte vie lucrătóre la Dumbravă, ograda Popa Radu, megieșindu-se la rĕsĕrit cu Nicolae Cióncă-și, la apus și nord, cu ulița viilor, și la miază-zi cu Stoica Robu.— un pogon vie lucrătóre, tot la Dumbravă Ograda Catargiŭ, învecinîndu-se la răsărit cu Tóder gegea, la apus Constantin Drăgăn, la nord Grigorie Gegea, și la sud, ulița viilor - un pogon vie lucrătóre la locul și Ograda, specificată la al 2lea, învecinîndu-se la răsărit cu Grigorie T. Gegea, Staicu Robu, și G.G. C. Ștefan, la apus cu Vasilie Ambrosie, la nord cu G.G.T. Tiron, și la sud cu Constantin Drăgan - O jumătate pogon vie tot la Dumbravă în Ograda Catargiŭ, învecinîndu-se la răsărit cu Sandu Țelină, la apus cu G.G. C. Ștefan; la nord cu Nicolae Nico

la, și Iorgu Cărășel, iar la sud cu Nicolae Nicola și C.C. Zinovie. 13. prăjini siliște, sădită cu pomi roditorii, pe care se află o curte împrejmuită cu zaplaz de scândură și gard de nuele, cu porțile de scânduri, având și porumbar; iar în curte se află una casă cu una încăpere, având bașcă de de supt zidită cu piatră și cărămidă, case de bîrne, și acoperită cu scândură și șindrilă în curte, se mai află o căsoe mare cu 3 încăperi; și deasupra lor un grajd de pus fîn, construit de bîrne, și acoperit cu scînduri: prețul lor 2500, lei cumpărată de chinoviul Romîn „ Prodrom „, din sfântul Monte Athos. - Făcut în orașul Focșani 14 August 1901, legalizată de tribunalul Putna cu № 1373, din 14 August 1901.

Raport.

Care transformări, vinderi și cumpărări la vie și terenuri la Domnu Vasilie Manea, după cum se arată mai jos 1) Enache Ion Stan, vinde lui Ion Stoica al Mariei, o case veche învelită cu stuf, cu locul ei în preți de galbeni 18, data actului 1878 Dechembrie 9 - Ioan Stoica al Mariei, vinde lui C. Mărgăritescu, o case veche cu locul ei, pe preți de lei noi 500, data actului 1893. Aprilie 28 - Ghiță Mărgăritescu, vinde lui Vasilie Manea, o casă veche, și un loc, data actului 1[illegible]. Martie 7. - 2). Ghiță Mărgăritescu, vinde lui Vasilie Manea, un pogon vie la Catargiu pe preți de 40 - 00, galbeni austriaci lei 470-00. data actului 1882 Dechembrie [illegible] - 3) Ion Miron, vinde lui Vasile Manea, 2 stînjini arătură, pe preți de lei noi 44 - 00. data actului 1884. Februarie 1. - 4). Maria Nicolae a Preotesi, vinde lui Vasilie Manea 2 stînjini arătură, pe preți de lei noi. 48-00 data actului 1884 August 20 - 5). Maria Vasilie Nicolae, și Catinca Costache Bubă, vinde lui Vasilie Manea 30 stînjini pădure, pe preți de lei noi 70-00, data actului 1885 Ianuarie 8 - 6) Iordache Iorga, vinde lui Vasilie Manea, o falce fără 4 prăjini, loc pădure, în preți de lei noi 800 - 00, - 7) Nastasia Ion Gugea; vinde lui Vasilie Manea 12 stînjini moșie pentru cosire, pe preți de lei noi 150, data actului 1886. octombrie 2 - 8) Ghiță Mărgăritescu, vinde lui Vasilie Manea 36. prăjini arătură pe preți de lei noi 230 - 00 - data

actului 1889 Aprilie 25 _ 9), Ghiță mărgăritescu, vinde lui Vasilie Manea 10 prăjini și 3 palme, pe preți de lei noi 200-00 data actului 1890. Martie 15.— 10), Sultana Ion Turturică, vinde lui G. Mărgăritescu, ojumătate pogon vie, pe preți de lei noi 300- 00, data actului 1893 August 19. — G. Mărgăritescu, vinde lui Vasilie Manea ½ pogon vie, lei noi 500- data actului 1893 Septembrie 13..

Sfîntul Meșteșug.

Hrothehnica sau sfîntul meșteșug de iconographie și pictură înființată în 1904 luna Octombrie 18, ziua Luni, în ziua de sfântul Evanghelist Luca, se esecută tot felul de tablouri, icone pe scânduri. și pe hîrtie zugrăvite în pictură antică bizantină în ulei și apă, și în litere. și chenarie, bizantină, arabă, maură, venețiană, sirieneascâ, armeană, persană, antice, precum și tóte literile moderne din tótă lumea.

Planul Bissericei.

Biserica măreață cu un plan destul de frumos bizantin, și zugrăvită preste tot înăuntru în bizantin, și taina bunei vestiri, precum mai jos se va seri detailat- Hramul Boțezul Domnului, are lungimea de 30, metri, iar lărgimea în proporțiune, înălțimea de 8 metri cu 70, strane, sfîntul oltariŭ insimicerc destul de încăpător, pe ale căruia stilpi, stă o turlă de câte 4 metri înaltă; prin ale căria 12 ferestre, aduce o mare lumină înăuntru; Horul bisericei și antreul pătrat tot de 4 metre, galeria lucrată în geamlîc colorat, al căruia acoperemânt cu 4 cubele mici înfundate, e așezat pe 10 stîlpi de marmoră; acoperemîntul bisericei acoperit cu plumb e împodobit cu 3 cubele mari, și 2 de mijloc, în ale cărora vîrfuri, sunt înfipte câte o cruce mare de her, avend mijlocul și marginile poleite cuaur lucrate în bucurești, dă o înfățisare fórte frumósă, în interitorul bisericei, citește dacă ai evlavie înainte iubite cetitorule și vei vedea amănunțit. _ La 25 metri înfața, bisericei est zidită clopolnița de apróe 23, metri de înaltă, al căria gange e pórta principală de fer în 2 canate, în dreapta și în stînga clopolniței, case cu 2 etaje pentru ospitaliat, curtea apróe pătrată, ba chiar pătrată, așternută cu plăci mari de marmo

ră, ba câte unile cite un metru; infațada bisericei
până la pórtă, deosebit este așternut ca 2 metri, și pe de lături
borduri, marmoră măruntă albă vînătă, in care este inchipu-
it, cu marmoră mică vînătă pe alb anul 1863, și marca țări;
și mai la pórtă tot acolo, 3 chiparisi saŭ stejari marca jude-
țului Vlașca, iar jur împrejurul bisericei, afară și în curte
păvozat cu plăci mari de marmoră, avênd îndreapta și in stîn-
ga bisericei, precum și in fund câte puțin loc drept unghiu-
lariŭ, pentru flărărie, acolo ste și blibiotica, prescurăria și pităria;
Afară din curtea schitului, este zidit grajd pentru
catiri (mulari), și fîn, casa pentru argați și lucrăto-
rii, móra, sterna pentru resérvatul apei de
móră și grădinărie, tot acolo este casele peste
bordonari ale vĕtafului, și arfundăricul
serdarilor (poliția sfîntului Munte), și de de-
supt, spălătoria comună, și împrejur, ferăria,
știolăria, dogăriá, patichirul, velnița, sĕdiri
de vit, și altele, drum așternut cu piatră, pă-
nă la malul mări 3 chilometre, unde este portul
Schi- tului, aici întimpul ernei și al verei staŭ caice
le și vărcile schitului acolo și magazia de cereale și
de mă- rfuri – este ca 4 hectare pămînt, unde se coprin-
de viile și loc viran numai piatră.

Tóte acestea treptat saŭ făcut și se fac pă-
nă înziua de astăzi, sînt 90 Monahii; –
din care 13 Preoți și 3 diaconii rominii;
cari cu toți se osténesc cu diferite ser-
viciuri; așteptînd drept plată vejnică
și răsplătire de la Domnul nostru Isus.
Hristos, care fie fie; fiind că mam de
părtat mult cu istoricul; de acum
voiŭ începe amănunțit cu podóbele
din năuntru sfintei biserici Catredale. Dar
trebue sĕ se scrie și aceasta, tot înprivi-
nța poziții Schitului, că este la cel mai
bun loc și aer curat; cum eși cu vaporul
din Strîmtórea dardanelile, și intri în Marea
Arhipeleagului, prin dreptul insulelor Limnu-
și Samotrachia; de este bonație pe mare și nu
este ceață; se vede mai întîiŭ de tóte Monastirile ale sfîn-
tului Munte, clădirile Schitului Romînesc cu falnica lui
înfățișare. – Pentru aceasta rușii închinătorii, iaŭ scos
cântec sfîntului Monte: < Bătrînul stareți. >, vezi poezia
citește înainte că e lungă: – iar înprivința aerului aici

Această Litera T. din schitul sfînta este Ană Mare din anul 1790.

în schit cel mai curat în tot timpul verei și ernei, că îl curățe vînturile din tóte părțile lumiei; înlăturînd ori-ce bóle molipsitóre_ ast-feliŭ vara iarna vremea este temperată, nici ger, dar nici călduri.

Litera M. din sfânta Monastire a Xeropotámului din ânul 1790.-

Mai, se numește schitul Românesc și oltarul sfîntului Monte, și pusnici cei mai mari și înfricoșați, aici la răsërit la capul Muntelui, saŭ sfințit și se pomenesc până în ziua de astădi știuți, și ne știuți, tráind cu mari strimtorári și osténeli, și în lipsé; și scirbiți pentru Dumnezeŭ, și pentru mîntuirea sufletelor lor, în tótă viata lor și poziția locului cea mai aspră, și prăpăstiósé și selbatic din tot muntele, loc pusnicesc pentru cei aleși; cum aŭ fost cei știuți _ Sfîntul Cuvios și marele aschet, și întiiul și începutul pusnicilor Petru Aftonitul, care înviața lui la 12. Iunie se scrie pe larg; după el tot pe locul acesta, laŭ sfințit cuviosul și de semne purtător, părintele nostru Macsim Capsocolivitul; Acachie, Nifon, și marele cântăreți, Ión Cucuzel, și alții mulții.- Sfîntul cuvios și marele începători al vieți Chinoviatică și Monastirească Atănasie, tot pe locul acesta saŭ sfințit, încare și până înziua de astădi este peștera lui; precum și cuviosul Nill, noul isvoritor, tot pe locul acesta saŭ sfințit; pentru aceasta îĭ zic și oltarul sfântului Munte; și începătoriile vieți pusnicești și Monastirești.

1905 Dechembrie 12.-

Podóbele bisericei pe din năuntru.

Tótă biserica, aŭ început cu zugrăvia înăuntru la anul 1864. și saŭ terminat la anul 1866. de pictorul zugrav Dimitrie Theodorescu, din Orașul Buzeŭ România. plata 1000 galbeni;_ Artica bissericei pe 10 stilpi de marmoră, pe arcuri (bolte), și din stilp până în stilp, geamlicuri, quadrate, ronturi, și triunghiulare, unile colorate, cu roșu, galben, vinete și verdi, are trei candele, în care una înfața bisericei, cum intri întiiŭ in artică înformă de stea; care arde nóptea la utrenie, la privigheri și la sfânta Leturghie, și de asupra acestei artici, este catihumena; unde se păstrează sfintele vase, și vejmîntăria bisericei, care îșĭ are intrarea în colți spre apus, pe o scară de piatră prin zid învîrtită, cum aŭ

aceasta cum intri in horul cel-mic la stânga; iară artica bisericei, zugrăvită fòrte frumos preste tot, cu sfinții mucenici și cuvioșii, îndiferite mărimi întregi și busturi, și cu frumòsĕ chenarie printre dênșii și flori: Mă voiŭ încerca a descri pre tòte podòbele zugrăvii din biserica Sobornicească; - mai întîiŭ voiŭ începe cu proorociile Nașterei Maici Domnului din artică din legea veche, înainte de Hristos.-

La răsărit în cubea, zugrăvită taina nașterei Maici Domnului, și împrejurul Ei în cerc ca curcubeul, zugrăviți toți sfinții prooroci din vechime 1 prorocul și împăratul David: Eŭ cutie închisĕ te am prorocit pre pămînt; cari toți țin în miini hîrtii cu prorociile lor. 2 Aron. toiag înflorit. 3 Ghedeon ròuă pe lînă. 4 Ezichil. 5 Erimia prorocul năstrapă (cupă), 6 Melchisedec-cădelnițe 7 Moisi rug cu foc ne ars, 8 Împăratul Solomon biserică; 9 Zaharia sfejnic cu 7 făclii; 10 Daniil prorocul Munte-ne tăiat; 11 Iacov scară; 12 Isăia prorocul, un cleşte cu un cărbune de foc; - Iară sus în bolta cubelei, zugrăvită Maica Domnului cu porfiră împărătească împodobită, cu Dumnezeescul prunc la piept; iară mai jos în cele 4 colțuri ale cubelei, zugrăvit isvorul tămăduiri; iar al doilea colți eșind Maica Domnului din biserică-cu logodnicul Iosif, cu toiagul înflorit în mână, și Arhiereul Zaharia îi bine-cuvintează, al treilea colți; Maica Domnului șede pe scaun torcând, și se luminează de Duhul sfânt, care întòrce capul la dreapta și privește, și cel al 4lea colți sfîntul Arhanghel Gavriil, îi bine veștește nașterea lui Hristos; ținînd în mînă o flòre crin din raiŭ.

Tot la răsărit înfața bissericei la mîna dreaptă; zugrăvit iadu, pedeapsa și judecata păcătoșilor, care aŭ făcut rele pre pămînt și nŭ pocăit, în diferite despărțituri, doi heruvimi de foc de amândòuă părțile ușilor celor mari, ținînd în mîini sabii de foc; mai jos Duhovnicul, mărturisește, și la fieşte-care păcat mărturisit ese câte un șearpe din gura păcătosului; iară un afurisit de drac îi șoptește la ureche rușineazĕte, rușineazăte; iară dacă aŭ mărturisit tot, dracu cu mânie, își rupe hîrtiile lui; iară mărturisitorul îl ea îngerul veselindu-sĕ; iara sub picòrele Duhovnicului, este iadul cu muncile păcătoșilor, deosebite ale tîlharilor; deosĕbite ale ucigașilor, deosĕbit ale închinătorilor de idoli. deosebite ale bețivilor, deosebite ale curvarilor și curvelor, deosĕbite ale răpitorilor, a cei ce ea dobîndă, a hulitorilor, și a tot

cel ce aŭ făcut rău în lumea aceasta, și iaŭ apucat mórtea nepocăiți.

Tot aci la răsărit se cetește Psaltirea ne încetat, și se pomenesc toții părinții vii și morții din Schit, precum și toți ctitorii vii și morții din Schit, iară la stînga pe părete zugrăvite tóte Monastirile din Athon, cu cuvioșii cari saŭ sfințit întrînsele; tot aci la stînga în colți zugrăviți sfinții cuvioșii părinții sfințiți în România; Cuviosul Innochentie, Chiriac, alt Chiriac, de la Tázlăŭ, Nicodim Mitrofan, Daniil, Erarhul Ion, Epifanie, și Dimitrie, cuviósele Maici, Paraschiva, Filofteia, sfîntul Ion de la Suceava, sfîntul Ion Bucureșteanul român; Sfîntul Nichita românul și altii mulții. cuvioșii părinții ne numiți românii și Atoniți, din care Monastiri saŭ sfințit, cari staŭ de amăndouă laturile Monastirilor din Athon, și de asupra Monastirilor Atonului Maica Domnului cu Dumnezeescul prunc în brațe, ținînd o hirtie în mînă, mai de asupra învierea Domnului Isus Hristoss și sfinți Apostoli Petru, cautá în cosciug, și văd cerșeafurile, care aŭ fost învelit Domnul Isus Hristos.

La răsărit tot pe păreți, zugrăvită scara care aŭ vădutu-o Iacov dormind el jos, și îngerii lui Dumnezeŭ, se sue și se pogóră pe dênsa de la ceriŭ și pănă la pămănt, și călugărul răstignit pe cruce, și șeapte draci îl luptă: al mîndrii cu arc cu segeată și cu pșun în cap; alt drac fată despoiată; alt drac al lenevirei ca un porc; alt drac al zavistiei ca un vultur cu limbile scóse, și cu arce cu segeți îi zic sé se pogóre după cruce; sus de asupra ușî călugărul plînge când vede óssele în mormînt; mai jos de aceasta; dracii cu clopoței la códă scóte pe călugăr din bissericá cu un lanți ca se nu asculte pravila, și staŭ la vorbă căte 2 pe afară de bisericá vorbind deșertăciuni, și alt drac le pune ghiarăle în cap și îi îndeamnă la vorbă.

Sus pe tăvan Teodor Stratilat, pus pe pat de fer și sub el foc ardînd; Mucenicul Prohor îi tae pîntecele cu cuțitele; Mucenic Onisim îi tae cu toporul mînile și picórele; Sfîntul Sfințit Mucenic Erarh Haralambie îl trag de barbă, și altul îl lovește cu ciomagul;- Mucenicu Achepsima, și Aitala, jos îi bate cu ciomegile plini de sînge.

Pe arcuri în bust mai mari cuvіósa Epistimia, Mucenicul Filip, Mucenicul Iacov;- tăerea Apostolului și Evanghelist, Marcu,- tăerea cu ferestrăul a proroculuі Isaia;- Erarhul Ignatie purtătorul de Dumnezeŭ îl mănîncă 2 lei. este încolți la miază-zi spre răsăritul de ernă,- sfîntul Mucenic Gheorghe cel noŭ spînzurat de turci;- jos de acest întregi, și mai mici de un stat de om la un

loc, sfinții cuvioșĭ Andreiŭ și Simion cei nebuni pentru Hristos;- sus sfîn-
tul Apostol Andreiŭ răstignit cu capul în jos; tot acolea tăerea Aposto-
lului Pavel, și curge lapte în loc de sînge; Sfântul Apostol Vartolo-
meŭ legat la stîlp cu un picior înainte și altul înapoiŭ, și alții îl lo-
vesc cu ciomegile sîngerândul; sfîntul Apostol Toma, legat la stîlp și
îl străpung cu sulițile;- sfîntul Apostol Ión, în căldarea cu apă fiartă
sfântul Apostol și Evanghelist Luca, îl omóră cu ciomegele: tăerea sfân-
tului Apostol Simon;- sfântul Apostol Filip, spinzurat cu capul în jos;

Tot pe tavan, zugrăviți tăerea sfântului Erarh Dioni-
sie Ariopaghitul, curge sînge și lapte ș sau luat
capul în mâini și umblă; iară necredincoșii se
miră încodălbind ochii;- răstignirea sfîntului Apo-
stol Petru cu capul în jos;- Sfîntul Apostol și Evan-
ghelist Matteiŭ, legat la stîlp și iĭ dă foc la picóre popi
idolești; pe arc bust sfîntul Mucenic Avid, cu un fă-
raji de fier, iĭ tórnă cărbuni cu foc pe pîntece; sfîn-
tul Mucenic Mair îl ard cu făclii aprinsĕ la subțiori,
-Sfântul Apostol Codrat iĭ tae capul- Sfântul Marele
mucenic Gheorghe îl trag pe rótă și de desupt dinții ascuțițiĭ
de fer.- Sfântul Mucenic Estratie iĭ pune opinci de fer în picóre-
sfîntul marele Mucenic Dimitrie isvorîtorul de mir, îl străpung
cu sulițile în temnițe.-Arhidiaconul ștefan îl ucig cu pietri.-

Din sfinta Monastire a Dionisiului din viacul al septe-spre-zecelea.

Tot în artică la stînga la apus sfîntul Mucenic Iacov,
Persul iĭ tae tóte miinile și picórele;- sfânta Muceni-
ță Anastasia băgată în căldarea cu apă fiartă.- Sfîntul
Efstatie Plaquida, cu fămeia și 2. copii băgați întru un
boŭ de aramă înfocat.- sus încubea zugrăvit sfîntul
Ion botezătorul, și împrejurul lui 1 colți prorocul Zaha-
ria, și îngerul iĭ vestește naşterea lui Ion.- Al 2lea colți,
Iosif și cu Zaharia se sĕrută.- A 3lea colți Maica Domnu
lui Maria și Eliseveta se sĕrută.- Al 4lea colți sfîntul
Ión prunc povĕțuindu-sĕ de înger ținînd în mâini un toiag cu
cruce la capăt.- Sfîntul Ión arată pe Domnul Isus Hristos, mie-
lul lui Dumnezeŭ.- tăerea capuluĭ sfîntului Ión;- Erodiada
îl aduce întipsie lui Irod, ședĕnd la masĕ cu boeri sĕĭ;-
când laŭ tăiat în temnițe:- și temnicerul dă capul Erodia-
dei.- Botezul lui Hristos.- Naşterea sfîntului Ion.- iară tă-
tăl lui Zaharia că era mut iĭ scrie numele Ion.- Iară-
mai jos în colțuri; Sfîntul Ion mustră pre Irod.-
junghierea Zahariei în oltariŭ în biserică de jidani;
sfîntul Ión propoveduește pocăinta, și toporul stă la
rădăcină pomului neroditoriŭ.- Eliseveta se ascunde în
peșteră cu pruncul Ión, ca se nu fie ucis de ostașii lui
Irod, înfine tótă viața petrecută pre pămînt a sfîntuluĭ

tot din Monastirea Dionisiului.-

Ion este zugrăvită în cubea.

Eară mai jos sfîntul Mucenic Mavrichie,- legat gol, de 2 copaci, și îl mănîncă vespiile și gărgăuni;- Mai jos încolți în mărime mai mai mic de un stat de om întreg sfântul Mucenic Hristofor, cu capul ca de câine, și dinți (colți), ca de porc eșiți afară din gură; aŭ fost muncit de împăratul Romei Dechie, ce împărăța pe la ani 250 după Hristos, acești speții de ómenii numiți căpcăuni, aŭ fost până pe vremea împăratului Teodosie cel Mare:-

Monstirea Dionisiului din viăcul al XVI.

Tot la apus sfîntul Mucenic Anectu, spînzurat cu cîrlige de fer cu capul în jos; și 2 îl jupoie cu cuțitele,- tăerea sfîntului Erarh Antim.- tăerea sfîntului Vavila cu fii lui.- Sfinții Mucenici Deodor, Didim, Diomid- Evodul- Ermoghen- și Calista- lise tae capetele- în celle 4 colțuri la cubeaua din crivăți de asupra uși omorîrea cu ciomegele a Mucenițelor Minodora- Mitrodora- și Nimfodora.- tăerea Mucenicului Edocsie- Zînon- Romil- și Macarie- spînzurarea sfântului Mucenic Siberian, și de picóre legat atîrnă o piatră mare;- jos căderea dracilor din ceriŭ pentru mîndria lor- la răsărit tăerea sfîntului Teoclis- înecarea din Corabie a sfinților mucenici Leontie- Serapion- Macarie și Aftonom- de desuptul acestora scara de suflet folositóre, ce aŭ vĕdutu-o sfîntul Ion Scărariul, care ține în mîna stîngă o hîrtie care scrie așa;

Suiți-vă, suiți-vă, nu vă uitați la cei-ce cad, le spune la mulțimea cuvioșilor de astînga cari staŭ și se uită și se sfătuesc, că pe scară se sue călugări mulți, și mulți draci trag de ei îi luptă ca se nu se sue; dar uni aŭ căd̦ut jos și iaŭ înghițit bălaurul, care din gură, din nări și din ochi ese schintei de foc; și alt drac îi trage cu o cange în gura lui;- tot aci este zugrăvit un bălaur mare cu 24 vămi la care sunt întrebate sufletele- adecă vama iubiri de argint- a mândriei- a nemilostiviri- a răpirei- a curviei- a bețivilor- a tutunarilor- a fermecătorilor a ucigașilor, și a tótă răutatea făcută pre pământ.

Iar înfața bisericei Maica Domnului împărăteasa șezînd pe tron în raiŭ încunjurată de îngeri, cu corónă încap ținînd schiptrul în mâini.- mai jos cei trei sfinți cu trupurile în raiŭ- Enoh- Ilie- și Ion- când eară- și vor veni la sfîrșitul lumi, și vor fi tăeți de antihrist, în colți mai jos; tîlharul cel bine credincos cu crucea pe umăr, și cei trei sfinții din vechime- Avraam- Isaac- și Iacov- în raiŭ primind sufletele ale tuturor drepților creștinii.-

Mai jos de acestea sfântul Petru cu toți sfinții Evangheliști, avênd Evanghelia, și Apostolí apostolul în mâini ce aŭ propoveduit pre pământ; iară cei-lalți mucenici și mucenițe, împărați și Domnii, cu crucea și stilpări în mâini,- iară cuvioșii și cuviósele călugări, numai crucea și metanifle în mâini.-

Monastirea Constamanitul din viacul al XV.

Tot la apus pe arcuri saŭ bolte zugrăviți bust (jumătăți), mici inronturi sfinți mucenici Patermutie- Alicsandru și copris- sfântul mucenic Evilie- Macsim- Policarp- Cosma și Damian- sfințiți mucenici Vahtie și Isachie- în colți sfântul Erarh Antim- sfîntul cuvios Cosma- sfântul Mucenic Mavrichie- tot pe arcuri sfântul cuvios Iosif- Agatodor- sfînțitul cuvios Antim- sfîntul Mucenic Theodul- sfântul mucenic Evghenie- sfântul Cuvios Anatolie- sfânta mucenițe Avrămoea- sfîntul mucenic Teodor Tiron- sfântul cuvios Ion- sfântul cuvios Grigorie- sfintu mucenic Cleonic- sfântul mucenic Efstratie- sfînta mucenițe Chiprila- sfântul Erarh Nifon- sfântul Erarh Vasilisc- sfânta mucenițe Iuliana- sfântul mucenic Pavel- alt sfînt mucenic Theodor și Teofan sfîntul cuvios Gheorghe- sfîntul mucenic Bizantie- sfânta mucenițe Alia- sfântul Mucenic Plutie- sfântul cuvion Ion Damaschin- sfînta mucenițe Chiliachia- sfântul mucenic Conon- sfântul Cuvios Efrem- sfîntul mucenic Fotino- Ghelasie- sfântul Erarh Iosif- sfânta cuviósa Teodora- sfânta - Mucenițe Tomaida și Theodosia.

La răsărit la boltă proorocia Maici Domnului, care saŭ scris întâiŭ- sfîntul Mucenic Parigorie, Pavir- sfînta mucenițe Glafira- sfîntul mucenic Agatanghel- sfântul cuvios Chilion- sfînta mucenițe Tecla- A[illegible]a- sfîntul cuvios Nicon- sfîntul Erarh Avramie- sfîntul mucenic Teodotion- Trifon- și sfînța mucenițe Anisia sfîntul mucenic Satornic- sfîntul Apostol din cei 70- Sadoc- sfîntul mucenic Chimen- sfânta mucenițe Anastasia- sfîntul mucenic Filofteiŭ- sfîntul Cuvios Ion- sfântul mucenic Nistor- sfîntul cuvios Pavel- sfîntul mucenic Sofronie- sfîntul cuvios Policarp- și Agateodor- Gherasim- sfîntul mucenic Epirechie- Andrian- Eveul- Protasie- sfînta- mucenițe Glicheria- sfîntul cuvios Vlasie- Hariton Ilarion- Pimen- Alecse- Nechifor- Sofronie- Macsim- Gherman- sfîntul mucenic Evilisie- sfîntul cuvios Stelian- sfîntul mucenic Leon- sfîntul Erarh Policarp- sfîntul mucenic Pavel- sfînta mucenițe sofia- sfîntul Apostol Haralambie- sfînta mucenițe Edocxia- sfîntul mucenic Pansofiul- Rufin- sfîntul Erarh Dioghen- sfîntul mucenic Poleect- Mair și Iulian- sfîntul cuvios Pansofiul- sfîntul- mucenic Tasitul- stratonic- sfîntul D.-Ermuil- sfîntul Erarh Ion-

Milostivul _ sfânta mucenițe Vassilisa _ sfîntul Erarh Dionisie _ sfîntul mucenic Eftthie _ sfînta mucenițe Miropa _ sfîntul mucenic Neofit, sfînta mucenițe Mionisia _ sf. mucenic Efsevie _ Ștefan _ Elaps. Else_ Merinios _ Methodie _ Theodot _ Andreiŭ _ Gordie _ Atănasie _ sfîntul Erarh Sofronie _ sfîntul mucenic Lasim _ Sofronie _ Platon pe arc _ sf. cuvios Vasilie _ sf. mucenic Timofteiŭ _ și sfîntul cuvios Nicolae._

„ În fața bisericei de asupra ușî inscripția sepate pe tablă de marmoră cu următórele cuvinte poleite cu aur._

„ În numele lui Dumnezeŭ celui în sfânta Treime închinat, a Părintelui a Fiiului, și a Sfîntului Duh Amin:

„ Acest sfânt locași Românesc, cu Patronul Bo-„tezul Domnului Mîntuitorului nostru Isus Hristos, „ cu viață chinoviatică, este fondat ca azil al tu-„ turor Românilor fără osebire de loc..

„ Piatra fondamentală isa pus la anul 1857, lu-„ na lui Martie cu voia Monastirei Lavra, sa edi-„ficat cu contribuțiunile tuturor drept credincoși-„lor români de preste Dunăre, sa sfințit la anu 1866. „ Maiŭ 21.

„ Și această inscripțiune sa așezat de tótă Co-„ munitátea Monahilor Românii a acestu-i Dumne-„ zeesc Locași.

„ Ani dela Hristos 1894 în sfântul Monte Atos-

Din Monastirea Ivirului dela împărăteasa_ Pulhe-ra_ fiica împăratului Arcadie, ani 440-și 457.-

ot aci mai jos zugrăviți sfântul Ión-Botezătorul și sfântul Athănasie _ ținând biserica în mâini, și la stînga și dreapta zugrăviți, sfinții aceștia întregi mici _ sfântul Climent Papa Romei, sfântul marele mucenic Efstatie Plaquida _ Sfântul Sava _ Stratilat _ sfântul Inochentie de la Provata _ sfîntul cuvios Agapie, Parthenie _ Epifanie de la Verona _ sfîntul Nicodim _ sfântul mucenic Ión dela Suceava _ sfînta mucenițe Filofteia _ Sfîntul Ion de la Rîșca _ sfântul Mucenic Nichita _ sfântul Chiriac de la Tăzlăŭ _ sfântul cuvios Daniil dela Verona _ sfîntul Grigorie Decapolitul _ sfîntul cuvios Chiriac de la Bissericanii _ sfîntul cuvios Dimitrie Bassarabov _ Sfîntul Ión Mucenicul din București _ și sfînta cuviose Paraschiva; aceștia zugrăviți pe o tablă de ținc; mai sus de inscripție Botezul Domnului.-

din sfânta Monastire Constamanitul din viacul al XVII.

Tot aci sus pe arcuri (bolți), în ronturi mici bust (jumătăți), - sfântul mucenic Tars - sfânta mucenițe Efimia - Sfântul mucenic savastian - Isachie - Teodot - și sfînta mucenite Edoxia - sfântul mucenic Andrian - Copris - Gordie. sfînta mucenite Atia - varvara - sfântul mucenic Efgraf - Anastasie Leoftesiul - Ermoghen - Anania - Mars - climent - Evrov - Ilarion - Apelis - Aitala - Theodor - sfânta mucenițe Miropa - sfințiî mucenicii Alicxandru - Sosipatru - Atinodor. Iuliania - Patermutie - Anastasia - Bonifatie - climent - Teodor - ștefan - Varlaam. -

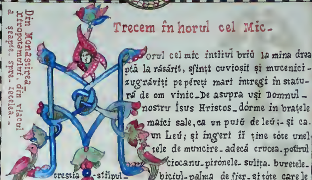
La ușile cele mari, zugrăviți în stat de om jumătățî la dreapta Domnul nostru Isus Hristos în jeți, cu mîna dreaptă Bine-cuvêntând - iară în cea stîngă ține globul - iară la stînga prea sfânta Maica sa Maria, îmbrăcată în porfir, și cu corònă în cap, țiind Dumnezeescul prunc în brațe, și de amîndouă părțile, câte un serafim de foc țiind în mâini sabiî de foc - De aci mergem la arcurile de la apus, zugrăviți sfinții mucenici și mucenițe - Dasie - Platon - Agatia - Valerian - Aitala - Edoxia - Achepsiman - Anapodistul - Sisinie - Minopa - Paramon - Tiburtie - Elpidifor - varvara - Nicandru - onisifor - Sacheŭ - Epistimia - Galagtion - Iuliana - Anastasia - Aristu - Porfirie - Nechifor - Minna - Iovina - victor - Marta - Gherman - Chiliachia - Avid - Salmona - Gurie - Lazar - Theona - vichentie - Antonie - Efimia. -

La cubea de la sfîntul Hristofor, sfinți mucenici și mucenițe - Agapie - Antonie - Pigasie - Aquindin - sfințiî cuvioșî Moisi arapul - și Erarh Ión al Novgraduluî călare pe un drac, laŭ dus și întors întro nópte de sa închinat la sfîntul mormânt la Ierusalim - sfinți mucenici Artemie, - Chelsie - Iustina - Chiprian - African - Protasie - Ghelasie - Urion - sfintele mucenițe - Episa - Pistis Efimia - Uar - Evlampie - Vah - Serghie - Tahar — Prohor - Ag-ri-pina - Nazarie - Andronic - Hristina - Napeteleor. Mariŭ - Melania - Agateodor - carp - chiliachia - Aretta - Macsim - Papil. Anastasia - Pompie - Cherontie - Zotilie - Gae - Dasie - Iosif - Iuliani - Amempodistul - cuviosul Marcu - Tit - Mateiŭ -

La cubea despre miăză - nópte - sfinți mucenici și mucenițe, tot în arc mici busturi - Andreiŭ - Antonie - Petru - Polect - Ilarion - Anichit - Prov - Flor - Lavru - Sarotie - Trofim și dormidont - Dada - Govdelai persianul - Sozont - Mamant - Prohor - Mardonie - Tit - Fotie - Ruff - Zosim - Alicsandru - Nerva - Codrat - Rufion - Pavel - Macximalt Ruff - Sabachion - Ion - în celle patru colțuri, Atim - Foca - Dionisie Ariopaghitul și Vavila Arhierei și sfinți mucenici, și saŭ sfârșit cu descrierea articei și trecem în horul cel Mic -

Din Monastirea_ Xiropotamului, din viacul a șeapte- spre- zecelea.-

Trecem în horul cel Mic_

Orul cel mic întîiul briŭ la mîna dreaptă la răsărit, sfinți cuvioșii și mucenici - zugrăviți pe pĕreți mari întregi în statură de om vinic_De asupra uși Domnul_ nostru Isus Hristos_dórme in brațele maici sale, ca un puiŭ de leŭ;- și ca. un Leŭ; și îngeri îi ține tóte unneltele de muncire_ adecă crucea. potirul ciocanu_pirónele_ sulița. buretele_ trestia -stîlpul_ biciul-palma de fier_și tóte care le aŭ rábdat- aceștia zugrăviți mai mici_ De acolo cuviosul. cel mare Arsenie, zugrăvit în mărime de om_ țiind în mîna dreaptă. crucea, iară în mîna stîngă o hîrtie; care scrie așa;- «Pentru cela ce «ați eșit din lume, mîntuiți-vă, și pentru mîntuirea sufle «telor vóstre nu vă îngreoiați.- »

Iară în fereastră la răsărit_miază_ zi sfântul cuvios Gherman, împărtășește în pustie pe cuviósa Maria Egipteanca;_ Iară cuviosul Nectarie de la Careea, ține în mâini hîrtie care scrie așa. «se bucură Hristos, vĕzînd viață curată, și plă«țile le dă cu îndestulare. »

Sfântul Ion Cucuzel, țiind în mână hîrtie care scrie așa.- «Dute lipeștete de omul care se teme de Dumnezeŭ, «și te smerește pre sineți; dîndu-i lui voia ta, și «atunci vei afla mîngâere de la Dumnezeŭ ».

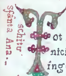
Sfântul cuvios Nifon al Atonului în fereastră, și sfântul Cuvio Nill Athonitul, ține în mînă hîrtie care scrie așa.- «ori-cine nu se închină icónei lui Hristos, ce«lui scris împrejur anaftima se fie ».

Sfîntul Cuvios Macsim Capsocolivitul, ține în mînă hîrtie, scrie așa- «ori unde vei fi nu te numără și vei fi liniștit »

Sfîntul Cuvios Teofan (Dohearu),_iară Dionisie scrie așa;- «Cel-ce a urît lumea aceasta; aŭ scăpat de cursele vră«jmașului »_ Sfîntul cuvios Grigorie scrie așa «de vrei viață strîngeți pîntecele, înoeștei se stea înăuntru mai mult de cât pre tóte »_ Sfîntul Cuvios Daniil stîlpnicul.-

Schitu Sfânta Ana.-

Al doilea briŭ.-

Tot la rássărit în tablii mici zugrăviți sfintii mucenici, și o tablie ritori șterși_ Isus Hristos și totă firea îngerească_ sus la fereastră Domnul Isus Hristos bine cuvîntînd_ cu totul aŭ fost întru cei de sus, și cei de jos: mai

Şi anu fără de soţi 1903

Dacă este Mai în 16

jos la dreapta şi la stînga, bine-cuvîntând pre Apostoli cu amîndouă mâinile, iar de astinga prea curata fecóra cu Dumnezeŭ prunc înbraţe; la dreapta sfinţii cuvioşii, şi de astînga sfintele fămei ise închină - alt tabloŭ Domnul Isus Hristos îmbrăcat Arhiereŭ; bine-cuvîntînd pre Apostoli a arătat tótă făptura - Alt tabloŭ întimpinarea Domnului Isus Hristos şi dreptul Iachim şi Ana cu colivia cu porumbei ii aduce dreptului Simion - Alt tabloŭ dreptul Iosif, şi Maica Domnului călare pe asin, şi cu Dumnezeescul prunc înbraţe când aŭ fugit în Egipet, că căuta Irod împăratul jidanilor sĕl omóre; şi pe unde trecea idoli cădea şi se sfărâma..

Al treilea brîŭ la tavan sus.

(2)

(3)

Din sfânta Monastire Duherirului din vriacul al XVI.

ai sus la tavan a treilea brîŭ, soborul al 4lea din Nicheea, a tótă lumea în timpul împărăţiei lui Teodosie celui Mici - la ani 401. tot în rîndul acela, soborul a tótă lumea în Ţarigrad la anul 350, în zilele împăratului Teodosie celui Mare, în contra lui Machedonie - sus la răssĕrit la intrarea cea mare; soborul Apostolilor, şi Hristos bine-cuvântându-i; tot acolo în rând soborul întîiŭ din Nicheea la anul 318 - întru împărăţia lui Constantin cel Mare, contra lui Arie; care îl ţine de pept sfîntul Nicolae cu mâna stîngă, şi cu dreapta îl loveşte pe Arie, picându-i din mâini jos cartea cu eresurile lui; atuncea saŭ alcătuit crezul - sobor a tótă lumea în Nicheea la anul 783 în zilele împăratului Constantin şi Irina - soborul al 6lea în Ţarigrad la anul 580 în zilele împăratului Constantin Bărbosul - soborul

(1)

Prrvighitórea, cucu cântă.

Şi ai se mori.

(1) Dela pestera sfîntului Atánasie chenarul, - iar al (2) chenar dela diaconul Coresi inscrierie lui intirgovişte în Romînia. - iar a (3) literă M. saŭ copiat din Monastirea Dohearu la anul 1902 Maiŭ 12. -

la anul 553, în zilele împăratului Iustini-
an I. în Țarigrad:- pre boltă de asupra zugrăvită taina buna Vestiri.

Brîul I. spre apus..

[Z]recem la brîul întîiŭ cum intri la mîna stîngă. spre apus- miază- nópte- zugrăviți întregi în statură de om- sfîntul cuvios Paisie cel mare- Ionichie- și sfântul Filofteiŭ, care ține în mînă o hîrtie care scrie așa « îmbuibarea pîntecelui « este maica curviei »- Sfîntul Simion scrie așa pe o hîrtie care o ține în mînă. « pojarul cel înfocat vestejește frumusețele cele cu róuă; iar mîndria « incenușază pe făclia sufletului ». Sfîntul cuvios Ghenadie și Cosma din Aton. iar sfântul Simion Persul, scrie așa « Nu « este altul mai înalt de cât cel smerit, nici altul mai slobod decât cel ticăloșit pentru Dumnezeŭ »- Sfântul cuvios Pavel, scrie așa « vai Monahului, care împreună petrecerea sa cu cei fără de barbă, căci uni ca aceștia nu va vedea fața lui Hristos »- Sfântul cuvios Gavriil, cu icóna Maici Domnului scóse din mare la Iviru.- Cuviosul Simion stilpmnicul din muntele minunat în bust în stilp..

Doheariului viacul XVI: din Monastirea

Al 2-lea Brîŭ..

[T]ot aci deasupra celui întîiŭ al doilea brîu, în tablouri cu mai mulți sfinți mai mici tot spre apus. Apără-

torei Maici Domnului - Bine cuvîntând pe Patriarhii și pre împărații, și fecórele aduc cântări de laudă nașterei lui Hristos - Domnul Isus Hristos rupe zapisul - moșului Adam ;- și la toți drepți din iad ;- Maica lui Dumnezeŭ împărăteasa, cu Dumnezeescul prunc înbrațe ; aduce lumină și bucurie celor din întunerec.- Patriarhii și cuvioșiĭ aduc cântări lui Hristos ; care îĭ bine-cuvintează ; iară fecórele aduc laudă Maici-Domnului.-

Sus la cubea acoperemîntul Maici Domnului, și împrejurul, și împrejurul Eĭ staŭ toți prooroci ; împărații Apostóli și cuvioșiĭ cu cărți și hîrtie în mână cu ceea ce aŭ propoveduit pre pământ, iară în cele 4 colțuri jos 4 îngeri de foc în aripați carĭ cântă cu trîmbițile :- Mai jos împăratul și proorocul David cântă din arpă - Iosif - Iacov și cei trei coconi - Anania - Azaria - și Misail, zugrăviți întregĭ de un metru mărimea.-

Tot aci pe arcuri bust - cuvioșii Porfirie - Erimia - Teoctist - Gorgonie - Ipolit - Dometie - Procopie - Climent - Serapion - Lavrentie și Serghie - În arcul al doilea despre răsărit - cuvioșii - Leon - Arsenie - Andreiŭ cel înfocat - Iustin - Roman - Leon despotul - Ión Damaschin - Vlasie - Vlasie Periotul - Gherghe Sichiotul.- Pe al treilea arc la miază - noapte - apus - Grigorie - Ion Ehaitul - Lazar Negrisis - Theodor Trichina - Lampados - Hariton - Vasilie cel Noŭ - Pafnutie - Amon - Theodor Stchiotul - Ioan Hozaitul - Ștefan - Pamvo - Isidor Ioanichie cel Mare - Avramie - Ștefan din munte - Ioan Avramie - Teoctist - Venedict - și la patru colțuri câte un Heruvim de de foc.-

Eră sus la cubea între geamuri ; ceata cuvioșilor - ceata Erarhilor - ceata sfinților - ceata mucenicilor ; și a mu-

cenițelor, și ceata călugărițelor – iar pe arcuri între rosturi în tótă biserica chenarie fel de fel înpletite și gîrlante de flori și ciucuri fórte frumos.–

Trecem în Horul cel Mare..

Horul cel mare brîul Γ, la dreapta la résserit miazăzi, sfinții zugrăviți în stat de om întregi; sfântul cuvios Alipie chionitul– Lampados– Calistrat–Poleect– și Ilarion cel Mare; aceștia in arc la la intrarea cea mare– Petru al Atonului, care ține în mână hîrtie care ssrie așa „Cu adevĕrat singuratic este cel ce nu are nimic în viața aceast de cât numai pe Isus Hristos ”– În fereastră Macsim Capsocolivitul, ține în mîini o hîrtie care scrie așa; „Frate trudeșteți trupul și deslenevește-te în rugăciuni ”– Nill Athonitul care scrie așa; „În zădar alergi o ticălosé, inimă zăbavă, care pe tainicul mire nul socotești întru nimic ”– Sfântul cuvios Nectarie dela Careea– Ion Cucuzel– și Onufrie gol și cu barba până în pământ scrie așa „Se nu te desparți de Hristos; sațiul pântecelui, ca se nu te cotropească noroiul patimilor; iar de nu vei plînge, în voiaia a tot mîncătore ” Sfântul Eftimie cel Mare, ține în mâini o hîrtie și scrie așa: Fraților armele călugărului sunt îndeletnicirea faptelor bune, rugăciunea socotința, smerita cugetare, și ascultarea cea dupre Dumnezeŭ ” Sfîntul cuvios Teodor Studitul, scrie așa; Fraților și părinților, noi cei ce am primit ne numărate faceri de bine dela Dumnezeŭ, se cade pururea a mulțemi lui cu știință curată ”–

Din Monăstirea Caracalu din vîecul al XVII.

Sfântul Mucenic Loghin sutașul, cu sulița în mâna stingă, și în cea dreaptă crucea cu stîlpări de biruințe;- sfîntul mucenic Iacov Persul, cu mîna pe suliță; și în cea dreaptă ține crucea cu stîlpările, și la spate tulba cu segețile- cuviosul Antonie- cel mare ține biserica în mâini- sfîntul mucenic Andrian, cu sulița în mîna stîngă și tulba la spate cu segeți- sfîntul mucenic Minna, are sulița și scutul la stînga; și coiful cu paloșul la picóre— sfântul mucenic Nichita Romanul, cu sulița la stînga și sabia- sfântul mucenic Procopie, numai cu sulița la stînga;- sfântul mucenic Efstatie Plaquida, în mîna stîngă ține un glob cu cerb; la dreapta are și sulița, și jos la picóre tulba cu segețile.- sfîntul mucenic Teodor Tiron, are la stînga sulița, și jos la picóre scutul- sfântul marele mucenic Gheorghe la stînga sulița cu topor, și sub picóre aspida străpunse de suliță prin gură singerîndă;- iară la mâna dreaptă, toți mucenici aŭ crucea cu stilpărĭ în semn de biruințe;- și sus Domnul Isus Hristos; Tatăl și Duhul Sfânt. -

Al doilea Brîŭ.-

Tot la răsărit la al doilea brîŭ, de asupra celui din tâiŭ la mîna dreaptă; tablouri cu mulți sfinții mici și îndiferiți zugrăviți, se vede bogatul nemilostiv legat cu lanțuri și arde în foc; întocmai cum scrie în sfânta Evanghelie- prinderea lui Hristos și rugăciunea lui în grădină, și isaŭ arătat păharul și crucea cu tóte patimile- în fereastră sfintele mucenițe Varvara și Ecaterina, și Domnul Isus Hristos le încunună; spălarea picórelor la cina cea de taină, și răstignirea.-

Al treilea brîŭ.

Tot aci la răsărit de asupra celor de al 2lè la dreapta, tablouri cu mulți și mici sfinți, zugrăviți -Adam—

Curva tornă mirp[illegible] capul lui Hristos.. pilda celor 10 fecióre, sus la fereastră blăstemul smochinului. Dominecea florilor, învierea lui Lazar..

Al patrulea Brîu.

De aci la răsărit de asupra acelor trei briuri, zugrăviți în tablouri, cu mulți sfinții mici și mari pe boltă.. închinarea Maghilor.. Naşterea lui Isus Hristos.. vestirea păstorilor.. pe arc bust în ronturi mici sfinții mucenici Uar. Chirion. sisinie. Chiril. Gorgonie. Melete. Ilie. Anghel și Aesima. si după sfinții mucenici tot pe arc mai sus în ronturi, bust mici sfinții Apostolii. Sina. sosim. Ion. Prohicu. Anania. Prohor. Timoteu. Filip. Apodie. Ermis. Partea despre. miazá. zi apus. începe arcul de la intrare cea mare în biserică, zugrăviți jumătăți saŭ busturi mici ronturi. sfintul cuvios Luca noul stîlpnicul Ermolae. Hariton. Nicanor. simion stîlpnicul. Nicon. tot aci la stinga în arc Efrem sirul întreg, care ține hîrtie în mînă care scrie așa. „ Îndrăsneala cea împreună cu rîsul, cu lesnire răsternă sufletul la pământ ”.. Sfântul cuvios Zosiman. Ionichie. Ion Egumenul. iar de asupra acestora la chenarie busturi mici. Ion. Venedict. Csenie. Lazar. Gherasim. Nill. ștefan. tot acolo înălțarea cinstitei cruci. Constantin și Elena. sus Adormirea Maici Domnului. și Domnul Isus Hristos cu cetele îngerești, tăerea împrejur. și învirea lui Hristos. fugirea în Egipet. sărutarea Elisavetei, intrarea în biserică și buna vestire. schimbarea la față și Naște-

rea Maici Domnului - la fereastră la răsărit - Zaharia - sfîn-
tul Ion cu mielul înbrațe - cuviosul Simon - tot împrejur - Dometian -
Domnul Isus Hristos bine - cuvêntând - cuviosul Luca, mai sus de aces-
tea Nașterea sfântului Ion Botezătorului. -

Brîul întâiŭ...

Tot din sfânta Monastire a Duhearului din viacul al XIV.

Tot aci în horul cel mare la mîna stingă - spre - apus - miazăă - nópte, zugrăviți sfinții în stat de om. Cuviosul Sava cel sfințit - cuviosul Marcu dela muntele Francesc, care ține hîrtie în mînă și scrie așa. « Mîntuiți - vă pusnici cei ce înpeșteri și în Munți, vĕ rĕtĕciți pentru Dumnezeŭ » - La ferestră mici; Moisi Arapul, și Martianian; iară în mărime de om sfîntul cuvios Pahomie îmbrăcat mirenește; și îngerul înbrăcat închipul Monahicesc desevêrșit (schimnic), ținînd în mînă stîngă hîrtie scrie arătînd cuviosului Pahomie așa „ Voia Domnuluĭ ca se slujești, și se te imbraci - cu chipul meŭ; iară în mîna dreaptă ținînd hîrtie mare scrise așa; 1). Așezĕmînt de viață Monahicească de înger, dată cuviosuluĭ Pahomie, pre cei ce vroesc a se mîntu-i, adunăi, și se trăești cu dînșii după chipul în care mă vezi pre mine; 2.) Închilie de o potrivă, pe lîngă Monastire cîte 3 se locuesc; 3) - Fie - care după trebuințe, mîncare și băutură se slobozi; - 4) Lucru după putere se dai fie - căruia, masa la toți se fie și întro chilie se fie; - 5), somn nu culcându - sĕ pe paturi, ci în strane, ședînd se - pri - mească pu-

ţin_ 6) Sfintelor taine, sîmbâta şi Dumineca insobornicé-sca biserică sé se împărtăşască; 7), La masé capetele se le aibă acoperite, ca se nu vază unul pe altul; 8), cei ce vin la că-lugărie după 3 ani a ispitiri seí tundă; 9), În tóte zilele rugă-ciune 10), se faci 12 rugăciuni, şi pe nópte 12, şi acésta zicênd: aŭ se zică şi cei mici şi slabi, se nul părăsască, iară celor sevîr-şiţi, cea de trebuinţe luînd ceea ce zice ne încetat vé rugaţi_ De aci zugrăviţi cuviosul Pimen_ Coprie_ Isus Hristos blagoslovind_ Ion_ Hariton_ Marian _Vasilie_Antonie cel mare şi Pavel Tibeul, care ţine in mîini hîrtie scrise aşa; „Ca iarba sunt zilele ómenilor, niminea se nuse îndoească, cu cuvinţe este dar iarbă noi a mînca şi întótă viaţa îmbrăcáminte a oavea spre dînsa." _ Deasupra acestora tăerea capului sfântului Ion Botezătorului, în rontul cel mare; tot înbrîul I. în mărime de stat de om sfîntul mucenic Cornilie_ Aretta_ cu suliţa în dreapta şi în stînga scutul şi crucea cu stîlpări_ Estratie, cu suliţa în mâna stîngă_ Mercurie suliţa îndreapta scutul în stânga_ Conon şi Iôn de la Suceava_ Efimia_Marina_ Tornichie şi Domnul Isus Hristos îi încununează_ sfântul mucenic Artemie, în mîna dreaptă ţine arcul şi la spate tulba cu segeţile; _Theodor Stratilat, înstînga suliţa şi scutul; sf. Muce. Dimitrie, jos la picóre coiful şi paloşul_ Maica Domnului cu pruncu în braţe, şi Dumnezeŭ Tatăl revarsé preste dînsa tóte darurile cereşti._

Al doilea Brîu.

La apus deasupra brîului I. la stînga, sfinţi zugrăviţi în tablii mici_ Lăpădarea lui Petru_ judecata Ana şi Caiafa, spălarea şi hotărîrea lui Pilat_ ridicarea cruci lui Hristos. încoronarea cu spini_ bătaia la stîlp.

A.3. Brîŭ.

Tot la apus în tablii mici, plîngerea lui Petru, pogo-rîrea lui Hristos, pi-

ronirea pe cruce, du. ce. rea cruci - Arhanghe.
lul Gavriil cu stilparea.

Al 4. Brîŭ.

tot aci la apus la stînga in tablit - punerea în mormânt - și invierea Domnului Ȋsus Hristos; pogorirea în iad - cei după arc mici ronturi bust sfinți mucenici Sacherdo - Nicolae - Ilarie - Edichie, Theofil - Clavdie - Gaie - Acachie - Dometian - mai sus tot pe arc - spre apus - nord - Sfinții Apostolii - Ruff - Flegon - Ȋacov - Rodiossilon - Onisifor - Olinca - Prafumiŭ - tot pe arc la apus - sfinții mucenici - Varvar - Didim - Apod - Aristovul - Sosipatru - Filimon - Chifa - Sila - Marina - Amon - Pe arcul dela răsărit dela Catapeteasmă în busturi mici - sfinții Apostolii - Climent - Chesarie - Nicanor - Stahie - Evod - arci în 2 ronturi mari șterse literile - iară sus la cubea taina sfintei leturghii, Domnul Isus Hristos împărtășește pe sfinți îngeri în podóbă de Arhiereŭ; printre ferestre cei 12 Apostoli întregi, iară mai jos la 4 colțuri cei 4 Evangheliști - Trecem în stranele paracliserilor, sfântul Ȋon Botezătorul în stat de om la iconostas pe părete, ține în mînă o hîrtie scrise așa - „Pocăiți-vă, pocăiți-vă că saŭ apropiat împărăția cerîului”. - În fereastră sfinții mucenici Doctori fără de arginți, - Cosma - Damian - Ermolae - Hristos îi încununează și de asupra ferestri la răsărit - sfinții Mucenici mici și fiiul cel curvariŭ - Maica Domnului cu dreptul Iosif - la judecătorii

Din Monastirea Duheriului din viacul al XVI - copiat in anul - 1909 luna lui Mai 18 de Monăh Irinărh „Prudromi”

jidani_ slăbănogul_ sus Dumnezeŭ Tatăl_ (aici un tabloŭ șters)._ La apus sfîntul proroc Ilie Tesviteanul_ în mărime de om cu cuțitul în mînă_ în fereastră sfinți mucenici, Doctori, Damian_ cel_lalt șters_ mai sus Cosma și Damian_ Hristos îi încununează, tot împrejurul ferestri, sfinții Doctorii Trifon_ Talaleŭ și Teodul cu cutiile în mînî cu doctorii; mai sus de aceasta Dumineca vameșului și a fariseului în dosul sfintei icóne „Prodromița"_ ceata Arhanghelilor_ icóna împărătească făcătóre de minuni Maica Domnului „Prodromița" zugrăvită de sineși și se va spune mai înainte_ La răsărit în arc deasupra tîmpli în ronturi mari bust_ sfinții Apostolii_ Stahie și Gaie_ Avraam_ Isaac_ sfînta mahramă a Domnului Isus Hristos_ Aron_ Iacov_ climisi și Onisifor.

Brîŭ I.

Sfinții din Catapeteasma Bissericei_

La resărit spre apus se încep icónele împărătești, mai întîiŭ ridicarea cînstitei cruci, de sfinți împărați Constantin și Elena, cu mulțiî sfinți Mucenicii și cuvioși împrejur; și jos Avraam_ și Iacov_ și Isaac_ în ușe tot la dreapta_ Arhanghelul Mihail_ și la stînga Gavriil, mai mari ca un stat de om pe ușile împărătești_ Botezul Domnului Isus Hristos_ Isus Hristos bust_ la stînga prea curata Maica Sa cu Dumnezeescul prunc_ toți sfinți Atoniți, acestea sfinte icóne mari împărătești._

Al doilea Brîŭ.

Adormirea Maici Domnuluĭ, și schimbarea la fațe; pogorîrea Duhului sfânt_ înălțarea_ Dumineca Tomi_ Invierea_ Dumineca floriilor_ cina cea de taină_ Botezul Domnului_ priimirea în brațe de simion_

tăerea împrejur - Naşterea Domnului - Buna vestire.
intrarea în biserică a Maici Domnului - Naşterea Maici Domnului
aceste icóne sunt de mijloc cu mulţi sfinţi zugrăviţii; -

Al III. Brîŭ -

Sf. Ana -

Tot în catapeteasmă în al treilea brîŭ zugrăvite sfintele icóne mici sfinţii Apostoli - Filip - Andreiŭ - Iacov fratele Domnului - Ión - Marcu - Petru - Ioan Botezătorul - Domnul Isus Hristos de asupra uşi împărăteşti; Maica Domnului - sfîntul Apostol Pavel - Luca - Mateiŭ - Vartolomeŭ - Toma - Simon - aceste sfinte icóne, zugrăvite pe scânduri şi pe păreţi, de zugravul Dimitrie Theodorescu, român din oraşul Buzeŭ. -

Al IV. Brîu.

Monastirea Dobrezului.

Tot în Catapeteasmă sus în al 4le rînd, este răstignit Domnul Isus Hristos pe cruce mare ca de 2 metri, sculptată frumos aurită, la dreapta stă Maica Sa - şi la stînga sfîntul Ion fecorelnicul; aceste 2 icóne mici le ţine îngură 2 aspide în aripate aurite; iară jos la picórele Domnului, iară - şi Prea curata Maica sa Maria, stă cu mâinile întinsĕ rugându - sĕ; - tot acolo zugrăviţi ronturi bust mici sfinţi Anania - Simion - Elisboiŭ - şi Melchisedec. - Iară tîmpla bisericei sepată frumos închiparis aurită costul după spusa bătrînului Schimonahul Isaia 3000 galbeni - brîul I, viţe cu struguri - şi foi de viţe în lemn; şi mici perdele cu ciucuri tóte poleite cu aur, şi în alte feliuri, făcute în anul 1865. iară aurul 8½ pachete, aŭ fost trimis prin părintele -

Antipa dela ctitori din rosia.- Strane în biserica soborniceascâ sunt 74, tòte lucrate frumos de chiparis, crucile și stelile înflorate din lemn natural, alb, gálbuí, mahon, pe unde șed părinți;- Icóna Maica Domnului Prodromița făcătóre de minuni îmbrăcată în argint de Dumnealui Păharnicul Dimitrie Suceveanu Protopsaltul sfintei Mitropolii Moldovei; ușa bisericei se deschide în 2 canaturi, încare fața tornată de alamă, sfânta Treime și botezul Domnului, dăruit de frații Iancu și Costache din București 1862 (scriere).

Un analog (iconostas), și cele-lalte.

Un iconostas de lemn lucrat în flori de lemn colorate în valóre de 16 lire otomane, dăruit de Monahul Nicodim Albanezu, călugărit acolea în schit, și mort la anul 1899 Februarie 17- în zilele superiorului Ghedeon Ieromonahul, 2 sfejnice mari de alamă cu 6 facle, dăruite de Apostolu Theodor, bogasier din București, pentru vejnica pomenire a lor. Sofia. Agnița-Elefterie-Elena-zoe, cari staŭ înaintea ușilor împărătești, Anul 1863 Mai 1 (scriere);- Un sfejnic mare de alamă cu 7 luminii la sfînta masă în Oltariŭ.- 6 sfejnice mici portative de vohod- Alt sfejnic mare de alamă ca de 70, oca, care pururea arde înaintea sfintei icóne a Maici Domnului făcătóre de minuni „Prodromița", are 9 lumini, dăruit de Domnu Păharnic C.C. Dimitrie Suceveanu, Protopsaltul Sfintei-Mitropolii Iași, învalóre de 30 galbenii, scrie împrejurul lui, ctitotori, Dimitrie și Ecaterina, anul 1863, Iunie 29;- și alte 2, sfejnice mici portative tot de alamă- și aŭ îmbrăcat cu-

argint facă- tòrea de minini Icòna a Maici Domnului cu 200. galbeni, și aŭdat încă și 2 stele de birlanturi bune, una care este înfrunte un smarang verde în mijloc, și altă stea tot de aur cu câte 7 pietri de diamanturi la umeri, prețul acestor 2 stele 370- galbeni, care tòte aceste daruri se urcă la suma de 600. galbeni, ‹ condica ctitorească pagina 48, din anul 1863 Iunie 29 › - una monedă de aur dela sfîntul Constantin, și 2 ico-sari tot la salba Maici Domnului.-

ară la colanul Maici Domnului la gât spîn-zură cruci de aur cu pietre scumpe și mul-te cavalerii dela diferiți dănuitorii, steaua romî-niei, serviciul credincos, crucea trecerea Dună-rei, și alte până la 28 cruciulițí de aur și ar-gint; un cercel aur cu una piatră mare de dia-mant; 11 galbenii mari aur; un cercel mic cu un birlant ca mazărea, și împrejur 10 diamanturi; - una piatră verde smarang ca o maslină și împrejur cu 13 pietri diamanturi, și de asupra o piatră de diamant-cât mazărea; - 2 galbeni austriaci cu data anul 1855, și cel. lalt din 1873; dăruiți pentru salba icònei Maici Domnului ‹ Condica ctitorească pagina 43 › .- Trei galbi-ni Austriaci cu data din anul 1848, avênd pre ei icòna Maici Domnului cu Domnul înbrațe, dăruiți de schimonahul Arsenie din din schitul romînesc Lacu, pentru salba sfintei icòne “, Pro-dromița ‘,, Maica Agapia Monahia, din Monastirea Nămăești-județul Mușcelul, aŭ dăruit o liră turcească, pentru salba icònei Maici Domnului “, Prodro-mița ‘,, 1902 - Domnul Con-stantin Anca, din comuna Fitionești, județul Putna, aŭ depus un galben, pentru salba sfintei icòne Maici Do-mnului “, Prodromi-

Din Mona-stirea Do-hearului, Copiat in 1902 Mai 16-

ța în anul 1904 Mai 17 – Un Domn Iosif din Do-
brogea, a pus la salba sfintei icóne ,, Prodromița ,, o mone-
dă veche Venețiană de aur de mărimea unui galben în anul
. . . , Iulie . . – una verigă de aur – un inel mare de aur;
30 bóbe mărgeanŭ mare – un lanți de aur greutatea ca de 30.
dreamuri – una pereche cercei, și una broșe de aur împletite;
dăruite de Drăghici meșterul de sobe din București – altă pere-
che cercei de aur, dăruiți de părintele superior Ieromonah Anti-
pa Dinescu; rămași dela răposata maica lui Safta.–

ocu sfintei Icóne Maici Domnului făcătórei de mi-
nuni ,, Prodromița ,, înălțimea de 3 metri, și în-
lățime un metru și ceva sculptat frumos și pole-
it cu aur; iară candela ne adormită din fața Maici
Domnului, oține înghiară un vultur în aripat, șe-
zênd pe un glob poleiți cu aur; Acest toc de nuc
este dăruit de Înalt P. S. S. fostul Mitropolit Pri-
mat, al Ungro-Vlahiei Ghenadie Petrescu, în va-
luare de 1500 franci – Annul 1903. (scrierea pe
toc de desuptul Icónei). – una coróna pe capul
Maici Domnului, și o alta mică coróna pe capul mîn-
tuitorului argint poleite cu aur, are și mărgăritare. –
Altă icónă mai mică a Maici Domnului, îmbrăcată în argint făcătóre
de minuni, și care șade la dreapta în strana Arhierească, pe aceastá
sfântă icónă o scóte la Litie pentru rugăciuni pentru ori ce cereri.–
o altă sfântă icónă mai mică, Domnul Iisus Hristos cum stă
la judecată, îmbrăcată în argint; dăruită de
de fostul superior Damian Pro-
copiu anul 1860 Noembrie 12 –
(in mirenie Dimitrie Dimitrescu)
,, scriere ,, – ea stă în strana
stîngă a cântăreților – altă icónă

Mo- Constamanitul – nastire – Litera T.

a sfântului Ion Botezătorului, care este în paraclisul lui cel vechiŭ din grădină și al Hramului celui vechiŭ tăerea capului sfântului Ion Botezătorului 29 August, ea este îmbrăcată în argint de Domnul Moldaviei Grigorie Chica, și stă în catapeteasma paraclisului lui indreapta; iară înstînga 3 sfinți Erarhi tot pe icónă de scândură. În biserica sobornicească 23. sfinte icóne îmbrăcate cu argint pentru iconostas; alte 5 icóne mici de tot îmbrăcate cu argint.

Sfîntul Oltariŭ. I. Briŭ.

Trecem în sfântul oltariŭ briul I în stat de om întreg sfinți Arhidiaconi Veniamin si Eplu, în fața sfintei mese. la răsărit pe perete zugrăviți, cuviosul Simion noul cuvântătoriŭ de Dumnezeŭ. sfîntul Erarh Dimitrie Mitropolitul Rostovului. sfântul Erarh Meftodie. sfîntul Erarh Hariton Mărturisitorul. Sfântul Erarh Simion Mitropolitul Salonicului. Episcopul Costandie al Chiprului. sfântul Erarh Modest. sfântul Erarh Epifanie. sfinții Ioachim și Ana, la fereastră la răsărit. la diaconon și deasupra trei ângeri. sfîntul Mucenic I. Arhidiaconu Ștefan. sfântul Erarh Chiril. sfîntul Ethănasie, care ține în mână o hîrtie și scrie așa: „Iară și de multe ori la tine cădem, pre tine te rugăm bunule iubitorule de ómenii 7. Sfântul Erarh Grigogorie Dialogu, Papa Romei. sfântul Erarh Vasilie cel Mare, ține in mâini o hîrtie și scrie așa. „Niminea din cei ce se leagă cu poftele și cu desmierdările trupești, nu este vrednic se vie

Din sfinta Monăstire Constamanitu, copiat în anul 1904 August 19. Irinar schimonah, „Prodromitu

sau se se atingă, sau se slujască ție împărate.– Sfântul Ion Gură de aur, zugrăviți in fereastră din mijloc a proscomidiei (infața sfintei mese), care ține in mână hirtie și scrie așa: „Dumnezeule Dumnezeul nostru ceea ce pinea cea cerească hrană a tótă lumea pre Domnul nostru.– Iacov fratele Domnului și intiiul Patriarh al Ierusalimului scrie așa, „Cel ce blagoslovești, pre cei ce bine te cuvinteadă Dómne, și sfințești pre cei ce nădăjduesc spre tine.– Sfântul Grigorie Palama – sfintul Erarh Spiridon – Arhidiaconul Lavrentie – sfântul Erarh Haralambie – sfântul Erarh Antipa – sfintul Erarh Ignatie purtătorul de Dumnezeu.–

La proscomidie taina sfintei leturghii, și taina sfintei impărtășiri – sfintul Erarh Nifon Mitropolitul Romániei – Dionisie Mitropolitul – sfintul sfințit Avlasie – și sfântul Erarh Ion Pusnicul – sfintul cuvios Teodosie a Pecerschi – sfântul Erarh Silivestru Papa Romei – sfântul Andreiu Criteanul.

Al. II. Briu.

Tot aci de asupra briului celui intiiu, zugrăviți sfinții mici bust și in tablii in ronturi – sfintul Erarh Climent Papa Romei – sfinții prooroci Moisi și Aron, aducênd jertfă lui Dumnezeu. tot la răsărit jertfa lui Ilie; sus la fereastră jertfa lui Noe, tot la fereastră sfintul Zaharia, și sus Domnul Isus Hristos – sfântul impărat Ezichiil – spălarea picórelor – sfântul Erarh Grigorie al Țarigradului – sfintul Erarh Nicolae – cina cea de taină – jertfa lui Avraam – sfântul impărat Iosafat – proorocul Avdie – sfintul impărat Filip cel tinăr – Domnul Isus Hristos la masă vorbind cu legiuitori – Domnul Isus Hristos impărtășind poporul, dind anaforă – Iară sus la cubea; Maica Domnului pe noori, cu schiptrul în mână, ară

tarea Domnului Iisus Hristos lui Luca.
și Cleopa când mergea la Emaus_ recunósterea Domnului
Iisus Hristos de Luca și Cleopa la masé_ De asupra sfîntul împă-
rat Ioaz; Domnul în pustie, și norode multe șed, aŭ săturat 5000-
de norode; sus în boltă pogorirea sfântului Duh- sfântul prooroc Iomnă_
sfântul prooroc Ioil- sfântul prooc Anania și Achilat (sterse), Zaharia-
us la boltă sfânta Trăime_ Tatăl- Fiiul- și Duhul sfânt, în-
coronind pe Maica Domnuluĭ, și împrejur în cerc, staŭ
Arhangheli_ Serafimi- și Cheruvimi, iar în cele 4 colțu-
ri în tóte sfântul Ión Damaschin_ la apus intimpinaré
Domnului drepți Sîm- Noe- proorocul Iafet și Enos, Dumineca orbu-
lui, rugul și tablele lui Moisi- sfântul prooroc Amos_ Osie- avid- împă-
ratul Elisboiŭ- proorocul Samuil- Melchisedec, proorocul Tovie și Avia-
a răssărit pe arc bust Erarhii Meftodie_ Patrichie- Filo-
fteiŭ- Tharasie- Proclu- Erarh Sofronie- Iosif- Andreiŭ-
Dionisie- Epifanie- Erarh Ion Milostivul- Grigorie- Ig-
natie_ Athănasie- Martin- Iacov- Silivestru și Meletie_
sfânta massé de lemn din sfântul Oltariŭ, făcută
cu cheltuiala Duhovniculuĭ Ieromonah Ignatie-
cu 40 galbenii, după cum adeverează condica
ctitorească, scris și iscălit cu mîna poprie a sfin-
ției sale în anul 1863 luna luĭ Aprilie 2 ‹ vedi fața 92 ›,
călugărit și hirotonisit preot în acest schit, și mort în anul-
189[illegible] luna Fevruarie 23, și îngropat tot în acest schit,
el era din orașul Iassy Moldavia.. Iară cuvucluiu-
de asupra sfintei mese de nuc făcut de meșterul-
fratele Ion Stoleriu, romîn
Basarabean, învățat desevî-
rșit tîmplaria în școla de
meserii în Petersburg, și
mort mirean aici în Schit
la anul 1885, luna lui

Fevruarie 3, sfîntul oltarrù. horul- cel mare şi cel mic. pardosită cu marmoră patrată de ½ metru, iar artica cu un feliŭ de piatră gri de Malta care nu face igrassie.

Despre candele şi cădelniţe.-

Candele mari de argint la sfintele icóne împărăteşti 6 dăruite de prinţul Grigorie Alicsandru Ghica Domnul Ţărei Româneşti, aŭ înzestrat schitul cu 3000# un rînd de sfinte vasé poleite şi îmbrăcămintea icónei a hramului, una cadelniţe- una căţue tóte argint, un policandru cu 12 lumini de alamă, o cristelniţe pentru aiazmă, şi un clopot de 20-oca, scrise in condica ctitorilor la faţa 5.- Domnul Balşi C.C. Tóder, marele logofăt, înscris la condica ctitoréscă faţa 46, aŭ dat pentru zidirea schitului 25,000 lei vechi, şi o cădelniţe de argint preţuită a 400. lei şi trei clopoţele mici.- Domnul Ión Săcăreanu, din satul-lung-Districtul Braşovului (Austria), aŭ dat o candelă mare cu 6 luminii care stă înaintea sfintei icóne făcătóre de minuni a Maici Domnului în preţi de 120 galbeni, anul 1864 înscris în condica ctitorilor faţa 48- Iară-şi Domnitorul Ţărei Româneşti Alicsandru Ghica, a dat 500 galbeni, şi părintelui Isaia Drăghicescu schimonahul, voe a umbla cu condica cu tacsidul prin ţară până la terminarea zidiri bisericei şi alte zidiri, trecut în condica ctitorilor faţa 6- Dómna Sofia, soţia decedatului Petre Davidel, născută Capşa din Bucureşti strada Crinului № inscrisé în condica ctitorilor.

Din Monastirea Constămăniteul- Copiat 1904 August. 12-

fața 35. aŭ dăruit o candelă de argint, lucrată în tra-
dafil, de care spînzură un porumbel anul 1903 Dechembrie 22.
Alte 6 candele de mijloc de argint _ Alte 23 candele mici de ar-
gint de mai multe feliuri - Una candelă mare în valóre de 400-
galbeni cu trei lumini de argint poleită cu aur sus la sfânta cruce.-
Altă 2 candele mari de argint cu câte 6 lumini înaintea icónei Mai-
ci Domnului _ 7 cădelnițe de argint, una scrise sus la fața 5, din con-
dica ctitorilor a Domnitorului României Grigorie Alicsandru Ghica _
3 cățui mari de argint, una dăruită de prințul Alicsandru Grigorie
Ghica, trecută în condica ctitorească fața 5 _ una mai mică cățue de
argint - una cădelnițe № 8 argint _ 2 candelabre cu 7 lumini de bronz;-
dăruite de D. Tomistocle Veropul din București ;- 10 lingurițe de argint
5 de Alpăca - una tavă de Alpăca pentru dulceață - 6 lingurițe de argint - un ceainic
Alpăca, tóte avênd pre ele litera A. dăruite de părintele superior Ieromonah Anti-
pa Dinescu pentru arfundărih 1903, și trecute în condica ctitorilor la fața
43, - de argint 6 sfejnice mici de masĕ _ 2 sfejnice de argint de china cu
2 luminări rialți tot pentru massĕ. -

Despre Policandre.

Mai mari policandre sunt dóuă de madem, cel întîiŭ din mijlocul Bisericei cu 4 rînduri conține 40 facle, și împrejurul lui, alte 4 policandre mici, cu câte 12 luminări fie-care - cari trei fac 36 luminări, iar al 4lea policandru, cu 7 candele de sticlă colorate cu-unt-de-lemn înaintea ușilor împărătești ;- iar al doilea policandru mare în horul cel mic al bisericei cu trei rînduri conține 30 luminări .- Aceste Policandre sunt trimise din Rosia dela 46 ctitori, care aŭ ajutat de aŭ cumpărat 2 policandre

mari, 2 steaguri şi una cristelnite trimise din Rosia-
prin Duhovnicul Antipa la anul 1862, şi trecut în condica cti-
torilor la faţa 149-un policandru mic în sfântul oltariŭ cu 6-
lumini - 7 perechi paftale argint bŕe Preoteşti - altă pereche de
paftale sideff legate cu argint - alte perechi paftale de argint, dăruite
de părintele superior Ieromonah Antipa Dinescu.-

Sfinte Vasse.-

Două chivote mari argint poleite cu aur, dăruite de Domnu
Ion Sore din oraşul Galaţi, forma lor Lavra Pecersca
biserica din Rusia, că de acolo le aŭ şi cumpărat pote
precum şi loc de pământ unde este acum Metocul schitului 46-
prăjini şi 2 palme pămînt, precum şi bani 15000- franci-
deosebit de costul chivotelor 400 galbenii, trecuţi în condica ctitorilor
faţa 126, precum şi alte dănuiri.

Domnu Gheorghe Rusu, din Samarschi Gubernie Russia,
aŭ dat un sfânt potir de argint şi poleit cu aur în
anul 1861, luna lui Octombrie 28, trecut în condica
ctitorilor faţa 130-

Domnul Dimitrie Colesnicov din Rossia, trecut în condica
ctitorilor faţa 140, că aŭ dat un chivot pe sfânta
massă la anul 1860 de argint poleit cu aur pentru
păstrarea sfintelor taine.- Domnu Constantin Burghelea
trecut în condica ctitorilor faţa 47- pentru că aŭ dat un chi-
vot de argint şi alte lucruri anul 1853. - Domnul Di-
mitrie Bran din Iaşi, trecut în
condica ctitorilor faţa 47-
pentru că aŭ dat un potir, o
candelă şi o cruce tote argint,
anul 1863 - Domnul Alecu Ma-
vromol, trecut în condica-

ctitorilor fața 47, pentru că aŭ dat un rînd de sfinte vase de argint poleite cu aur.-

aica Evghenia Monahia, aŭ dat schitului una vie cu cramă și case, un panerași sirmă de argint. și 6 linguri argint pentru masě, trecută în condica ctitorilor fața 48. anul 1860 -
Dómna Maria Balși, trecută în condica ctitorilor celor mari fața 52, pentru că la 3 Iunie anul 1857. aŭ depus la cassa sfîntuluĭ Spiridon din Iași pentru schitul nostru 1... galbeni ca fond_ Domnu Costache Mavrueane, trecut în condica ctitorilor fața 48, din orașul Botoșani aŭ dat o evanghelie fereacată cu argint și poleită cu aur, și cărți bissericești 23. și 30 galbeni. anul 1863, Septembrie -
Dómna marelui logofăt Anica Rosnovan, născută Bogdan; trecută în condica ctitorilor fața 46. aŭ dat sfîntului schit 1000, galbeni, depuși la cassa sfântului Spiridon din Iași, și o cruce mare de argint poleită cu aur in valóre de 40 galbeni.-
Domnu Nicolae Rosset Rosnovan. marele vistierlnic. trecut în condica ctitorilor fața 45, pentru că aŭ dăruit schitului 11,100 lei pentru zidirea schitului, și un potir cu tot tacâmul lui, și un clopot de 132 oca. și 10 galbeni ajutoriŭ la legatul evangheliĭ, care cu suma de mai sus tóte fac 440 galbeni, ossebit de 30 galbeni care ii trimetea schitului în tot anul.- Un potir mic portativ cu lingurița lui de argint aurite,- una cruce mare de vohod de la popa Ión;- altă cruce cu sfântul lemn a schitului.- Altă cruce dela Duhovnicul Ghemnasie - Altă cruce ctitorească antică rotundă lucrată în sîrmă de argint. dăruită de părintele Arhimandrit Isaia Persiceanu.- Altă cruce mare legată cu argint, lucrată de Schimonahul Psaltul Nectarie.- una lingură mare de argint suflată cu aur - alte 2 mici argint - 4 de mijloc de argint - 1. cutie mică argint - 1 tas mic argint poleit cu aur - 2 păhară pentru vin din care unu mai mic tóte de argint, un album mic de aur al Domnului Diamandi._ Domnu părinte Calist, trecut în condica ctitorească fața 29, din schitul Brătești județul Suceava aŭ dăruit o cruce invaloare de 447. franci anul 1889, Septembrie 14.- Una evanghelie rusască legată cu argint. sfinții Evangheliști smălțuiți;- Una cruce de argint, dăruită de Ieromonahul părintele Paisie „Prodromitu",

1). Chenar pe pergament scrise din viacul XIV. în Monastirea Dubearului în arabescuri

Din Monastirea Constamanitul, din viacul al XVII

Tôte aceste sfinte vasse în total fac patru Evangheliĭ mari îmbrăcate frumos cu argint - trei.zeci. şi una cruci mai de multe feliuri legate cu argint şi unile poleite cu aur,- un litier mic de argint.- un alt litier de alamă.- opt cădelniţe de argint mai de multe feliuri - Trei căţuĭ mari de argint, şi una mică tot de argint - Şease sfinte potire de argint fără tacâmul lor.- Şease sfejnice de argint pentru massé - Două candele argint cu câte şease lumini - Şease candele de argint mari la uşile împărăteşti - Alte 6 candele de mijloc de argint, şi 23 candele de argint mici de mai multe feliuri - Şi 8 potire argint cu tacâmul lor..

Vejmântăria..

Din Monastirea Constamanitul. viacul XVIII.

Vejmintăria saŭ scris cele mai principale şi de valôre ale dănuitorilor. Prea sfinţia sa Arhiepiscupul Botoşoneanu Marchian, înscris în condica ctitorilor la faţa 16, pentru că aŭ dăruit sfînt Schitului nostru romînesc din sfîntul Munte Athos, următôrele sfinte vejminte Arhiereşti, şi anume 7, sacose, 5 stihare,- 2 mitre - 3 - cruci - 1 ingolpion cu pietri topazuri proste - 2 trichele de argint - 2 epatrahire - rucăviţe - încingatôre - şi o paterite (cîrje), de argint; Aceştia până aci le aŭ dăruit prea sf. sa fericitul întru pomenire Păr. Arhiereu Marchian. - Una perdea de catifea roşie cusută cu fir este la icóna Maica Domnului, 3 - perechi rucăviţe bune cusute cu fir - 4 brîe Arhiereşti cusute cu fir - 1 Rînd omofôră Arhiereşti de Havana cusute cu fir - altele cusut cu mătase albă rusască - La anul 1902 Iunie 1; saŭ cumpărat cu 15 lire turceşti, una pereche mînecuţe, preoteşti antice, cusute cu sîrmă de aur şi de argint, şi ornate cu peste 1000 - mărgăritare, din care lipsesc 20 - mărgări-

tare dela mînecuța cu Buna-Vestire, din corónă de asupra, are lucrat pe Buna-Vestire cu 4 Evangheliști, și pe a dóua; Dumnezeŭ Tatăl cum zidește pe Adam, și incolțuri proorocii, David, Solomon, Isaia, și Daniil:— Domnul Mihail. Raducov, scris încondica de ctitorii la fața 92.- și 150, pentru că aŭ dăruit sfânt schitului nostru Românesc un epitaf de catifea roșu brodat cu fir de aur, și un potir cu tacâmurile lui prin Duhovnicul părintele Antipa:— Un felon roșu;- ștofă cusut cu fir:- alt patrahir tot cusut cu fir:— una pereche mînecuțe cusute cu fir.- Alt patrahir mătase albă cusut cu fir; un brîŭ preoțesc tot cusut cu fir- un sacos Arhieresc rusesc de mătasé- una Bedernițe sfîntul Nicolae cusute cu fir,- alte 4 Bedernițe cusute cu fir de catifea Arhierești- 2 mantii Arhierești de Atlazi cusute cu fir de aur;- una corónă de argint cu pietri mari topazuri,- un ingolpion bun cu pietri de diamanturi:-

Paraclisse

I. Din Monastirea Cernicăi veacul XVI.

Taerea capului sfântului Ion Botezătorului la 29 August, în anul 1871, isaŭ mărit soborul de starețul Damian Ieroschimonahul (scriere); aici se află în partea stîngă a catapetezmi, icóna sfinților 3 Erarhi, care cu minune aŭ descoperit apa în grădina cu maslini.- 2 Adormirea Maici Domnului.— 3 Buna-Vestire.

Sfinte Móște.

Dómna Maria Beldiman, născută Mavrocordat, scrise în condica ctitorilor la fața 47, pentru că aŭ dăruit sfântului schit 2 părticele de sfinte móște 1 a sfîntului Ion Botezătorului;-și cea a 2 sfîntului Haralambie, cu a lor cutie de argint- 3-Dómna Anica Negrescu din București scrise în condica de ctitorii fața 34, aŭ dăruit o bucățică de sfinte móște Apostolului și Evanghelist Mafteiŭ 4 Arhidiaconu Ștefan- 5 a sfintei Mucenițe Varvara- cu alor cutie de argint, în anul 1892- al 6 din șirul spinări sfîntului Nill, noul isvoritor de mir din Athon- 7 sfinții Erarhii părticele Modest- 8 sfântul- Ion gură de aur- 9 părticică din scafirlia capulia sfântului mucenic Trifon- 10 Ignatie- 11 Eftimie —

12 Acachie Mucenic din Schitul Ivirului - 13 sfânta - Mucenițe Marina - 14 Sfântul Climent papa Romei - 15. un os țurloiŭ din picor a sfântului Efdochim - 16 bucățele din moștele sfîntului Gheorghe - 17 bucățele sfîntului Iòn dela suceava; tòte in 6 cutii de argint. 18 din picor bucățică sf. Teodosie cel Mare chinoviaticu.

Clopotele înecate; și care se află acum. -

Din sfânta Mo. nastire Dohearului din viacul XV. copiat la anul 1902, luna Mai 14.

rebuește se scrie și intimplările, că pe lîngă un proect bun se întîmplă multe rele și piedici dela urîtorul de bine diavol; În anul 1860 - Martie 9, întru un întunerec de ceață pe marea arhipeleagului, saŭ lovit vaporul rusesc cu cel englezesc lângă sfântul Munte Athon, saŭ înecat cel rusesc; aŭ avut 5 clopote, unul de 1300, oca; al doilea 750, oca, - al treilea 275, oca, al patrulea 140, oca, și al cincilea 70, oca, - și argintării etc: în valòre de 3000 galbenii, care era trimise de părintele Antipa din rosia, după cum se vede înscriși în condica de ctitorii fața 148 - Iară clopotele de acum a dòua òră trimise de epitropul D. Theodor Savasurghin, și cu alții mulții Epitropii din Moscova rosia, scriși în condica ctitorilor la fața 150, care aŭ ajutat de aŭ cumpărat clopotele din rosia la anul 1867; întru împărăția lui Alicsandru Petrovici (scriere pe ele); - cel mai mare clopot de 900 oca; al doilea de 600, oca: tot din rosia; anul 1864; - și cel al treilea de [illegible] oca, dăruit de Bogdanovici (scriere), pe timpul egumenului Nifon; cu toate 8 clopote, și staŭ de asupra porții în clopolnițe, de asupra Paraclisului Ador-

mirei Maici Domnului, înfața Bissericei Sobornicești.

Regula Trapezi.

Trapeza saŭ masa comună, la césul al 9lea se cetește vecernia mică, și după cetitul vecerniei, merg îndată părințiĭ la trapeze; înainte merge egumenul îmbrăcat în mantie și cu cîrje pastorală în mînă; și înaintea luĭ merg cu 2 sfejnice cu luminări aprinse, duse de doi diaconiĭ; După egumen urmează Proegumeniĭ Ieromonahi, eclisiarhiĭ și bătrîniĭ adunărĭ, și după dînșiĭ toți cei-lalți părințiĭ; iară cântărețiĭ cântă troparul serbărĭ întîmplate; și ajungând la locul destinat în trapeze fie-care se așază la locul luĭ; și începe cetețul rugăciunea mesei, și egumenul Bine-Cuvintează; iară preotul de rând lovește în clopoțel; cetețul rînduit se sue pe amvonul trapezi, și cetește cele pentru serbătórea acelei zile, și părințiĭ mănîncă în tăcere ascultând cetirea: - iară când vine timpul ca se bea egumenul vin, lovește în clopoțel Preotul de rînd, zicênd: cetețul (canonarhul), pentru rugăciunile sfinților părinților noștri Dómne Isuse Hristóse miluește-ne pre noi; și după aceasta toți părințiĭ bea vin; și după ce mănîncă toți părințiĭ; lovește în clopoțel 1 dată preotul de rînd, și se pogóră cetețul după amvon; și mergênd înaintea icónei Maici Domnuluĭ îĭ face 3 metanii, zicênd de 3 ori pentru rugăciunile sfinților părinților etc:- și mergênd la egumen îĭ pune metaniĭ sărutîndu-i mîna și se retrage.- Atunci preotul de rînd lovește al 2lea în clopoțel; atunci trapezarul cu un panerași în mînă se duce înaintea sfintei icoane Maici Domnului, îĭ face și el trei metaniĭ, închinân-

Această literă saŭ copiat din Monastirea Constamanitul la annul 1904 August 10, și este din vîacul al XIV din Biblioteca lor, după multe Evangheli și tratavanghele manuscripte, sîrbești, bulgărești, și rusești vechi-

du-sĕ de 3 ori, zicênd pentru rugăciunile sfinților-
părinților etc; și mergând la egumen îi pune meta-
nii sĕrutându-i mîna priimind o bucată de pîine in coși
urmează și cei-lalți proegumenii și Duhovnici, aru-
ncênd câte o bucată de pâine in coși și se retrage.-
Preotul de rînd al 3lea lovește in clopoțel, și se scólă
toții părinții dela massĕ; ¿ sunt feliuri de feliuri de
reguli, la ruși când lovește o dată în clopoțel, se scó-
lă toți părinții dela masĕ;- și apoi mulțĕmita: iară
la greci, egumenul bate in mase cu boldul cuți-
tului saŭ al furculiței, și cetețul vine și pune
metanii, și î când lovește in clopoțel, pune me-
tanii trapezarul, și se scólă de la masĕ și face mul-
țĕmita; cum am vĕdut la chinovia Constamanitul.-
câțuele sunt gătite mainainte; ia diaconul pres-
cura 2 bucăți în numele Maici Domnului puse pe litier-
sfărimate, cetind troparul zilei serbări, și părinții
stând toți în picóre, înalțe diaconul aceste bucăți, zi-
cênd: Mare este numele prea sfintei Treimi.-

Atunci Egumenul bine-cuvîntînd tămîia care o
ține paracliserul, cădește pe egumen; tămîind unul
pe de o parte, și altul pe de alta, luînd câte puțin ali-
tie din discos toți părinți ciupind; și cântăreți cântâ-
nd acsionul cu melodie până va isprăvi toti părinții,
și lovind preotul de rînd în clopoțel fac mulțămita, și
după mulțĕmită zice cetețul pentru rugăciunile etc.
și după aceasta pun metanii toți servitorii trapezii,
stând uni pe de o parte, și alții pe de alta îngenunchi-
Eșind egumenul și cei-lalții părinții cu preotul de
rînd, zic: Dumnezeŭ sĕ vĕ erte etc.- și eșind din u-
șa trapezei este închinăciunea Maici Domnului, saŭ
a sfîntului Ion etc.- cătră care face egumenul întîiul
semnul sfintei cruci, și plecăciuni și stă la locul rîn-
duit lui;- es părinții și se inchină la icónă și se
pleacă cătrĕ egumenul, și apoi merg la biserică, și
după ce fac rugăciune de mulțămită;- pomenind preo-
tul saŭ diaconul pe egumenul și pre toți părinții;
și dupĕ ce esse din biserică, fac metanii egume-
nului sĕrutîndu-i mîna, și după aceasta tócă de
pavecernițe, și la sfîrșit își ea fiește-care ertăciu-
ne mergând la chilia lui, unde își face cano-
nul rînduit.- Eară trapeza comună încăpătóre
până la 90. de părinții, are 4 messe de brad-

la fie-care masă câte 20 părinții, și 8 scaune ca băcile tot de brad, și una masă rotundă mare de 12 părinții, și la răsărit în fața acestei messe altă massă mică pentru alitie, unde cetesc cetețiĭ. și acolo fac mulțemita; acolo este icónă mare a Maici Domnuluĭ întru un prăivazi saŭ toc asculptat aurit, și o candelă de argint, care pururea arde înaintea Ei, îngrijind de ė trapezarul, trapeza luminósă adusă de la 11 ferestri mari cu geamuri, tot aci este bucătăria și chelăria.

Regula Privigherilor.–

La 2 ceasuri din nópte turcește, iară Europenește 4, tócă și trage clopotul cel mare pentru privighere după regulă; atuncea se începe vecernia cė mare, cîntînd cîntărețiĭ rînduiți cu meșteșug și melodie și fórte deschis (rar), tóte cele rînduite ale privigheri până la un ceas din zi când se termină privigherea; Iar la ceasul al treilea din zi turcește; iară europenește 6, se începe Dumnezeeasca Leturghie; și venind timpul rînduit merge la trapeze, păzind regula de mai sus care sa zis:– Însė la cuvint cântăreți aŭ bine-cuvîntare a lua ceva mîncare, și câte un pahar de vin pentru putere a ține cântarea de la 14 până la 16– ceassuri stând în picióre.

Metocu din ostrovu Thaso (Turcia).

Metoc in această insulă în turchia avem unul și bun care se stăpinește de Eghipet; această insulă este ceamai veche de odată cu Troada de la Dardanele (acum orașul cenacálea); în istoria antică multe evenimente se adevereaxă că saŭ petrecut în această insulă și cele din prin prejurul ei, are ca capitală portul limena; aici sunt judecătoriile acestei insule după cum se va scri mainainte, se vede ruinele cetăți Paliapole (veche), cu zidiri de piatră de 4 metre înlume, și tot atîta grosimea, cetatea este zidită de Perși chiar pe-

vîrful munților .— În această insulă după căderea Troadei ani 1193 – 1181, înainte de Hristos ;— Regele Priam, fu omorit, și femeia și o fată a lui Casandra; aŭ fost duse in robie în această insulă ani 1184 înainte de Hristos.— în această bătălie ;— Mahaon și Podaliru, doctorii și fii ai vestiților doctori Asclipie saŭ — Esculap, doctoria ai grecilor soldați pe vremea bătălii cu Troada ; Asclipie și Esculap aŭ fost în al XIII. viac înainte de Hristos. (Porfirie fața 48 istoria descrieri Athonului Rusicu);— Însula Thaso și Samotrachia, se scotea aur în ani - 735 înainte de hristos.

Teseŭ general grec bătu pe regele Perșilor Eurimedontului ani 466 înainte de Hristos;— și ii luă insula Thaso cheea Europei pe atunci cari era in stépînirea perșilor. Apoi la anul 427 înainte de Hristos; iar saŭ luat această insulă de Perși, și dupe multe resbele cu greci cu generalul Cleone, iar saŭ dat grecilor prin tractatul luĭ Antalcida ani 387 înainte de Hristos; insulele Thasu, Limnu și Samotrachia.— Filip Regele Machedoniei, care era supus împărăției Romane, bătu pe Perseŭ Regele Paliapolei cari fugi la insula Samotrachia anul 167 înainte de Hristos (2) Proconsulul Roman Publius Fila, bătu pe Filomene, ani 326 după Hristos; și de atunci aŭ rămas, orașele, palaturile și cetățile pustii „ vezi istoria antică a României Tomu I. de Fătu anul 1853 „

Insula Samotrachie cetatea, se zice că aŭ făcutu-o Darie împăratul Perșilor, cu 2000 anii înainte de Hristos; „ aici se face intrebarea că împărați cu numele de Darie aŭ fost mulți înainte de Hristos, în cât nu se știe Hronologia lor; dar scrie in cartea Ezdra, că cel întiŭ Darie, aŭ fost pe vremea prorocului Daniil; al doilea Darie, fiiul lui ustaspe pe vremea lui Chir;— al treilea Darie Notos,— al patrulea Darie Codoman, pe care laŭ bătut Alicsandru Machedon „. iar acum este numai un sat; se vorbim din Methocul din Thasu de care ne este cuvîntul.

Schitul acesta possedă în insula Thasu pe Marea Arhipeleagului un Metoc pedinte de satul Potamia, pe locul numit Adina.(1) pe vremea sfântului Ión I. Gură de Aur, în ani 347-

(1) vedi inainte fața [illegible] la limanuri.
(2) vezi inainte fața 34 la limanuri, rindul [illegible] josla rubrcă

393 și 407- era vii, și vin renumit de Adina care bea nobilimea Tarigradului; acum este pădure, cumpărat acest loc de părinții Schitului la 1864, dela propietari comunelor Panaghia și Potamia, parte de la reprezentanți sfîntului mormânt din Ierusalim, și parte de la Monastirea Vatoped din sfântul Monte Athos, și din partea tuturor acestora possedă Schitul acte autentice de cumpărare; aprobate bisericește de Mitropolitul respectiv de Maronias și Rodopts; iar politicește de representanții Chedivului de Egipet Ismail-Pașa, prin trei hogi turcești, dați de representanți regali din Cavala Imaret-Techea.

ară propietatea tatală ce possedă schitul. dela 1864 pănă azi cumpărată treptat, este peste 300, streme loc, a 40 pași pătrați fie-care, din care 200-streme închise cu cetate de piatră, avênd în mijloc o biserică cu patronul sfîntului Dimitrie, și casele Methohului cu 2 rînduri, are teasc mașină de scos unt-de-lemn, grădinii, vii și maslini plântați dela 1864 încòce; unde tot deauna se aflǎ 8 părinții sub un iconom, trimiși de schit pentru cultivarea Methocului; iar 120 streme, sunt în câmp spre Marea Egee, indiferite livezi cu maslini seculari de câte 2000 ani; cumpărați de schit. în acest interval, și se cumpără în tot anul.

otalul maslinilor are acest schit până la 2000 copacii mari bătrîni și tineri, care când rodesc produc preste 12000, ocale vechiŭ unt-de lemn; dară aŭ și ei cheltuiala lor, cu aratul între ei, curățitul de uscătură și udatul și pădure că nu rodesc, și dacă rodesc, rodul lor este fără de folos, că nu dă unt-de-lemn, ci cu cât îi lucrezi mai bine, și dacă arfi și udați și pămînt bun, și ei își daŭ rod bun și cu folos, că și ei intră în horticultură; din sělbatici se altoesc cu buni, pentru aceasta se plătesc la argați, cu anu, și omenii cu ziua fămei și copii din satele locale în vremea culesului maslinilor, 5 lei pe zi saŭ 1.franc și mîn-

care, care sunt câte 20-30 ómenii pe zi, și când se fac masline încep cu culesul dela sfântul Dimitrie octombrie, și până în luna lui Ianuarie; care se cheltuește anual 200 lire otomane cu companiа, grîú, orzi pentru catîri, fasole, pește, sardele, îmbrăcăminte, și alte cheltueli diverse și neprevăzute; deosebit încă 2 părinți stupari la 200 stupi ai schitului; care produc ceară pentru Schit anual 100 oca ceară, și [illegible] oca miere pentru biserică.

...ră ·· locurile din Methocu Thaso din care se compun Livezile Schitului sunt aceștia, coliba, Marangos, vechea vie, cîmpul sfintei Paraschive, șanțurile, și cele-lalte, maslini din aceste livezi, sunt ossebiți de cei sediți de Schit.- Cumpărarea acestui Metoh cu maslini și arsănaua cu muraiú, se urcă până astăzi la 30500 galbeni chesaro-crăești. Al 2lea din Constanța în Dobrogea, Strada Mircea-cel Mare № 132, în colțu Mangalia. ...are venit anual 350- Napoleoni. Al 3le Metoh din București strada Păcei №.1, are venit anual 350. Napoleoni.- Al 4lea Metoc la Galați; venit anual 2000 franci.- Al 5lea Metoh din Buctumi (Iași), venit anual 500-franci.- Al 6lea Metoh Popa stan. din orașul Cerna-Vodă, fără nici un venit, și al 7lea Metoh în comuna Țifești, județul Putna.. al 8lea Metoh, în comuna Straónele de sus județul Putna.- Iară dela guvernul României o suvenție venit anual 350 Napoleoni. iară pentru acoperirea cheltuelilor din tacsid cu condica de milostenie dela buni creștini.

Despre Insula Thaso și Administrația ei.-

Pe această insulă sunt 9 sate și anume; Panaghia, Bulgarul, Cozăvitul, Cachirache, Sotiru, Castru, Theolodul, Potamia, și Mariași: Populațiunea-

este până la 12000, locuitori greci ortodocșiĭ; ocupin-du-se cu cultivarea maslinilor, și cultura stupilor, și cherestea grinzi etc. pe care le vînd la corăbii.-

Industria Insulei este maslini fructiferi producênd anual până la 2000000, ocale untde lemn;- iară ceară și miere, până la 60,000, oca pe an, cu agricultura mai că nu se ocupă, samănă pentru eĭ putin porumb și secară, care abia le ajunge lor; ba de multe ori aŭ lipse;- și fără rusine, bărbați, femei, fete și copii cerșiine cum cer țiganii lăeți la România.-

Insula este sub stăpînirea Regelui Egipetului care îi zic și chediv, căruia plătesc locuitori zăciuială și bir; iar judecățile lor se fac tot după legile Egiptene.

In tótă insula este un tribunal compus de 9. Membri a 9 sate, sub președința unui turc Egiptean, cari se întrunesc o dată pe lună; țiind ședința o septămînă la cetatea Limena capitala insulei; și modifică și ei administrația lor, după cum le convine mai bine.

Appel se face la un guvernator Egiptean.- (Beiŭ), care șade în Cavala; și de acolo la Egipet. În tótă insula sunt vre o 25 zapcii Albanezi salariați sentințele le judecă Tribunalul lor.-

In această insulă după cum saŭ scris în urmă; sunt ruini mari de palaturi, și de cetăți din vechime de marmoră - cioplită; statui de idolii, de ómenii și de animale se găsesc prin pămînt de căutători Francezi, Englejĭ și Germanii; turnuri tóte de marmoră, morminte de ómenii multe, cu inscripții Elinești și Latinești, și un turn din vrema împăratului Macsimilian făcut de romani, și în fie-care sat este câte un Metoh, în altele câte 2 de ale Monastirilor din sfîntul Monte, cu maslinii și pomi roditorii, de unde își procură necessarul unt de-lemn anual.

In acest ostrov aŭ trecut sfîntul Ionichie cel Mare;(1) El aŭ fost general în armata împăratului Constantinopolului Leon Armé anul al V luptătorul de icóne, și a Patriarhului sfîntul Nechifor I, anii 813 și 820 de -

(1) Vedi înainte fața 320 rindul. 29

la Hristos, și se prăznuește la patru Noembrie. — citește inainte la fața rindul

Din Monastirea Constamanitului. —

Muzeŭ.

Muzeŭ infiinţat în anul 1902 de Egumenul Antipa Dinescu Ieromonah Slăniceanu;- El coprinde tot felivl de speții de pești din Marea Arhipeleagului, precum și tóte pietrile care scot madem. aur. argint. fer etc: și tóte spețiile de scoici, raci și melci marinare. și pietri prefăcute indiferite forme; Burete, ciupercă, precum și pești, rotunzi ca pepeni, cu ochi ca de câine mocs, și gura cu cioc, alții iară. și rotunzi cu țăpi ca de ariciu de marea roșie. - Buhă pește. - Broscă pește cu 2 picóre de Marea Arhipeleagului, scoici mărgăritare etc. din Marea roșie dela Ierusalim.

Monastirea Constamanitului. —

Cărți manuscripte, crini raiului anul 1892 Iunie 30, a dóua flórea darurilor 1894. Iunie 26, a treia sfântul Simion Noul cuvêntători de Dumnezeŭ 1899. - una carte tot manuscript din 1901, a sfântului Nill, noul isvorîtor de mir din Athon, în ea coprinde cele mai adinci descoperiri Dumnezeești de la diferiți prooroci, inainte și după Hristos; Eea este sccrise cu diferite litere fantazie, din cele din vechime, și moderne: și dela diferiții scriitori. chenarile și Literile cele mai-grele, cu care se ocupa pe atunci cuvioșii părinții pănă a nu eși tiparul. - Descrierea istoricului sfîntului Monte Athos. dela 2500 ani înainte de Hristos cu tóte întîmplările lui, în 23 de tomuri, cari sunt puse in lucrare. culegere din blibioticile Monastirilor Athonului flori aromatice care gidălă mintea omenească. - La anul 1904, August 17 de Ieromonahul Pimen Ploeșteanu, pe moșia sfintei Monastiri Constamanitul din sfîntul Monte Athos, aprópe de cea veche Arsăna la mare, în ruinile fostului orași Scolos. saŭ găsât următórele antichități; care aŭ fost cu 450 - ani înăinte de Hristos; un calip de cărămidă tornată, care aprindea foc la jerfelnicile lor închinători de idoli; - 2 făraje de cărămidă turnată pentru cântărit, un lignariŭ de pământ (văpaețe), care lumina in-

casele lor, ca un fund de olă, pe o margine avînd o țîță cu gaură pe unde ardea fitilul. — la 10 Noembrie 1904; saŭ înființat Atelierul de sfîntul meșteșug zugravia de iconographie și pictură, după cum saŭ scris mai sus la fața 111.

Spitalul.

Spitalul înființat sistematic în anul 1898.— de părintele Grighendie Monahul Craiovea-nu, doctor practicant, Salonul I. secția I. cu 10 paturi de fer, mobilat și curat cu tóte accessoriile luĭ, pentru părinți schi-tului și streini de prin sfântul Munte.— Al doilea salon secția II cu 4 paturi de fer.— al trei-lea salon secția a III cu 4 paturi de fer mobilate, și la baia de Hidrotheraphie (pentru senatate), și de abur un pat; baia înființată la 1902.— Farmacia com-plectă, avênd și diferite instrumente hirurgicale. în-ființată sistematic la anul 1898.—

Magazin.

Un magazin de icóne Bissericești, zugrăvite pe lemn, hîrtie.— pe metalu-ri, piatră, marmoră, și sculptate în lemn cruci de chiparis și cimșir (saŭ tisse), în diferite mărimi. în ma-rmoră, metaluri, în corn și os de Ele-fant, și sidef.— metanii, de mătase- lînă.— bumbac.— chihilibar.— de sideff.— de piatră.— de sticlă de corn, de lemn (de lemn se înțelege in deosebite felurĭ, unile sunt făcute la strung, iară altele din rodul lemnului natural și care se numește pomul metaniilor și este în fața porții schitului);— Lacrămile Maicĭ Domnuluĭ; care asémănă cu porumbul și se samană;— și de melcișori dupe ță-rmurile mărei Arhipeleagului, linguri furculițe în dife-rite mărimi sculptate, și diverse obiecte sculptate — prestolnice în diferite mărimi;— tote lucrate Monahiĭ sfântului Munte.— Differite unturi din erburile sfân-tului Munte, rigan, Dafin, molutru; și diferite cea-iuri locale, limba vecini, Betonică, Alisochea etc.— și diferite cărți și hărți planuri imprimate și alte articole tote pentru vînzare; înființat acest Maga-

zin la anul 1903; prin stăruința părintelui Ieromonah Dometie Șeitan, în timpul Egumenului Antipa Dinescu Slăniceanu Ieromonah.

Blibiotica.

Din Monastire Ivirului, de la împărăteasa Pulheria în anul 457.

Blibiotica înființată mai cu temeiŭ în anul 1882. cu peste 10 000, volume cărți diferite Bissericești, și Theologhicești și filosofie; și fiinŭ că este înființat de curând sfânt schitul acesta, nu sunt cărți antici, după cum aŭ celle-lalte Monastiri împărătești vechi istorice; cele mai vechi de la anul 1600- și așa treptat până la anul 1905, imprimate și manuscripte, și multe broșuri românești, grecesti, rusești și diverse.

Arhiva.

Din Monastirea Constamantul Litera M. din anul 1704.

Mai întiŭ actul din anul 1820 luna lui Iunie ... al Lavrei dat părinților Iustin. și ucenicilor lui Patapie și Grigorie Monahii a preface chilia în Schit, și la anul 1821 lisaŭ acordat.- o copie contract între Monastirea Rusicu și schitul Bogorodnița, din anul 1833, Dechembrie 13, ca se ție Chinovie Schitul Bogorodnița; după tipicul sfântului Munte. + Gherasim Ieromonah, Egumenul Rusicului iscălit; al Schitului + Sava Ieromonah, și aprobat de Patriarhul Grigorie.- Act de vendare Domnului Grigorie Costescu din Galați;- din anul 1868 Fevruarie 29, întărit de Tribunalul Covorluiului la № 1280, anul 1868 Martie 1, și de Episcopul Dunărei de jos P.S.S. Melchisedec cu № 755. prin care Domnul Grigorie Costescu, vinde locul ce possedă de pământ în Orașul Galați, Monahului Eftimie Istratie, al Chinoviului Român din sfântul-

Monte Athos „, Prodrom, „ pentru a face Metoc schitului. _ Petiția Domnului Arsache și Elena Darvari din anul 1869 Fevruarie 1, în care cere preot la Metohu Icónei din strada păcei № 1, și din ordinul Protoerului din capitala București sub № 679. la schit, ca părinții Eftimie și Isáia Monahii ai Schitului, aú voe a face chilii la Metocu Icóna, a numai umbla călugări la hoteluri și pela mirenii. _ Altă scrisóre a Dómnei Elena Darvari Arsache, din anul 1869 Martie 7, catră Mitropolitul Primat, în care cere preot pe părintele Eftimie dela Muntele Athos. _ Actul de vêndare; Ecaterina și Alicsandru Dulhov, și Ieromonahul Nifon și Nectarie ai sfântului Monte, în anul 1869 Noembrie 7, prin care vinde pământul Buciumi din Iași cu averile lui Schitului Prodrom din sfântul Monte Athos, cu 600 galbeni chesari crăești - Act de vêndare, Preotu Stefan din Megidia, și Monahul Iustin, din Schitul, Prodrom, sfântul Monte Athos, vinde schitului o casĕ, anul 1893 Iunie 8, legalizat de tribunalul Constanta № 782, anul 1893 Iunie 8. _ Act de vinzare Domnul Paraschiv Horeanca agricultori din comuna Țifești, Plassa Cîrlele, prin părintele Antonie-schimonahul Focșeneanul, din schitul român „ Prodrom „ din sfântul Monte Athos, în anul 1894 Noembrie 9. prin care aŭ vêndut schitului Prodrom din sfântul Monte Athos 8 pogóne loc vie lucrătóre în comuna Țifești, una case și una căsóe cu 10,000 franci. № 9269 din 29 Dechembrie 1894 al Casieriei. _ Act de vînzare № 70, Maica Veniamina Monahia, din comuna crucea de sus, că aŭ vêndut Domnului Paraschiv Horéanca agricultor din comuna Țifești 2 pogóne vie. _ Act de vînzare anul 1895 Dechembrie 18: Domnul Gheorghe I Hrisicos, și Panait C. Conța, comercianti din orașul Constanța; vinde de veci Ieromonahului Antipa G. Dinescu, pentru chinovivul Românesc Prodrom al sfântului Ión Botezătorului, din sfîntul Monte Athos:- locul de pe strada Mangalia cu preți de 2700 franci.

Act de vêndare 1895 Dechembrie 18. Domnu Spiru. Diamandopul, comerciant domiciliat în orașul Constanța, aŭ vîndut Schitului Prodrom sfîntului Ión Botezătorului din sfîntul Monte Athos, locul de pe strada Mircea-Vodă № 128, prin procuratorul Schitu-

lui Ieromonah Antipa C. Dinescu, cu preți de 8800 franci. — Act de vĕndare, anul 1901 August 14, Domnul Vasilie Manea, plugar, din comuna Străoni de sus plasa Zăbrăuți, județul Putna, aŭ vĕndut de veci Schitului Chinoviului Român din sfîntul Monte Athos 5 firte vie lucrătóre, la Dumbrava ograda Popa Radu, întărit de Tribunalul Putna, cu № 1373, anul 1901 August 14. cu preți de 2500. franci. - Domnul Ministru Cultelor și instrucțiuni publice, și administrația casei bisericeĭ, prin ordinul № 9388 Mai 20, anul 1903. registrat la № 125, prin decretul Regal № 1847 de la 19 Mai, face cunoscut Schitului, a beneficia de un loc viran, în Orașul Iași, și un teren în comuna Galata, județul Iasy. coprinzînd 4½ pogóne vie lucrătóre, dela Dómna Catinca Bălăneasca decedată prin testamentul legalizat № 2803; din 22 Dechembrie 1894.

Despre singura zugrăvire a sfintei icóne Maica Domnuluĭ, ce se află în Schitul Român „Prodrom„ -

Fiind. că schitul Chinovial Românesc „Prodrom„ se zidea acum din noŭ, era lipsit de multe odóră sfinte; și toți părinții se otĕneaŭ cu sirguințe a îmbunătăți și în avuți Schitul cu tot ce se putea aduna; parte gratuite de iubitori de Hristos patrioți românii, parte se cumpăra de părinții Schitului. însĕ pe lingă tóte ce se putea face mai cu ușurințe simția o mare greutate și lipsĕ de a avea vă icónă a Maici Domnuluĭ făcătóre de minuni, care se fie în schit protectóre și mîngăere fraților; și fiindcă dupe la sfintele Monastiri ale sfîntului Munte era cu neputințe a și dobîndi doriința, saŭ decis se pue un zugrav bun se picteze o icónă mare, și cât se va putea de frumósĕ; însĕ obliga pe zugrav ca se o lucreze cu post și rugăciune până

la terminare, avénd credința ne îndoită că Maica Domnului are se facă minuni prin acea sfîntă icónă.

Și căutînd prin sfântul Munte un ast-feliŭ de zugrav, nu aŭ putut găsi, și ast-feliŭ rămaseră foarte mîhniți, că nu pot a ajunge doriința cât mai curînd.

Din Monastirea Grigoriului.

Iar în anul 1863, părintele Nifon, primul superior al Schitului, sa hotărît a merge la România;- pentru diferite trebi ale casĭ; deci plecând în primăvara aceluĭ an, între altele aŭ mers și la Iașy; aci amintindu-și pentru o sfântă icónă mai însemnată și de minuni făcătóre a Maci lui Dumnedeŭ, ca se fie în sfânta biserică a Schitului, spre mingăerea celor ce se vor afla întru acest sfânt locași; după cum mai tóte Monastirile sfântului Munte, aŭ icóne făcătóre de minuni.

Din Monastirea Castamanitul din viacul al XVII.

Așa că aflîndu-sĕ sfinția lor părințĭ zișĭ mai sus în orașul Iași, fosta capitală a Moldavieĭ, aŭ început a cerceta acolo pentru un zugrav mai iscusât și cu viață plăcută lui Dumnezeŭ, care se le zugrăvească o icónă a Maici lui Dumnezeŭ, și din pronia Dumnezeească, aŭ găsit un zugrav bătrîn cu numele Iordache Nicolaŭ, cu carele sa și învoit se le facă acéstă sfîntă icónă, dupĕ modelul ce iaŭ dat părinți, însĕ iaŭ pus și îndatorire ca se o lucreze cu post, adecă: de dimineața pănă când va înflăminzi ne luînd nimica în gură, iară după masĕ se numai lucreze la această sfîntă icónă, ci alt lucru se facă pănă a 2. zi; și întru acest feliŭ se urmeze cu lucrul icónei pănă la sevîrșire.

Și a priimit zugravul învoeala aceasta cu toată mulțemirea și evlavia; zĕcĕnd numai că El nu póate lucra acum bine că a îmbătrînit și iĭ tremură mîinile..

Deci părinții laŭ mai înbărbătat zicĕndu-i, se se silească se aibă credințe, că iĭ va ajuta Maica lui Dumnezeŭ, și așa bunul bătrin zugrav a început lucrul cu multă evlavie, și lucra bine și cu

bună sporire, câmpul și hainele, iară sfintele fețe le aŭ lăsat la urmă după obiceiul zugrăvesc.

Deci după ce aŭ isprăvit vejmîntele după știința meșteșugului seŭ, a început a lucra la sfîntul chip al Maici Domnului, și al Domnului nostru Isus Hristos, dînd mîna întîiŭ și adóua, aŭ mai rămas puțin ca desevêrșit se le îndrepteze și se le sevîrșască; adóua zi de dimineață sa sculat și a început a lucra iară. și la sfintele fețe, ostĕnindu-se cu mare punere mai tótă ziua, că dóre ar putea se le îndrepteze și se le sevîrșască; însĕ lucrul eșa cu totul din potrivă, că nu numai nu a putut se le îndrepteze, ci mai ales desevîrșit le a stricat, încât aŭ rămas cu totul fără de chip, strîmbe, urîte, și ne-potrivite.

Din Monastirea Constamonitului din veacul XVII.

Aceasta vĕdênd blagoslovitul bătrîn zugrav, fórte sa mîhnit, nepricepêndu-se ce va se fie lucrul acesta, și a încetat de a mai lucra, zêcênd: păcat de ostăneală și postul ce am suferit atitea zile, lucrênd la această icónă înzădar; Dumnezeŭ se mă erte, nu știŭ ce se mai zîc; că de astă nópte cu tótă inima mă silesc, și nu pot se le îndreptezi, ba încă acum, chiar desevêrșit le am stricat, făcêndu-mă ca un eșit din minte, și ca cum mi așì fi uitat meșteșugul.

Din Monastirea Xeropotam, copiat in anul 1903 luna lui Iunie in 19. zille..

Iară din întîmplare saŭ dus în ziua aceia pe la dînsul părinții Nifon și Nectarie, ca se vază cum urmează cu zugrăvirea, sfintei icóne; și când aŭ vĕdutu-o și cuvioșiile lor întru acea próstă stare ne-potrivită, foarte mult saŭ mîhnit și turburat până la suflet ca niște ómeniĭ, socotindu-sĕ nevrednici Darului și voinței Prea sfintei Nascătoarei de Dumnezeŭ; după care a început și tristul zugrav, a le povesti întîmplarea ce a pătimit.

Acestea audînd părinții mai mult saŭ mîhnit, zîcênd: că nu voește Maica Domnului la dorința și evlavia nóstră, înse nu saŭ înpuținat cu totul, ci aŭ lăsat lucrul la buna-voințe Maici lui Dumnedeŭ, și mîngîind încă cât aŭ putut și pe tristul zugrav, i aŭ zis: se nu se împuțineze,

ci să se silească se isprăvească icóna pre cât îi va fi cu putinţe, fiind-că Ei tot o vor lua, ori şi cum va fi, şi plata ostenelì luĭ îĭ vor dauă deplin, după cum saŭ tocmit; însĕ se postească şi să se róge, mai cu osirdie sei ajute Maica Domnului.

Întru acea vreme saŭ întîmplat de era acolo cu părinţi, şi un părinte Ieromonah Grec Grigorie Esfigmenitul, sinodia părintelui Arhiereŭ Nill Pendipoleos; carele şi El vădĕnd icóna, aŭ zis: păcat de cheltuelile ce saŭ făcut, se nu o duceţi în sfântul Munte; că acolo sunt destui zugravi cu mult mai buni, cari pot cu adevărat se vĕ facă o icónă cum se cade, şi plecând saŭ dus la Metoh; iar zugravul a acoperitŭ icóna, cu o pînză curată, şi încuind cu cheea uşa odăi unde lucra icóna, a rămas fórte scîrbit nemîncând nimica în ziua aceea, ci numai tot se ruga şi se închina până la obosire, şi aşa sa culcat fiind acum sară. Sculându-sĕ a doua zi mai de dimineaţa, şi luând cheea a deschis uşa odăi unde lucra icóna, şi a început a işi găti cele trebuincóse pentru zugrăvit, avĕnd multĕ evlavie sĕ se apuce de lucru; şi făcĕnd câte-va metanii, se închina şi se ruga Maici luĭ Dumnezeŭ, ca sei lumineze mintea şi sei ajute, se nu pătimească ca eri; şi aşa mergĕnd la icónă ca se înceapă lucrul, a ridicat pînza de pre faţa icónei, şi,

O!!! minunile Maici luĭ Dumnezeŭ! vede cu adevărăt că sfintele feţe sunt cu Dumnezeească minune îndreptate bine încuviinţate şi terminate, pline de Dumnezeesc dar, şi har, după cum se vĕd şi acum în sfânta această icónă, a Prea-curatei Maici luĭ Dumnezeŭ.-

Acéstă prĕ slăvită minune, vĕdindu-o bătrînul zugrav, împreună cu ucenicii sĕi, fórte saŭ minunat şi saŭ spăimîntat proslăvind pre Maica luĭ Dumnezeŭ, că singură cu minune Dumnezeească îşi a proslăvit sfânta Sa închipuire, şi a fiiuluĭ seŭ, pre care minune spre a mai bună adeverire, cu inscris şi punerea peceţi şi a iscăliturì luĭ, ca mărturie sa pus sĕ se pastreze în blibioticа acestui Schit, al cărui cuprindere este in acest-feliŭ-

Adeverinţe. !

„Eŭ Iordache Nicolaŭ zugrav din oraşul Iaşi, „am zugrăvit această sfîntă icónă a Maici „luĭ Dumnezeŭ, cu însuşi mîna mea, la care a urmat

„o minune prea slavită în modul următor, după ce am
„ isprăvit vejmintele, după meşteşugul zugrăvii me-
„le, mam apucat se lucrezi feţele Maici Domnului.
„ şi a Domnului nostru Isus Hristos. după ce am dat
„ mîna întîia şi adóua, de nópte apucându-mă ca se
„ zugrăvesc desevîrşit, privind Eŭ la chipuri, cu-
„ totul aŭ eşit din potrivă, pentru care fórte mult
„ mam mîhnit, socotind cà miam uitat meşteşugul;
„ şi aşa fiind sara mam culcat scârbit, nemîncândŭ
„ nimic în ziua aceea, socotind că adóua zi sculîn-
„ dumă se mă apuc mai cu punere; După ce mam scu-
„ lat adóua zi; mai întîiŭ am făcut trei metanii Mai-
„ ci luĭ Dumnezeŭ, rugându-mă ca se îmi luminexe
„ mintea se pot isprăvi sfînta Ei icónă; şi când mă-
„ am dus se mă apuc de lucru, O! prea slăvite mi-
„ nunile Maici lui Dumnezeŭ! saŭ aflat chipurile dre-
„ sse desevîrşit precum se vede; şi Eŭ vĕdînd acea-
„ stă minune nu amai adaos a îmi pune condeiul, fă-
„ ră numai am dat lustrul cuvincos, de şi eu gre-
„ şală am făcut aceasta ca se daŭ lustrul la uă ase-
„ menea minune.

Aceasta este povestirea acestei sfintei icóne.
„Semnat Iordache Nicolaŭ 1863 Iunie 29, Iasy.

S.S.

Din Monastirea Cas-
tamanitul din viacul al XVI.

inunea aceasta sa întîmplat nóptè
spre 28 Iunie, şi pentru viitórea ser-
bare a sfinţilor Apostoli, sa mutat
slujba icónei la 12 Iulie, care mi-
nune după cum am zis; vĕdîndu-o
zugravul de mai sus numit, sa mi-
nunat, şi cu spaimă privind nu se
pricepea cum sa făcut aceasta. Ase-
menea şi ucenici lui vĕdênd sa spă-
imîntat! şi aŭ început a chema prietinii şi vecinii
de prin prejur ca se vadă, şi îndată sa umplut casa
zugravului de lume; care se minuna de proslăvirea
sfintei icóne, şi toţĭ se închinaŭ aprindînd lumî-
nări; îndulcindu-se duhovniceşte de privirea Dumn-
ezeeştilor feţe, aşa de bine încuvinţate şi minunate.
rabnic vestind şi pre părinţĭ, care aŭ făcut
cunoscut de această minune. I. P. S.S. Mitropo-
lit C. Miclescu. şi venind insuşi cu clerul
seŭ, aŭ vĕdut sfînta icónă, şi credînd isaŭ închi-
nat cu tótă evlavia, minunîndu-se şi zicênd, „ cu

adevěrat mare dar ne aŭ dăruit Maica luĭ Dumnezeŭ prin această minunată și proslăvita icóna Sa; Apoiŭ dădu bine-cuvîntare de sfințirea apei, și stropind pre cei adunați, a început darul Maicĭ luĭ Dumnezeŭ a lucra prin această sfîntă icónă, și a face minuni, prin care din cele multe, puține vom spune aicea, spre slava luĭ Dumnezeŭ, și a prea curatei Maicĭ sale, și pentru ca se nu mîhnim pre Dumnnezeŭ tăcând adevěrul.

Minunea I.

Un om avea albeață pre amândoi ochiĭ, în cât se vedea luminile ochilor luĭ ca laptele de albe, și aducândul cel ce îl purtaŭ, sa închinat la sfînta icónă, stropindu-sě și spălânduși ochiĭ cu aghiazmă, și běnd, luind și acasě ca se bea și sě se mai spele, spuinduĭ se aibă credințe la Maica Domnuluĭ; și așa făcând, peste trei zile aŭ venit ca se mulțemească Maicĭ luĭ Dumnezeŭ, arătându-și ochiĭ că saŭ curățit și věd luminat.

Minunea II.

Altul avea lepră preste tot trupul luĭ eraŭ numai bube; carele închinându-sě cu credințe și stropindu-se cu aghiasmă, a căḑut lepra de pre trupul seŭ ca niște solzi, și sa curățit.

Minunea III.

Un Domn avut a venit și a spus, că un fiŭ al luĭ acum de treĭ zile, numai pentru că suflă se mai cunóste cum că este viŭ, iar al
(1) mintrilea este cu totul mort: și rugândusě

(1) Her [illegible]

la sfînta icónă
a Maici Domnului, a luat
aghiazmă, și sa dus de
la stropit, dîndu-i și în-
gură puțină ca se bea; și
îndată sa trezit copilul cu
totul sănătos, pre care la a adus
tatăl seŭ de sa închinat la sfînta
icónă, și a mulțumit Maici lui Dumne-
zeŭ. Acestea și altele multe, bolnavi de
friguri, surzi, cu dureri de cap și de măsele, de
ochii, de vĕtĕmături, care nu aŭ putut ține cont
de mulțimea lor, din causa mulțimii ce se aduna
ziua și nóptea la închinarea sfintei icóne, ci nu-
mai pe cât sa putut auzi din gurile cele minuna-
te, celor ce aŭ priimit bine-facerile. După cîte-va
timp, se pregătiră părintele Nifon, împreună cu cei-lalții
părințiĭ; și plecând din Iași cu sfănta icónă în orașul Huși
la sfînta Episcopie, dar și acolo aflând saŭ adunat popor, și
isaŭ închinat ca la o minune Dumnezeească. De acolo aŭ
mers prin orașul Bârlad, și ducând sfînta icónă la cassa
Dómnei Ecaterina Șuțu, care cu multă dragoste și cucernicie
aŭ priimit venirea sfintei icóne cu părinții: Unde aflând
Protoereul din Bîrlad, a poftit pe părinți se aducă sfânta
Icónă în biserica Catredală a Orașului, sĕ se închine toți
orășeni (poporul); și făcu Maica Domnuluĭ minuni multe
prin sfânta icónă ca și la Iași, dintre care vom spune
pre una mai însemnată.

Minunea IV.

Aici în Orași era un profesor fórte în-
vĕțat și înțelept, carele avea la
șcóla luĭ pre fiĭ celor mai înse-
mnate persóne de acolo, și spune
pentru dînsul Bîrlădeniĭ, că este
fórte de treabă și cinstit, dar
nu este religios, la biserică
nu merge, fără numai la sfi-
ntele Paști. Acela auzind
de venirea sfintei icóne, a
trimis trăsura

Sa; rugind pre părinţii se facă ostăneală se mea-rgă cu sfânta icónă la casa lui; dar părinţiĭ nu aŭ voit, trimiţîndu-i ră-spuns: Că mai cuviincos este se vie el la sfînta icónă, şi ast-feliŭ el aŭ trimis trăsura în 3 rînduri, ca se meargă părinţiĭ cu icóna la El; şi vĕdĕnd cei adunaţi dorinţa lui, aŭ îndemnat pe părinţiĭ a merge cu icóna la dênsul pentru folosul sufletului lui. Deci părinţiĭ cînd aŭ voit se é sfânta icónă şi se o pue întrăsură, aşa de grea sa făcut în cât abia 4 ómeniĭ cu mare greutate o aŭ adus până la trăsură, şi când aŭ voit se o pue întrăsură aŭ trăsnit aşa de tare sfânta icónă, încât toţĭ saŭ spăîmîntat şi cai de la trăsură aŭ trăssĕrit, iară tocul iconei saŭ desfăcut din tóte încheeturile lui. Atunci aŭ cunoscut toţĭ că, nu voeşte Maica lui Dumnezeŭ se meargă acolo; Iară înapoi întorcându-o doi ómenii, o aŭ adus forte uşor.-

Minunea V.

Assemenea uă coconă evlavioasă, greŭ bolnavă, fiind afară la moşie se temea să se sue în-trăssură ca se nu moară pe drum până în Oraşi; i sa arătat acéstă sfîntă icónă în vedenia visului, poruncindui sĕ scóle curînd şi se vie la Bîrlad ca sĕ se bine-cuvinteze dela sfînta icónă; şi cum sa suit în trăsură, îndată sa cunoscut desĕvîrşit sĕnătósĕ, şi venind la părinţi, a mărturisit zicĕnd: cu adevărat, pre aceastâ sfântă icoană, o am vĕdut astă-noapte în vis, care mi a ziss, se viŭ cât mai îngrabă la Bârlad, se apuc închinarea Ei, şi acum iată că sunt sĕnătoasĕ cu totul.-

Litera A. dela schitul sfânta Ana Mare, copiat in anul 1903-luna lui Iunie in 5. zile.-

deci se
spunem minunea
cu zugravul.

Minunea VI.

De acolo aŭ venit pă-
rinţii cu sfînta ico-
nă la Galaţi, şi o aŭ
pus înbiserica sfinţilor
împăraţi. La acéstă biserică un zugrav
lucra meşteşugul seŭ; şi vĕdînd înbulzala poporului
la sfînta iconă, sa mirat fórte, şi a început a ocărî pre
ómeniĭ făcêndu-ĭ înşelaţi şi proşti care nu cunosc nimica,
aŭ dóră credeţi voĭ, zicea: Basmelor călugăreşti! Nu vă
amăgiţi că greşiţi! şi altele maĭ multe zicea: Acestea bir-
find şi însuşi se uita cu obrăsnicie înfaţa sfintei icóne, o-
cărînd pre popor în gura mare: Atuncea de o dată Maica
luĭ Dumnezeŭ, prin schimbarea feţiĭ Sale; atâta la ingrozit
încât sa înfricoşat cu totul, şi apoi El singur s'a făcut propo-
veduitorul poporului, zicênd: se crează cu adevĕrat, că sfîn-
ta icónă, cu minune Dumnezeeascâ este zugrăvită.

Minunea. VII.

Iară după plecarea sfintei icóne din
Iaşi în urmă aŭ urmat o prea slăvită minu-
ne, şi de mare mirare în acel ţinut. Intr'
un han la drum, era un Evreŭ
cu soţia sa şi cu copii.
acel Evreŭ ducê-
ndu-se după negoţul
seŭ, a lăsat în han pre
soţia sa cu copii şi o
slugă. Sa întîmplat
insĕ şi a murit unde sa dus, şi un alt
prietin al luĭ Evreŭ asemenea, în-
gropândul aŭ luat marfa şi pa-
ralele rămasĕ, aducêndu-le Ev-
vreicei soţiei mortului, spuin-
duĭ de întîmplarea morţi băr-
batului Eĭ. Iară după ce sa

dus
Evreul acela
strein, vrăjmaşul a pus
in mintea slugi, ca se omo
re pe Evreică, şi luîndu-i ave
rea sé se ducă de acolo; deci pîn
dind o nópte când era singură nu
mai Evreica cu copii, a intrat la
dînsa pe când dormea, şi aŭ ince-
put a o amenința că o va omorî de nui va
da banii: iară é vĕdĕnd primejdia, şi după tóte
rugămintele nefolosind nimica, a scos tot ce aŭ avut şi
i a dat, numai se işi scape viața. şi luînd sluga acei
bani şi lucrurile date, a intrat în altă grije socotind că
Evreica are se spue ori la cine va veni în han, şi va fi vă.
dit. Deci ca se fie fără de grije, sa plecat în gândul seŭ se
o spînzure: şi gătind spînzurătorea, Evreica plîngĕnd se ru-
ga către dênsul ca se o lasă cu viață, dar el işi cauta de
planul seŭ; între acestea işi adus aminte Evreica de acea-
stă minune a sfintei icóne, fiind că străbătusă această ve-
ste pretutindinea, şi la acea nevoe a început cu lacrămi a se
ruga ca o creştină, zicĕnd: Maica Domnului! dacă cu adevĕ
at chipul tĕŭ sa zugrăvit cu Dumnezeească minune precum am
auzit, isbăveştemă de această primejdie că atunci voiŭ crede,
şi mă voiŭ boteza Eŭ, şi tótă casa mea. Acestea şi alte mai
multe zicĕnd Evreica cu mare plîngere, sluga sa apropiat la
Evreică se o pue în lați; dar socotind el că este prea sus
şi nu o va putea ridica, a pus un scaun sub el, şi lațul in-
gât, se vadă de este potrivit; şi cum a călcat el nu se ştie,
că a sărit scaunul de sub picórele lui, şi a rămas singur
spînzurat. Iară Evreica vĕdĕnd această minune, a cre-
zut cu tótă casa sa, şi sa botezat dupre cum se
făgădu.i.sĕ. La plecarea părinților Nifon şi
Nectarie din Galați cu sfînta icónă apróape de
pornire fiind, sa făcut fața sfintei icó-
ne, ca „Ghermezit,„ adecă valu-
ri de a curmezişul obrazuluĭ
ca asudată. Apoĭ intrînd în va-
porul Austriac-Loid, se miraŭ
toțĭ de acest chip minunat al
sfintei i coane.

câți se
aflaŭ în vapor,
nu numai passagerii
creștini ortodocșii, cin.
stindul și închinându-se,
după care ajungând pă-
rinții cu sfânta icónă în sfîn-
tul Munte la arsânaua Schitu-
luî nostru, aŭ trimis veste aicea
sus la schit, ca să se pogóre preoțî
îmbrăcați în sfinte vejminte, cu cântări, și tă-
mîerî, spre întîmpinarea sfinteî icóne; și așa dusă fiind
sfânta icónă, cu mare pompă în sunetul clopotelor, sa
așezat în sfânta această biserică, unde o vedem toții,
și iî facem astăzi această obștească serbare.

Minunea VIII.

Litera E din Monastirea Dohearului din viacul XIV copiat in 1909 lunn I.

Eară aici la Schit, se afla atunci un frate to-
pit de bólă cu numele Innochentie, carele
numai pe suflare se cunóște că este viŭ;
de trei săptămîni nemîncat, și numai
vorbea nici cum, și cum a intrat
sfânta icónă în Schit, ca dintru un so-
mnŭ saŭ trezit, și aŭ cunoscut că aŭ
venit Maica luî Dumnezeŭ închipuită
pre icónă; deci aŭ cerut ca se îl du-
că ca se se închine și el, și închinându-
se, acestea agrăit cătră sfânta icó-
nă; « Maica luî Dumnezeŭ! de
îmî este de folos se maî trăesc însă-
nătoșazemă, căcî cred că poți, iară da-
că trăind, maî rĕŭ mă voiŭ strica,
maî bine se mor acuma, de cât se
mă chinuesc așa; fie voia ta, cum voe-
ști stăpîna mea, și cum cunoști că
îmî este de folos. Acestea el zi-
când, sa întors la chilia sa,
vessel și plin de Dumnezeea-
scă bucurie; dară înse nu ne
aŭ spus nimica, ci îndată a
cerut cămașe-

curată ca
sĕ se schimbe, apoiŭ
aŭ cerut sĕ se îmbrace
și în tótă rînduiala Mo-
nahicească că era schimnic;
și cerînd împărtășirea prea cu-
ratelor Taine, Trupul și sînge-
le luĭ Hristos Mîntuitoruluĭ no-
stru, după ce sa îmbrăcat și sa împăr-
tășit, na trecut un ceas de când se închina-
sĕ la sfînta icónă și își a dat Duhul.

Minunea IX.

Încă și alt frate al nostru anume Serghie, credîndu-și minții Salle, a fugit din schit nespunĕnd nimăruĭ, și sa dus de sa băgat întro peșteră pustie, cu socotélă ca să se apuce de nevoințe mai mare, rugându-se el după obiceiŭ, sa pogorît deasupra capuluĭ seŭ un luceafăr luminos, și sta așa în vederea ochilor luĭ. Înse el își făcea canonul seŭ. Apoi acel luceafăr, atîta de tare a trăsnit, în cât a căḑut la pămînt, și desĕvîrșit a amețit, și a surzît, și după trei zile sa deșteptat, însĕ desĕvîrșit surd și de tot slăbit; cu tóte acestea, cum a putut a venit la schit, și a mărturisit întîmplare dar altă ispită: că noi auḑam și înțelegeam ce ne spunea el, iară ceia ce spuneam noi, el nimica nu auḑa fără numai prin scrisóre ne înțelegeam cu dênsul. Și făcêndunisĕ milă îl am adus la sfânta icónă, mulțĕmind cu diadinsul rugăciuni pentru el. Și așa Maica luĭ Dumnezeŭ la vindecat, că i a venit auḑul ca și întîiŭ.

Minunea X.

Altă dată un meșter dintre cei ce lucra aicea în schit, din neștiințe judecățile luĭ Dumnezeŭ, la apucat un duh necurat, care fórte răŭ îl muncea, și aducêndul dinaintea sfintei icóne, cetindu-ĭ acatiste și paraclise, sa isbăvit de acea neputințe. În Moldova-

sa făcut multe minuni de la această icónă, care precum am zîs mai sus, nu saŭ însemnat. Iară aceste spuse sunt numai care saŭ vĕḑut cu ochî de unii din părinţii noştrî, şi altele nileaŭ spus cei care saŭ folosît de la această sfîntă icónă. Pricina însĕ, care ne aŭ îndemnat se scrim aceste puţine, este pentru slava Maici lui Dumnezeŭ, şi spre folosul celor care nu cunosc minunea zugrăvirea acestei sfinte icóne. Iară dacă cine-va nu crede, noi nu păgubim nimica, fiind că neam făcut datoria cuvenită, a scriea aceste minunî. Noi însĕ credem şi mărturisim, ca Maica lui Dumnezeŭ, pururea a sĕvîrşit şi sĕvîrşeşte minuni până la sfîrşitul viacurilor din bunătatea Sa, spre folosul celor ce cred şi se închină Ei, cu credinţe şi cu dragoste..

Intru un an Iulie în 10, părinţii acestui chinoviŭ rînduiţi a pescu.i, saŭ pogorît nóptea la mare la Arsăna, ca se arunce tóte mrejile spre pescuire, de şi întimpul acesta nimini nici Monastirile; nici óre-care alt pescariŭ, nu aruncă mrejile, fiind că apa este caldă, şi pestele umblă înfaţă apei pe deasupra, şi de aceia nu se prinde peştele de mreji, însĕ părinţi fiind trei la număr, aŭ zîs: „Noi se cercăm şi se aruncăm mrejile, şi Maica lui Dumnezeŭ de va voi puternică este se îşi prinzé peşte la serbătórea sfinţiei salle",.

Iară unul dintru aceşti trei Monahiî, fiind cam cu îndoială, a indrăsnit a zice intru sine-şi; „Popa Calinic, el aŭ mărturisit că aŭ fost"; se vĕḑi acum dacă icóna aceasta a Maicii Domnului, sa zugrăvit cu minune după cum spun părinţii, apoiŭ se facă se se prinze peşte la serbătórea Eî, întimpul acesta de vară, şi atuncea voiŭ crede fără de tótă îndoiala; şi aşa aŭ aruncat în mare 5 bucăţi mreji, 80 de stînjini bucata, şi leaŭ lasat in mare, nu trei ceasuri după obicei, ci 5, ca sĕ se pescuiască bine; apoiŭ începură a le

scóte, și nu gasaŭ intro bucată de mreaje de cat 4, saŭ 5 peștișori mici. așa a urmat la tóte bucățile de mreji, iară când aŭ scos bucata cea mai dupre urmă, aŭ început acești părințiĭ a cârti, că Maica Domnului nu aŭ voit se își prinzĕ peste la serbătórea SA. și păcat, zicea de osteneala care o aŭ făcut dînșiĭ; și acum scósseră mreaja mai mult de jumătate. Când iată că fără de nădejde fiind că Maica lui Dumnezeŭ. nu iaŭ lăsat înpuținați, arătîndu-le minunea sfinției Sale. că dintru un capăt de mreajă aŭ scos 30 oca peste.-

Mărimea acestei sfintei icóne este în lugime de 4½ palme, iară latul după analoghie, nu este făcut după nici una din icónele făcătóre de minuni, ci este făcută după un noŭ plan al zugravuluĭ. Fața Ei este ca văpsala grîuluĭ, Nasul, Gura, Barba, sunt fórte potrivite la măsuri, iară ochi atâta dar aŭ, ca cum ar sorbi inima privitorilor; în tóte acestea, căutătura este cu stăpînire; și privind cine-va cu înțelepciune, și cu luare aminte, înfața acestei sfintei icóne, va vedea caracter de mare neam, amestecat cu o blîndețe, cu care arată că este însuși Maica lui Dumnezeŭ închipuită pre icónă, si plină de dar Dumnezeesc, și nu póte nimini se o privească, fară se nu simță în inima sa dulceața Duhovnicească, bucurie și umilințe, fără de va fi vre un om prea cerbicos și întunecat la minte, ca se nu simță nimica dintru acestea, că numai din privirea Eiĭ; se incredințază fie-care, cum că nu este sevîrșită de mînă de om, precum mărturisesc și străiniĭ care vin de o véd, că nu stă numai într'un chip sfânta Ei fațe, ci une ori se cam smolește, alte ori se în-

gălbinește.

Iară la privigheri-
le cele de tótă nóptea la
serbări împărătești, și mai
ales la această serbare de
acum a sfinției Sale, atît este
de vesselă și voiósă, cum este un
trandafil, încât privitorilor nu li-
se pare că vĕd chip, ci ca cum ar pri-
vi chiar pre adevĕrata Maica lui Dumne-
zeŭ, și stă înstrană în mijlocul bisericeĭ, cu podóbe în-
cuvințate, ochi tuturor atrăgând, și nesețióse priviri
avênd. Și precum odinióră a vĕḑutu-o sfântul Dionisie Ari-
opaghitul în sfîntul Sion; asemenea și aicea în sfîntul
Munte, aŭ vĕḑutu-o deștept fiind în Dumnezeească vedenie,
cuviosul Marcu, ucenicul sfântului Grigorie Sinaitul, șeḑênd
pe scaun ca uă împărătească, încunjurată de îngeri și Arha-
ngheli, și de toțiĭ cuvioșii sfântuluĭ Munte, slăvindu-o și în-
chinându-i-sĕ Ei, care avea pălaturi de aur înalte, cătrĕ par-
tea ce se zice **VIGLA**; în care loc acum cu adjutorul Ei, s'a
făcut această nóuă biserică, întru slava Fiiuluĭ Ei, spre mîn-
tuirea Monahilor românii, și a tuturor credincoșilor ortodoxi.

Monastirea Dohearului din viacul al XVI.

ulțămită dar fraților toțĭ se
dăm luĭ Dumnezeŭ, pentru a-
ceasta prea slăvită și nóuă
minune, că dela Dumnezeŭ
tóte sunt cu putințe, precum ve-
dem prin sfintele scripturi; drept
aceia, noi toți câți ne am adu-
nat la această sfântă serba-
re a Maici lui Dumnezeŭ,
căḑînd înaintea
acestei sfinte i-
cóne a Eĭ, ce își
are închipuite fețele cu
minune, se strigăm credincoșiĭ; Pré
sfântă stăpînă de Dumnezeŭ Nă-
scătóre, pururea fecóră Marie,
proctórea și apărătórea nostră,
cerem ața nebiruită apărare;
împără teasa ceriu-

lui și a
pămîntului, ceia
ce ai cu dreptate numele
de „Prodromiță,„ adecă
înainte mergătóre, întăre-
ște-ne întru lucrarea faptelor
bune, și ne du de mînă întru îm-
părăția cerească; povățuește-ne pre
noi și pre toții drepții credincoșii cre-
știni, spre a vedea și vejnic a ne îndulci
de mărirea Fiiului Tău și Dumnezeului nostru, că
bine-cuvîntată, și prea proslăvită ești în veci vecilor Amin.

Minunile istorisite, pentru sfînta icónă zugrăvită cu minune Dumnezeească, sunt adevĕrate petrecute în ochii mei.

✠ Nifon Ionescu Ieroschimonah, fost primul Superior.

Minunile Maici Domnului din tótă lumea, cîte am găsit.

Minunile a Prea sfintei Născătorei de Dumnezeŭ între Sibili proorocițe păgânești, cărora înainte de zemislirea Ei, prin arătarea Dumnezeească, aŭ cunoscut ele în cărțile sale pre aceia o aŭ scris, și noródelor aŭ propoveduit și aŭ vestit.

Minunea 1.

Sibila Persască, cu Duh prorocesc dela Dumnezeŭ; — fiind plină de aceste cuvinte, pentru prea curata fecóră, inscrisorile sale aŭ scris, veniva în lume marele prooroc din locuri înalte prin noor, și se va naște din fecóră curată, și pre noi cu Dumnezeŭ Tatăl ne va împăca.

Minunea 2.

Sibila Delfica, avĕnd însé ea Duhul sfânt, aceasta aŭ proorocit, aŭ scris pentru prea curata fecoară; o muere se ție pre stĕpînul tĕŭ, prooroc va veni pentru isbăvirea ta, acela cu învățătura toată lumea luminează, ca se aibă fieşte care le pre dĕnsul în cugetul seŭ prin lucrarea.

Dumnezeească. Din fecoară se va naște, și credincoșilor sei inimile va lumina.

Minunea 3..

Sibila Libica, din pronia Duhului Sfânt, așa pentru pré curata fecóră aŭ propoveduit, veniva zíua lumini, și va rísipi tot întunerecul; încă è va veni cu cocon pentru pácatele tuturor, va fi trimise în lume cu trupul, va trái stăpîn pre dênsul îl va avea, și țitele sale îl va hrăni; aceștia sânt tainile Dumnezeești.

Minunea. 4.

Sibila Himeria, dela Duhul Sfânt fiind învățată acestea, pentru Născătórea de Dumnezeŭ, cuvinte aŭ scris; fecóră în vîrste, tînăra va fi în cinstea omului, noi toți pe dînsa vom cinsti, pre împăratul pre miini îl va purta, căruia vor aduce daruri trei credincoși crai.

Minunea. 5.

Sibila Cumeia, așa a prorocit, aŭ avut pentru prè curata fecóră, dîndu-i-se Ei de la Duhul Sfânt aceste cuvinte ale mele dupre urmă sunt adevărate și vejnice, vor fi mare nòuă pre împăratul însemnează, care înpace va trăi cu noi și la tòtă lumea drag va fi; luava asupra Sa trup omenesc, și Domnului Dumnezeŭ acesta va fi; aceasta va fi pe plăcere pre fecoara lua-va lui și Maică, ne va întrece fóarte pre noi cu vrednicia fecóră, cu înțelepciunea Ei, si cu multé minunată..

Minunea 6.

Sibila Samida, prin tocmirè Duhului Sfânt, așa aŭ proorocit. Iată în lume la noi va veni cocon bogat, din ceriŭ se va naște, din curată fecóră fia- răle lauda luí

îĭ vor da,
ceriul și pămîntul
și îngeriĭ îl vor vesti.

Minunea 7.

Cămările Neii în-trăm, aŭ zidit capiște Dumnezeuluĭ seŭ mincinos; iar Neia întru acel ceas aŭ întrebat pe sibila Tiburtina, până când o se stea această capiste? Aŭ răspuns Tiburtina, până când va naște fecóra fiiŭ, precum saŭ și înplinit, că acea capiște Luaneĭ. aŭ stătut până când aŭ născut fecóra pre Hristos Domnul; iar cum sa născut, îndată capiștea aceia aŭ cădut la pămînt.

Minunea 8.

Când Octavian Chessarul Romeĭ, vrénd ca să se numească pre sine Dumnezeŭ, întru acel ceas Sibila Tiburtina proocița păgînească, iaŭ arătat luĭ în ceriŭ pre fecóra, ținînd pre mîinile salle pruncul, și iaŭ zis: acel ostași este fiiul luĭ Dumnezeŭ; pentru aceia o aŭ arătat luĭ Octavian, că aŭ prorocit Ea, că prea curata fecóră are se nască pre Hristos.

Pentru zemislirea Nașterei Pre Sfinteĭ Născătoreĭ de Dumnezeŭ.

Minunea I.

Pentru nașterea pré curateĭ fecóreĭ; părinților Eĭ, luĭ Ioachim și Ana, leaŭ vestit Dumnezeŭ, prin înger, căci Ioachim, aŭ găsit pre fămeia sa Ana, cu această pricină în biserică la Ierusalim unde era pórta de aur, căci é are se nască pre fiica sa ca seĭ fie Maĭcă luĭ Dumnezeŭ; și aceia iaŭ vestit îngerul luĭ Ioachim.-

Minunea 2.

Alicsandru Nevca dascălul scólelor. aŭ vrut ca se învețe, cum că pré curata, din păcat strămoșesc este zemislită, și cugetând El aceasta, aŭ cădut întro neputințe grea, întru care neputințe aŭ strigat către

Născătorea de Dumnezeŭ, și saŭ rugat Ei ca sel vindece, deci întru acea nópte isaŭ arătat lui pré curata fecóra și aŭ zis cătră dînsul; această bólă rabzi tu, pentru că vrei se înveți pre ómeni precum că sînt Eŭ zemislită din păcat strămoșesc. și laŭ vindecat pre dînsul și saŭ făcut nevĕzută; atunci Alixandru viindu-și în fire, și vĕdĕndu-sĕ pre sine vindecat de bólă, aŭ dat mulțĕmită pré curatei fecórei; și aŭ scris o carte mare pentru zemislirea Ei, cum că este zemislită și născută fără păcat.

Minunea 3..

Avva Ghelsemie la Monastirea Rimersca, viindel de la Dantig la Anglia, pre mare saŭ făcut furtună, cât era sĕ se primejduiască corabia cu totul, aŭ strigat toți cătră Dumnezeŭ cu plîngere, și cătră pré curata fecóră, ca se cee adjutoriŭ de la fiiul Ei pentru mîntuirea lor; atuncea întru acel cés un bărbat isaŭ arătat îmbrăcat în vejminte Arhierești ajutîndu-i; și aŭ zis: Ghelsemie, și aŭ zis lui: De vei vrea se fii senătoși dintru această primejdie a furtuni, făgăduește-te ca se primești (prăznuești) ziua zemisliri pré sfintei Născătórei de Dumnezeŭ, și pre alții se înveți ca se prăznuiască; atuncea aŭ întrebat Ghelsemie, cu ce cinste și slujbă avem se prăsnuim ziua zemisliri pré curatei fecórei? Iar El iaŭ răspuns! precum vați obicinuit a cinsti și ziua nașterei Ei; și zicĕnd acestea Arhiereul acela saŭ făcut nevĕdut, atuncea saŭ făgăduit tóte acele se le împlinească ce isaŭ poruncit; și îndată saŭ făcut mare liniște în Mare, și ajungĕnd la Anglia; aŭ spus tuturor ce isaŭ întîmplat pe mare, cum si la Monastirea Rimească, în fieste-care an aŭ început a prăznu-i ziua zemislirei pré curatei fecoarei.

Minunile Născătorei de Dumnezeŭ, când

aŭ trăit în biserica lui Solomon.

Minunea I.

Prea curata fecoara Născătórea de Dumnezeŭ, când aŭ trăit în biserica lui Solomon, intra cel ce iaŭ slujit Ei îngerul, aducêndu-i și hrană, cu care se hrănea Ea.

Minunea 2.

Prea curata fecóra Născătórea de Dumnezeŭ, arătându-se Elisavetei, și iaŭ zis: când am trăit în biserica luĭ Solomon, am vêḑut deapururea mîngâere dela Dumnezeŭ și de la înger, căci mărirea lui Dumnezeŭ, și a îngerilor am vêḑut.

Minunea 3.

Prea curata fecóra cetind la proocul Isaia, aceste cuvinte; iată fecóră va zemisli, și va naște fiiŭ, și vor chema numele lui Emanoil, ce se zice cu noi Dumnezeŭ, saŭ rugat lui Dumnezeŭ ca se o învrednicească se fie slujnică la acea fecóră, întru acel cés, isaŭ arătat lumină mare; și din mijlocul lumini, aŭ auzit glas zicênd: vei naște pre fiiul meŭ. Și pentru aceasta altele vor sluji ție; căci pentru tóte ai vrut ca se fii slujnică; aceasta saŭ făcut în biserica lui Solomon, și această prea curată fecóră aŭ spus Elisavetei.

Minunea 4.

Întro vreme Elisaveta, socotind pentru naşterea lui Hristos, și pentru viața prea curatei fecóarei, și urare îngerească cântare la dênsa aŭ zis. Și aŭ dis prea curata către Eliseveta, de cînd maŭ lăsat tatăl meŭ și maică-mea de maŭ făgăduit lui Dumnezeŭ, dintru acel ceas trei porunci a lui Dumnezeŭ, le-am pus ca se le păzesc în inima mea; céa din tîiu se iubesc pre Domnul Dumnezeul meŭ; al doilea

se iubesc pre vecinul meŭ. al treilea, se urăsc pre vrăjmașul meŭ care este diavolul, și fieşte-care păcat, și aceste trei ileam păzît în inima mea.

Minunea 5.

Pré curata fecóră când aŭ trăit în biserica lui Solomon, înplinindu-see Ei 14 ani, aŭ zis Arhiereul în biserică la tot norodul ca sě și e fieşte-carele pre fiecórele sale pre acasě, auzind aceste cuvinte fiecórele dela Arhiereŭ, aŭ făcut după porunca Arhiereului, numai pré blagoslovita fecóră aŭ răspuns Arhiereului, că é nu póte se facă aceasta, căci părinţi o aŭ dat la vejnica slujba lui Dumnezeŭ. Și pentru aceasta și Eŭ fiecoria miam făgăduit-o lui Dumnezeŭ. Și auzind aceasta Arhiereul, saŭ apropiat de chivotul Domnului, și aŭ întrebat pre Dumnezeŭ ce se facă cu aceasta; și aŭ eşit din chivotul Domnului ca se poruncească, ca fieşte-carele din casa lui David, séşi aducă toegi la oltariŭ, și al cui toég va înflori în virf, și Duhul sfânt închipul porumbului se va pune preste dênsul, aceluia se i se încredinţeze fecóra Maria. și acela glas toţi ómenii în biserică aŭ auzit, și îndată după poruncă saŭ făcut de saŭ adus fieşte-carele din casa lui David toeagul seŭ la oltariŭ; intre carele toeagul lui Iosif aŭ odrislit, și porumb din ceriŭ aŭ venit și saŭ pus preste dênsul. și vědînd aceasta Arhiereul și tot norodul aŭ încredinţat pre blagoslovita fecóra Maria, lui Iosif, care aŭoşi luatu-o la casa sa in Viteem, si socotea întru sine pentru lucrurile ce saŭ făcut. dintru acel ceas aŭ mers pré curata fecóră și cu altele 7 fecóre care aŭ trăit cu dênsa în biserica lui Solomon; aŭ mers cu dênsa în Nazaret la neamurile lor.

Minunea I.

Născătorei de Dumnezeŭ. la ceasul Naşterei Domnului Iisus Hristos.

Când pré curata fecóră aŭ trăit la Nazaret în cetatea Galilei, intru acel ceas aŭ fost trimis către dênsa Arhanghelul Gavriil, ca sei vestească Ei, că are se

nască pre Hristos fiiul lui Dumnezeŭ, și viind îngerul către dênsa iaŭ zis: Bucurăte Domnul este cu tine.

Minunea 2.

Când prea curata fecóră aŭ fost incredințată lui Iosif, și zemislind în pîntece pe Hristos, și Duhul sfânt intru acel ceas. Iosif fiind păzitoriŭ fecórei, cugeta întru sine pentru pré sfînta fecóră. și vrênd în taină ca se o lepede, isaŭ arătat îngerul Domnuluĭ. și iaŭ zis: ca se lepede cugetele cele rele pentru Maria, și iaŭ zis lui: Iosife, fiiul lui David, nu te teme a lua pre Maria muerea ta, căce saŭ născut întrênsa din Duhul sfânt este.

Minunea 3.

Simion dreptul. cetind la proorocul Isaia aceste cuvinte, iată fecóră în pîntece va primi. și va naște fiiŭ. și naŭ vrut sĕ se incredințeze la aceasta că va naște fecóra fiiŭ, deci iaŭ zis: și iaŭ făgăduit Dumnezeŭ, că nu va vedea mórtea pĕnă când nu va vedea pe fiiul născut din fecóră, căci și aceștia zice și Evanghelistul Luca, căci iaŭ fost lui făgăduit dela Duhul sfînt ca se nu vază mórte, pănă nu va vedea pe Hristos Domnul lui. și saŭ înplinit această făgăduințe Dumnezeească; căci Simion aŭ trăit pănă ce aŭ născut fecóra pre Hristos; și când laŭ dus la biserică întru acel ceas Simion, aŭ luat pe Hristos pre miinile sale: și aŭ zis către dînsul, acum slobozește pre robul tĕŭ stĕpîne, și cele-lalte.

Minunea 4.

Ehidisim cu toiagul sĕŭ aŭ lovit în pămînt zicind; inainte de naștere fecóră, și îndată din pămînt aŭ rĕsĕrit un crin: și aŭ lovit și al doilea, zicênd: după naștere fecóră, și aŭ rĕsĕrit al doilea crin, și aŭ lovit a treea óră, zicênd: înaștere fecóră, și aŭ crescut al treilea crin:

Pentru aceasta aŭ făcut Eghidisim aceasta, ca se învețe acrede întru un om, căci de Maica Dumnezeului este fecoră curată, care și pentru curăția fecoriei, aŭ fost și postiterivl.

Minunea 5.

Pré curata fecoră după naşterea lui Hristos, fecoră aŭ rămas, precum raza sórelui prin sticlă, nefăcénd vétémare, aşa Iisus saŭ născut din pré curata fecoră, aŭ trecut prin trupul Ei cel fecoresc nevĕtămîndu-o, ca se se împlinească proorocia lui Ezichiil. Această uşe încuiată va fi, şi nu se va deschide, şi niminea nu va trece prin trênsa numai Domnul Dumnezeu lui Israil va trece prin trênsa.-

Minunea 6.

Pré curata fecoră pre Hristos aŭ născut de la Duhul Sfînt, fără bărbat, căci Arhanghelul Gavriil când iaŭ vestit Ei, că are se nască pre Hristos. Atuncea aŭ zis Ea către înger, cum va fi aceasta, că Eŭ nu am ştiut de bărbat: iaŭ răspuns îngerul, Duhul sfînt va veni preste tine, şi puterea celui înalt te va umbri.

Minunile pré sfintei Născătórei de Dumnezeŭ, când aŭ intrat în Eghipet.

Minunea I.

Când pré curata fecoră cu Hristos fiiul seŭ, şi cu Iosif fugind dinaintea lui Irod la Egipet, atuncea pe drum viind tilhari asupra lor, aŭ vrut se é asinul de la dênşi, iar unul din tilhari vĕdênd pe Hristos pruncul fórte, şi aŭ zis: de sar îmbrăca Dumnezeŭ în trup omenesc, nu ar fi mai frumos de cât pruncul acesta, şi iaŭ apărat pre dînşii, şi naŭ lăsat pe tilhari se é asinul. Atunci aŭ răspuns pré curata fecóra, către tilharul acela, se ştii fiiule, că îţi va plăti pruncul meŭ pentru binele acesta. După acesta tilha-

rul acesta
cu Hristos pe cruce aŭ fost răstignit de a dreapta la vremea răstigniri; atuncea saŭ implinit proorocia prea curatei fecórei: atuncea iaŭ zis Hristos: astăzi vei fi cu mine în raiŭ.

Minunea 2.

Când aŭ vrut Irod se piardă pe Hristos cel noŭ născut, întru acel cés îngerul în vis saŭ arătat lui Iosif, şi iaŭ poruncit lui, ca se é pe Hristos, şi pe pré curata Maica lui, şi se fugă la Eghipet dinaintea lui Irod. şi după porunca îngerului, Iosif aŭ luat pe pruncul şi pre Maica lui nóptea, şi saŭ dus la Egipet.

Minunea 3.

In Egipet unde aŭ trăit fecóra Născătórea de Dumnezeŭ cu Hristos fiiul seŭ 7 ani, aprópe de satul acela Nazaret, este un lemn care se numeşte Ficis: din mijlocul lui pănă invîrf, este împărţit în 2. şi este plecat închipul cortului; şi aceia saŭ făcut — când aŭ sosit pré curata fecóră în Egipet: căci Iosif o lăsase acolo şi se dusése în sat se caute gazdă, spuind că ar-fi stând lemnul acela şi pănă astăzi neclintit, şi turci ţin candelă aprinsă de apururea acolo.

Minunea 4

Când prea curata fecóra cu Hristos la Egipet, dinaintea lui Irod fugind, saŭ odihnit sub un pom foarte înalt, atuncea aŭ zis de aşi putea gusta din pomul acesta; Atuncea Iosif iaŭ ziss: Tu pofteşti mâncare din pom; iară Eŭ gândesc unde aşi găsi puţină apă căci nu aflu aicia nicăirea, atuncea. Hristos în braţele Maici Sale fiind. Aporuncit lemnului ca săişi plece vîrful seŭ, îndată Iosif aŭ luat rodă din pom şi aŭ dat

fecoarei, și porunci lemnului că se deschiză isvorul ce avea la rădacina lui, și aŭ băut Iosif și Maria, și aŭ adăpat și asinul seŭ.-

Minunea 5.

Când pré curata fecóră cu Hristos în Egipet, intrând aŭ venit la un loc unde se numește Saaren-; și aŭ și aŭ intrat întro capiște păgânească, întru care era 365- idolii, întru acel cés aŭ cădut toți idolii aceia și saŭ sfărîmat; pentru care pricină, iaŭ fost dat de știre lui Evrodosie, deci viind el cu óste la capiște și vedénd așa, saŭ închinat lui Hristos precum se cuvenea adevératului Dumnezeŭ.

Minunea 6

Când pré curata fecórà cu Hristos aŭ fugit dinaintea lui Irod la Egipet, întru acel ces: Lei și Pardoși, aŭ mers după dînși; iar altă dată mergea înaintea lor, arătînd drumul prin pustie, și plecânduși capetele sale i se inchina lui.

Minunea 7.

Când aŭ mers prrea curata fecóră cu Hristos fiiul seŭ la Eghipet, întru acel ceas la Eghipet, de la idoli din capiște fugea dracii, și idoli aŭ cădut și saŭ sfărîmat.

Minunea 8.

Pré curata fecórà intrând în Egipet, apropiindusé de Ghermapolsca, care este la Tivaida, un copaci fórte mare și înalt, saŭ plecat până la pămintú, dând închinăciuni pré curatei fecórei si fiiului Ei.

Minunea 9.

Când pré curata fecoara, pre Hristos fiiul seŭ tiindul în brațe, aŭ vrut se intre întro capiște păginească, și i saŭ deschis ușile singure.-

Minunea 10.

Irod împăratul jidovilor, când aŭ murit, căci aŭ vrut pe Hristos se îl ucigă; întru acel ces, îngerul în vis i saŭ arătat lui Iosif, şi iaŭ zis: ia pre Hristos pruncul şi pre maica lui, şi te întorce la pământul lui istrail, şi după porunca îngerului Iosif îndată aŭ făcut aşa.

Minunea 11.

rea curata fecóra fugind dinaintea lui Irod la Egipet, i saŭ intîmplat întru un loc de aŭ spălat scutecele cu carele înfăşa pe Hristos pruncul, întru acel loc întîmplându-se un copil al unei fămei bolnav de umflătură, şi dupre porunca prea curatei fecórei, aŭ spălat fămea aceea pruncul cu acea apă, şi îndată copilul saŭ făcut sănătos.

Minunile Prea Sfintei Născătorei de Dumnezeŭ în viaţa Ei

Minunea. 1.

ând aŭ venit Prea curata fecóră în casa Zahariei, întru acel ceas Ión Botezătorul; – fiind prunc încă în pîntecele Maici Sale, aŭ saltat bucurîndu-se de venirea fecórei, că aşa zice şi Evanghelistul Luca, când aŭ auzit Eliseveta, sărutare Maici aŭ dat, aŭ săltat pruncul cu bucurie în pîntecele Ei.

Minunea. 2.

rea curata fecóra când aŭ intrat în casa Zahariei; atunca Eliseveta, umplîndu-se de Duhul Sfánt, aŭ început a ura pre fecóra, şi a striga cu glas mare, şi a zice; blagoslovită eşti tu între mueri, şi blagoslovit este rodul pîntecelui tăŭ, şi de unde mie aceasta, ca se vie Maica Domnului meŭ la mine.

Minunea 3

uhul Sfânt în limbi de foc, când saŭ pogorât pre Apostolí, întru acel ceas şi prea curata fecóră era acolo impreună cu Apostoli; asemenea şi pre curata fecóră a grăi în limbií; ca Apostolí, căci aşa este scris şi la faptele Apostolilor, aceştia toţí întru un cuget, şi întru un gând

rugându.se cu Maria Maic[ă] Lui Hristos, și cu alte mueri aștepta pogorirea se primească Duhul sfânt.

Minunea 4.

Francfort.

Prea curata fecoră la Ierusalim, când făcea rugăciune, și se închina la Muntele maslinilor, atuncea se închina și copaci împreună cu dênsa, dêndu.i cinstea ca Maici lui Dumnezeŭ.

Minunea. 5.

Lavra · 1903.

Hristos viind în Canagalilei la nuntă, pentru rugămintea Maici Salle, aŭ poruncit, ca se umple 6 vase de piatră care era acolo, se le umple cu apă, și pentru că nu le ajungea vin la nuntă, laŭ prefăcut în vin.

Minunea. 6.

Prea Curata fecoră cu Duh proorocesc, știa mai dinainte că va fi slăvită în tótă lumea, căci viind in cassa Zahariei, a zîs către Eliseveta; de acum mă vor ferici tóte neamurile.

Minunea. 7.

Hugsburg · 1475.

Sfântul Simion dreptul, aŭ proorocit pentru fecoră, că va trece durere prin sufletul Ei ca uă sabie; și saŭ împlinit această proorocie la vrea muncii, și răstignirea, și a morții lui Hristos; căci la vremea aceea prea curata fecoară, inima Ei cu durere saŭ pătruns ca cu o sabie.

Minunile prea curatei Născătórei de Dumnezeu invrea Adormirei.

Minunea. 1.

1889.

Intro zi prea sfânta Născătoarea de Dumnezeŭ fecoara, dorind de Hristos fiiul seŭ, și plingând că nu laŭ vêzut de multă vreme. și indată isaŭ arătat îngerul cu mare lumină a evea; și iaŭ zîs: Peste trei zile vei fi luată de pre pămînt, căci fiiul teŭ așteaptă pre Maică.Sa cu mare bucurie.

Minunea. 2.

Când aŭ sosit sfârșitul prea curatei fecórei, întru acel ceas viind însuși fiiul Ei, ca sei ė sufletul Ei; și aŭ zîs către Dinsa: vino Maica mea, la locașurile cele vejnice; Iar prea curata fecoră, iaŭ răspuns:

gata este inima mea Dumnezeule; gata este inima mea.

Minunea . 3.

Când era sé se mute prea curata fecoră de pre pămint, atuncea ingerul iaŭ adus Ei, un crin din raiŭ inflorit, care însemna fecoria prea sfintei și prea curatei fecórei.

Minunea . 4.

Când era se moră prea curata Maica; atunci dela marginile lumiĭ aŭ fost Apostolĭ adunațĭ prin vĕzduh, la ingroparea prea curateĭ fecóreĭ.

Litere Moderne.-

Minunea . 5.

Când era se moră prea curata fecoră, intru acel ces singur Domnul Hristos, saŭ pogorit din ceriŭ, și aŭ luat sufletul Eĭ, cu prea curatele sale mâini, și aŭ duso în ceriŭ la vejnica sĕlĕșluire.

Minunea . 6.

Litera D. a Luter Conrad Fischer, in Munhen (Germania); 1869.-

După ce aŭ ingropat Apostolĭ trupul pre curateĭ fecóreĭ, aŭ mers a 3 zi ca se o vază și naŭ aflatu-o; atunci aŭ cunoscut sfinții părinții căci Dumnezeŭ aŭ acoperit trupul prea curateĭ fecóreĭ din inaintea ómenilor; ca și al luĭ Moisi, căci de atuncea, și până in ziva de astăzĭ, naŭ vĕdut niminea trupul prea curateĭ fecóreĭ, saŭ mutat din morțĭ, și saŭ suit la ceriŭ; și această socoteală o aŭ primit sfânta Bisserică Catholicească.-

Minunea . 7.

Nach Originalzeichnungen von E. Terschak. Verl. Julius Hoffman. Stuttgart. Littera C.

Când aŭ aduso la ingropare Apostoliĭ, trupul prea curateĭ fecóreĭ în Chepsimani, atuncĭ un jidan aŭ alergat, și aŭ vrut se dobóre trupul prea curateĭ fecóreĭ la pămint; atunci indată cu putere Dumnezeească isaŭ tăiat mâinile amîndouă, o minune! când ducea pré curatul trup la ingropare Apostoliĭ,- întru acel ceas a auzit cîntare îngerească toțĭ ómenĭ câțĭ se afla in Chepsimani; Iară- și atunci trupul pré curateĭ fecóreĭ

vedénd jidovi; aŭ ridicat norodul și aŭ făcut zurbă; și aŭ vrut se dobóre trupul pré curatei fecórei; atunci din putere Dumnezeească lisaŭ orbit ochiĭ; și indată aŭ credut prè-curatei fecórei. și lisaŭ vindecat ochiĭ.

Minunea. 8.

Când ducea Apostoli la mormint trupul prè curateĭ fecorei, atunci cânta Apostolĭ Psalmul întru eșirea lui Israil din Egipet, întru acel cés iaŭ acoperit nor, pe pré curata fecóră și pre Apostolíĭ; iar norodul ce sta acolo numai glasul a auzit, iar pre Apostoli nu iaŭ vedut.

Minunea. 9.

După învierea lui Hristos și după înălțarea la cerĭ, și pogorirea Duhului-Sfint, și până la despărțirea Apostolilor la propoveduire, atunci toțĭ se aduna la un loc la masă; și ședénd la masé; lăsa loc deșert ? și în locul acela lăsa perină și pre perină o parte de pâine întru cinstea Domnnului Hristos. care parte o rîdica și zicea: slavă ție Dumnezeul nostru, slavă ție; slavă Tatăluĭ, și Fiiuluĭ și Sfintuluĭ Duh; iar după înviere, și până la înălțare; zicea Hristos a inviat: După înălțarea Domnuluĭ zicea: mare-este numele sfintei Troițe, Domne Isuse Hristóse ajutăne nòuă; Aceasta toțĭ Apostolíĭ aŭ lucrat când aŭ fost impreună, și cînd saŭ despărțit până la adormirea prea curatei fecórei. Iar când aŭ fost adunațĭ Apostolíĭ la ângropare; atuncea la masĕ după obiceiŭ; aŭ pus uă parte de pâine, și când aŭ ridicat aŭ zis: Maria este numele. Întru acel cés prea sfânta fecóră dupa adormirea Sa, în vèzduh cu un polc de angeríĭ luminați, aŭ zis către dînșĭ, bucurați-vă că Eŭ sânt cu voĭ în toate zilele: Atuncea Apostolĭ indată aŭ strîgat, în loc de Dómne Isuse Hristóse: Prea Sfântă Născătòre ajutăne nóuă; după acelea aŭ mers la mormânt, și negăsind trupul fecórei, aŭ și credut cum că aŭ înviat ca și Fiiul Eĭ; așa și Ea. a treea zi saŭ sculat din morțĭ, cu sufletul și cu tru-

pul, saŭ suit la ceriu, in bunătățile cele vejnice.

Minunile Prea sfintei Născătorei, ce saŭ făcut pe numele Ei.

Minunea. 1.

Litera E din sfinta Monastire Xiropotamul din viacul al XVI. si copiat in anul 1901. lunie opt. cind am umblat cu Proegumenul Ieromonah Chedeon. cu scrierea Monastirilor. din cel sfintul Munte Athos. –

Eneea pre carele sfintul Apostol laŭ vindecat de bolă în Lida, iaŭ zîs: Eneea te vindecă Isus Hristos; acela Eneea aŭ zidit la Lidda o biserică, intru cinstea Născătorei de Dumnezeŭ, care biserică aŭ vrut se o é jidovi păgânî și se pue idoli intrînsa ca se le jertfescă, deci ne invoindu-se ei; așa aŭ mers la judecată la stăpînul locului aceluia; atuncea Domnul locului aceluia, aŭ rînduit judecată ca se fie biserica încuiată și pecetluită 3 zile, și cum va arăta Dumnezeŭ așa va rămînea; deci împlinindu-se 3 zîle, aŭ mers Domnul acela de aŭ luat pecetea și aŭ poruncit se deschizĕ, și aŭ venit și creștinî, jidovi și păgînî, și aŭ intrat în biserică împreună cu Domnul; aŭ găsit pe pĕrete o icónă a Născătorei de Dumnezeŭ, fórte frumósĕ și luminatĕ, ne făcută de mînă de om, era și scrisóre de asupra chipuluî scrisĕ Maria maica lui Hristos împăratului Nazureî. Aceastĕ minune vĕdĕnd domnul, jidovi, și păgânî saŭ scîrbit, iar creștinî saŭ bucurat, și lisaŭ dat și bisserica.

Minunea. 2.

Aus der Schriftgiesserei von Otto Weifert in Stuttgart.

In tirgul Arteziei înprovinție, un Monah Neder, fórte evlavios, aŭ avut către Născătórea de Dumnezeŭ de mare cinste da numele Mariei, căci înfieşte care zi la rugăciunea sa, începea; Dar mie Marie, dar mie la începutul lor, iar numele acela Marie, dar mai întîiŭ M. al 2lea R. al 3lea I. al 5lea A. și sfîrșindu-și viața spre ziua prăsnuiri sfântului Andreiŭ, și după îngroparea luî; iaŭ crescut din gură un trandafir, pe carele era scris mislete,

cum și din ochi și din urechi, iaŭ crescut câte o creacă, și pre fieste-carele era scris câte o literă, până saŭ inplinit numărul literilor Maria; Și inștiințându-se prin părinți Monastirei Episcopul, acăruia îi era eparhia, și strigându-se tot clirosul, aŭ mers cu preoții sei până la locul acela, și aŭ desgropat trandafirul ce era crescut din gură, și laŭ pus intro sticlă in biserică; căci acest din gură nu se uscasĕ, iar cei din ochĭ și din urechi se uscasĕ; după aceasta luînd trupul răposatuluĭ Episcopul și laŭ îngropat in biserica Născătorei de Dumnezeŭ, și aŭ scris pe o tabliţe, și o aŭ pus in pomenirea Născătorei de Dumnezeŭ.-

Minunea. 3.

Stuttgart.

n om anume Ĭon, deapururea spre ajutor ruga pre sfînta fecóră, zîcea: bucurăte Marie; că atâta știa ase ruga; și după moartea luĭ, aŭ crescut din gura luĭ un crin, unde pe flórea crinuluĭ, era scris cu litere de aŭr bucurăte Marie.-

Minunea. 4.

Nach dem Breviarium Cassinense in der Bibliothèque Mazarine zu Paris. și se află la Julius Hoffmann Stuttgart in Germania..

scris astăzi 1. Maiu Annul. 1905.

jidóvcă anume Rahila, cu mare dorire și dragoste asculta cine pomenea de numele Mariei, a Născătorei Domnului, aŭ vrut sĕ se boteze, deci inștiinţându-sĕ părinţi Ei, că: vrea sĕ se facă creștină, aŭ vrut se o trimiţe la un loc depărtat, atunci Născătorea Domnului, isaŭ arătat in vis zicêndu-i Ei, scólă Ecaterino, căci departe aise călătorești; iar Rahila sculându-sĕ, aŭ mers la preotul creștinesc, și aŭ duso preotul acela la Mînăstire; și botezîndu-o i-aŭ pus numele Ecaterina, după cum îi era dela Născătorea de Dumnezeŭ; după acestea aŭ îmbrăcatu-o în haine călugărești.

Minunea. 5.

din Mona- stirea Consta- manitul.

oma de la Acvena, fiind prunc mic, in scăldătoare nu se știe, de unde isaŭ aflat in mână o hirtie, care era scrise aceste cuvinte: Bucurá-te fecoară Marie, Domnul este cu tine. Această scurtă rugăciune, când iaŭ luatu-o din mână, aŭ inceput a plinge, și a se sfărima, și indată iaŭ datu-o inmînă; iar luându-o, indată aŭ înghiţitu-o, și saŭ odihnit.

Minunea. 6.

Un ostaşi aŭ vrut se apuce pre o fată anume Maria, vrînd sei strice fecoria, deci rugându-sĕ şi plingĕnd incredinţindu-şi fecoria sa prea curatei Mariei; după aceasta i sa arătat pré curata fecóră, şi iaŭ zis! Nu te tîngu-ĭ, căci aŭ murit ostaşul acela care vré se te asupreаscă, şi pentru că aŭ năzuit la născătórea de Dumnezeŭ, iaŭ păzit fecoria.

Minunea. 7.

Numele Născătórei Domnuluĭ, aŭ arătat Dumnezeŭ ómenilor, încă înaintea zemislirei Ei: căci Sibilia Cherotreia, din Dumnezeeasca pronie; aceste cuvinte aŭ scris în scrisorile sale, din pintecele fecoarei Mariei va răsĕri lumină.

Minunea. 8.

In Ţarigrad saŭ găsât în mormânt de piatră, întru carele un om mort ţinea o tablă de aur cu scrisórea acésta; Hristos are sĕ sĕ nască din fecoara Maria, şi precum se vede prooroc era acela, căci înaintea naşterei luĭ Hristos era, care prin Duhul Sfânt saŭ scris aceste cuvinte.

Minunile de la vejmîntul Născătórei Domnului şi de la brîŭ.

Minunea. 1.

Ascold şi Cneji Ruseşti, care aŭ fost până a nu se boteza ruşĭ; adunând óste fórte multă rusască; aŭ mers pe Marea Neagră la Ţarigrad, şi incunjurându-o, aŭ vrut se o ea; atunci patriarhul Serghie, luând odórele de la biserica ce era acolo, leaŭ dus de leaŭ muiat în Mare, şi saŭ făcut furtună mare, şi tóte oştile ruseşti saŭ înecat, numai Cneji cu puţină óste aŭ scăpat de înecare.

Minunea. 2.

Nah einem Manuscript der
K. öffentl. Bibliothek zu Stuttgart.
Iosephus. Antiquitates judaicae.

Prea Curata Născătoarea de Dumnezeŭ, Maica Domnuluĭ Iissus Hristos; încă fiind prunc mic, iaŭ ţessut un vejmânt, şi laŭ şi îmbrăcat, în câtă vreme aŭ crescut Domnul, aŭ crescut şi vejmântul pe dênsul; pentru aceasta mărturiseşte şi Sf. Ión Evanghelistul, căci vejmîntul acela aŭ fost ţessut de prea curata Maica luĭ.

Minunea. 3.

Când saŭ apropiat cu oștile sale Rollo sub cetatea Carnotum, întru acel ceas locuitorĭ în locul steagului, aŭ spînzurat vejmîntul Născătorei de Dumnezeŭ pre zidul cetățĭ, și vĕdĕnd vrăjmașĭ îndată aŭ orbit, și saŭ dus rușinațĭ.

in Bibliotheca Hugspurg in anul 1473.

Minunea. 4.

A treea zi după adormirea și îngroparea prea curateĭ fecóreĭ; Apostolĭ aŭ deschis mormântul, Petru Apostolul; căcĭ Toma nu se aflasĕ la îngroparea prea curatei fecoareĭ, și când aŭ deschis mormîntul, naŭ aflat nimica numaĭ hainile Maici Domnuluĭ saŭ găsit pentru mîngâerea credincoșilor.

Biblioteca zu Stutgart Manuscript Anticari Iosif. jidanu.-

Minunea. 5.

Născătoarea Domnuluĭ a treia zi după adormirea Sa, aŭ dat brîul seŭ Apostoluluĭ Tomeĭ, căci aŭ întimpinatu-o ducându-o pre noorĭĭ la cerĭŭ; căci Apostolul Toma, după cum adeverează și sfânta Evanghelie, că nu se afla la vremea îngropărĭ, ci la India propoveduia cuvîntul luĭ Dumnezeŭ, ci a treia zi după adormire, iaŭ dăruit Nascătórea de Dumnezeŭ brîul.

Littera. Z. stuttgart.

Minunea. 6.

Ziua împăratuluĭ luĭ Leon împăratul grecilor intrând întrênsul duhul necurat; Deci luând Patriarhul brîul prea curateĭ fecóreĭ o aŭ încins pre dênsul, și îndată laŭ lăsat duhul.

Minunile Maici Domnuluĭ dela inelul Ei.

Minunea. 1.

in Münhen. Litera. I.

În pământul Vlahilor (al romînilor), în tîrgul Peruze, in bisserica sfântuluĭ Lavrentie, este unel antic și de minuni făcătorĭĭ, inelul acesta se istorisește, cu care sa fost logodit Iosif cu prea curata fecoară Maria; acel inel nici este de aur, nici de argint, ci de óre-și care materie este făcut, cum era mainainte pe vechime care saŭ perdut acele meșteșugurĭ; și cu Dumnezeească pronie, nu se știe cum este adus dela Clizinie la Peruzen, căruia inel mare cinste îĭ dă ómeni, că se face multe minunĭĭ.-

Minunea. 2.

ămeile din os de fildeşi fac inele, şi trimit la tigul Peruzen, ca să se atingă de inelul cel făcătoriŭ de minuni, şi îndată cum se ating, câştigă darul tămăduflor, şi când nasc prunci îşi pun îndegete, şi prin rugăciunile prè sfintei Născătorei de Dumnezeŭ, nasc prun-ci, uşor.

Minunea. 3.

meni tineri, cari trec în tinereţele lor fără de înfrînare, aceia dacă îşi vin încunoştiinţè. şi se duc la inelul prea sfintei şi pururea prea curatei fecòrei, şi năzuesc cu credinţe, aceia câştigă folos.

Minunea. 4.

ulţiĭ òmeni cari sunt supăraţi de duhuri necurate, îi duc la tirgul Peruzen, la bisserica sfântului Lavrentie, la inelul prea curatei fecòrei, şi îl pun în degete, şi se isbăvesc de duhuri necurate.

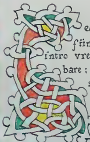
Minune[illegible]

aldrada fámee cinstită, când aŭ fost inelul al prè-curatei fecòreĭ încă la Cliza, până anuse duce la Perezeum, aceă fămee, luînd inelul şi puindul în degetul seŭ cu nebăgare de samă; şi îndată i saŭ uscat degetul: şi aceasta saŭ lucrat dinăintea a multor òmeniĭ.

Minunile Maici Domnului de la isvorul Ei.

Minunea. 1.

eon Machelie împăratul grecilor. încă fiind până a nu lua El scaunul împărăţiei întro vreme eşind el pe pòrta Ţarigradului la plimbare; aŭ găsit pre un orb rătăcit pe drumuri; şi luînd pe orbul acela, îl ducea de mână: iar orbul fiind aprins de sete, cerea că dòră îi va găsi puţină apă săşi răcorèscă sufletul seŭ: Atuncea Leon ne avênd de unde îi da apă; a auzit glas

din ceriŭ dela pré curata fecoră, zicêndu-i: Leone. dute pănă la cutare pădure care era aprópe: fiind plină de chiparişi, si veĭ găsi apă acolo de adapă pe acest orb isetat; iar Leon găsind apă aŭ adăpat pe orbul cu mare bucurie.

Minunea. 2.

Impărăteassa ceriului Maica luĭ Hristos, aŭ poruncit luĭ Leon împăratuluĭ întru aceeaşi pădure; ca se é din isvorul acela; ca se é tină şi se ungă ochiĭ orbuluĭ aceluia. Şi îndată Leon făcênd după porunca; saŭ deschis ochiĭ orbuluĭ.

Minunea. 3.

Ascultând Leon porunca prea curateĭ fecórei, aŭ zidit biserică de asupra isvoruluĭ întru cinstea Născătóreĭ de Dumnezeŭ, pre care aŭ şi numitu-o isvor în care biserică este; şi ori cine fiind cuprinşiĭ de bólă la acel isvor se face sênătos.

Minunea. 4.

Elena împărăteasa, ne născând fiĭ, aŭ năzuit la isvorul Născătoreĭ de Dumnezeŭ, şi întru acel ceas, îndată aŭ căştigat naştere de fiĭ: şi a născut pre Constantin, carele pre urmă aŭ fost şi împărat.

Minunea. 5.

Născătoarea Domnuluĭ, aceluiaşi Leon, aŭ zis: ca se zidească bisserică întru cinstea Ei. de asupra isvoruluĭ aceluia, şi întru acea biserică, saŭ făgăduit că va trăi de-apururea, şi cîne va năzu-i cu credinţe va căştiga folos.

Minunea. 6.

Dela Salonic un om bolnav au mers la biserică la isvor, pentru ca se căştige tămăduire. şi mergând pe drum aŭ murit, iar la sfîrşitul vieţi luĭ. saŭ rugat celor ce il ducea ca se ducă mort până la isvor, şi sel scalde, şi sel îngrópe, şi îndată cum aŭ ajuns laŭ scăldat şi saŭ sculat mortul.

Minunea. 7.

Leon înteleptul împăratul Ţarigradului, fiind tare fórte bolnav, de bóla ce se chiamă piatră, cum şi împărătea sa luĭ Theofana, iară şi aŭ fost bolnavă de lungóre grea şi înveninată; şi ne aflând alt leac, aŭ năzuit la biserică la isvor, şi aŭ băut din apă; şi îndată amîndoi

aŭ căștigat tămăduire.

Minunea. 8.

După multii anií bisserica care este la isvor, aŭ vrut se cază îmmulțindu-sĕ apa; intru acel ceas Prea curata fecóră, în văzduh saŭ arătat de aŭ sprijinit bisserica, până ce aŭ depărtat apa.

Minunea. 9.

Aceluiași Leon înțeleptului, un frate al Patriarhului Ștefan al Ierusalimului, aŭ fost fórte bolnav, și îndată cum aŭ mers la isvor, și aŭ băut din apă îndată saŭ tămăduit.

Minunea. 10.

Ioan Patriarhul Ierusalimuluí, fiind bolnav de auzire, și cu apă dela isvor, aŭ căștigat tămăduire.

Minunea. 11.

Tharasie Patrichiŭ, și maica lui Maghistrina, aŭ fost foarte cuprinși de friguri marí, cum și fiiul lor, iară-și aŭ fost bolnav, și o fămee aŭ fost bolnavă; și aceștia toți cu apa aceĭa saŭ tămăduit, și alțí de înfrîntură și de piatră, și de alte bóle, cu aceeași apă saŭ tămăduit.

Minunea. 12.

Leon Machelie, care aŭ și gásit apa aceasta, când aŭ tămăduit pe orbul, aŭ auzit glas din ceriŭ dela prea-curata fecoară, precum saŭ și împlinit.

Minunile Prea sfintei Náscătorei Domnului de la óste

Minunea. 1.

Nach einem manuscript der K öffentl. Bibliothek zu Stuttgart: Josephus antiquitates judaicae.

Pelaghie craiul Ispaniei, ascuzîndu-sĕ în munți cu oștile salle dinaintea Agarenilor, incredințându-sĕ prea curatei fecoarei, căci nu avea ajutoriŭ de nicăirea; deci viind Agarenii asupra muntelui, și aŭ început atăvăli cu pietri în óastea lui Pelaghie: iar din puterea Dumnezească; pietrile saŭ intors și aŭ ucis pe vrăjmași, iară cei.lalțí aŭ fugit cu rușine.

Minunea. 2.

Artur Craiul dela Anglia, la răsboiŭ purtând o tablă de aur, pe care tablă era chipul prea curatei fecórei zugrăviți, cu acăruia ajutoriŭ aŭ biruit

pre vrăjmașiĭ.

Minunea. 3.

Münhen

Narsese Hatman grecesc, avênd fórte mare evlavie, cătră prea curata fecóră, și cu adjutorul Eĭ, aŭ mers la răsboiŭ asupra Craiuluĭ Totil de la Goțĭ, pre carele laŭ și ucis, și tótă óstea iaŭ gonit; și sîngură prea-curata fecóră isaŭ arătat; și iaŭ vestit întru acel cés, că ĭĭ va fi ajutóre asupra neprietinilor luĭ.

Minunea. 4.

Monastirea Dohearu. din viacul al XVI

Ioan Comnino împărat Grecesc, avênd răsboiŭ cu tătări pe Dunăre rîŭ, care aŭ fost prădat Francia tótă; avênd cu dênsul icoana prea curateĭ fecórei, cu lacrămĭ saŭ rugat cerînd ajutorĭ, și iaŭ biruit, după ce sa întors la Țarigrad, aŭ poruncit pe acea sfântă icoană se o pórte prin orașĭ cu protesia, și sîngur aŭ mes înaintea icónei cu – crucea în mînă, până ce aŭ venit la sfânta Sofie, și aŭ mulțemit luĭ Dumnezeŭ, și prea curateĭ fecóarei, pentru vitejia înainte a tot norodul.

Mrnunea. 5.

Litera I din Monastirea Dohearu.

Ion Țiminschi împăratul Grecilor, când aŭ vrut se facă răsboiŭ cu tătariĭ, o fămee aŭ vĕzut în vis pre sfânta fecóră; și fămeea aceea aŭ spus unuĭ ostași anume Teodor, ca se meargă și El spre ajutoriŭ împăratuluĭ, căcĭ saŭ făgăduit prea curata fecoară că ĭĭ va da ajutoriŭ de biruințe; decĭ începêndu-se răsboiul; atuncea aŭ eșit spre ajutoriŭ sfântul Mucenic Theodor, pre un cal alb, șeḑênd; umbla prin óste, îmbărbătându-ĭ spre ajutoriŭ; și la începutul răsboiuluĭ, aŭ fugit vrăjmașiĭ cu rușine, iar împăratul Ion

aŭ dat mulțămire prea curatei fecórei și sfîntului Theodor.

Minunea. 6.

Vasilie împăratul grecilor, trimețînd pre un voivod al seŭ la otar asupra Agarenilor, aŭ scris cătră dênsul scrisóre cu aceste cuvinte: cînd vei începe răsboiul cu tine, atuncea vei vedea cei îi va da ajutorŭ fiiul Mariei, căci nădăjduești întrênsul, și alte cuvinte birfitóre de batjocură. Atuncea Andreiŭ voivodul, luînd acea scrisóre, aŭ puso pre icóna prea curatei fecórei, și căḑênd cu fața la pământ se ruga cu lacrămi, zecênd: Maica lui Dumnezeŭ, rógăte fiiului teŭ și Dumnezeul meŭ, ca se nu rămie robul teŭ rușinat de vrăjmașul teŭ, care aŭ ridicat vrajbă asupra nóstră; și după rugăciune îndată făcêndu-se răsboiŭ; îndată a alergat voivodul Andreiŭ, și aŭ ucis pe vizirul cu mîna lui, și pre alui óste, pre toți iaŭ gonit cu rușine.

Minunea. 7

Theodor fratele lui Iraclie împăratului Grecesc, avênd răsboiŭ cu Perși; deci incepêndu-se răsboiul, atuncea prea curata fecóra Maria, minuni aŭ făcut, că saŭ ridicat un noor mare cu pia tră asupra vrăjmașilor, și de năprasnă aŭ venit furtună mare asupra perșilor, și aŭ ucis pre mulți din trenși, iară alți aŭ fugit; iară Teodor aŭ dat mulțămită lui Dumnezeŭ pentru biruința mare ce aŭ făcut.

Minunea. 8.

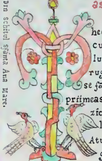
Când Iulian Paravatul călcătorul de lege, sculându-se asupra creștinilor, și vrênd ca sei piardă de pre fața pământului, pre câți se afla sub stăpînirea lui. Atunci minunat prea curata fecóră iaŭ apărat de acea primejdie; căci aŭ vęḑut sfântul Vasilie pe pre curata fecóră, șeḑênd pe scaun,

și mulțime de ângerii îi sluja Ei; poruncind sfântului Mucenic Mercurie, ca se meargă ca se piardă pre Iulian. atuncea intru acea vreme Iulian făcênd răsboiŭ cu perși; și întimplîndu-sě sfîntul Vasilie. și cu norod mult la biserică în ziua sfîntului marelui mucenic Mercurie, intru acel ceas, saŭ făcut chipul de pre icóna sfîntului mucenic Mercurie nevědut, deci aŭ rămas scândura gólă; și peste puțină vreme saŭ vědut icóna sfîntului de sfântul Vasilie; și de tot norodul la locul Ei; și sulița mucenicului era plină de singe próspăt și eșa abur din trênsa; atuncea sfîntul Vasilie, aŭ cunoscut că aŭ ucis Mercurie pe Iulian, iar norodul vědênd o minune ca aceasta, aŭ dat mulțămită fecórei Mariei.

Minunile pre sfintei Născătórei Domnului, asupra păcătoșilor.

Minunea. 1.

Din schitul sfânta Ana Mare.

heofil, când saŭ lěpădat de Hristos, și de pré curată fecóră Maica luĭ, și pentru aceasta; luînd certare mare; iară și aŭ început ase ruga prea-curatei fecórei, rugându-sě ca se facă rugóciune cătră fiiul seŭ ca se îl priimească; atunci isaŭ arătat pré curata fecóră, zicêndu-i luĭ, pentru ce te rogi mie; că teai lepadat singur de voia ta; de fiiul meŭ. Atuncea vědênd pe pré-curata, și audênd și glasul Ei; aŭ inceput a i se ruga cu lacrămĭ; ca sě se róge Domnului Hristos, seĭ erte greșala luĭ; și eră și întru al doilea rînd. isaŭ arătat pré-curata fecóră, spuindu-ĭ că isaŭ priimit rugóciunile, și lacrămile luĭ, și isaŭ ertat tótě greșala.

Minunea. 2.

Maria Egipteanca, puind hotărîre dinaintea icónei că se vă părăsi de păcat desevérșit, și incredițîndu-sě desévîrșit, maicĭ prea-curatei și pururea fecórei Născătórei de Dumnezeŭ, aŭ luat răspuns ca se treacă rîul Iordanul, și acolo odihnă îșĭ va afla, și așa aŭzind aceste cuvinte, îndată aŭ trecut Iordanul în pustia Eghipetuluĭ; și acolo petrecêndu-și viața în pustie, plingêndu-și păcatele sale saŭ mântuit.

Minunea. 3.

aria Egipteanca, fiind iară și in patima curviei, și viind la Ierusalim, aŭ vrut se intre în bisserică sĕ se inchine sfintei cruci a Domnului; și fiind oprită de puterea Dumnezeească, naŭ putut se intre, și ispitindu-sĕ in 4 rînduri, și naŭ putut nici de cum, și după aceasta aŭ stătut întru un unghiŭ al bissericeĭ, unde era icona pre cu. ratei fecorei; ca se ea ajutor se intre și ea in biserică sĕ se inchine sfintei cruci ca și alțĭ ómeniĭ; puind făgăduințe mare că se va părăsi de păcatele sale: și aŭ intrat in bisserică fără nici o oprire, și saŭ inchinat sfintei cruci, dând laudă prea curatei fecórei.-

Minunea. 4.

Maria Egipteanca petrecêndu-și viața in pustie, și plîngêndu-și păcatele sale la pustietate, diavolul multe ispite îĭ aducea, aducêndu-i aminte de petrecerea vieți sale cei mainainte cu desmerdare; iar Ea rugându-sĕ prea curatei fecórei sei dea ajutor, și îndată diavolul fugind de la dênsa rușinat.

Minunea. 5.

Nach einem Manuscript des British Museum. Litera S.

Zînon împăratul Grecilor petrecêndu-și viața fără de infrînare, aŭ luat dela o fămee vedu-vă o fată, pentru patima curviei, deci acea fămee cerêndu-și de la Dumnezeŭ, și de la prea curata fecóară răsplătire; atuncea isaŭ arătat prè-curata fecóră; zicându-i eĭ; căci nu pot ca sĕi răsplătesc lui Zînon, căci El în viața luĭ multă milostenie aŭ dat săracilor, și pentru aceasta mă oprește mâna luí aĭ aduce răsplătire asuprăĭ..

Minunea. 6.

In tirgul Florenția; fostaŭ o fămee curvă anume Venedicta; căria isaŭ arătat prea-curata fecóră; zicêndu-ĭ Ei; părăseștete fiica mea, de fără delegile tale cele multe: căci alțĭ mai puține greșale aŭ făcut și se muncesc în iad.

Atuncea infricoșindu-se Venedicta, saŭ părăsit de fără de legile sale.

Minunea. 7.

Unei fecóre anume Ecaterina de la Sînaia; Dumnezeŭ Tatăl, în arătare iaŭ zis Maici a Fiiului meŭ Mariei fecórei, isaŭ dat din darul meŭ Mariei fecórei, că ori cine va alerga cu pocăințe la dinsa îndáta află mîntuire.

Minunea. 8.

1905- Mai 11 Irinarh schimon- Debearu, din Monastire din viacul a XV.

Un tînăr la Bononie, petrecêndu-și viața fórte fără de înfrînare, întro vreme isaŭ arătat învedere, părîndu-i-se căse află la un câmp fórte mare, și laŭ apucat o furtună fórte grósnică, deci speriindu-se el, și fugind aŭ alergat la o casă; și viind la ușe aŭ inceput a bate, iaŭ eșit răspuns, întru acest feliŭ; că aicea trăeşte dreapta răsplătire, și tu nu vei putea trăi aicea: la care cuvinte tânărul fórte saŭ înfricoșat, aŭ alergat la altă casă; și iar aŭ inceput a bate in ușe, și iaŭ eșit răspuns; cum că aici tráeşte dreptatea: iar tu fiind că ești nedrept, nu vei putea trăi aicea: Deci înfricoșindu-se el; aŭ alergat la altă casă, și aŭ început abate la ușe: și asè ruga cu lacrămi ca sei deschiză ușa și sel priimească; iaŭ eșit răspuns; cum-că aicea trăește odihna: iar tu fiind neînvoitoriŭ, nu vei putea trăi aicea; iar te sfătuesc, că am eŭ aicea o sor aprópe de mine, la aceia dacá vei alerga la dênsa te va primi; deci aŭ alergat el acolo și aŭ început a bate la ușe, și aŭ eșit răspuns, aicea trăește milostivirea, și de vrei ca se scapi dintru această furtună; rógăte pré curatei fecórei Mariei, căci È este corabia, care sprijinește pre cei învăluiți, că precum corabia lui Noe; aŭ priimit cele curate și cele necurate, căci è este isvorul milostiviri, și nici pre unul cu vederea nul trece.

Minunea. 9.

In pămîntul Italiei fostaŭ un Cămătar nedrept anume Iacov, care din camată multă bogăție aŭ fost adunat, deci rugându-se el întro vreme dinnaintea fecórei Maici prea curatei; a auzitŭ glas ḑicêndu-i: Iacove. Iacove; Dămi samă mie și fiiului meŭ pentru păcatele tale, precum teai învățat

a lua datornicilor: Deci Iacov audind glasul acela sau infricoșat, și au intors tot ce au fost adunat din camată. după aceasta sau bolnăvit și era se móră: Deci au vèdut pre sfântul Arhanghel Mihaîl; care viind cu cumpăna, ca se cumpănească faptele lui, cele bune și cele rele. au pus incumpănă și au cumpănit faptele cele bune și cele rele, și au inceput Iacov ase scîrbi fórte; atuncea prè blagoslovita fecòră isau arătat lui, și au pus rugăciunile acelea ce au făcut El cătrătrè dînsa, și au dovedit pre faptele lui cele rele și sau mîntuit.

Minunea. 10.

Nach der Culdin Bibel, Hrnsburg, anul dela Hristos. 1473.

a Italiea au fost fórte mare cutremur, căci și case multe au cădut la pămînt, și la mulți mòrte sau pricinuit dintru acel cutremur, și in ceriú sau arătat o stea fórte infocată, care au fost dela jumătate de nópte până la răsăritul sórelui; deci acea infricoșare vèdînd ómenii de frică au socotit, că va se fie sfîrșitul lumei: sau apropiat întru acel cès în Cremon în tîrgul franțuzesc, un prunc mic fiind infășiat în scutece. au răspuns că au vèdut pe prea curata fecóră, stînd înaintea Domnului Hristos Fiiului Ei; și rugându-sè lui, ca se nu prăpădească lumea pentru păcatele lor, și după aceasta iar au tăcut pruncul până la vîrstea lui.

Minunile prea Sfintei Născătorei de Dumnezeu, asupra celor ce păzesc fecoria.

Minunea. 1.

Din sfânta Monastire a Dohearului din viacul al XVI.

fecóră ce o chema Muzza, arătându-i-sè Prea-curata fecóra, și iau zis; ca se sè părăsască de vorbe deșarte, și de risuri, și așa își va mîntu-i sufletul seu; Deci acea poruncă au păzitu-o Muzza, până la sfîrșitul vieți; iară apropiindu-se Ei sfîrșitul vieți, isau arătat prea sfânta Născătorea de Dumnezeu, și iau zis Ei: vino după mine la ceriu; atuncea au răspuns Muzza: iată viu cóconă: iată viu: și zicènd asa au murit.

Minunea. 2.

fecoară Efimia, sau tăiat nasul și buzele, pentru ca sèși pótă păzi fecoria curată; atuncea prè sfînta fecóră isau arătat și au vindecato.

Din Monastiri [illegible] din viacul XVI.

Minunea. 3.

Andreiŭ dela Trapezunda, bolnăvindu-se fórte de frigurĭ grele, saŭ făgăduit înăintea prea-curatei fecórei, ca săși pietreacă viața întru curăție, și îndată saŭ făcut sĕnĕtos din bóla aceia; pe urmă sfíntul Andreiŭ, când aŭ pătimit pentru Hristos multe munci; fiind bătut cu toegi; și cu unghiĭ de fer sgărăiat și băgat in temnițe; întru acel ceas; aŭ chemat numele născătórei întru ajutoriŭ, și ĭsaŭ ărătat și laŭ făcut sĕnătos.

Minunea. 4.

O fecóră anume Mărgărita, aŭ cădut într-un puțĭ, unde toată noaptea aŭ șezut acolo, iar adoaua zi, surorile Ei, aŭ mers la puțĭ, și aŭ găsitu-o vie, și aŭ întrebatu-o cum aŭ scăpăt denaŭ murit; iar Ea aŭ răspuns, că aŭ venit o cocónă și aŭ isbăvitu-o de mórte, care e prea curata fecoara.

Minunea. 5.

La orașul Cazan, unde marele cneazi muscălesc luând sub biruința sa acolo locu uneĭ fecóre, saŭ arătat nascătórea de Dumnezeŭ, si iaŭ arătat loc ca se sape și se scóță de acolo o icónă, și sĕpînd aŭ găsitu-o, și multe minunĭ făcênd.

Minunea. 6.

Când era se móră sfínta fecóră Epracsia, atuncea prea curata născătórea de Dumnezeŭ, vrind aŭ laoat la ceriŭ cu sine, ca sei arate răsplătirea bunătăților pentru faptele ei cele bune; aicea vedenii aŭ vĕdut, starețа Epracsiei a Monastiri aceia.

Minunea. 7.

Teresia fecóră, când aŭ murit maica Eĭ; saŭ rugat cu lacrămi Născătórei de Dumnezeŭ, ca sei fie ea maică; și ascultându-o maica lui Dumnezeŭ, și în tótă viața ei aŭ ajutoratu-o.

Minunea. 8

Solomonia crăiassa de la țara Ungurească cu Coloman bărbatul seŭ, saŭ păzit fecoria în viața lor, și la mórte lisaŭ arătat Născătórea de Dumnezeŭ, dându-le nădejde de mântuire.

Minunea. 9.

Facsimile nach R. Frant Nurnberg anul 1601.

n pămîntul Ispanieĭ, un om forte evlavios şi cu fămeea luĭ, şi cu un fiiŭ al lui care era tinăr, şi cu mare inţelepciune aŭ mers la tirgul Compostil, ca sĕ se în-chine acolo mormîntuluĭ sfântuluĭ apostol Iacov, fiiul luĭ Zevedeŭ, şi ajungând la un tirg, aŭ tras la o gazdă a unui casnic ca sĕ se odihnească puţin de ostăneala drumuluĭ, şi casnicul acela avea o fată, deci fata aceea vĕdĕnd pe tînăr; aŭ început ea a îl indemna spre păcat, deci nevrĕnd tînărul; è aŭ furat un păhar de argint al tătiniseŭ, şi laŭ pus în borfele tînăruluĭ, şi ajungĕnd a 2. zi, se gătea se plece; iar fata aŭ început a căuta păharul şi a striga că este furat; iar casnicul auzind aceasta, aŭ trimis pe un slujitor şi iaŭ întors după drum, şi aŭ început ai scutura, şi aŭ găsit păharul înborfele tînăruluĭ, şi îndată laŭ dus la judecată şi laŭ dat sel spînzure. Atuncea părinţi tînăruluĭ aŭ plîns după fiiul seŭ, şi saŭ dus de acolo la mormîntul Apostoluluĭ Iacov, şi după ce saŭ închinat; iară şi saŭ întors pre la locul acela unde spînzurasĕ pre fiiul lor: şi după obiceiul părintesc aŭ început a plînge maicăsa; iar tînărul din spînzurătòre, aŭ răspuns: Maica mea, numă plînge pre mine că sunt viŭ, căci prea curata fecòră, şi sfântul Apostol Iacov, maŭ ţinut pănă acum viŭ şi sĕnătos; ci te du la judecătorul care maŭ judecat pre mine cu nedreptate spre mòrte, şi îĭ spune luĭ, că pentru nevinovăţia mea. sunt viŭ; şi se poruncească ca se mă è din spînzurătòre şi se mă dea ţie maica mea. Atuncea îndată aŭ alergat maicăsa la judecătorul: şi iaŭ spus tòte, şi îndată aŭ poruncit judecătorul ca sel slobòză pre tînăr, şi laŭ vĕdut viŭ şi sĕnătos: şi laŭ dat părinţilor luĭ.

Minunea. 10.

Nurnberg 1601.

ulian Antioheanu, după ce saŭ căsătorit cu voia părinţilor seĭ, şi aŭ luat soţie pre Vasilissa, care la vremea nunţi, aŭ intrat în cameră, acolo aŭ pus făgăduinţe înaintea luĭ Dumnezeŭ, ca săşi păzască fecoria sa curată; întru acest cès îndată saŭ cutremurat casa aceia, şi lumină mare saŭ arătat intrĕnsa; după aceia saŭ arătat împăratul mărirĭ Hristos, şi mulţime de òmenii îmbrăcaţi în haine albe era cu dĕnsul; iar de altă parte Născătòrea Domnuluĭ, cu

multe fete; și grăia saŭ auzit fericit ești Iuliane, că ai adeverit a păzi curăția luĭ Dumnezeŭ; iară despre fecóră iară. și glas saŭ auzit, fericită ești și tu Vasilissa, și iaŭ dat lui Iulian o carte scrise cu aur; care cetindu-o Iulian, aŭ aflat scris acolo, cela ce va lăsa lumea pentru dragostea mea; acela va fi cu sfinții întru împărăția mea.

Minunea 11.

Ingerul 2 cununi aŭ adus din ceriŭ, și una aŭ puso pe capul sfîntuluĭ Valerian; iar alta pe capul sfinteĭ Ciciliei, căci aŭ păzit fecoria înviața lor; și spun dascălii biserici, că arfi trimis Născătórea Domnului acele cununi din ceriŭ.

Minunile prea sfintei Născătórei de Dumnezeŭ, asupra celor ce se rógă.

Minunea. 1.

Monastirea Dohearu.

O fămee foarte evlaviósă anume Maria la Tarascon unde se numea pensuliscu, ducîndu-sĕ Ea la biserică ca să se róge lui Dumnezeŭ, în care bisserică când saŭ cântat antifónele, prea sfinteĭ Născătoareĭ Domnului, întru acel ceas, saŭ arătat Ea ascutînd antifoanele, până la sfîrșitul lor, și după aceasta, iar saŭ suit la ceriŭ.

Minunea. 2.

Monast. Pandocrator.

Svesion este un orași înpămăntul Franțuzesc, pre lângă orașul acela întro biserică făcênd utrenia în ziu Născătórei Domnului, întru un munte, unde șaŭ petrecut viața un sihastru, întru acel ceas; aŭ vĕdut îngeri cântând dulce antifónele, spre lauda prea curatei fecórei.

Minunea. 3.

Stutgart.

În Marsilia care se află tot înpămăntul Franciei, aŭ fost uă fămee foarte evlaviósă, care viind la bisserică pentru ascultarea sfintei slujbi, și când se cânta antifoanele spre lauda prea sfintei Născătórei de Dumnezeŭ, întru acel ceas saŭ arătat fămeei aceia prea curata, stând înaintea Domnului Hristos fiiului Ei, cădind la picóre și rugându-sĕ pentru norod.

Minunea. 4.

La tîrgul ce se numeste Ancona, aŭ fost uă fămee ológă fără de picóre, și rugându-sĕ prea-curatei fecórei; iaŭ

dăruit picórele sĕnătóse.

Minunea. 5..

ntru un orași fórte mare Evor; ciuma era acolo, deci norodul acela, rugându-sĕ prea sfintei născătorei de Dumnezeŭ, făcându-i o strană de argint; rugându-sĕ ca sei isbăvească de ciumă, pentru darul acela; întru acel cĕs tîrgul acela cu milostivirea prea curatei fecórei saŭ mîntuit.

Din Monastirea Lavrei Russcu. Lite-ro i. jin viacul 13. [illegible]a in [illegible] arhivă. K. Nirenberg. 1601;

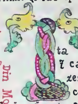
Minunea. 6.

Ruviosul părintele Daniil Preot de la Schit, avênd mare dragoste cu Evloghie pietrarul, în casa lui saŭ rugat luĭ Dumnezeŭ, ca sei dea avere mai multă; ca se aibe de unde primi pre streini și ai odihni la casa lui; iar Domnul aŭ zis cătră dênsul; destul îi este averea lui Evloghie, iar de vreĭ ca seĭ daĭ multă, chizăsluește pentru dênsul, că Eŭ. din mîinile tale voiŭ cere suffletul lui; Atuncea Daniil aŭ luat pe Evloghie în chizășie înaintea luĭ Dumnezeŭ; și aŭ dat Dumnezeŭ luĭ Evloghie avere fórte multă, după aceasta saŭ ridicat Evloghie de acolo din sat în visanzi, și aŭ mers la Țarigrad, și acolo saŭ cinstit cu dregătoria Patrichiŭ, și aŭ părăsit obiceiul cel bun a priimi pre cei streĭni la cassa lui și pre Daniil Preotul; de multe ori dela ușa luĭ laŭ bătut, și nici de ograda lui nul lăsa sĕ se apropie, care se pusese chizași pentru dênsul înaintea lui Dumnezeŭ, atuncea Daniil fórte saŭ scîrbit pentru Evloghie. Iar întru un cĕs dormind Daniil, saŭ aflat învis la Ierusalim la mormîntul Domnului; unde

aŭ vědut pre Domul Hristos, ședĕnd pre mormint și certa pre Daniil, pentru ce saŭ pus chizași pentru Evloghie, și aŭ poruncit celor ce sta acolo, se bată pre Daniil cu toege, și ii zicea lui cei ce il bătea: nu incepe lucru mai mult peste măssura ta: și nu te pune inprotiva lui Dumnezeŭ: După aceasta aŭ vĕdut și pe prĕ curata fecóră, și aŭ inceput a i-se ruga Ei; milue stemă stăpăna lumiĭ; căci pentru chizăsluirea lui Evloghie misaŭ intimplat aceasta; iar pré curata fecóră, aŭ zis cătrě dĕnsul: Eŭ mă voi ruga pentru tine; și aŭ inceput ase inchina la picórele la picórele Domnului Hristos, și ase ruga pentru Daniil; și indată aŭ poruncit ca se deslege pre Daniil, și se meargă la chilia sa; iar pre Evloghie saŭ făgăduit că il va aduce la starea cé dintăiŭ: Deci sculăndu-se Daniil din somn aŭ mers la chilia sa bătut; iar Evloghie făcĕnd ogresală; iaŭ luat impăratul tótă avuția lui; și lui Evloghie era sei tae capul de nar fi fost fugit; și iară-și saŭ intors Evloghie la locul seŭ cel vechiŭ; și iară-și saŭ apucat de meșteșugul sĕŭ a tăia piatră, și a primiĭ pre streĭni la casa sa; atuncea și Daniil aŭ venit la dĕnsul, și laŭ priimit și iaŭ spus tóte căte isaŭ intimplat.

Minunea. 7.

Din Moștenirea Rusicu viacul al XIII.

Toma Arhiepiscupul dela Cantoar, infieste care zi făcea rugăciune cătră pré curata fecóra, aducĕndu-i măngăeri din celle 7 care aŭ avut pre pămĭnt, cea 1. cănd aŭ zemislit pre fiiul lui Dumnezeŭ, al 2lea cănd laŭ purtat in pintece, al 3lea cĭnd laŭ născut, al 4lea, cănd iaŭ adus filosofi daruri: al 5lea cănd aŭ aflat pre Hristos după trei zile in biserică, al 6lea cănd saŭ sculat Hristos din morți și saŭ suit la ceriŭ. al 7lea, cănd saŭ luat Ea singură de pre pămĭnt la ceriŭ;-și aducĕndu-le El acele intro zi isaŭ arătat și iaŭ zis: fórte imi sĭnt primite acește 7 laude, care imĭ

aduci de
pre pământ; dar voesc ca
se știi și cele ce am în ceriurĭ
acum, și fieşte-care bine-credi-
ncos avă ceti acele 7 laude în ce-
sul morțĭ sufletuluĭ luĭ il voiŭ isbăvĭ,
și dinaintea fiiuluĭ meŭ voi sta pentru dînsul;
Atunci aŭ zis Toma: O prea lăudată împărăte-
ssa ceriuluĭ, spunemi care sânt mîngăerile tale în
ceriŭ, ca se știŭ cum se te slăvesc: Atunci iaŭ răs-
puns că sunt 7, care le are in ceriŭ; aŭ zis: cea 1ᵃ
că am întrecut cu fecoria pe îngeri, și pre toți sfinții
mai pre sus; a 2lea că am putere a lucra pace pre pă-
mînt. al 3lea că toți locuitorĭ în ceriŭ îmĭ daŭ asculta-
re. a 4lea că óre ce voiŭ vrè se ceiŭ dela fiiul meŭ am
putere. a 5lea am bucurie că mam învrednicit a ședea a-
própe de sfănta Trèime. a 6lea că sunt maica tuturor ce-
lor ce vin la mine cu credințe, a 7lea bucurie am în ceriŭ.
care bucurie nu se sfîrșește în vecĭ.

Minunea. 8.

henofev Domnul de la Barbant; avend o fiică fòrte evlaviosĕ că-tră prea curata fecóră cu acă-ria ajutoriŭ căsĕtorindu-se cu Sifrid Domnul Romeĭ, de care aŭ și zemislit un fiiŭ în pin-tecele seŭ: Deci bărbatul Eĭ Sifrid; purcegĕnd la răsboiŭ, aŭ încredințat casa luĭ unuĭ Galion ostași om vrednic, carele peste puține zile; aŭ inceput pre fămee a o îndemna spre păcat, spuindu-i că ar fi murit bărbatul Eĭ la răsboiŭ; și naŭ putuțo îndupleca nicĭ de-cum; deci întorcĕndu-se Sifrid de la răsboiŭ, atuncea Galion aŭ arătat luĭ Sifrid, cum că tóte treburile casĭ mer-gŭ bine: Numaĭ fă-

meia lui nu s'aŭ păzit datoria sa; Atuncea Sifrid mîniindu-se, aŭ poruncit slugilor ca se o ea pre dînsa și pe pruncul carele se nascuse, când era El răsboiŭ sei înece în apă. Deci slugile îndată după poruncă aŭ luatu-o și aŭ duso la pustietate, milostivindu-se de nu oaŭ înecatu-o, și aŭ lăsatu-o acolo; deci aflîndu-se é acolo cu pruncul, isaŭ arătat pre sfînta Născătórea și aŭ mîngăiatu-o; iar după 6 ani eșind bărbatul Ei la vînătore aŭ aflatu-o pre dênsa în pustietate, și vrênd se o é nu aŭ vrut se meargă după dênsul zicêndu-i ca se facă biserică acolo la locul unde aŭ mîngăiatu-o Născătórea; și îndată saŭ apucat bărbatul Ei și aŭ zidit biserică, pre care aŭ sfințitu-o Episcopul Cedulff, și pre fămeia lui aŭ luatu-o acasĕ.

Minunea. 9.

sfânta Ecaterina fecóra încă nefiind botezată; un părinte bătrîn iaŭ dat Ei icóna pre curatei sfintei Născătórei și cu fiiul Ei, ţiindul în brațe, pre care luîndul Ecaterina, aŭ puso în camera sa: și rugându-se din naintea Ei, a adormit, și aŭ vĕzut în vis pe pré curata și pe Hristos fiiul Ei, ţiindul în brațe, precum îi era chipul acela pre care il avea é; Iar Domnul Hristos intorcea fața sa dela dênsa; atunci a zis prea curata fecóră; vezi fiiul meŭ pre róba ta Ecaterina cum este de frumósă înțeleaptă și de bun neam: Atunci aŭ răspuns Domnul Hristos: că tare este intunecată și fără de minte, și ticălósĕ că se află înecredințe, și iaŭ poruncit se

meargă la staretul acela care ĭĭ dedese icóna; şi se facă cele ce iar porunci; întru acel cès saŭ sculat Ecaterina din somn, şi aŭ luat şi pre alte fecóre, şi aŭ mers până la chilia staretuluĭ aceluia şi aŭ şi botezatu-o.

Minunea 10.

Fecóra Ecaterina după ce saŭ botezat, iară şi saŭ rugat tótă nóptea dinnaintea icóneĭ; şi înceasul rugăciuniĭ aŭ adormit, şi iară şi aŭ vĕdut în vis al doilea pe prea curata şi pre Domnul Hristos ţiindul înbraţe, şi faţa sa naŭ maĭ întorso dela dênsa, şi aŭ zis: către prè curata fecóră Maică-Sa; Acum Ecaterina este luminată, slăvită, bogată şi înţeleaptă; şi doresc ca se mio logodesc mie mireasă neputredă. Atuncea luând prè-curata fecóră de mina dreaptă pre Ecaterina, şi aŭ zis către Hristos; Fiiul meŭ! dăĭ Eĭ inel de logodnă ca se o învrednicesci împărăţieĭ tale; întru acel cès Domnul Hristos; aŭ dat Ecaterinii inel fórte frumos, zicêndu-ĭ: iată astăzi te primesc mirèsĕ mie neputredă şi vejnică: După aceasta sculindu-sĕ din somn Ecaterina, cu tótă inima la Hristos aŭ început aĭ sluji; munci şi mórte aŭ răbdat pentru dênsul.-

Manuscript din Museu British. Litera F. 1905 Mai 28.-

Minunea. 11.

Sfântul Ioan Damaschin, când isaŭ tăiat mîna dreaptă fără ca se fie vinovat; atuncea El luând mâna sa cea tăiată, şi puindu-o la un loc aŭ început aface rugăciuni din tot sufletul, către prea sfânta Născătoarea de Dumnezeŭ şi pururea fecóra Maria, înnaintea icoaneĭ Eĭ; întru care ru-

Din [illegible] Dr M. Hutter Literar, Conrad Fischer. München in [illegible] XVI.

găciune
aŭ şi adormit, şi i-
saŭ arătat prea curata şi
pururea fecóra în vis, şi iaŭ
vindecat mâna, şi sculîndu-sĕ
din somn, aŭ aflat mîna ca şi întîiŭ.

Minunea. 12.

Tamerlan împăratul Tătarilor, când aŭ vrut se facă răsboiŭ cu Rossia, întru acel ceas; icóna prea curatei Născătoarei de Dumnezeŭ, care saŭ adus de la Vladimir la Moscova, luându-o Mitropolitul cu marele Cneazu, si cu mulţime de ómenii; aŭ umblat prin uliţile cetăţei, rugându-sĕ prea sfintei Născătoarei de Dumnezeŭ pentru ajutoriŭ; ca sei apere de neprietini; şi îndată cum saŭ lovit aŭ fugit ruşinaţi tătari.

Minunea. 13.

La Oraşul Roma fiind ciumă mare, şi romanii saŭ rugat pre sfintei Născătorei de Dumnezeŭ, rugându-o ca se le fie întru ajutoriŭ; şi luând icóna Născătoarei de Dumnezeŭ, aŭ purtatu-o prin prejurul cetăţei; întru acel ceas aŭ vĕdut pre un tânăr pre acoperemântul casi lui Andrian, care avea o sabie în mână plină de singe, şi tînărul acela era ângerul celor nemilostivi, trimis dela Dumnezeŭ care ucide ómenii, şi îndată cu porunca prea curatei fecórei saŭ ridicat şi aŭ încetat mórtea între ómenii.

Minunea. 14.

In zilele luĭ Iraclie împăratul Grecesc Sarvar Voivodul Perşilor, şi Cagan Domnul Schiţilor, cu oşti multe pe mare şi pre uscat încunjurând Ţarigradu

ca sĕl batā; întru acel cés Patriarhu Serghie, cu tot poporul, rugândusĕ prè sfintei Nāscātorei de Dumnezeu. şi sfîntul lemn al sfintei cruci, aŭ umblat pre zidurile cetāţei cu processie cerînd ajutoriŭ dela prè curata fecórā, îndrptul biserici sale ce este la Vlaherna, fórte strajnice şi grósnice valuri saŭ arātat şi saŭ rîdicat pe mare; şi tóte corābiile Perşilor şi Schiţilor saŭ sfārîmat şi óstea saŭ înecat.

Minunea. 15.

Iarā. şi în zilele împāratului Grecilor Pogonat. viind **Agareni la Ţarigrad** ca sĕl batā întru acel cés; ómenii luând lemnul sfintei cruci a Domnuluĭ, şi icóna Maici lui Dumnezeŭ; aŭ umblat pe zidurile cetāţi, cerĕnd ajutoriŭ dela prea puternicul Dumnezeŭ. şi dela prea curata fecórā; întru acel ceas un sarachin umblînd cālāre; aŭ inceput a bîrfi asupra bisericei sfintei Sofii; şi îndatā aú cādut cu calul întru un pārāŭ şi acolo aŭ murit; iar altul saŭ suit întru un copaci înalt; şi aŭ început aceti a lor spurcatā rugāciune; şi îndatā aŭ cādut jos şi aŭ murit; dupā acestea vĕdĕnd Sarachimiĭ primejdii, aŭ inceput a fugi; şi indatā saŭ ridicat un noor din ceriŭ, şi aŭ cādut piatrā infocatā de care piatrā saŭ înferbîntat Marea, şi saŭ topit smóla de pre corābiile Sarachinilor, şi toţi în adîncul māri saŭ înecat.

Minunea. 16.

În ţinutul Romei, aŭ fost doi fraţĭ anume Goraţĭ şi Muţiĭ, care rugândusĕ adese ori prea curatei fecórei, zicĕnd: cātrā dînsa, sub ata milostivire scāpām noi Nāscātóre de Dumnezeŭ, şi întîmplândusĕ lor o priimejdie, vrājmaşi lor ingropînd sub casa lor, iarbā de puşcā şi pucósā; aŭ vrut ca sei prāpādeascā.

Atunci Prea-curata fecóră iaŭ apărat de mòrte. căci aprindîndu-sĕ érba și cu pucósa; aŭ aruncat puțină piatră afară, iar casa aŭ rămas nevĕtĕmată.

Minunea. 17.

XV. La colonia un locuitor facea rugăciuni dea pururea cătră prea curata, zicénd: cătră dênsa cântare îngerească când se ducea la biserică, și când se întorcea; iar după sfîrșitul vieți lui, saŭ arătat unei nepóte asale, purtând un vejmînt forte frumos, pre carele era scris preste tot locul acestă cântare ângerească; bucurăte cea plină de dar Domnul este cu tine.

Minunea. 18.

XIV. Alfons Episcopul de la Toastale, foarte mare evlavie avea, cătră prea sfânta Născătórea de Dumnezeŭ, intro vreme întrând el la biserică cu slujitorii seĭ, la utrenie aŭ vĕdut pe prea curata fecóră ședĕnd în strana lui, și iaŭ dăruit un felon.

Minunea. 19.

XIV. ¼. Episcopul dela Alverint, avênd mare evlavie cătră Născătórea de Dumnezeŭ, intro vreme întrând în bisserica sfinților Arhghelĭ Gavriil și cu mult norod, și după sevîrșirea Dumnezeeștei slujbă, aŭ eșit tot norodul din biserică, iar el síngur aŭ rămas: întru acel cés; Prè curata viind cătrĕ dênsul cu mulțime de ângeri, iaŭ dăruit lui un vejmînt forte scump. la care materie țessetura ei, nici un om naŭ putut cunòște.

Minunea. 20.

În orașul Papie, aŭ fost un om anume Ieronim, și avênd forte mare evlavie cătră sfînta Născătórea; deci murind episcopul acelui Orași.

atuncea preoții rugându-se lui Dumnezeŭ, ca se le arate pre cine ar pune Episcop, atuncea fecóra arătându-se unui om, iaŭ zis: mergi și spune norodului, ca se pue pe Ieronim Episcop acestui Orași; și dupre porunca prea curatei fecórei așa saŭ făcut.

Minunea. 21.

n Rossia până în ținutul Galiției, un om anume Marco Șumsalchi, aŭ vĕḑut în vis pre fecóra pre scaun șeḑĕnd, unde aŭ vĕḑut și pre frati-sĕŭ cel mai mare Gheorghe, care murise mai înainte de dênsul, căruia iaŭ zis: prea curata fecóra. Pentru aceasta mam arătat mai micul fratelui tĕŭ, căci Marco către mine depururea cetește paraclisul, și pre urmă saŭ călugărit numindu-se Macarie; și dintru acea zi aŭ luat și mai mare dragoste către pre curata fecóra cetindu-i paraclisul.

Minunea. 22.

Ste un ostrov care se numește tumba, pre care era o biserică întru cinstea sfîntului Arhanghel Mihail, la care biserică la ziua hramului mergea mulțime de ómeni pe mare, între care mergea și o femee sĕracă; deci ridicêndu-se o furtună mare pre mare; toți ómenii aŭ alergat cum mai ingrabă la ostrov, și sĕraca aŭ rĕmas singură; deci ea.

atunci ne avênd nici o nădejde de nicărre, aŭ strigat cu lacrămi către Dumnezeŭ, cerêndu-și ajutoriŭ; atuncea pre curata fecóră s'aŭ arătat acei fămei sĕrace de aŭ apăratu-o de valurile mări; și puindu-o la un loc unde aŭ născut și pruncul; deci alinându-se marea: atunci aŭ eșit și é cu pruncul îmbrațe la mal, și tuturor aŭ spus minunea ei cum s'aŭ facut.

Minunea. 23.

Ștefan craiul Ungurilor, avênd evlavie cătrĕ prè sfînta fecóră, și întru cinstea Ei i-aŭ zidit biserică în orașul Alba Iulia, și aŭ înfrumusețatu-o cu aur și cu pietri scumpe; deci vrênd Conrad împăratul Romei ca se vie cu óstile sale, și se supue țara Ungurilor; întru acel cés: Ștefan craiul Ungurilor, s'aŭ rugat prea curatei fecórei ca se apere stăpînirea lui de neprietini; și atuncea îndată cu adjutorul prè curatei fecorei; aŭ venit poruncă dela împăratul Romei, ca se întorcă óstile înapoiŭ, și se nu facă supărare Ungurilor, atuncea Ștefan aŭ mulțemit luĭ Dumnezeŭ pentru apărare.

Minunea. 24.

Maria de la Egniu, avênd mare evlavie cătrĕ prea curata fecóră, umbla adese ori la biserică, fiind aprópe acolo, deapururea se ruga prè curatei din tótă inima Ei, și după acésta i-s'aŭ dat dar, a și sfîrși-

tul vieți, și cînd era se moră, aŭ zis slujnici sale Climentina, am azit că ne vom duce în sfînta sfintelor.

Minunea. 25.

Același Stefan împăratul Ungurilor, apropiindu-se ziua sfintei adormiri, fiind el bolnav forte, saŭ rugat fecórei că întru aceeași zi, sei despartă sufletul de trup, și după rugăciuni, isaŭ făcut: că inziua adormiri saŭ sevirșit viața luĭ.

Minunea. 26.

Ioana crăiassa Franțuzască; având mare dragoste către pré curata fecoră, ședea pururé, aŭ prăsnuit bunele vestiri a prea sfintei Născătórei, pentru acésta și pré curata fecoră multe taine iaŭ arătat.

Minunea. 27.

In orașul Antipoli, era obiceiŭ a cânta în biserică bucuráte împărătească, întru aceea vremi la Îndie scăldându-se tineri în apă, a auzit clopotul trăgându-se la biserica Născătórei Domnuluĭ, la vremea cântărei Ei; atuncea toți aŭ alergat la biserică; iar un Indian din trînși bîrfea forte ridea de cei-lalți, zicend: și ridénd! aducețim și mie ceva de acolo; și pentru aceea pricină și greșală; îndată aŭ eșit un corcodel și laŭ mîncat.

Minunea. 28.

Un om prea evlavios anume Didacus din Saravie; mergénd pe apa din Scandie. la Vamnție orașul din Ispania, intru acel cés: turci vrénd ca sei apuce și sei ducă în robie pre toți, deci védind Didacul, atîtea ispite și primejdiĭ, aŭ început a cere ajutoriŭ de la pré sfînta Născătórea de Dumnezeŭ, și îndată turci

aŭ fugit vĕtĕma.
ţi cu orbire, şi întru acel
cés Dădacul saŭ isbăvit de
robie, şi cu alţiĭ împreună.

Minunea. 29.

În ţara Belgeascá, aŭ fost un ostaşi Antonie, care tot-deauna se ruga Născătorei de Dumnezeŭ, şi cînd făcea răsboiŭ cu neprietinĭ; atuncea cădea piatră înfocată din ceriŭ şi iĭ ucidea.

Minunea. 30.

Un om anume Petru din Aliava, mergĕnd pe mare la Flandra la oraşul Ruan, întru acel cés; sculându-se furtună fórte mare. şi atunci Petru a poruncit tuturor, ca se facă rugăciuni cătră Născătórea Domnului pentru ajutoriŭ; şi începĕnd toţi ase ruga, atunci lisaŭ arătat fecóra împodobită, şi cu candele aprinse dinăintea Ei, şi marea saŭ alinat îndată şi saŭ isbăvit.

Minunea. 31.

O corabie mergând din Luzitanie la Ispania; şi priimejduinduse, din valurile mări, saŭ sfărîmat, şi toţi ómeniĭ câţi era întrênsa saŭ înnecat; dar un tînăr anume Petru Mendie, îndată aŭ început ase ruga prea curatei fecórei Născatoareĭ de Dumnezeŭ, şi aşi încredinţa Ei viaţa luĭ; şi prin mijlociri saŭ aflat la un câmp sĕnĕtos.

Minunile pré sfintei Născătoreĭ asupra celor ne învăţaţi.

Minunea. 1.

În Ţarigrad sfîntul Roman neştiind carte: şi fiind om fórte prost avĕnd evlavie cătrĕ pré sfinta Născătorea de Dumnezeŭ, şi adormind El, isaŭ

arătat în vis prea curata fecoră, și iaŭ dat o hîrtie învelită, poruncindu-i ca se omănînce, și mîncăndu-o saŭ deșteptat din somn, și isaŭ dat atîta înțelepciuni, cât altul nu saŭ aflat asemenea.

Minunea. 2.

rașul Magdemburg este în pămîntul Sasilor; acolo aŭ fost un tînăr anume Udo, care învețîndu-se la scólă, deapururea era pedepsit de dascălul seŭ fiind greŭ la învățetură; iar el întro zi fiind fórte bătut; aŭ eșit din scólă și aŭ mers la biserică, și cădênd la pămînt, aŭ început a se ruga născătórei Domnului ca se ajute la învețetură, în care rugăciuni aŭ adormit, și arătându-i-se pre curata fecóră; iaŭ zîs: am auzit rugăciunea ta, și am vêdut rivna ta, iată că îți daŭ ție dar, nu numai științe; ci încă și dupe mórtea Episcopului Mavrichie ostașului meŭ, biserica ție îți voiŭ incredința-ua, și de vei păzio cu rînduială bună; vejnica răsplătire a bunătăților vei lua; iar de nu vei păzi vei peri. și aceasta zicênd saŭ făcut nevêdută, deci Udo; deșteptându-se din somn aŭ mers la șcólă, și aŭ început ai întrece pre toți din învețetură; și după 2 ani aŭ murit Episcopul Orașului, și în locul lui aŭ ales toți pe Udo sel pue Episcop. deci luînd Udo scaunul, aŭ început ase strica; și așî eși din rînduiala sa; aŭ început nu numai a face silă femeilor mirenești, ci și de cinul călugăriților saŭ atins; și aŭ început

Litera. O.
aceata Heruvimi, se țin [illegible] unul de altul nepătimire, căntă ne încetat înaintea sfintei Trenți. bucurie cerească, scosé din bliotica Monastirei Lavrii. sf. Muntele Athos: și este din viacul al XIV.

a face fără-de lege. Intro nópte aducênd pe stareța Călugărițelor la sine. aŭ venit glas strajnic la dênsul, zicêndu-i: Udone. părăsește-te de acéstă fără de-lege: iar el acel glas intru nimica laŭ socotit; deci și la a 2, și a 3, nópte; tot aŭ venit glas, și nu laŭ băgat însamă; și după 3 luni, în biserica sfântului Mavrichie; un preot rugêndu-se lui Dumnezeŭ aŭ vědut vederea aceasta: viind 2 tineri la biserică cu făclii aprinsĕ în mînă, aŭ stătut dinaintea oltarului, unul din dreapta, și altul de astînga, aducênd și 2 scaune pré înfrumusețate, și puindu-le în mijlocul bisericei, după aceasta aŭ venit 12 Apostoli, între care era și Domnul Hristos între dênșiĭ; și ședênd pre scaun, apoiŭ aŭ venit și pré curata fecóră cu multe feți, pre care Domnul Hristos, puindu-o lîngă sine pre alt scaun; și îndată aŭ poruncit ca se aducă pe Udon, care după poruncă saŭ adus; și îndată aŭ poruncit unui ostași, de iaŭ tăiat capul. Deci a 2-zi eșind preotul din biserică, aŭ spus tuturor ómenilor minunea ce aŭ vědut. Alt Preot iară și al lui Udon, fiind trimis cu slujbă, și mergênd pe drum aŭ adormit și aŭ vědut altă vedenie grósnică; mulțime de duhuri necurate; aducênd un scaun, și puind pre mai marele lor; și pre lîngă dînsul alții: iar alții diavoli trăgea sufletul lui Udon cu un lanți înfocat, și iaŭ zis diavolul cel mare, Udone, bine ai venit prietine; iată cam gătit ție loc cum și la toți prietini ai meĭ, pentru slujbele vóstre, și îndată aŭ apucat diavolul sufletul lui Udon, și laŭ aruncat în iad spre vejnica muncă. Și Preotul acela deșteptîndu-sĕ din somn, aŭ fost cuprins de frică mare; și viind în Orași aŭ spus tuturor ómenilor minunea; Atuncea mergênd ómeni la chilia luĭ laŭ găsit mort; și luînd trupul laŭ aruncat după orași întro bahnă: și îndată mulțime de diavoli; făcêndu-sĕ în chip de căini, aŭ apucat trupul acela; și aŭ început al purta și vědînd acéstă înfricoșare norodul, aŭ luat trupul lui și laŭ ars, și cenușa întru abis aŭ aruncato.

Minunea. 3.

In ringa crăiasĕ Unguroică, îndată cum aŭ născut, aŭ început a zice, ace-

ste cuvinte cătră prea curata fecóră; Bucură-te împărăteasa ceriului.

Minunea. 4.

Litera Manuscript der K. offentl. Bibliothec zu Stuttgart: La Antiquări: Iosiph jidan în Atlasul Petzendorfer Schriften

Robul lui Dumnezeŭ Monahul Cherman, bolnav fiind fórte, isaŭ arătat prea curata fecóra, întrebêndul ce pofteşte, sênătate aŭ înţelepciune; iar El aŭ început a cere ca se i se dea înţelepciune; şi iaŭ dat îndată prea curata fecóră, cât naŭ putut nimini sel întrèacă, şi isaŭ deschis şi limba, a vorbi Evreeşte, Greceşte şi Romaneşte.

Minunea. 5.

L Nurnberg 1601.

La Bononie un tînăr anume Rainer; fiind El creştin, aŭ început ase scîrbi; şi a cugeta întru sine, care a fi, a jidovilor, a păgânilor, aŭ a creştinilor lege; şi vrênd ca se se lepede de legea creştineasca; şi sê se dea la sinagoga jidovilor; şi arătîndu-sê prea curata fecóra de Dumnezeŭ Născatóre, adeverindul, şi încredinţîndul că este adevêrată a creştinilor, iar a jidovilor şi a păgânilor, nu este de nici o treabă.

Minunile pre sfintei Născătórei Domnului asupra bolnavilor.

Minunea. 1.

Un om fórte bogat, aŭ făgăduit un sat la uă bisserică a prea curatei fecórei; iare pre urmă saŭ căit, pentru aceasta de multe ori laŭ învăţat şi îndemna Episcopul Ţinomaminschi; ca sê se ducă din satul acela, iar el nu aŭ vrut se asculte nici-decum; Pre urmă bolnăvindu-sê el de friguri fórte grele şi mari; deci

zecênd el în aşternut, isaŭ arătat prê curata fecóra, cu un ciocan de fer în mînă; şi lavit în cap de laŭ rănit. Întru acel cés, el satul laŭ dat Episcopului cu mulţemită, şi cu rugăciunile luĭ saŭ vindecat de bólă, iar semnul dîn frunte nusaŭ şters.

Minunea. 2.

Prea cuviosa Marta Maica sfîntului Simon din muntele cel minunat, care dragoste avênd cătră prea sfânta Născătórea; şi când saŭ bolnăvit şi era se móră întru acel cés saŭ bucurat, şi a auzit, m are dar am-primit dela Dumnezeŭ, şi în lumină şi bucurie nespusĕ mă aflu acum; iar ómeni aŭ zis cătrĕ dênsa; aŭ doră pentru fiiul teŭ te bucuri atîta, iarĕ é aŭ răspuns: nu pentru fiiul meŭ; ci pentru că am păzit poruncile lui Dumnezeŭ, şi ale prea sfintei Născătórei.

Minunea. 3.

Portuna stareţa călugăriţelor bolnăvindu-sĕ, şi vrênd se móră, întru acel cés adunându-se sororile; şi începênd aceşti canonul pentru eşirea sufletuluĭ, atuncea Portuna, căutând la uşi, aŭ zis: iată vine cocóna mea prea blagoslovită fecóra Maria, care va încredinţat pre voi; şi acestea zicênd aŭ murit.

Minunea. 4.

Arnolf Episcopul de la Sfesionscu, avênd dragoste mare, cătră Prea sfânta Născătórea de Dumnezeŭ, şi rugându-sĕ el deapururea, şi apropiindu-sĕ sfîrşitul vieţi, isaŭ arătat luĭ sfîntul Apostol Petru, adeverindu-i, că isaŭ ertat păcatele, după aceia

isaŭ arătat lui Arhanghelul Mihail, făgăduindu-sè, căl va duce fără grije din viața aceasta, și pre urmă isaŭ aratat Prea curata fecoră, zicĕndui: că înziua adormirii va muri, si așa saŭ facut.

Minunea. 5.

U. n tinăr anume Adam, fiindui capul stricat de bube, că atita ii puța capul, de nu putea alți copii în școlă se șeadă lingă dînsul; acel Adam avea mare evlavie cătră prea curata fecoră, și deapururea cănd mergea la școlă, mergea întăiŭ la biserică și se ruga zicĕnd: și troparul Născătorei. bucurăte; deci intro nópte sculindu-sè El; aŭ mers la biserică, părîndu-i-sè că aŭ tras clopotul, cănd aŭ venit la biserică aŭ găsitu-o închisè, și după obiceiu lui; aŭ cădut îngenunchi și aŭ început aface rugăciune; iară cînd saŭ sculat aŭ vĕdut biserica deschisè și lumină mare era întrĕnsa; deci intrĕnd el în bisserică, aŭ vĕdut pe prea curata fecoră ședĕnd pre scaun, și cu alte fete, zicĕndu-i luí: Adame, tu te ai obicinuit aslăvi numele meŭ: Iată că îți dăruesc și Eŭ ție sĕnătate, puind mîna sa pe capul lui; zicĕndu-i: dintru acest cés nu te va mai durea capul; pănă la mórtea ta și așa aŭ fost.

Ei învățeț Rochada. zi. Sturza.

Minunea. 6.

Întru un orașiŭ Franțuzesc, un tinăr anume Svesion de unspre-zece anii; fiind foarte bolnav, și ducĕndul părinții lui la biserică; aŭ strigat pruncul, că aŭ vĕdut pe Prea curata fecoră, rugăndu-sè fiiului sèŭ; ca se întórcă bóla acei-

dela norodul
ce era în orașul acela:- și
iaŭ răspuns fie voia ta.

Minunea. 7

Franc-fort.

In Rabdot, Episcopul Trachiei, dea pururea se ruga pré sfintei Nàscătórei de Dumnezeŭ; și într'o vreme bolnăvindu-sé fórte tare; isaŭ arătat pré curata fecóră, și laŭ vindecat de bóla aceia.

Minunea. 8

Corcutul Pașa Turcesc, cădînd la bólă fórte grea, și după învĕțĕtura unui creștin, saŭ rugat către prea curata fecóră de la Lavretache, incredințîndu-și Ei sĕnătatea sa, și saŭ făcut sĕnătos.

Minunea. 9

Comliba fecóra din orașul Mediolan, fiind bolnavă de ciumă, și apropiindu-sĕ sfîrșitul vieți Ei, isaŭ arătat pré sfînta de Dumnezeŭ Născătórea, ungîndu-o cu unsori mirositóre, și îndată saŭ isbăvit și de dureri și de mórte.

Minunea. 10.

Din Monastirea Dolcarul din văcul XIV.

Orașul Monacum, este în pămîntul Bavarilor, acolo un om viind pre mare dela Ierusalim la țara sa; și înbolnăvindu-sĕ, un corăbier laŭ îndemnat ca sĕ se róge prea curatei fecórei de la Calinscu; și îndată bolnavul aŭ început a se ruga; și întru acel cés aŭ vĕdut lîngă dînsul stând prea curata fecóră, țiind într'o mână pre Hristos pruncul; iar întru alta o făclie aprinsé, și îndată saŭ făcut sĕnetos, și aŭ mulțĕmit prea curatei fecórei.

Minunea. 11.

Marta fiica lui Masimian, avĕnd pe trupul seŭ bube, care pentru rușine naŭ putut sĕ se arate doftorilor, și

și arătându-i-se în vis pre sfintei dela Galinscu; poruncindu-ĭ ca se meargă acolo sĕ se închine, și scultându-sĕ Marta, aŭ mers: și îndată saŭ făcut sĕnĕtósĕ.

Minunea. 12.

La Nederland în satul Libec, acolo era un morariŭ fiind fórte tare bolnav, aŭ început ase ruga cu lacrămi prea curatei fecórei, ca se dea ajutoriŭ, și maĭ vîrtos la zilele prasnicilor Născătórei de Dumnezeŭ, și întro nópte arătîndu-sĕ prea curata cu multe fete, zicêndu-i lui; am auzit suspinurile tale, și rugăciunile cele cu lacrămi, și am venit sĕți ajut, poruncind ca sel ducă la biserică, și saŭ făcut sĕnĕtos.

Minunea. 13.

Eschiĭl Arhiepiscopul Dunschi, fiind încă prunc de 12 ani, trimis aŭ fost de părințĭ luĭ la țara săsască pentru învĕțĕtură; unde fórte saŭ bolnăvit și fiind întru amețală, aŭ cădut întru un cuptor cu foc, și aŭ început a arde acolo, deci făcênduisĕ uși acolo a eșit, și arătându-i-sĕ niște casĕ frumósĕ, aŭ vĕdut înăuntru pe Precurata fecoră ședênd pre scaun împărătesc, și aŭ început probezi; pentru ce nui face rugăciunea ângerească. bucurăte fecoră Domnul este cu tine; iar el cădênd la pământ; aŭ început ase ruga cu lacrămi, și adeveri, că va păzi întótă viața lui, și sĕ îndată din cuptori aŭ eșit sĕnătos cu ajutorul fecórei.

Minunea. 14.

Sfîntul Teodor Sichiotul, din tîrgul Nastasiopul, niște ómenii rĕĭ iaŭ dat otravă.

în băutură, şi bolnăvindu-se el: era se móră; şi saŭ arătat prea curata fecóră, şi iaŭ spus pricina bólei lui de ce este bolnav, şi laŭ vindecat de otrăvitură; pentru că deapururea făcea rugóciuni cătră pré curata fecóra.

Minunea. 15.

În pământul Sasilor, în Oraşul Paterbun, aŭ fost un preot anume Petru, fórte evlavios era cătră născătórea de Dumnezeŭ; şi bolnăvindu-se el de mórte; isaŭ arătat pré-curata poruncindu-i ca se mai trăiască pre pămînt.

Minunea. 16.

Nicolae din oraşul Tementin, bolnăvindu-se spre mórte; aŭ început a cânta din Psalmul lui David: ruptai mîngâiturile mele, şi laŭ întrebat pre din sul alţii, de ce este aşa vesel; iar el aŭ răspuns; că am vĕdut pe Hristos; cu prea curata fecóra, zicîndu-mie; slugă credincóse, intră întru bucuria Domnului tĕŭ.

Minunea. 17.

Un om anume Petru, înziua sfintei Mariei Magdalinei; aŭ arat la câmp, şi pentru aceea iaŭ venit un foc din ceriŭ că iaŭ ars plugul şi boi şi lui tóte vinele iaŭ ars; deci fiind el întru acea bólă; aŭ poruncit ca sel ducă la biserica Mariei Magdalini, ca sĕ se róge sel erte; pentru că nŭ prăznuit ziua Ei; şi ducêndul la biserică întru acel cés saŭ stins focul din trupul lui; iar de tot bine nu saŭ făcut sĕnĕtos. Şi iară şi aŭ poruncit ca sel ducă la biserica pré blagoslovitei fecórei Mariei lui Dumnezeŭ, unde se făcea minuni; şi când laŭ dus la biserică aceea; atunci nóptea isaŭ arătat prea curata cu sfântul Ipolit poruncindu-i ca sel vindece, şi cu porunca prea-

curatei fecorei sau facut se- natos.

Minunile Pre sfintei Născătorei Domnului, asupra celor morți.

Minunea 1.

In pămîntul Britaniei, un tînăr fiind ne infrînat, dar în tóte zilele zicea: cătră născătórea de Dumnezeŭ. Bucurăte Născătórea Domnului; după aceasta-bolnăvindu-sé aŭ murit, și zicend el așa multă vreme mort; iară-și aŭ inviiat. Și aŭ strigat pe o fecoară, care ședea acolo aprópe de trupul lui, zicându-i ca se cheme pe preot cum mai îngrabă. Și chemând pe preot; aŭ început a zice: înaintea a tot norodul; că am fost răpit dinaintea județului lui Hristos; unde duhurile necurate pentru trei păcate ale mele mă pîra. Păcatul meŭ cel din tiiŭ aŭ fost;- că zeciuĭală din ostenelile mele preotului nuiam dat. Aldoilea: că am prins peşte din heleșteul călugărilor pe furiși. Al-treilea: căci umblând Eŭ la vînat, cu ogari și copoi; am călcat țarinile săracilor; și pentru aceste trei păcate, am fost judecatŭ se mă dea în munca iadului; dar prea curata fecóră saŭ milostivit asupra mea, și maŭ cerut dela chistos fiiul-Ei, ca se îmĭ întórcă sufletul la trup, și ca se îm fac canonul meŭ, și se mă mîntuesc.

Minunea. 2.

In orașul Bononie, o fecóră fiind fórte evlaviósă, întro nópte închizîndu-sé în cămara sa; rugându-sé lui Dumnezeŭ; și deschizînd ferestruica de cătră biserică care o avea acolo; aŭ vedut o fecóră fórte frumósé, stînd lîngă mormîntul unui tînăr, care era îngropat acolo de curînd, și pre mormânt o porumbiţe ședend ca zăpada de albă, și luându-o fecóra aceea lumina în brațele-sale; atunci aŭ întrebat fecóra aceia din cămără, cine ești tu: ér ea aŭ răspuns: Eŭ sunt Maica lui Hristos, am venit aicea ca se iaŭ sufletul acestui tînăr că este mucenic al lui Hristos; căci toți tineri cari de bună voe se învață cu nevoințe sînt mucenici, și mare plată aŭ de la Dumnezeŭ pentru nevoința lor.

Minunea. 3.

Deias și Merhil 2 boeri Moldovenești, pentru Domnia Moldovei, avénd întru sine vrajbă, deci la a 2lé. și la al 3lé an, după răsboiul ce aŭ avut, trecénd pe cîmpul acela ómenii; aŭ vedut mulțime de óse omenești, din care óse aŭ auzit un glas mare eșind tînguindu-sé; cerînd adjutoriŭ de la Hristos Mîntuitorul, și dela bine-cuvîntata Maria; acel glass:

auzindu-o ómenii, saŭ apropiat, între care óse saŭ găsit și un cap bărbătesc, și aŭ răspuns către dênșii. Eŭ sânt creștin, și deapururea am slujit Prea-curatei fecórei Maicei lui Dumnezeŭ; dar nu mam mărturisit de păcatele mele, și miam sfârșit viața mea întru acest rĕsboiŭ; și pentru acésta Maica lui Dumnezeŭ; maŭ isbăvit de muncile vejnice, și limba acum miaŭ păzit pănă acum ca se îmi poci mărturisi păcatele, și se mori creștinește: Pentru acéstă vĕ poftesc sem chemați pe Preotul; sem mărturisesc păcatele mele; și îndată aŭ chiemat pe Preotul; care aŭ mărturisit pe creștinii; și așa aŭ părăsit capul acela de amai striga.

Minunea. 4.

Fericitul Pavel Prostul, avea un ucenic car în multe păcate deapururea cădea, după aceea aŭ și murit; și Pavel aŭ inceput a face rugăciuni, ca sei arate unde se află sufletul lui; deci întro vreme rugându-sĕ el, aŭ vĕzut vedenie, și aŭ vĕḑut și pre ucenicul lui în muncă; și ne avênd nici o faptă bună; nici trupeească nici sufletească și nimica naŭ răspuns cătrĕ dênsul; ci ședea ca un împietrit; după aceea vedenie; aŭ inceput ase ruga pentru ucenicul seŭ: a posti, și a da milostenii, ca sĕ se milostivească spre dînsul ucenicul seŭ Născătórea de Dumnezeŭ; iară peste puține zile saŭ arătat Prea curata fecóră și iaŭ zîs: ? Pentru ce ești scîrbit bătrînule; iar el aŭ răspuns, mam scîrbit că am vĕḑut cel ce nam voit se vĕzi, iaŭ zîs: aŭ doră nu ai făcut rugăciune cătrĕ Dumnezeŭ. El aŭ zîs: Eŭ am făcut rugăciuni, dar nam putut se plîng și se suspin pentru dênsul; și iaŭ răspuns lui Prea curata fecóră, dute bătrînule; că pentru ostenelile și rugăciunile tale, țil voiŭ arăta slobod ca se nu te scirbești. Deci a 2 zi iară-și aŭ fost în vedenie; și aŭ vĕḑut Pavel pre ucenicul seŭ; fórte vessel, zicĕnd cătră dênsul: Rugăciunea ta părinte aŭ ascultat prĕ Curata căci te iubește; Și saŭ rugat lui Hristos Mîntuitorului, ca se mă deslegi de păcatele mele; cu care am fost legat. – După aceea iară-și saŭ arătat Prea-curata fecóră bătrînului, și iaŭ zîs: vĕḑutai ceea-ce ai voit, iar El aŭ răspuns: vĕḑui stĕpîna mea și fórte mam bucurat, Iaŭ zîs iar prĕ curata: se nu te lenevești deapururea a face rugăciuni pentru fratele tĕŭ, căci rugăciuni și faptele ce bune, fórte daŭ ajutoriŭ celui mort.

Minunea 5.

In orașul Verdun, un Diacon anume Adalman; murind el, după cîn iaŭ făcut rînduiala, ceea ce se cuvin morților; El atuncea aŭ înviat; și aŭ zîs; multe locuri am vĕḑut celor ce mor; și de pedeapsă, și de mîngăerii: zicea numitul Diacon Adalman; unde și pe mine păcătosul maŭ fost dus la locul cel rĕŭ și de chinuire, dar cu rugăciunile Prea curatei fecórei Mariei, am fost slobozit ca se îmi mărturisesc păcatele mele.

Minunea. 6.

Pashalie Papa Romei în bisserica Prelecsida, sluja sfînta Leturghie pentru fiiul seu ceii murise; după aceastau aŭ vĕḑut pe Prea Curată, sufletul fiiului seŭ ducĕndul la ceriŭ.

Minunea. [illegible]

Maria din Eghil, aŭ vădut pe prea curata fecóră lîngă o vĕduvă bolnavă, care avea mare evlavie către dînsa, și dupăce aŭ murit, aŭ vĕzut érĕși acea Marie pe prea curata fecóră; lîngă trupul vĕduvei cu alte multe fecóre; care împărțindu-sĕ în 2 cete aŭ cântat Psalmul, slăvind pre Dumnezeŭ.

Minunea. 8.

Innochentie III. Papa al Romei, după mórtea sa, saŭ arătat unei fecóre și iaŭ zis: că mainăintea morți aŭ cerurut dela Dumnezeŭ, ca seĭ dea înfrîngerea inimi ca să și plîngă păcatele sale; și pentru acestea sa isbăvit de vejnicile Munci: Încă și aceasta iaŭ spus, că prea curata fecóră aŭ cerut dela Hristos fiiul seŭ, că după mórtea sa sĕ se arate fecórei; și sĕ se róge pentru adjutorul Ei; și acésta zicênd saŭ făcut nevĕzută.

Minunea 9.

Țara Aragonilor care este este în Ispania o fecóră anume Alicxandra, fórte evlaviósĕ, era către prea curata fecóră, și dea pururea se ruga Ei; întru acel orași, era 2 tineri de neam cinstit: deci tineri aceia, aŭ îndrăgit pre fecoara aceia; și mîniindu-sĕ unul pre altul; aŭ zis se easĕ la câmp sĕ se bată pentru fecóră; deci eșind la câmp călări în armați unul asupra altuia, saŭ slobozit cu sulițile în mînă; și lovindu-sĕ unul pre altul: aŭ murit amândoĭ; atuncea neamurile fecorilor, saŭ sculat și aŭ venit la fecóra Alicsandra; și aŭ început a o bate, și iaŭ tăiat și capul, și aŭ aruncatu-o întro fîntînă. Iar după 150 de zile, după porunca pré curatei fecórei; au mers la fântînă, și aŭ strîgat pre Alicsandra; și îndată ângerii, capul ei laŭ scos dintru acea fântînă; care cap îndată aŭ început a și mărturisi păcatele sale; și după mărturisire, aŭ întrebatu-o ómenii: ce aŭ făcut cu dênsa după mórtea ei? Iar ea aŭ rĕspuns; că îndată cum iaŭ tăiat capul, îndată aŭ venit duhurile necurate: și o aŭ început a o înfricoșa; dar iaŭ stătut Prea Curata Fecóră înainte, și dintru acea înfricoșare aŭ isbăvitu-o; și până la acest cés aŭ păzitu-o vie: pre urmă aŭ luat ómeni capul acela; și laŭ îngropat împreună cu trupul.

1905. Dechembrie 19.–

Minunea. 10.

Un om dea-pururea făcea rugăciuni cătră Pré-curata fecóră, căci avea mare evlavie către dênsa; după acésta aŭ fost prins la un răsboiŭ, și iaŭ tăiat capul; care cap naŭ încetat a vorbi, până șaŭ mărturisit păcatele sale.-

Minunile Prea-Sfintei Născătoarei de Dumnezeŭ în Păgânii.

Minunea. 1.

Erimia proorocul, după mórtea lui Gudolie, aŭ venit la Egipet; și aŭ proorocit Egiptenilor, că idolii lor aŭ se cadă și se se sfărame când va naște fecóra pre fiiul:- Pentru aceasta jerfitori Egipteneşti, aŭ făcut chipul fecórei cu pruncul îmbrațe; și laŭ pus încapiștea sa. și i se ruga Ei; și după aceasta împăratul Egipetului Ptolomeŭ; aŭ întrebat pe jerfitori, ce însemnează chipul acela ?. Iar ei aŭ răspuns: căci stremoși lor aŭ luat acésta de la proorocul lui Dumnezeŭ, pentru că Dumnezeŭ aŭ proslăvit pe pré curata fecóră, mai înainte de zemislirea Ei între păgânii, care nu cunóște pre Dumnezeŭ; care i se închină Ei, și credea căci Ea are se nască pre fiiul seŭ Dumnezeŭ.

Minunea. 2.

Închinători de idolii, Làcàtà, Onie;- Pe prea curata fecóră cu pruncul în-brațele sale ocinstia, și chipul Ei infieşte care an pre uliți îl purta, iar când aŭ fost întrebați, pentru ce fac aceasta, Ei aŭ răspuns, pentru o fecóră, care fiind fecoară, aŭ născut fiiŭ.-

Minunea. 3.

Verghiliuși Poeticul, fiind păgân și necredincos, aŭ din bun nêm: aŭ că din rêŭ: Dar fiind învățat, aŭ scris pentru Prea curata fecóră; și pentru împărăția lui Hristos, aceste cuvinte:- Iată vine fecóra, și se duc împărățiile lui Saturn.

Minunea. 4.

Ovidius scrtitorul de versuri fiind păgân, când laŭ scos pre dênsul Sarmați (acum România); aŭ scris pentru pré curata fecoară, versuri în care versuri aŭ numitu-o-Dumnezeóie.

Minunea. 5.

Când vizirul Sarachinilor, cu buna voinţe a lui Leon aŭ vrut se intre în Țarigrad călare, prin pórta ce se numește Brosfrium; alții toți aŭ intrat, iar calul lui nici decum naŭ vrut se intre; deci căutând el sus; aŭ vêdut chipul Pré-curatei fecórei.și aŭ cunoscul El.căci din pricina aceluia, naŭ putut se intre, căci era birfitori, asupra Prea-

curatei fecórei Născătorei de Dumnezeŭ.

Minunea 6.

Arbumazar Astronom, fiind păgân, aŭ scris pentru Prea curata fecóră, aceste cuvinte proorocești se va naște pre pământ curată fecóră ne întinată: apoĭ iar aŭ zis: că singur Dumnezeŭ aŭ arătat, că are se nască fecóra pe pruncul în pămîntul jidovilor, și îl va hrăni pre dênsul, și pre acel prunc; uni îl vor numi Isus: iar noi grecești Hristos.

Minunea. 7.

Iustina fecóra, de la chiprian fermecătorul, saŭ apărat chemînd spre ajutoriŭ pe Prea curata fecóra; căci chiprian aŭ vrut ca sei strice fecoria Ei, prin fermecile sale; dar naŭ putut se facă aceasta.

Minunea. 8.

Din Mănăstire Russicu veacul XVII.

Amfilog împăratul Sarachinilor; fiind păgân aŭ intrat în Ierusalim la biserică când sluja sfînta leturghie; întru acel cés aŭ vĕdut că pre un prunc mic pre Hristos; pre carele luîndul Preotul laŭ pus pre oltariŭ și laŭ tăiat: Pentru acésta aŭ pus strĕje prin prejurul Preotului ca se nu fugă, iar când aŭ zis preotul; pe Prè sfânta curata pe bine-cuvîntata și cele lalte; întru acel cés, aŭ venit mulțime de ângeri, care ridicânduși mâinile se ruga pentru norodul creștinesc; și iară. și când aŭ zis preotul: mai ales pentru Prè sfânta curata prè bine-cuvêntata; întru acel cés, saŭ deschis ușile sufletelor ce era la întunerec. Deci după Dumnezeeasca slujbă; aŭ adus preotul împăratului o prescură; Iar împăratul aŭ zis: ori om, ori drac ce ești; team vĕdut că ai tăiat pruncul: și cu aceia ai slujit: iaŭ răspuns lui Preotul; O împărate! acéstă minune, nici sfinți părinți Vasilie. Grigorie, naŭ vĕdutu-o: și aŭzind aceasta împăratul aŭ crezut în Hristos, și saŭ botezat de Patriarhul Ierusalimului, și saŭ îmbrăcat înschimă; după aceea aŭ mers împăratul Sarachinilor la fratele seŭ anume Clicanți, și laŭ adus la credințe și laŭ botezat; îndată aŭ inceput amândoi a propovedu-i pre Hristos, pentru aceasta saŭ sculat Sarachinî și iaŭ ucis.

Minunea 9.

Când aŭ încunjurat Perși Țarigradul, și aŭ vrut sel bată, întru acel cés iar aŭ vĕdut Țarigradenii pre o fecóră fórte frumósé eșind pre pórtă; și aŭ socotit că aceia este împărăteasa, și aŭ mers ca se ceară pace de la Perși; Dar aceia era Prea curata fecóra care aŭ păzit Țarigradul de neprietinî; după aceasta saŭ făcut fecora ne

văzută iar neprietini Perși, aŭ început aface gâlceavă; și ase bate ei între ei, și mulți aŭ perit dintrênși; după aceea saŭ dus dela Țarigrad rușinați.

Minunea 10.

Prea sfânta de Dumnezeŭ Născătórea de la Cotromcu, la un èzér; aŭ orbit Prima-Noe Împăratul Tătărăsc, care aŭ bătut pre Russia cea mare; pentru această saŭ numit ezărul acela sfânt.

Minunea 11.

Mahomet lăudând pe Prea curata fecóră. la alcoranul seŭ: așa zicea: din bărbați mulți aŭ fost desevérșiți și vrednici; iar din fecóre nici una, numai Maria maica lui Hristos.

Minunea. 12.

Mahomet lăudând pe Prea-curata fecóră la alcoranul seŭ; O Marie.! Dumnezeŭ te aŭ ales din tóte fecórele în lume. O o Marie! Dumnezeŭ țaŭ arătat ție cuvêntul seŭ, numele lui Amin.

Minunea 13.

Un tânăr fiind păgân. și bolnăvindu-se foarte tare; deci adormind toții întro noapte; iar el eșindu-și din minte, aŭ fugit gol în pustie, unde în trei zile și trei nopți aŭ umblat; deci la a-treia noapte șaŭ venit în fire, și aŭ vĕzut la un Munte lumină foarte mare, la care muntе suindu-sĕ. El aŭ vĕzut pre un împărat fóarte frumos, ședênd pre un scaun de aur: iar din dreapta lui aŭ vĕdut pre împărăteasa, pe Prea Curata fecoara Născătoarea de Dumnezeŭ, ședênd pre alt scaun cu nespusĕ lumină; și slugile era fóarte multe, ale cărora fețe străluceaŭ ca soarele; și îndată aŭ fost trimiși slujitori de la împăratul de laŭ îmbrăcat cu haină că era gol; și laŭ dus la împăratul: și iaŭ zis împăratul. EŬ sunt Dumnezeul creștinesc, Împăratul și Domnul vecilor; după ácesta ostași ședênd pe scaune albe; laŭ luat și laŭ dus la ostea tătărască; și aŭ fost trei zile cu dênsul; după acea saŭ făcut nevĕdut: deci tătarul acela, aŭ găsit 2 Preoți creștinești; și cu învĕțĕtura lor aŭ primit credința și saŭ botezat; și alți tătari mulți saŭ mai botezat.

Minunea. 14.

Ucenicul lui Mohamet, aŭ scris în cartea Acoranului, pentru Prea sfânta Născătórea de Dumnezeŭ; aceste cuvinte: am auzit pre vestitorul Dumnezeesc, zicênd: toții fii lui Adam, câți saŭ născut; saŭ atins de dênșii satana: afară de

MARIA. și de fiiul Ei.

Minunea. 15.

Agarenii pe Prea curata fecóră cinstesc, zicênd: că ea aŭ născut pre marele proroc Isus Hristos, fără bărbat.

Minunea. 16.

Monastirea Rusic. Viacul XIV.

În țara tătărască la crâm este un port, unde din vechime era un Smeŭ; carele pre ómeni și pre dobitóce le mistuia și le mânca: Pentru aceasta aŭ fugit ómenii toți de pre locuri le acelea neputând trăĭ; deci după multă vreme, aŭ venit Moldovenii, cari saŭ colonizat acolo: și aŭ început ase ruga Prea Curatei fecórei ca sei isbăvească de Smeul acela; și aŭ vědut ei întro nópte o lumină mare aprinsė asupra schelei aceia, deci aŭ intrat acolo, și aŭ găsit icóna Prea curatei fecórei unde ardea făclia aceta, și sub icónă aŭ găsit pre Smeul acela crăpat, pre care îndată luândul laŭ tăiat în bucăți și laŭ ars. După acésta aŭ luat icóna Pré-Curatei fecórei; și aŭ purtatu-o cu procesie mare, și cu cântări. Iar împăratul tătarilor Azimeri care era acolo, vědênd acéstă minune, saŭ rugat dinaintea icónei ca sei dea ajutoriŭ la răsboi ce avea cu împrejurași lui, făgăduindu-sė că va aduce și el daruri, cum aŭ și împlinit, căci întorcêndu-sė dela răsboiŭ cu dobîndă la casa sa, aŭ adus multă céră, și aŭ făcut făclii, și aŭ pus dinăintea icónei, care o făcea acésta întótă viața, și după dênsul și fiecori lui.

Minunea. 17.

XIII. Littera. L. Din Monastirea Rusicu viacul

La Îndie este un turn ce se numește Cuba, care Cuba Îndieni aŭ făcut zurba, pentru icóna Pré Sfintei Născătórei de Dumnezeŭ; uni zicea: că mai decinste este Dumnezeii Îndienilor: Pentru acésta aŭ vrut se facă răsboiŭ între dênși; Apoiŭ saŭ învoit între dênșiĭ, de naŭ făcut răsboiŭ aŭ socotit așa: ca se pue câte 2 tineri deoparte, și 2 de altă parte: adecă 2 cu numele Mariei, și 2 cu numele Dumnezeilor Îndiei; ale cărora tineri leaŭ legat mâinile înapoiŭ, și aŭ făcut tocmeală așa: Ale cărora mâini se vor deslega, aceta se rămâie biruitori, și după ce aŭ făcut acea tocmeală, aŭ strigat Domnul Îndienilor, Bucurăte Marie Domnul este cu tine; atunci aŭ vědut Îndieni pre uă fecóră frumósė, car aŭ deslegat mâinile celor ce era pentru dênsa legați. acea minune vědênd Îndieni; și auzînd mulți aŭ credut în Hristos. –

Minunea. 18.

La Roma dinaintea nașterei lui Hristos, aŭ fost de la Romil întro capiște un idol de aur, și scrisóre era deasupra, nu va cădea acésta, până când va naște fecóra pre fiiul. și așa saŭ făcut, că atuncea aŭ cădut, când aŭ născut fecóra pre Hristos.

Minunile Pré sfintei Nàscàtórei de Dumnezeŭ între jidovii.

Minunea. 1.

Un jidov anume Iacov, viind din Ludonie, orașul de la Anglia, la vitonie, aŭ cădut în tilhari, care bătêndul și desbrăcândul și luîndu-i tot ce aŭ avut, laŭ legat singur și saŭ dus: deci; fiind el legat așa, aŭ adormit; și isaŭ arătat lui Pré-Curata fecóra și laŭ deslegat; iar deșteptându-sé el; aŭ vêdut pe prea curata fecórá a evia; și aŭ întrebatu-o cine ești tu cocónă: Iar Ea aŭ răspuns, că este Maria, de care tu și tot neamul tăŭ bateți joc: însè am venit aicia ca seți fac bine pentru rêŭ. Deci saŭ sculat jidovul acela, și aŭ venit la un Orași ce se chema Baleh, și saŭ botezat, și isaŭ dat numele lui Iòn.

Minunea. 2.

Un jidov la Țarigrad Mille, viind la biserică cu copii crești-nii, saŭ împărtășit și el cu sfintele taine împreună cu cei lalți; deci întorcêndu-sé acasé aŭ spus tătiniseŭ; atunci tatăl seŭ fiind jidov necredincos, fórte saŭ mîniat pre fiiul seŭ; și laŭ aruncat într' un cuptoriŭ; fiind el strejari, iar maică-sa înștiințîndu-sé aŭ venit plîngând la cuptoriŭl acela; și aŭ găsit pre fiiul ei viŭ și sênătos; și laŭ întrebat pre dênsul; cum de nu aŭ ars în focul acela: Iar el aŭ zis; aŭ venit la mine o fecórá fórte frumósă: care maŭ apărat de foc, și de mîncat miaŭ dat când — îmi era fóme: iar aceia era miréssa Pré-Curata fecóra Maria..

Minunea. 3.

Monastirea Russicu din viacu XIV. Litera. I.

În zilele lui Bonifatie Papa Romei, care de la Roca împăratul, aŭ cerut o capiște păgânească, și aŭ sfințitu-o întru cinstea Prea-curatei fecórei deci saŭ rîdicat mare vrajbă; între creștini. și între jidovi; pentru întruparea lui Hristos căci jidovii zicea: cum că nu este cuviincos ca se nască fecóra; întru acel cés, acolo la Roma era un om orb din naștere; care cu jidovi pentru întrupare avea mare luptă: Iar eii aŭ început al ocărî și al dojení zicêndu-i lui, de ar avea Hristosul tăŭ putere țar da ochi; Atuncea aŭ răspuns orbul: lásațimá pănă în 3 zîle, și veți vedea puterea Dumnezeească asupra mea. Iar atunci sosînd și prasnicul stăpînei, adunându-sè norod mult la biserică, după porunca Papei; întru care era și orbul acela, rugându-sé Pré-curatei fecórei, și zicêndu-i: Bucurăte Marie Domnul este cu tine: Întru acel cés, isaŭ deschis lui ochi și aŭ vêdut: aceasta vêdênd creștini, aŭ început a cânta; slavă întru cei de sus lui Dumnezeŭ; iar întru acel cés; sute de jidovi aŭ credut în Hristos; iar alții aŭ fugitŭ;

și nu sau mai întors la Roma.

Minunea.

Un jidov la Roma, bătând joc de chipul Prea. cura.
tei fecórei; pentru aceasta îndată aŭ înlemnit și aŭ
stătut și nu saŭ putut mișca din loc; întru acel cés
și o jidófcă saŭ lipsît de vedere; iară și bătînd joc de chipul Préa
curatei fecórei.

Minunea.

Iustin Împăratul Grecilor la Țarigrad, aŭ luat de la jidovi o
capiște de aŭ prefăcutu.o biserica Născătoarei de Dumne.
zeŭ; pentrŭ aceasta Prea. Curata fecóră iaŭ întors min.
tea care îi lipsise pentru greșalele lui.

Minunea. 6.

Un jidov la Țarigrad, luînd gunoiŭ aŭ uns chipul Pré.Cu.
ratei fecórei. deci găsîndul un creștin. aŭ spălat și aŭ cu.
rățit chipul acela de scîrnávie; întru acel cés, din tóte
încheeturile chipului aceluia; aŭ curs unsóre închip de sudóre sîn.
gerată, cu care unsóre multe felîuri de bóle saŭ vindecat.

Minunea. 7.

Un jidov lucrând în via sa, și sepând aŭ găsit o carte fó.
rte veche, care era scrise în 3 limbi; în care carte era
scrise aceste cuvinte: Hristos se va naște din fecóră. și
pentru mîntuirea ómenilor va răbda.

Minunea. 8.

L. 1564. Sf. Monte Athos.

La ganonie un jidov botezîndu.sé, aŭ venit la o Monastire;
și aŭ vèḑut chipul Prea. Curatei fecórei, și îndată cu cu.
țitul aŭ dat în obrazi; căci din inima lui eșa răutate
jidovească care era; și îndată aŭ eșit sînge din
rana chipului aceluia, care vèḑénd jidovul saŭ spăi.
mântat și aŭ fugit; iar pre urmă saŭ arătat
Prea Curata fecóra unui ferari învis; și iaŭ
arătat pre jidovul acela care iaŭ rănit chipul;
înștiințind el pentru aceea pre stépînitori; pentru care nici jido.
vul naŭ tăinuit; și pentru acésta saŭ omorît cu mórte.

Minunile Prea-Sfintei Născătórei de Dumnezeŭ asu.
pra Eriticilor.

Minunea. 1.

O fămee eritică la Ollanda, născând un prunc cu mare
dureri; alte fămei o învăța ca se aprinzé făclie Prea.
curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ. Ear é nici decum
nu vrea ca se dea cinste Prea. Curate fecórei; deci sosînd
vremea naşterei, aŭ eșit pruncul bucăți din ticălósa eritică.

Minunea. 2.

Nurnberg. anul 1601. Littera. O.

O fămee Maria murindui bărbatul. avênd 2 copii cu el; aŭ voit sè se mărite a 2 óră, și aŭ găsit un ostaș și ca se o è. și ostașul acela nu aŭ voit ca se o è de soție, fiind că avea 2 copii; unul de 9 ani, și cel-lalt de 5 anii; Atuncea fămeea aceea aŭ omorât pre fii seĭ numai ca se è pe ostași; iară ostașul audind că aŭ junghiat copii, nu aŭ mai voit se o è de fămee fiind-că aŭ făcut acea fără de lege. Atuncea acea fămee, saŭ pus întro corabie se meargă la Alisandria; și în mijlocul mări aŭ stat corăbia, și saŭ făcut glas către corăbier din aer; zicânduĭ; aruncă pe Maria în mare; și saŭ făcut acel glas de 3. ori. Atuncea Corăbierul aŭ întrebatu.o pe fămee ce păcate are; și ea aŭ spus adevĕrul, și corăbierul aŭ puso întro varcă, și aŭ a lăsato pe apă, și saŭ răsturnat varca și saŭ înecat cu ea.

Minunea. 3.

Nestorie nevrênd se numească Născătóre de Dumnezeŭ, a fi adevărată născătórea Domnului; pentru aceta Pré Sfînta Născătóre, așa laŭ pedepsit, că mai înainte de mórte, vermi limba luĭ aŭ mîncatu.o; care limbă pe Prea sfănta Născătore hulia.

Minunea. 4.

Kozmiana eritica, singură aŭ venit întro nópte la Ierusalim sè se închine mormîntuluĭ luĭ Hristos; și apropiindu.se è de ușile bissericeĭ, isaŭ arătat eĭ Pré Sfînta Născătóre cu alte fecóre; și naŭ lăsatu.o se intre în bissericǎ; zicêndu.ĭ eĭ: cum aicia îndrăsnești a intra pănă când nu ești a nóstră: Vĕdênd așa Coxmiana, saŭ rugat ca se pótă intra; iaŭ răspuns Pré Sfînta Născătórea; credĭ întru mine fecóră, că nu veĭ intra aicea de nu veĭ crede mie; pentru aceta Cosmiana, aŭ primit dreapta credinṭe, și saŭ împărtășit cu trupul și cu sufletul luĭ Hristos.

Minunea. 5.

Aluĭ Theofil împăratul grecilor gonitorul de icoane. — Teodora femeia luĭ fiind bine-credincósè aŭ murit, și aŭ vĕdut învis pe Pré Sfânta Născătórea de Dumnezeŭ, ṭiind în mîini pre fiiul seŭ, și mulṭi îngeri era cu dênsa. care

pre Teofil îl bătea, și deșteptându-se ea, aŭ vĕdut pre bărbatul seŭ văităndu-sĕ: vai mie ticălosului, cum mă bat pre mine pentru icóne. și îndată luînd icóna Pré. sfintei Născătórei cu pruncul în brațe, iaŭ datu-o lui se o serute; la care serutare, însuși Teofil aŭ vrut, și întru acel cés isaŭ închis gura; căruia îi era deschisĕ; cât tóte mă. runțaele pre gură i se vedea; și aceasta pentru aceia îi era lui, că pre icóne cu gura gonea, numindule pre dénsele idoli, și pre cei ce se închina icónelor închinători de idoli.

Minunea. 6.

Nürnberg 1601.

Sfântul chiriac isaú arătat Prea sfînta Născătórea de Dumnezeŭ, și aŭ chematu-o închilia sa, dar é naŭ vrut se meargă; și iaŭ zis: ai un neprietin al meŭ închilia ta; aceasta auzind el, aŭ mers închilia sa; și aŭ găsit o carte alui Nistorie ereticul, care hulia pe Pré sfînta Născătórea, ne vrênd se o numească pre ea încartea aceia Născătóre de Dumnezeŭ; și aŭ înțeles Sfântul că acela îi neprietinul Pré Sfintei Născătórei de Dumnezeŭ; pentru care nu vrea se meargă la chilia lui, și îndată aŭ luat cartea aceia și aŭ aruncatu-o în foc.

Minunea. 7.

Stutgartd. Litera qu. sau C

Qetatea ce se numește Iliopoli este în țara Liviiei, acolo era óre-carele măscărici cu numelz Gaian, carele la tóte jocurile de Sfînta Născătoare de Dumnedeŭ îșî bătea joc defăimându-o, și isaŭ arătat lui Sfînta Născătoare de Dumnezeŭ; și iaŭ grăit: ce rĕŭ am făcut ție, că prin mijlocul atâta popor mă defăimezi și răŭ mă cuvintezi pre mine. Iar acela sculîndu-sĕ din somn aŭ rămas neîndreptat, ci și mai mult o defăima. Iară întru una din zile: Iară-și saŭ arătat lui Prea Sfânta Născătórea de Dumnezeŭ, vestindu-i lui și grăind-i; nu pre mine mă vatămi, ci pre sufletul tĕŭ. Iară acela încă mai rĕŭ o defăima; iară aceia a 3 óră saŭ arătat lui, așijderea grăindui și sfătuindul. Deci de vreme ce nu saŭ îndreptat pre sine, ci mai vîrtos în bătăi de joc mai mult o defăima. Iar întru una din zile dormind el într amiază-zi, saŭ arătat Sfânta Născătórea de Dumnezeŭ, și nimic nu iaŭ zis lui, numai cu Pré curatele Sale degete, aŭ însemnat

amîndouă mâinile luĭ, şi amîndouă picórele, şi saŭ deşteptat, tóete avênd mîinile şi picórele, numai trupul singur zăcea. Iară acestea ticălosul tuturor le mărturisa; hulitori pre sine-şi numindu-se, şi pentru rea defăimarea; untle ca acestea pătimind; că prin iubirea ei de ómenii, de multe ori învăţat fiind, nu saŭ îndreptat pre sine-şi. (vezi Iulie 15 la Proolog.)

Minunea. 8.

Un eritic anume Cherman, aŭ fost îngropat în sclep: iar eritici îĭ cinstea óssele ca unuĭ om sfânt, cum şi altul anume Cvido, iară-şi era îngropat acolo; iar judecătorĭ Catoliceşti vĕdênd acéstă înşelăciune a ómenilor; aŭ poruncit sĕĭ arunce în foc şi seĭ arză; decĭ ardînd ei; aŭ început a sări din foc, şi aarata óreşi care lumină prin lucrarea diavolească; iar norodul vĕdênd, aŭ vrut pe judecătorul sĕl arunce în foc; Atuncea preoţi aŭ cerut ajutoriŭ dela Pré-Curata fecóră, zicênd: Maică Sfântă ajută-ne nóuă; şi îndată aŭ eşit diavoli din-trênşiĭ; aŭ început a striga: o Cvido! noi te am apărat pănă acum cît am putut, dar acum neaŭ înfricoşat maica lui Hristos.

Minunea. 9.

In pămîntul Francezilor Provinţia Coloniei: om era fórte bogat, deci la bătrîneţele lui saŭ făcut eritic, şi îmbătrînind el, aŭ dat averile sale fiiului seŭ; vĕdênd judecători că la bătrîneţele sale saŭ lăsat de dreapta credinţe; laŭ îndemnat ca sĕ se întórcă, iar el nu aŭ vrut ci mai vîrtos batjocorea dreapta credinţe: Pentru aceasta judecători laŭ judecat ca sĕl ardă în foc: iar fiiul lui vĕdênd acésta saŭ rugat judecătorilor, ca sĕl ardă pre dênsul înlocul tătîniseŭ: judecători aŭ priimit; şi ducênd pre fiiul bătrînuluĭ, aŭ strigat cu glas mare; şi aŭ blăstămat eresul tătîniseŭ, şi dreapta credinţe aŭ mărturisit; cum că este Hristos adevĕrat Dumnezeŭ; şi cer adjutoriŭ de la Pré Curata fecóra, cu toţiĭ sfinţiĭ: Decĭ viind la locul de ardere; aŭ vĕdut toţĭ, că aŭ eşit o segeată din foc, şi aŭ ucis pe bătrînul acolo în casĕ unde zăcea; şi trupul lui saŭ ars: Aceasta vĕdênd judecători, aŭ sloboxit pre fiiul nevinovat de mórte.

Minunea. 10.

Constantin Compronim (cufuritu). luptătorul de icóne; înştiinţîndu-se, că oştaşul Ştefan Arman, saŭ închinat icónei lui Hristos, şi prea curatei Mariei; fecórei. Atuncea Compronim aŭ zis; cu mînie oştaşului, aŭ şi tu te ai închinat idolilor; atuncea ostaşul acela de frică

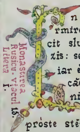
aŭ dis; Nu mă închin ci mai vîrtos mă îngrețoloesc de dînșii; pentru acésta laŭ cinstit pre dênsul Compronim, de laŭ pus preste alțĭ sutași; deci ticălosul acela ostași, care aŭ ocărît chipul Pré Curatei, și alui Hristos; îndată cum aŭ eșit din casa lui Compronim, aŭ încălecat, și laŭ aruncat calul jos, și laŭ ucis cu picórele.

Minunea. 11.

Sfântul Leon, și făcătorul de minuni Papa al Romei, scriind uă carte la Sfîntul Flavian-Patriarhul Constantinopului, împrotiva ereticilor lui Nestorie, și a lui Eftihie; care bârfea asupra Prea curatei fecoarei Născătóre de Dumnezeŭ, Ne vrênd ca se o numească Născătoare de Dumnezeŭ; și împrotiva luĭ Eftihie, puind acea scrisóre pre mormîntul, mai marele Apostolilor, Sfântuluĭ Apostol Petru, și aŭ făcut întinsé rugăciune cătră dênsul, de va găsi vre uă greșală asupra dogmelor (aședĕmântului dreptei credințe). se uă îndrepteze; Deci după patru zeci de zile, rugându-sè el după cum saŭ zîss mai sus; isaŭ-arătat Sfântul Apostol Petru; și iaŭ zîs: am cetit și am îndreptat scrissoarea ta, care este pre mormântul meŭ. Atuncea Leon Papa al Romei, aŭ luat scrissórea; și o minunile tale Dómne Isuse Hristoase, aŭ găsîtu-o îndreptată chiar cu sfânta mînă a Apostolului Petru.

Minunea. 12.

În pământul ischigeților, orașul Drecton, în zîua adormirei Pré Curatei fecórei, ofămee eritică aŭ poruncit slujnici sale, ca séi încălzască baia; iar slujnica aŭ zis: se lăsăm căci astă-zi îĭ zîua Maĭci lui Dumnezeŭ, iar é aŭ răspuns; deci îmĭ aduci aminte de Maria;- căci ea aŭ fost fămee ca și mine, și asupra mea nimica nu are. Iar slujnica îndată saŭ apucat se încălzască baia, ca se numaĭ zică cuvinte próste stĕpînása: Atunci întru acel cés, îndatăsaŭ aprins 2 case, și aŭ ars; iar lemnile în cuptoriŭ aŭ rămasne arsé.

Minunea. 13.

Constantin Compronim, botezul seŭ ocărînd, că nu era acela, că era el se fie neprietin credinți creștinești, căci el bîrfé cu cuvinte spurcate asupra Mântuitorului Hrisstos, și asupra

Prea curatei fecórei.

Minunea 14.

Kând Leon Armenul, ucidea pe creştini; atuncea Pré curata fecóra, saŭ arătat învis mamei sei, zicându-i ei, ca se bea un păhar plin de sînge cătră fiiul ei; şi acela era semnul, că era încurândă vreme, pre Leon Armeanul sel piardă, după cum saŭ şi făcut.

Minunea. 15.

Sfântul Nicolae, la soborul Nicheei, aŭ lovit pre Arie cu palma preste obrazi, pentru că el bîrfea asupra mîntuitorului, zicându-i că este făptură; iar sfinţii părinţi pentru îndrăsneala aceea, aŭ vrut se îl lepede din rîndul Episcopiei; deci arătându-i-se Mîntuitorul Hristos, de adreapta stând, dându-i Evanghelia; iar prea curata fecóră din stînga, dându-i omoforul, şi aşa sfântul iar aŭ rămas Episcop.

Minunea. 16.

Prea curata fecoară, arătându-i-se unei fecoare anume Lidgardiei, foarte scârbită, şi iaŭ spus pricina scîrbi sale; zicênd: căci iară-şi pre fiiul Ei, eritici, şi creştini răi îl răstignesc.

Minunea. 17.

Doi Preoţi mergênd pe drum aŭ găsît o bisserică pustie, şi întrênd întrênsa făcea rugăciune cătră pré curata fecóra; şi în ceasul rugăciuni, fără de veste aŭ intrat eritici în bisserică, şi aŭ prins pre un preot, şi iaŭ scos limba şi iaŭ tăiatu-o; iar tovaroşul lui cel-lalt; laŭ luat, şi laŭ dus la nişte călugări cari laŭ şi primit, şi laŭ dus la bisserică la pré curata fecóră; deci întro nópte când se sluja utrenia, saŭ cerut el ca sel ducă la bisserică; şi laŭ dus dinaintea pré-curatei fecórei, unde el aŭ început ase ruga cu lacrămi pré-curatei fecórei, şi isaŭ arătat de iaŭ tămăduit limba la loc.

Minunea. 18.

Avva Chiriac, trăind aprópe de Iordan, la carele viind un călugăr anume Theofan, carele era vétemat cu eresul lui Nistorie; căci Nistorie; asupra pré-curatei fecórei, ne vrênd ca se o numească Născătóre de Dumnezeŭ; deci ava Chiriac; saŭ rugat lui Dumnezeŭ, ca se arate lui Theofan pravoslamnica credinţe: iar aa-zi la al 9 cés; aŭ vĕdut Teofan pre un om fórte groznic: zicênd cătră dênsul: vino de vedi dreptate; şi luîndul de mână, laŭ dus la un loc fórte întunecos şi

și puturos, de unde eșa foc mare, în care foc aŭ vědut Teofan
pre Nistorie ereticul; neprietinul Prea curatei fecórei, unde era și
Eftihie, și Apolinarie, și Dioscor, sevir, și Arie, și alții eretici: și
aŭ azít glas dela bărbatul acela; locul acesta este gătit pentru
eretici, și îndată vědênd saŭ întors la drèpta credinţè sobornicèscă.

Minunea. 19.

Când cu oștile sale, aŭ venit la orași sel ea Oliverie, un-
de era chipul Prèa curatei, întru acel cés; un ostași anu-
me Ion Rîzîlmon, aŭ hulit cu buzele sale pe prè sfânta
Născătórea Angelescului; zicându-i: cà îl va duce la Bruxeles, și
âl va arde acolo, și pentru aceasta aŭ eșit o segeată din gura acè
birfitóre, și viața iaŭ luat.

Minunea. 2…

Constantin Compronim nevrênd ca se cinstească pe prea
curata fecóra, oi aŭ bîrfit zicênd: că este fămee próstă,
ca și altele; dar pentru aceasta aŭ fost pedepsât de Prè
curata fecóra; și înăintea morți lui strîga; că îl duc în iad.

Minunile Pr… curatei fecórei întru duhuri ne. curate.

Minunea 1.

Monastirea Dohearului din sfintul
Monte Athos, viacul XV.

Fecóră Efimia, vrênd sě se călugărească, isaŭ
arătat duhul necurat în chipul unuĭ tînăr; —
hulinduĭ călugăria, și lăudându-i căssàtoria;
iar Efimia iaŭ zîs: ce îmĭ sânt bune desfă-
tările acestea că am se mori; și după mó-
rte ce folos voiŭ afla: Atuncea rușinân-
du-sě diavolul; și apucěndu-o aŭ vrut —
se uá arunce jos din cassele unde era:
și înfricoșindu-sè Efimia, aŭ inceput a
striga: Bucurăte mireassă Domnul este —
cu tine: auzînd aceasta diavolul aŭ lăsa-
tu-o din mâîni; și aŭ zîs către dênsa: de
te vei duce și la Monastire, tot nu te voiŭ
lása în odihnă, și acum aĭ fi fost perit, de
naĭ fi fost strigat pre mireasa aceia: care îmĭ este mie
neprietină, și deapururea sfaturile mele strică.

Minunea. 2.

Sfinţiĭ părinţiĭ petrecênd în pustietate, și ispitindu-
i pre dênșiĭ duhul necurat, îl gonea pre dênsul
cu aceste cuvinte: dute necuratule, cu puterea cè
desartă că ești biruit de prea curata fecóra, Nă-
scătórea de Dumnezeŭ Maria; care aŭ sfărîmat capul
těŭ, și auzînd aceste cuvinte diavolul se ducea rușinat.

Minunea. 3.

La Anglia era un om anume Roger, care avea o fată care o muncea duhul necurat; deci ducându-o la orașul Phorsmud; unde era icóna Prea-Curatei fecórei și aŭ început duhul a o munci; și eșind din-trênsa, aŭ rămas fecóara sênătoasă..

Minunea. 4.

Enzon Domnul Argonavtarului, făcênd încurtile sale o capiște: aŭ întrebat pre Apollon idolul; întru a cui cinste arsfinți acea capiște; aŭ răspuns diavolul care era în idolul acela: a Născătórei de Dumnezeŭ se fie aceasta; saŭ lucrat cu 1200. anii înainte de nașterea lui Hristos–

Minunea. 5.

La orașul Chizic, iară-și făcênd o capiște, aŭ întrebat pre un idol, a cui se fie é; iară-și aŭ răspuns; se fie a Mariei, cuvêntului celuĭ mainainte de veci născătóre; și aceasta eară-și pre acele vremi aŭ fost.

Minunea. 6.

La Flandra, un zugrav zugrăvea icóna pré-curatei fecórei fórte frumósé, iar a diavolului fórte urrît. Pentru aceasta; isaŭ arătat luĭ diavolul, prea înfricoșindul; ca se nul zugrăvească așa de urât; iar zugravul și mai mult se silea cu icóna prea-curatei: iar pre duhul necurat sub picórele eĭ: deci lucrînd odată în biserică la un loc, și viind un vifor fórte mare; aŭ vruĭ sel dobóre jos: prin lucrarea diavolului: El védênd aŭ întins mîna la chipul Prea curatei; și fecóra iaŭ întins mîna, și laŭ ținut și laŭ isbăvit de mórte.

Minunea. 7.

La Bribantie aŭ fost o fecóră, care fecoria sa adeverindu-o Mântuitorului Hristos, și intrând întrênsa duhul necurat, iĭ făcea multe pacosti; și întrebându-o ómenii, știe se zică bucuráte Născătóre de Dumnezeu fecóră; ea aŭ zîs: știe dar nu póte.

Minunea. 8.

In orașul Amesenilor, aŭ fost un om fórte evlavios anume Hrisaf, aŭ vrut din casa sa sê se facă biserică Pré-curatei fecórei; în care casé aŭ fost zugrăvit Venus cu Dumnezeóia păgânească: deci zugravul vrênd ca se strice acel idol; aŭ eșit duhul necurat din idol, și aŭ intrat în mâna zugravului; și atîta ca cu foc ardea; și i-

saŭ umflat mîna, și atita durere, era se taie mîna; și pre urmă saŭ uns cu unt-de-lemn sfînt de la Pré curata fecóră și saŭ făcut sănătos.

Minunea. 9.

In orași a unei Mănăstiri, vrĕnd se ea Ariod Domnul Bavarilor, care Mînăstire era întru cisnstea Pré- curatei fecórei, și după ce laŭ luat sub stăpînirea; sa, laŭ apucat duhul necurat, și laŭ înecat întru un eazĕr.

Minunea. 10

Sfânta Agata fecóra întro vreme stând pre o laviţe, aŭ vrut sĕi dea brînză unui om; iar duhul aŭ împinso dupre laviţă, și căḑĕnd saŭ tăiat un deget cu cuţitul; iar Prea curata fecóra, isaŭ arătat Ei, și iaŭ vindecat degetul ẑicĕndu-i, fiica mea nu te teme de diavolul — când âţi face el stricăciune; fiiul meŭ unul născut va izbăvi.

Minunile Pré curatei fecórei de la Icóna Ei.

Minunea. 1.

Anatolie la Antiohia; înăintea norodului, saŭ numit că îi creștin, iar întaină se închina idolilor, și le aducea jertfă; deci înștiinţîndu-sé pentru acésta ómenii; laŭ luat și laŭ legat: Iar el aŭ început ase ruga Pré-curatei fecórei dinăintea icónei ei stând: Iar icóna întorcea faţa de către dênsul și vĕḑînd aceasta slujitori saŭ spăimîntat, și pre ómenii iaŭ înștiinţat, dînd de știre și impăratului Tiberie, și aŭ poruncit ca se aducă pe Antonie la Ţarigrad. și acolo aŭ poruncit ca sel tae.

Minunea 2

In orașul Abul, este înpămînt o bisserică, a sfinţilor muceníci Savin și Hristic, întru acea biserică aŭ fost o icónă a Prea Curatei fecórei, înaĭntea căria icóne o fecóră órbă: viind și rugându-se ei, aŭ cáștigat tămăduire dela Pré Curata fecóră.

Minun[illegible]

In orașul ce se numește Ter-Van-Angelpţi, intrînd în bisserică, și unde era la un loc înalt icóna Prea-Curatei- fecórei, și pe icoană era o coroană de aur; care vrĕnd unul din trênși ca se o dobóre jos; și se o ea, și atingêndu-sé el cu arcul de corónă, isaŭ frânt în 2 arcul, și o putere Dumnezeească cu aceeași frîntură de arc, aŭ început ai bate pre dênșii; deci căḑĕnd cu rugăminte aŭ dat pace bisericei; și cu rugăminte căḑĕnd-

aŭ făgăduit că vor aduce daruri Pré-curatei fecórei.

Minunea. 4.

Un om anume Constantin, aŭ asvîrlit cu o piatră asupra-Pré-curatei fecórei, și aŭ călcatu-o cu picórele; atuncea Prea curata fecóră isaŭ arătat învis, zicêndui lui; știi ce răutate miai făcut; dar aceasta o sĕ sue pre capul tĕŭ: deci preste puțină vreme făcêndu-sĕ răsboiŭ cu sarachini, aŭ luat un sachin o piatră, și aŭ asvîrlit, și aŭ lovit pre Constantin în cap acolo unde ședea pe pietrile zidului, și din lovitura aceia aŭ cădut mai mort, căci isaŭ sfărîmat obrazul și capul.

Minunea. 5.

Un turn ce se numește Tumba; era o biserică întru cinstea Arhanghelului Mihail; întru acea biserică; era icóna Pré curatei fecórei Mariei; unde cu cercetarea lui Dumnezeŭ, saŭ detunat biserica aceia și aŭ ars; iar chipul Prea-curatei aŭ rămas întreg.

Minunea. 6.

Sfântul Luca Evanghelistul, când aŭ vrut se zugrăvească chipul Prea Curatei fecórei Maria, încă nefiind văpselile gata, saŭ arătat chipul prea curatei fecórei singur din puterea Dumnezeească zugrăvit.

Minuneaa. 7.

Icóna Prea Curatei în iazărul lui Azur de luptătorii de icóne aŭ fost aruncată; care după mulți anii în adîncimea eazărului saŭ găsăt: După aceasta din adîncime aŭ eșit singură; și luîndu-o Preoții cu mare slujbă; aŭ duso la biserica Amasia.

Minunea. 8.

In pămăntul Francezilor Dilis, este icóna Prea curatei fecórei pe o piatră țiind pe Hristos în brațe, pre acea icónă 2 tobosari o hulia, și unul din trênși aŭ asvirlit asupra icónei, și aŭ rupt mîna pruncului, și cădénd mîna îndată aŭ eșit sînge din mână unde era frîntă; iar tobosarul spăimîntându-sĕ aŭ cădut jos și aŭ murit; iar altul vrênd ca sĕi dea ajutoriŭ aceluia, îndată laŭ apucat duhul reŭ și până a 2 zi aŭ murit.

Minunea. 9.

In orașul Gaspal, este o icónă a Prea-curatei fecórei: dinaintea icónei aceia se ruga Efimia Prea-curatei, ca se apere pre fiiul Ei de mórte, care aŭ fost cădut întru un cuptoriŭ cu foc; Deci ascultând Prea Curata fecóră rugăciunea Ei; aŭ isbăvit pre fiiul Ei; de mórte și de boală laŭ apărat.

Minunea. [illegible]

a sabavdie este orași, care se numește Mont-Nai; unde icóna Prea-Curatei fecórei, un ostași aŭ îndrăsnit de aŭ lovitu-o cu sabia, și îndată aŭ curs sînge; cu care sînge multe feliuri de bóle saŭ vindecat; auzînd aceasta Manuil Domnul Sabidiei singur aŭ mers pre joss-și cu smerenia și cucernicia cuvenită, saŭ inchinat prea curatei fecoarei.

Minunea 11.

ot la aceiași icoană la sabavdie, care este la orașul Mont-Nai; un óre-care om, aŭ adus pre un dobitoc al seŭ orb; ca se vindece ochii dobitocului; și Prea-Curata fecóară Născătóarea de Dumnezeŭ; aŭ vindecat ochi dobitocului; iar pre dênsul laŭ orbit, că nu era om drept Hristian.

Minunea. [illegible]

ot la aceeași icónă la Sabavdie orașul Mont-Nai, o fecóră foarte bolnavă; viind și aducând odoarele salle și uneltele celle scumpe, Prea-Curatei fecoarei Mariei Născătórei de Dumnezeŭ, cerênd dela dênsa sênětate, și insěnătoșindu-sě iaŭ părut rěŭ, după odórele care le dăru-i-se; Deci din puterea Dumnezeească, isaŭ întors odórele tóte împreună și cu bóla cea mai dinainte.

Minunea. 13.

ra un lemn la orașul Smirna, la carele lemn viind oare-cine mai-nainte, aŭ ascuns o icoană a prea curateĭ fecórei Născătorei de Dumnezeŭ, care nu se știe de cine este ascunsě; și după multă vreme, saŭ arătat singură pre sine ómenilor căci deasupra ca o făclie aprinsă ardea; deci un om saŭ suit acolo-pre lemnul acela; și aŭ găsât ascuns; chipul Prea curatei fecórei Născătoarei de Dumnezeŭ; pentru aceasta la Smirna în orași; aŭ făcut biserică la locul acela; numită Țerus, Episcopul dela Smirna, ântru cinstea Prea-curatei fecoarei Mariei.-

Minunea. 14.

atie Hanu și împăratul Tătarilor; când aŭ pustiit pământul Rușilor, atuncea tătării; ajungând și până la Munte; aŭ vrut se pustiiască și pe acolo, și ântâmplându-se acolo doauă fecoare ale Cnejilor (Domnitorilor Russeștí), se ruga Prea curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ, ca se le apere. de neprietini păgâni; după aceasta aŭ scos icóna Prea curatei fecoarei Mariei, pre șanțurile Muntelui aceluia; și îndată Muntele acela saŭ arătat tătarilor forte înalt, până la ceriŭ, și când li se părea tatărilor, că se apropie de Munte; iară ei din contră mai tare se depărta..

Minunea. 15.

Un ostași anume ștefan Armean; fiind cuprins cuma re bólă, saŭ dat la Sfântul Ștefan Mărturisitorul de Hristos, cerênd de la dênsul sênêtate; deci sfântul ștefan; iaŭ zís lui, ca sé se închine icónei lui Hristos, și Prea curatei fecórei, și făcênd el așa îndată saŭ făcut sênătos.-

Minunea. 16.

Din icóna Prea curatei fecórei, aŭ curs la Damasc unsóre ca balsamul; cu care unsóre, multe feliuri de bóle saŭ vindecat.

Minunea. 17.

La Sozopul orașul al Pisidiei, la Icoana prea-Curatei fecórei Născătoarei de Dumnezeŭ, din mână aŭ curs unsoare aromatică.

Minunea. 18.

Ioan Sihastrul: aŭ trăit întro peșteră de 20, mille; de Ierusalim, care avea icóna Prea-Curatei fecórei; ținînd pe Hristos în mâinile Salle; acel sihastru; avea obiceiŭ, de se ducea pre la sfintele locuri pentru închinăciune; și deapururea când eșa din peșteră; lăsa o făclie aprinsă dinaintea Prea-Curatei fecórei; și se ruga când purcedea; ca se aibă purtare de grije pentru dênsul; până când se va întórce el iar înapoiŭ; și iar găsa făclia aprinsă, dinăintea icónei.

Minunea. 19.

An pământul Ispaniei, Simon Roban din schelă; aŭ găsit icóna prea curatei fecórei, că isaŭ arătat lui învis; și iaŭ

poruncit ca se scótă icoana din Schelă aceea.

(2)

ranşteranul, cánd aŭ rídicat răsboiŭ asupra lui Issachie împăratul grecilor; și aŭ adunat oștile lui sub Constantinopul, ca se âl bată; iar împăratul Issachie vĕdênd primejdia; luând icóna Prea curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ, aŭ puso în constantinopul, despre partea aceea din-cotro era mai mulți neprietini, și se ruga prea curatei fecoreai pentru ajutoriŭ. pe Branşteranul Cneaz. Leon-Gobardov, laŭ ucis, iar Issachie; aŭ mulțămit fecoarei pentru biruințe (după cum se înțelege ruși incă nu eraŭ creștini).

Minunea 19:

Sfántul Alecse omul lui Dumnezeŭ, când aŭ plecat dela Roma. la orașul Edessa; aŭ petrecut acolo 17 ani, întru un foișor a prea-curatei-fecórei; fiind ómenilor necunoscut; iar icóna prea-curatei fecórei; laŭ arătat ómenilor cine este; iar el nevrând se căștige slavă dela ómenií, aŭ vrut se fugă la Tars, numai pronia Dumnezeească naŭ voit; ci marea ridicând valuri, laŭ adus la Roma la Patria sa, unde saŭ și sfîrșit.

Minunea. 20.

Aŭ fost la Roma icóna prea-curatei-fecórei, care in vremea patimilor lui Hristos, in vinerea mare de dimineață, pănă la al 10 cés: aŭ fost schimbată la față, după aceasta saŭ negrit, și chipul ca un mort saŭ făcut, și aŭ stătut așa pănă la învierea lui Hristos; iară in ziua invieri saŭ arătat vesselă și luminată, și aceea icónă se aflá și
(1) acum la Roma.

Minunea. 21.

Kând Apostolii Petru și Ioan, în Lidda aŭ propoveduit pre Hristos, și acești prea-curați fecori; acolo bisserică aŭ făcut, intru acel ceas chipul prea-curatei fecórei, pre păretele bissericei sîngur saŭ arătat minunat; unde acolo Iulian lăpădătorul, trimețind pre ostași sei; poruncindu-le; ca se șteargă și se strice chipul -

(1). chenar din Sfinta Monastire Duheriului din vracul al XIV. (2) Minunea 18

acela; dar nu laŭ putut strica: după aceea sfîntul Cherman Patriarhul de la Țarigrad, ne fiind el încă arhiereŭ, mergând la Ierusalim ca sĕ se închine sfintelor locuri; aŭ mers și la orașul Lidda, unde aŭ vĕdut aici icóna făcătóre de minuni a prea curatei fecórei, aŭ poruncit ca sei facă și lui alt chip ca acela asemenea, pe care pázindul la sine cu mare cinste. Iar când Leon Isavru, luînd împĕrăția grecilor sub stăpînirea sa, ca sĕ se strice icónele de pe la biserici și sele arză; întru acel ceas sfântul Cherman, stînduĭ înprotiva acelui împărat și fără de Dumnezeŭ, mustrîndul pre dânsul pentru sfintele icóne; și pentru această îndrăsneală, laŭ fost trimis împăratul la urgisire pre sfântul; unde luînd icóna aceia sfîntul, aŭ trimiso la Roma; scrîind întru aceeași icónă pre o scândurițe, aŭ puso asupra capului; și trimețîndu-sĕ la sfântul Grigorie Papa Romei, înștiințîndul de la cine, și la cine, și pentru cine merge această icónă: și slobozindu-o pe mare, aŭ mers fórte repede, neatingĕndu-sĕ de apă, și întro zi și o nópte aŭ ajuns la Roma, și aŭ stătut la rîul ce se numește Tiver; unde prin arătarea Dumnezeească, sfîntul Grigorie cu clirosul bisericeĭ și cu făclii aprinsĕ, aŭ mers și aŭ luat icóna pré-curatei fecórei, și aducînduo la biserică aŭ puso la un loc înalt unde aŭ stătut 130 de ani.-

După aceia la vremea slujbei vecernieĭ, saŭ mișcat și aŭ mers în aer prin orași pănă la rîul Tiver, și de acolo iarăși saŭ întors la Țarigrad în zilele blagocestiveĭ împĕrătesse Theodoreĭ;- căci iară-și saŭ dat cinste și saŭ închinat sfintelor icóne, deci icóna aceia vĕdĕndu-o ómeni pe malul mări, luîndu-o aŭ aduso la împĕrăteasa Theodora. iar pré sfîntul Patriarh aŭ luat acea icónă la biserica Halcopatriei, aŭ aduso. și acolo aŭ puso.-

Minunea. 22.

În Litva în ținutul Slunemco, este un orași ce se numește Jirovici; acolo în codri păscând niște copii dobitócele, aŭ vĕdut pre un copaci lumină fórte mare în chipul focului arzĕnd, și viind acolo aŭ găsit acolo icóna prea-curatei fecórei, strălucind în chipul razzelor sórelui stând pre un copaci, pre care luîndu-o aŭ duso la stăpînul lor anume Alicsandru Soltan Cassierul Litvei.

Minunea. 2[illegible].

Sfântul Nichita mucenicul lui Hristos, fiind încă necredincos aŭ vĕdut în vis pre Hristos ținînd crucea în mâini, și sculându-sĕ din somn, aŭ întrebat în orașul acela pre mulți ómenĭ, ca sei tîlcuiască visul acela și iaŭ spus luĭ o fămee creștină anume Iuliana zĕcĕndu-ĭ: pune mîna în sinul tĕŭ, și când aŭ făcut sfîntul Nichita așa, aŭ scos din sînul seŭ icóna prea-curatei fecórei ținînd pre Hristos în brațele sale. unde ținea pruncul

crucea în mâinile sale. atunci aŭ zis sfântul Nichita. cu adevărat acesta este semnul carele am vĕzut eŭ nóptea acésta, după aceasta aŭ credut în Hristos, și multe munci aŭ răbdat pentru dênsul.

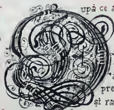
Minunea. 24.

Alecsandru Soltan. luind dela pastori icóna aceia a prea curatei. aŭ ascunso întro ladă, deci a 2 zi avĕnd la casa sa neşte óspeţi, aŭ vrut ca sele arate icóna aceta, iar când aŭ deschis lada nu aŭ găsitu-o acolo, ci după câte-va zile aŭ mers păstori iar la locul acela, și luindu-o aŭ duso la stăpînul seŭ, și îndată aŭ poruncit se curăţe locul acela și făcĕnd si biserică aŭ puso înlăuntru, care de dóuă ori earăş saŭ găsăt.

Minunea. 25.

Biserica de la Juravici, după cum era făcută din tăiŭ, peste câţi-va ani aŭ ars. iar iar icóna aceta a prea curatei fecórei aŭ rămas fără de stricăciuni, și singură aŭ mers și saŭ pus pe o piatră care era in mijlocul muntelui, iar când aŭ mers icóna acolo nimini naŭ vĕdutu-o.

Minunea. 26.

Litera D. Nurn. ero. 1601.

După ce aŭ ars bisserica cé din tîiŭ la Jirovici, după aceea peste câte-va zile eşind copii de la scolă și jucĕnduse pe lîngă locul pe unde era biserica, ér alţi suinduse pre muntele care era acolo; atuncea Ei aŭ vĕdut de departe pre o fecóră şedĕnd pe o piatră, de unde şi razâ eşa; şi prunci îndată aŭ venit şi aŭ spus pre. oţilor; și îndată aŭ mers preoţi la locul acela, și naŭ găsit icóna, ci aŭ găsit numai o făclie aprinsă, iar preoţi adunând norod mult, aŭ mers la muntele acela ca se caute, și aŭ găsit icóna şedĕnd pe o piatră, pre luindu-o aŭ duso la o casă, și de acolo aŭ duso la biserică.

Minunea 27.

din Monastirea Russitu. din vlacul XVI

Tot la Russia este icóna prea curatei fecórei care este la ceaslov; acea icónă aŭ zugrăvitu-o sfîntul Evanghelist Luca la Ierusalim, deci sfânta Elenă aŭ aduso pre dênsa la Ţarigrad, și fiind la Ţarigrad Leon Domnul Rusesc, cu marele Carol împăratul Romei a căruia iaŭ fost atuncea spre ajutoriŭ inprotiva Sarachinilor, și luînd icóna aceea de la Carol în Ţarigrad, aŭ aduso în pămîntul Rusesc la Bislit, și după mórtea lui aŭ trăit acolo Vladislav Domnul Poloniei; deci întro vreme — viind tătari acolo ca se pustieascá locurile acelea, și ajun-

gând la curţile Vladislavului. unde era icón, aŭ intins un tătar arcul, şi aŭ slobozit segeata, şi aŭ lovit pre icónă in grumazi, şi îndată aŭ cădut asupra tătarilor o ceaţă forte gróznică şi puturósă. de care neputênd sufferi, aŭ început uni a muri iar alţi a fugi.

Minunea. 28.

In pămîntul Rusesc, este un munte înalt încare munte saŭ găsit icóna prea curatei fecórei, avênd 2 semne, un semn pe umărul stîng tăiat cu sabia tătărască, iar alt semn pe mâna dreaptă însegetată cu segeată, pentru aceasta aŭ avut tătari certare dela prea curata fecóră, că unul a orbit, iar'alţi capetile lisaŭ întors.-

Minunea.

Mihail Eclisiarhul, nóptea deşteptindu-se din somn, aŭ auzit în biserică cântări forte frumóse, şi sculându-se aŭ mers la biserică, şi naŭ vêdut pre niminea ci numai cântările şi lumină mare dela icóna pré-curatei fecórei, şi îndată aŭ înştiinţat pre Vasilie Episcopul muntelui aceluia, care iaŭ zis lui, că aceste sânt cântări îngereşti şi lumină cerească.

Minunea. 30.

O fecóră Varvara, dela nişte ómeni rêi aŭ fost fermecată, pre care neputênd se o vindece; intro nópte isaŭ arătat o fecóră frumóse zicându-i; dute la biserica muntelui, şi vei afla acolo icóna prea-curatei ţiind pre Hristos în braţele sale, şi cu adjutorul Ei vei căştiga senătate. şi după aceia saŭ făcut nevêdută; deci Varvara aŭ mers la biserica muntelui, şi închinindusé sfintelor icóne; saŭ făcut sênĕtóse..

Minunea. 31.

Acelaşi Vladislav, avênd arătare în vis dela Dumnezeŭ, ca se è icóna dela curţile Bislit a pré curatei. şi se o ducă la muntele minunat şi acolo se o pue; deci aceasta Cnezul aŭ făcutu-o cu mare bucurie, că zidênd biserică aŭ dat şi icóna călugărilor.

Minunea. 32.

După aceia neşte eretici vrînd tîlhăreşte la Monastrrea saltihovului aŭ ucis pe călugări, şi icóna pré-curatei fecórei aŭ scoso din locul Ei, şi puindu-o pre o căruţe, aŭ vrut ca se o ducă cu dênşii; şi nu aŭ putut nici decum se se mişte căruţa din loc.

Minunea.

Ne putindu-se mişca din loc eritici aceia; unul dintrên. şi saŭ suit încăruţe şi aŭ trîntit icóna jos, atîta de tare încât 3.bucăţi saŭ despicat; iar atuncea luînd sabia aŭ lovitu-o în obrazi, şi îndată mîna lui saŭ uscat; iar cei-

lalți cu orbirea ochilor aŭ fo... st răniți, și cu mórte grabnică aŭ fost pedepsiți.

Minunea. 34.

La ostrovul Chiprului era o biserică a pré curatei fecórei. care ședea pre scaun și ținea pre fiiul seŭ inbrațe, și 2 ingeri unul de oparte și altul de altă parte, întro zi trecénd un arap pe dinaintea bissericei. aŭ slobozit o segeată și aŭ nemerit pre icónă. și indată aŭ curs sînge, și aŭ început a pica pre pămînt; iar arapul vĕḑénd această minune, saŭ infricoșat și aŭ început afugi la casa sa. și ne ajungând acasé, aŭ cădut jo și aŭ murit.

Minunea. 35.

Filipp Clivie, aŭ trăit la Burgundie, după aceasta aŭ mers la răsboiŭ inprotiva francezilor. de care aŭ fost prins și întru un turn inalt închis fiind el acolo; aŭ vĕḑut învis icóna pré curatei fecórei dela galia, căria rugândusé, ear Ea isaŭ făgăduit lui că dintru acea nevoe il va libera. și deșteptîndu-sé el din somn aŭ început ase ruga pré sfintei născătórei de la galia, ca sé se împlinească ceea ce aŭ văzut învis: și îndată iaŭ cădut lanțurile din mâini, din gât, și din picóre și saŭ sfărimat; iar El pe fereas-tă saŭ slobozit la pămînt. și aŭ mers la orașul galia. și acolo aŭ mulțémit pré curatei pentru facerile de bine.

Minunea. 36.

Antonie Hamberie dela Anglia, că aŭ mers la isvórele calde, întru acel cés aŭ venit neprietini asupralor și iaŭ luat înrobie, numaî unul Antonie, pe pré curata fecóra chemându-o spre ajutoriŭ, și încredințîndu-se Ei, aŭ rămas fără de grije că aŭ scăpat din robie, și neprietini pre dênsul nu laŭ vĕḑut.

Minunea. 37.

Ștefan Robie, dela munți gamonsca, când aŭ mers pe mare dela Lutonie la Patria sa; sculîndu-sé furtună mare saŭ stricat corabia, și corăbieri saŭ inecat; iar El singur chemând spre ajutoriŭ pe pré curata fecóră. saŭ apucat de o scândură, și aŭ eșit viŭ și sĕnătos.

Minunea. 38.

Gerson Parmenterie ostași, aŭ trăit incurțile dela Tornațic, și o dată aŭ cădut în rîul ce se numeste Scaldîm, care merge fórte repede și adînc. care era

aprópe de curți. și îndată aŭ început achema spre ajutoriŭ pe pré-curata fecóră, și a i se încredința Eĭ; și îndată arătîndu-i-sĕ laŭ isbăvit de mórte.

Minunea. 39.

La Rosia Mică în orașul Trimbol, intro biserică Binecredincósă, icóna pré curatei fecórei aŭ plîns în vreo-câte-va dumineci, și aŭ curs lacrămi atîta de tare, cât punea un vas dedesupt de se strîngea apa de lacrămi, și aceasta saŭ lucrat în anul 1663 în zilele luĭ Ĭón Cazimir Craiul Poloniei.

Minunea. 40.

În țara Moldaviei. la Monaștirea Neamțu, prăsnuește biserica înălțarea luĭ Hristos, se află chipul pre-curatei fecórei pre scândură zugrăvit. și pe Hristos pre mîini ținîndul, de altă parte sfîntul Marele Mucenic Gheorghe, pre balaur cu sulița ucigândul; acel chip une ori la învierea luĭ Hristos; unde — preoți saŭ Arhierei. la locul sfințirei a iazmei o duc pre mâini, ținîndu-o întru acel cés pe pré sfînta Náscătórea de Dumnezeŭ în mîinile preoților saŭ Arhiereilor: viind se închină jos la pămînt plecĕndu-sĕ și scu-lândn-sĕ, și nici întru un chip nu pot cu mâinile sale. preoți saŭ Arhierei se oție pre acea icónă; și se cunóște pré sfânta Náscătórea că se închină jos pentru norod, rugându-sĕ că este solitorea creștinilor.

Minunea. 41.

1601. Același chip al pré sfintei Náscătórei Domnuluĭ, în țara Moldaviei în Monastirea Neamțuluĭ, dacă o duc la locul de rugăciune, și iară și intrînd cu dînsa înbiserică, chipul acela saŭ depărtat, și săltând pre mâinile; aŭ mers singură prin vĕzduh, și stând deasupra amvonului, aŭ mers până în altar la locul seŭ că acolo era locul unde ședea, și putem se cunóștem că îngerii care îĭ slujesc chipuluĭ Ei; prin vĕzduh laŭ purtat în zilele luĭ Ștefan Gheorghiță. fiiul luĭ Dumitrașcu Logofătu Domnul Moldaviei anul 1654.

Minunea. 42.

La Roma este o biserică pre care o numesc sfînta Maria, înpridvorul acei case era aluĭ Simah Patrichie, pre care laŭ ucis Teodorit ereticul; deci după mórtea luĭ, muerea fiind vĕdană aŭ hrănit pre mulți séraci, și întro vreme ședĕnd cu dînșiĭ la masĕ, aŭ vĕdut pe brațele sale o piatră scumpă și mare; prin care era scris cu mâna îngeruluĭ chipul Pré-curatei, pre Hristos în-brațele sale ținîndul. Ĭara ea luînd chipul acela, laŭ arătat luĭ Ion Papa Romei, întru acel cés, întótă Roma aŭ început a se trage clopotele singure nemișcându-le mminea, și alte minuni aŭ făcut, mare

adjutoriŭ dând la vremea când era ciumă.-

Minunea. 43.

Când era la Roma ciumă fórte mare, intru acel cés sf. Gheorghe Papa Romei, înziua învierei lui Hristos; luând chipul pré curatei fecórei, aŭ făcut litanie pe stradele Romei, şi pe unde aŭ fost chipul pré curatei fecórei, îndată aŭ încetat ciuma, unde pentru milostivire: - ómeni aŭ lăudat pre Dumnezeŭ veselindu-se, şi din ceriŭ a auzit glas îngeresc; care aŭ zis îngerul către pré curata fecóră veseleşte împărăteasa cerului aleluia.

Minunea.

Chipul pré curatei fecórei Născătórei Domnului, de sfîntul Evanghelist Luca fiind zugrăvit, saŭ adus la Roma; unde aŭ trăit 3 fraţi Temcul, Servul, şi Tervul, legăturnul sfîntei Agatiei, întru acel cés, dintru aceşti 3 fraţi unul anume Temcul, i saŭ arătat Hristos, şi iaŭ poruncit, ca se caute chipul pré curatei fecórei Maici sale, care saŭ adus la Roma şi saŭ pus la biserică aprópe de locuinţa lor, care făcênd el cu bucurie mare: Aceşti 3 fraţi pelingă acea biserică aŭ trăit până la sfîrşitul vieţi lor.

Minunea. 45.

Acelaşi chip al pré curatei fecórei care era zugrăvit de sfîntul Evanghelist Luca, după aceasta Serghie Papa Romei, laŭ adus la curţile Lutteranilor, iar icóna aceeia pe la miezul nopţi ca o passere aŭ sburat iară-şi la biserica aceia de unde aŭ fost luată.

Minunea.

Oraşul scov lingă rîul Miroji, în ţinutul Moscovei, este Monastirea Milostivului Mîntuitor; chipul era al prea curatei fecórei; acolo aŭ plîns multă vreme slobozind lacrămi dintru amîndoi ochi; semn era acela, că pré curata plîngênd pentru popor se ruga lui Dumnezeŭ.

Minunea. 47.

Ṅ a împărăţia Moscovei lingă apa Volga, 6 mile de la Ieroslav. Trifon Arhiepiscopul Rostovului, vĕzênd un stilp de foc până la ceriŭ ajungênd; unde vînd el acolo, aŭ găsit icóna pré curatei fecórei, şi întru acel loc aŭ făcut Monastire;- care se numeşte Talschi; unde şi astăzi se află icóna aceia.

Minunea 48.

In pământul Moscalilor în oraşul Costrom, aŭ vĕdut ómenii prin vĕzduh pre îngeri, purtând pre mâini chipul prea curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ.

Minunea. 49.

Nusdal orașul, sculîndu.sĕ asupra marelui Nov.grad, care orașe sunt amîndouă sub împărăția Moscovei. întru acel cés Ion Episcopul dela Nov.gorod. saŭ rugat lui Dumnezeŭ înaintea icónei lui Hristos; ca sei apere pe dĕnșii de neprietini și aŭ auzit glas. zicĕnd cătrĕ dînsul, dute în biserica Domnului nostru Isus Hristos. care este în ulița lui Ilie; și é de acolo icóna prĕ sfintei de Dumnezeŭ Născătórei, și o pune pe zidurile cetăței înaintea neprietinilor, și vei avea ajutoriŭ; auzînd aceasta Episcopul aŭ trimis pe diaconul seŭ ca se aducă acea icónă; dar nu aŭ voit se vie, pe urmă aŭ mers singur Episcopul Ión cu tot soborul, și intrĕnd în biserică singură icóna saŭ mișcat din locul Ei, și saŭ pus pre mâinile Episcopului; și luînd pre icónă - aŭ aduso și aŭ puso pre zidurile cetăței înaintea neprietinilor, și îndată aŭ căzut întunerec asupra lor, și începĕnd ase ucide singuri, aŭ fugit cu rușine.

Minunea. 50.

Tot la Rosia în orașul Utuzi, Procopie care acolo era nebun pentru Hristos. aŭ spus ómenilor căci vrĕ Dumnezeŭ ca se piarză cetatea pentru păcatele lor: și viind ziua aceia pentru care aŭ propoveduit El; aŭ venit un noor fórte înfricoșat asupra orașului, vrĕnd ca sel piarză; întru acel cés sfîntul Procopie, aŭ căzut înaintea Bunei-vestiri, rugându.se el aŭ început a lăcrămă și icóna dintru amîndoi ochi; și îndată noorul acela saŭ depărtat la locurile cele pustii; și aŭ început a cădea piatră înfocată din.trênsul, care era se prăpădească cetatea.

Minunea. 51

Marcurie este orași în Italia. acolo este icóna - prĕ curatei fecórei. care aŭ zugrăvitu.o sfîntul Martin, și a sf. Apostol Petru pentru ucenic, și aŭ puso în biserica care aŭ făcutu.o însuși el. după aceia aŭ ars biserica aceea; iar icóna prĕ. curatei fecórei. luându.o îngeri. aŭ rîdicatu.o însus, care minune tot poporul aŭ vĕdut, și aŭ puso îngeri întro Ogradă a unui locuitoru Denaste-Etiți.

Minunea. 52.

Zugravu Iacov se afla la Domnia Litovsca, era fórte iscusit, care făgăduindu.sĕ se facă icóna prĕ sfîntei Născătórei precum este la cesticov, se o pue la o biserică unde va vrĕ, deci silindu.sĕ el, și neputênd nici decum a o face era scîrbit, și întro zi intrînd el în cameră unde era meșteșugul lui, aŭ vĕdut o tăblițe pre care era zugrăvit chipul prĕ curatei fecórei fórte frumos, și făclie aprinsĕ înaintea Ei, și glas a auzit; zicĕnd: cătrĕ dĕnsul: iată saŭ împlinit fă.

găduința ta cu care le ai vrut se cinstești pre Maica lui Dumnezeŭ; care icónă prin multĕ silințe te ai nevoit ca se o faci: iată acum saŭ zugrăvit cu mîna îngerului. deci oĕ și odu în orașul Socal, și opune în biserică și luînd Iacov acea sfîntă icónă, aŭ aduso_ cu cinste la orașul Socal care se află la Rosia lîngă apa Buhul.

Minunea. 53.

Sibla este sat în Polonia, acolo era un om anume Ión, arînd pămîntul seŭ la câmp; iaŭ căzut boi în genunchi, și căutând Ión ce pricină este; și aŭ găsit înăintea boilor o icónă sepénd în pămînt a pré curatei fecórei, pre care luîndu-o el o aŭ adus la casa sa și aŭ ascunso întro ladă unde se făcusĕ mare lumină acolo unde o pusese: după aceasta luîndu-o Ión, aŭ duso și aŭ datu-o preoților: iar preoți puindu-o în oltariŭ pre sfântul prestol; dară icóna nici acolo naŭ vrut se șează: é aŭ mers nevĕdut iară-și la locul unde o găsîse Ión, și făcĕndui un stîlp de lemn o aŭ pus acolo, de unde multe minuni saŭ făcut.

Minunea. 54.

Dintru un orași Memtic. un om Iacov, avea mare evlavie la pré curata fecóră, deci întro vreme aŭ vrut un om rĕŭ ca sel ucigă pre dînsul, saŭ pus întru un unghiŭ a unei biserici ce era aprópe de orași pe unde era se trecă Iacov; unde era și icóna pré curatei fecórei zugrăvită; și aŭ eșit glas de la icónă către dênsul înfricoșat; iar el spăimîntîndu-sĕ, aŭ cădut jos la pămînt. și nu aŭ putut face nici un rĕŭ lui Iacov.

Minunea. 55.

Un boer din Chipru fiind la Țarigrad, aŭ intrat întro biserică a pré-curatei fecórei; unde aŭ vĕdut icóna pré sfintei de Dumnezeŭ Născătórei; și aŭ răspuns; dar aceasta ce face aicea: și aŭ mers aprópe și iaŭ scos ochiul cel drept cu nuiaua care o avea în mâini; deci după ce aŭ esit din biserică, aŭ mers la boi lui, si aŭ început ai bate pre un boŭ cu acea nuia, și aŭ zburat capătul acela, cu carele scosese ochiul icónei; și lovindul în ochiŭ aŭ rămas orb.

Minunea. 56.

Sfântul Cherman, încă fiind prunc, aŭ mers la uă Monastire a prea sfintei de Dumnezeŭ Născătórei, acolo aŭ vĕzut icóna Maici Domnului și pre Hristos ținîndul în brațe; deci avînd el un măr în mînă: îl aŭ dat lui Hristos. ca unui prunc; fiind și el prunc, atuncea saŭ întins mîna de la icóna prea curatei, și aŭ luat din mîna lui: însemnând dragostea ce are către prostimea si nevoin-

ța pruncilor celor buni și fără rautate.

Minunea. 57.

In orașul Florența, era icóna Bunei-Vestiri a pré. curatei fecórei. pre care icónă când o zugrăvea zugravul iaŭ făcut trupul. iar pentru chipul Ei: mult saŭ silit. cum ar putea sel facă mai frumos, și incredințind aceasta lui Dumnezeŭ; deci intro-nópte aŭ venit ingerul și aŭ isprăvit chipul acela al pré curatei fecórei, și pentru aceasta acel chip la Florența, multe minuni aŭ făcut și intru mare cinste saŭ aflat.

Minunea. 58.

Era in Țarigrad chipul pré. curatei care ținea pruncul in brațele salle, pre acel chip laŭ zugrăvit Sfintul Apostol Luca, care chip saŭ numit óre când; adecă povățuitoriŭ, și prea curata fecóră saŭ arătat la doi orbii, și leaŭ deschis lor ochi cei trupești și sufletești.

Minunil Prea Sfint i de Dumnezeŭ Născătóre în Biserica Ei.

Minunea. 1.

La un orași ce se numește Paro, din bisserica prea. curatei fecórei; un arap. anume Nizîr. aŭ vrut din biserică se scóță uă piatră care se afla acolo fórte frumósĕ, și vrênd ca se o ducă la uă capiște idolească; deci atuncea cu voia Dumnezeească. aŭ crescut atita de mare, încât naŭ putut încăpea pre ușa bisserici. și mini. indu-sĕ arapul aŭ poruncit ca se o sfărame, și se o ducă la o corabie. și pentru aceasta saŭ inecat in mare.

Minunea. 2.

La orașul Toronenc, este biserică a prea sfintei Născătórei; și intro vreme un om făcênd jurământ cu vicleșug. îndată aŭ cădut la pămint: și așa saŭ lovit cu capul de pardosală așa de tare în cât de abia aŭ rămas viŭ: și viindu-și infire, saŭ mărturisit că saŭ jurat cu vicleșug.

Minunea. 3.

Atănasie călugărit întru un munte ce se numește – Aghina, aŭ făcut biserică întru cinstea prea. curatei fecórei; și mergênd el la Țaligrad pentru mare trebuințî ale Ei, și aŭ zăbovit acolo 60. ani, și prelungind el vremea; deapururea era forte scirbit că saŭ depărtat dela biserica pré curatei fecórei. deci întro vreme fiind el in vedenie, au vedut biserica pré-curatei fecórei. și ușile era deschise. și auzînd glas

intră aicea, după aceasta îndată aŭ purces din Ţarigrad.

Minunea. 4.

n om anume Filip din oraşul Florenţa, aŭ intrat în bi
serica Bunei-Vestiri a pré curatei; întru acea zi din
faptele Apostolilor saŭ cetit in biserică aceste cuvinte:
Filipe apropiete şi te lipeşte de această căruţe: auzînd
el acestea, aŭ fost întru uimire; şi aŭ vĕdut uă căruţe de aur, întru
care era oia şi Leul înhămaţi; şi pre căruţĕ şedea pré-curata fecóra.

Minunea. 5.

ucum Monah, aŭ trăit pe lingă biserica pré-curatei fecórei,
de aŭ slujit Ei: pentru aceasta aŭ aflat har de la dénsa, că-
ci când era se móră aŭ chemat la sine pre cel mai ma-
re al lor anume Ridimpta: care viind şi cu alte îm-
preună aŭ stătut lingă dênsu; deci atuncea întru acel
cés pe la miezul nopţi din ceriŭ saŭ făcut lumină ma-
re în chilie, şi umplîndu-sĕ chilia de lumină, atun-
ci Romile se înfricoşară; şi aŭ zis către mai marea sa: nu te te-
me maica mea că încă nu mori; după aceea aŭ eşit lumină din
chilie; iar ele aŭ rĕmas acolo; iar a 4 nópte: iar aŭ chemat Romile:
pre mai marea sa: şi viind şi preotul o a împărtăşit cu sfintele ta-
ine, întru acel cés saŭ auzit cântările îngerilor care aŭ luat su-
fletul Romilei, şi laŭ dus la ceriŭ cu cântare.

Minunea. 6.

rovinţia Valeria, este locuită de romîni, acolo
aŭ fost un preot fórte evlavios anume Sevir:
la biserica pré curatei fecórei, şi pentru slujbele
sale, atita dar a aflat de la pré curata fecóră
cât aŭ înviat un om mort cu lacrămile sale;
căci omul acela era bolnav fórte, şi trimeţind rugându-sĕ preo-
tului; cum mai degrabă ca se asculte mărturisirea lui, şi sĕ se
róge lui Dumnezeŭ ca sĕ se mîntuiască sufletul bolnavului, de-
ci zăbovind preotul puţin la via sa: După acésta aŭ mers la
bolnav, mergênd el laŭ întimpinat altul şi iaŭ zis: că aŭ murit
omul cel bolnav! şi auzînd acésta preotul saŭ mihnit; şi viind
la trupul acel mort aŭ căzut la pămînt, şi aŭ început a plinge cu
amar făcêndu-sĕ pre sine vinovat morţi lui. Întru acel cés inda-
tă saŭ sculat mortul, şi laŭ întrebat de cei ce sta de faţe: unde
aŭ fost şi cum saŭ întors la viaţĕ. Iarăl el aŭ răspuns? Arapi ne-
gri cărora eşa foc din gură şi din nări, cari mă ducea prin locu-
rile cele întunecóse, şi meaŭ eşit un tînăr fórte frumos înainte, şi
aŭ zis: către cei ce mă trăgea, duceţil la trupul lui, căci Sevir
Preotul îl plînge pre dênsul.

Minunea. 7.

fântul Andreiŭ, şi sfîntul Epifanie, în biserica pré sfintei

Născătórei de Dumnezeŭ. la Vlaherna, aŭ védut stând în văzduh pe pré curata fecórá cu omoforul; și se ruga lui Dumnezeŭ pentru tótá lumea.

Minunea. 8.

La orașul Brabantie la Mihlinia. o fecórá întro zi dumineca aŭ jucat multă vreme la o adunare, deci osténindu.se aŭ mers acasé, și întru acel cés aŭ intrat întrénsa duhul necurat; și o aŭ început a uă munci fórte tare; deci legânduĭ mîinile și picórele, aŭ duso la biserica pré curatei fecórei unde se făcea multe minunĭ.

Minunea. 9.

Tot în orașul Brabantie întru acea biserică. un prunc mic nevinovat, însemnând pre acea fecórá cu sfînta cruce, aŭ scos din fecórá pre duhul necurat; care închipuindu.se închipul unuĭ verme flocos: aŭ eșit din gura aceĭ fecóre; și pruncul acela luîndul în mîinile sale pre acel verme laŭ aruncat jos; și îndată acel verme saŭ făcut nevedut; iar mîna pruncului aceluia saŭ negrit, și îndată făcêndu.sé aiazmă, saŭ spălat cu apă sfințită și saŭ făcut sénătósá îndată mîna pruncului.

1589.

Minunea. 10.

Martin Papa Romeĭ, pre care căutândul Constantin Arianul, aŭ vrut ca sel ucigă; iar el aŭ fugit la biserica prea. curatei fecórei; unde viind sluga împăratului, aŭ vrut sel ucigă, și îndată sa orbit de prea. curata fecórá.

Minunea. 11.

Veacul al XIII.

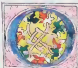
Tot la Roma la orașul Terentin la Episcopul Bonifatie, un fiiŭ al luĭ Constantin Preotul, vêndénd un cal al seŭ în 20 galbeni, pre care bani puindu.ĭ întro ladă, saŭ dus la trebuințele sale; întru acel cés aŭ venit niște sĕraci la episcopul cerênd milostenie, iar episcopul ne avênd ce se dea aŭ deschis lada fiiuluĭ seŭ, și scoțînd bani iaŭ dat seracilor; deci viind Constantin, și găsind lada deschisé și baniĭ luațĭ; aŭ început ase mînia și a striga: deci auzênd aceasta episcopul, aŭ mers la biserica pré curatei fecórei, și întinzînd felonul seŭ, aŭ început ase ruga, cum ar putea se mîngâe pre fiiul seŭ; deci întorcêndu.se el aŭ védut pre felonul seŭ 20 galbeni, pre care luîndu.ĭ, iaŭ dat luĭ Constantin Preotul.

Minunea. 12.

După mórtea luĭ Antonie Patrichie de la Țarigrad, avênd el băĭ lângă biserica Născătóreĭ, pentru spălarea tru-

pului seŭ, întru acea bate multi ómenii de multe feliu.
ri de bóle se vindeca cu ajutoriul prea-curatei fecórei.

Minunea. 13.

fecórá forte bolnăvindu-sě, aŭ mers la biserica pré-curatei fecórei la Neorie, și rugându-se ea acolo isaŭ arătat noptea pré-curata fecórá zicênduï: intră în casa mea, și te vei vindeca: deci mergând ea cu bucurie la Biserica pre-curatei fecórei la Neoriŭ; saŭ făcut sĕnĕtósă după ce saŭ spălat.

Minunea. 14.

uviosul Antonie Monahul din neamul Romanilor, luînd aur și argint și alte vase ale biserici, și puindu-le întru un boloboc cu cercuri de fer, și înfundîndul saŭ aruncat în mare; și el aŭ fugit de acolo pentru góna ce avea dela Latini, și saŭ stabilit lîngă malul mări pe o piatră, după aceasta în anul dela zidirea lumi 661 - 1106. în luna lui Septembrie a 5. zî; sculîndu-se vĕnt forte tare, și ridicându-sé furtuná aŭ rîdicat piatra și pre cuviossul Antonie. și laŭ dus pre dênsul pe piatra aceia pána la cetatea Novgorod orașul rusesc; și aŭ stătut acolo nóptea: deci Episcopul dela Novgorod, iaŭ făcut lui o biserică de leimn mică întru numele Născătórei de Dumnezeŭ, iar după un an umblánd pre acolo și prinzénd peste lîngă piatra aceia care venise cuviosul Antonie; Aŭ zîs cuviosul pescarilor acelora; am un vas cu argint, aruncați mrejile vóstre și ce veți găsî se lăsați în casa pré. curatei fecórei: întru acel cés aruncând pescari mrejile sale, aŭ scos bolobocul care era cu cercuri de fer legat de Antonie. Pre care luîndul sfîntul Antonie, aŭ zidit Monastire mare, întru cinstea pré.curatei fecórei.

Minunea. 15.

n țara Ispaniei în orașul Dorei, un Preot întro zi, eșind de dimineață la vînat, și vĕdênd un pui de fiară ascundîndu-se întro grópă mică; întindênd el mîna acolo ca se scóță; iar fiara aŭ perit și pre dênsul laŭ tras în grópă cu totul; unde

Spăimintându-se el, aŭ început a striga cerind ajutoriŭ pe prea-curata fecóră; și viind tovaroșĭ luĭ, nu iaŭ putut da ajutoriŭ sel scóță din grópă; deci după câte-va zile saŭ arătat acel preot în biserica pré curatei fecórei, că laŭ isbăvit dintru acea prăpastie. și aŭ propoveduit ómenilor, ca se cinstească sfintele zile, slujbele și Dumnezeeștile Dumineci; întru acele zile se asculte și a prea curatei fecóră, cât ar puté se slujască, căci ea este mare folositóre creștinilor.

Minunea. 16.

Pulheria împărateassa grecilor, aŭ făcut în Țari-grad biserică întru cinstea prea curatei fecorei Născătórei de Dumnezeŭ; că iaŭ dat acest dar, căci în câtă vreme aŭ trăit cu bărbatul ei Marchian împăratul, aŭ păzit curăția ei fecorească.

Minunea. 17.

Vasilie și Eudocsia, petrecêndu-și viața după căsătoria sa în pace, aŭ făcut biserică cu mare cheltuială întru cinstea pré curatei fecórei; și pentru acésta lisaŭ dat lor fiiŭ Evdochim; om minunat și sfânt, și atita se păza, cât nici cu o fămee vorbă nu făcea; afară de maică să, și după mórtea lui, saŭ îngropat întro raclă de argint, prea curatul trupul al fiiului seŭ, și laŭ pus în biserica făcută de dênși, întru cinstea Prea curatei fecórei.

Minunea. 18.

Marele împărat Constantin, când aŭ zidit biserică întru cinstea pré curatei fecórei; atunci aŭ fost aduși 3 stilpi de marmoră forte mari; pre care stilpi mulți ómeniĭ nu aŭ putut sei ridice din loc: atuncea pré curata fecóră — saŭ arătat invis calfi, și iaŭ zis lui, ca se între copii dela scólă; și luindui îndată aŭ ridicat prunci stilpi, și iaŭ pus la locul lor.

Minunea. 19.

Casa prea curatei fecorei în pământul Galilei, în orașul Nazaret, sfîntul Iacov Apostolul și alți Apostoli; aŭ făcut o biserică, care 1000. de ani a fost la Nazaret; aŭ duso ângeri la Dalmați, și de acolo saŭ adus la pământul Vlahilor la Lavrit.

Minunea. 20.

Iară și în orașul Florenței, un om sĕrac avênd multe fete mari; și ne avênd cu ce se le mărite. de multe ori laŭ povĕțuit Antonie Episcopul de la Florința, ca se mĕargă la biserica Bunei vestiri a prea curatei fecórei; și sĕ se róge pentru ajutoriŭ, care biserică nu numai în orașul Florința, ci în tot pămîntul vlahilor

aŭ fost vestită; deci ascultând el pre Arhiepiscopul deapururea
umbla la biserică, şi se ruga pre curatei fecórei, ascultând şi sfinte.
le rugăciuni care se făcea; şi viind el intro dimineaţă de la biserică,
aŭ găsit la casa luĭ 2 cerşitorĭ; care ne-ştrind ei de venirea luĭ: fă-
cea vorbă între dênşiĭ, care va câştiga mai multă milostenie de la
casa aceea. Iar unul din trênşi, saŭ lăudat că are 200. galbeniĭ
în strae cusute. Iar altul aŭ zis: că are 30., de galbeni în pălăria
luĭ cusute; şi îndată auzind omul acela, aŭ mers la Arhiepiscopul de
iaŭ spus; şi chemênd Arhiepiscopul pe acei cerşitori, iaŭ certat ca pre
nişte tilhari rĕi ce se fac săraci cu atâta sumă de bogăţie de bani;
şi luind banĭ de la dênşiĭ, aŭ dat unuĭa 25 de galbeni, iară celuĭ
lalt 30 galbeni, iar cei-lalţĭ iaŭ dat omuluĭ aceluĭa ca sĕ şi mărite
fetele şi se le înzestreze.

Minunea. 21

Ion Patrichie la Roma, ne avênd fecori cu fămeea sa,
aŭ dat tótă averea sa pre curatei fecórei, la biserica
care era zidită de dênşiĭ, iar mainainte de mórtea luĭ,
saŭ arătat prea curata fecóră; zicêndu-le: voi pre mi.
ne mă aţi făcut moştenitóre averilor vostre acestor
pămînteşti; iară Eŭ voiŭ cere, şi vouă averi de la
fiiul meŭ, mai bune şi vejnice; şi iată de acum se
mergeţi după mine la locaşurile mele.

Minunea. 22.

Acelaşi Ion Patrichie, cu fămea sa rugênduse
prea-curatei fecórei, ca se le arate voia
sa, ce vor face cu averile sale; iar intro-
noapte aŭ nins zăpadă fórte mare într'
un munte; şi lisaŭ arătat prea curata
fecóră Născătórea de Dumnezeŭ, şi leaŭ
zis: ca întru acel munte se facă biseri.
ca Ei. şi acea vedenie aŭ înştiinţat şi pe Papa Romei.

Minunea. 23.

Iară-şi Ion Patrichie şi cu fămeia luĭ, întru
care nópte aŭ vĕdut vedenia, tot întru acea
nópte saŭ arătat şi Papei fecóra zicênduĭ:
luĭ: unde aŭ nins zăpada cea mare pre mun.
te, întru acel loc se'mi facă biserică mie; şi îndată întru
acea zi, aŭ mers cu tot clirosul Papa de aŭ bine-cuvîntat lo.
cul se facă biserică; aŭ început Ion Patrichie a zidi biserică.

Minunea. 24.

La Roma era o vizunie întru care era un bălaur, care cu
veninul seŭ pre mulţi ómeni vĕtĕma şi iĭ omora; atu-
ncea Leon al III. papă al Romei, aŭ mers la biserica
prea curatei, la praznicul acela fiind şi cliros mare, şi cu

ajutorul Ei, aŭ rămas romani în pace de acea fiară.

Minunea. 25.

Orașul Turnacum, ce se află în pămîntul Francezilor, încunjurîndul neprietini răsboinici, și neputêndu-sè apăra locuitorii, aŭ luat cheile dela porțile cetăței: și saŭ dus la biserica prea curatei fecórei; și le aŭ dat însama Ei, rugându-sè pentru ajutoriŭ: și orașul laŭ dat pre sama Ei. deci întru acea nópte prea curata fecóră iaŭ în- fricoșat pre dênșiĭ; și neputênd ei se suffere: aŭ fugit toți cu rușine.

Minunea. 26.

In orașul Antarasdol, care este la provinția Venetieĭ; sfântul Apostol Petru, aŭ făcut biserică întru cinstea prea curatei fecóreĭ, în care biserică și până astăzi credincoșilor minuni se fac.

Minunea. 27.

Sfântul Grigorie Episcopul de la Toranile, viind vă dată în bisserică la vremea utrenieĭ, aŭ vêdut lumină fórte mare, din care lumină fórte saŭ mângâiat.

Minunea. 28.

Sfîntul ștefan, care pentru sfintele icóne mult aŭ răbdat de la Constantin Compronim, iar părinții luĭ ștefan, ne avênd fecorĭ. avea mare evlavie cătră pré-curata, și se ruga luĭ Dumnezeŭ, la biserica prea curatei fecóreĭ la Vlaherna; unde maica luĭ rugându-sè aŭ adormit, și isaŭ arătat prea curata fecóră în biserică în lumină zicênduĭ eĭ; dute a. casă: căci sa auzît rugăciunea ta, și veĭ naște, și deșteptânduse ea din somn, aŭ zemislit și aŭ născut fiiŭ: și iaŭ chemat numele luĭ ștefan: care multe aŭ patimit pentru sfintele icóne.

Minunea. 29.

La Rusia mică în ținutul Livtovuluĭ la Monastirea Critvole, înziua Buneĭ-Vestiri a prea-curatei fecóreĭ; singure făcliile saŭ aprins la vremea privigherĭ când se sluja la biserică.

Minunea. 30.

La Rosia mică în ținutul Galițiuluĭ, nu departe dinaintea orașuluĭ Colomeeĭ, era o pustie acolo, umblînd un om acolo aŭ adormit sub un copacĭ, și isaŭ arătat învis pré curata fecóră zicênduĭ luĭ: ca se taĭ

din copacíul acela, și din trénsul se începi a face biserică; deci sculîndu.sé omul; îndată aŭ tăiat copacíul, și cu porunca Ei: aŭ făcut biserică întru cinstea Ei; pre care aŭ numitu.o adormirea fecórei prea. curatei.

Minunile a fecórei curatei între Monahii.

Minunea. 1.

Pericitul Dosofteiŭ, încă fiind prunc mic, aŭ intrat în biserică la Ghepsimani, unde aŭ vĕdut zugrăvită munca iadului, unde stând el și minunându.se întru sine; isaŭ arătat o fecóră în haine luminate stând lîngă dênsul, și arĕtîndui pentru care păcate se muncesc ómenii în iad, și ce se facă omul se'se mîntuiască de muncile acelea; ear Ea aŭ răspuns: postește și nu mînca carne și te rógă lui Dumnezeŭ deapururea, și te va isbăvi de acele munci; și dându.i aceste trei porunci saŭ făcut nevĕzută: că aceia era prea blagoslovită Maria de Dumnezeŭ Născătóre: deci auzind aceste trei porunci de la prea curata fecóră, îndată aŭ mers la Monastire și saŭ făcut călugăr.

Minunea. 2.

Sfîntul Theoctist, viind la Ierusalim, sé se închine mormântului Domnului și Dumnezeŭ, sa aauzit glas de la icoana prea curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ așa. Monahilor se șează; iar mirenilor li se cade se umble pe la prazn̄ice.

Minunea. 3.

Trifon călugăr pe marea Nizei, îi aducea la credința creștinéscă cu învĕțĕtura sa, iar într'o vreme aŭ început a rîde de dênsul; iar el aŭ zis cătră dênșii: de ați crede în Hristos vă voiŭ arăta semn; iară ei aŭ zis vom crede: întru acel cés grifon- aŭ căḍut la pămînt, și aŭ început a se ruga lui Dumnezeŭ ca se facă milostivire poporului acelui a se'se întórcă la credințe cu rugăciunile pré curatei, și întru acea zi prăznuim creștinii Adormirea precisti; și îndată cu ajutoriul Maici lui Dumnezeŭ, sórele saŭ întors de la apus la răsérit, care minune vĕḍénd Maratinii.

aŭ credut toți în Hristos, cu Domnul lor.

Minunea. 4.

argareta fata Craiului Unguresc. fórte avênd mare evlavie către prea curata fecóră; aŭ petrecut viața ei întro Monastire a prea blagostovitei fecórei: care apró- pe de Dunăre întru un munte era, și apróре de mórte, i saŭ a- rătat prea curata fecóră; puind córónă pre capul Ei, și iară-și aŭ vêdut o scară fórte înaltă de pre pămînt pănă la ceriŭ, pre care sa suit pré-curata fecóră, și du- pă dênsa Mărgărita.

Minunea. 5.

vva Bemeron, Dischi, Evstatie, și cu alții părinții, la vremea utreniei se ruga lui Dumnezeŭ, isaŭ arătat lor prea curata fecóră în vêzduh, slobozind cu un lanțĭ o córónă de aur de asupra lor! pre care co- rónă era scris. o milostivă! o prea cuviósé! o prea dul- ce fecóră Marie! după acésta aŭ zis prea curata fecó- ră către dênșii; precum sunt Eŭ acum în slava mea: așa și acestia toți vor fi cu mine în veci.

Minunea. 6.

Pentru călugărul de la Alcantiera, dinaintea morții lui aŭ vêdut pe prea curata fecóră și pre sfântul Ión Evanghelistul, luîndu-și nă- dejde de mîntuirea sa; și de bucurie aŭ ince- put a cânta veselitumisaŭ sufletul, de cei ce miaŭ zis mie încasaDomnului vom intra.

Minunea. 7.

Sfântul Petru Atonit, cum aŭ găsit opesteră Tomu 3. pag. Monastirea Lavra. Istoria Sf. Munte.

Minunea. 8.

Sf. Petru Atonit, după ce saŭ călugărit. isaŭ arătat pré curata fecóră ca se vie în munte. Tom. 3. pagi- na Monastirea Lavra. Istoria sf. Munte.

Minunea. 9.

va Atănasie, a vêdut în vis o vedenie. pă- rîndu-i-se că se află la Vifleem făcênd ru- găciuni; unde isaŭ arătat prea curata fe- córă. zicêndu-i lui: Cel ce se leapădă de lu- me pentru împărăția ceriului, i se cade cu ostăneală multă și cu rugăciune se lucreze lui Dumnezeŭ.

Sfântul Athánasie, Egumenul Monastirei Lavrei din Muntele Aton, când aŭ fugit pentru lipsa de pîine, nevrênd se zidească biserică, vedi Tom 3. pagina la Monastirea Lavra, Istoria sf. Munte Athos.

Minunea. 11.

Avva Fostrad de la carbinete. cind aŭ vrut sel inalțe la mai mare - dregătorie a biserici, iar el aŭ fugit la o Monastire și saŭ ascuns; și petrecêndu-și viața acolo: ér în vre o câte-va zile și nopți rugându-se lui Dumnezeŭ. și aŭ fost întro rĕpire, și isaŭ arătat pre curata purtând înbrațe pre fiiul seŭ Isus Hristos; care vĕdêndu-o el, aŭ cădut la pămînt cerênd milostivire asupra lui; prea curata iaŭ zis: pentru ce te superi, și de ce te turburi: apoiŭ iaŭ dat lui în mâini pre fiiul seŭ pre Hristos: zĕcênd: Ea pre fiiul meŭ, și îl păzește la tine, deci deșteptându-se El. și viindu-și înfire, aŭ înțeles că este voia lui Dumnezeŭ ca se ea dregătoria asupra lui, și saŭ dus la Monastire și saŭ dat ascultării.

Minunea. 12.

Monahul și cuviosul părintele Ion egumen la Muntele Sînai, întro vreme întîmplîndu-se lipsă de unt-de-lemn, aŭ mers la Schit ce se numește Arsevoai, și aŭ poftit acolo pe părintele Gheorghe Arsălait, ca se meargă cu dênsul la Muntele Sînai; aŭ mers la căsoia unde se păza untul-de-lemn, și laŭ poftit ca se facă rugăciuni asupra vaselor celor ce era cu unt-de lemn, iar sfîntul Grigorie făcênd rugăciuni asupra unui vas: și îndată aŭ curs unt-de-lemn din trênsul; iar din părinți ce era acolo; aŭ luat untul-de-lemn din vasul acela, și aŭ umplut tóte vasele ce era acolo. Iar Egumenul Ion vĕdênd această minune, aŭ vrut se nume-

ască vasul acela cu numele părintelui Gheorghe, iar el aŭ zis: că iară-și va lipsi untul-de-lemn. mai bine îl va numi cu numele Născătórei de Dumnezeŭ: și făcênd Egumenul așa cu ajutorul Maici lui Dumnezeŭ. ca dintru un isvor eșa unt-de-lemn din vasul acela, care vas și până în ḑiua de astăzi se află în Muntele Sînaĭ, unde arde și candelă întru cinstea prea curatei fecórei.

Minunea. 13.

Sfântul Teodor Sichiot, în orașul Anastasiopul, fórte mare avea evlavie către prea curata fecóră, iar intro vreme întîmplîndu-se fórte mare lipsă de pâine în monastirea lui; aŭ poruncit ca se ea rămășița făinei cei rămăsése, și so pue în oltariŭ dinaintea pré-curatei fecórei; deci a 2 zi cu ajutorul eí; aŭ venit 30 de corăbii dela chipru încărcate cu griŭ.

Minunea. 14.

Ore care părinte bătrîn, petrecêndu-și viața în Muntele Eleonului. închizîndu-se în chilia sa, deapururea se închina înaintea icónei prea curatei fecórei, care ținea pe Hristos înbratele sale, și pentru aceasta duhul necurat fórte aducea lupte asupra bătrânului cu păcatul trupesc multă vreme; iar odată supărîndu-se fórte bătrânul aŭ început a plînge, și a strîga, duh necurat de ce numă lași, de ce nu te duci dela mine, vei fi înbătrînit și tu împreună cu mine: iar dacă a auzit aceasta diavolul, isaŭ arătat lui, și aŭ început a-i zice: jurute bătrînule că nu vei spune nimărui ce îți voĭ porunci eŭ se faci, și mai mult nu iți voiŭ aduce supărare: Iar bătrînul saŭ jurat că va păzî; atunci aŭ răspuns diavolul: se nu te închini la icóna aceeia care o ai în chilie, și vei rămânea înpace: și după aceasta aŭ perit diavolul.

Iar a 2-zi sculându-se bătrînul, aŭ mers la Avva Teodor Eliot, care trăia la Lavra Faranului, și iaŭ spus ce isaŭ întîmplat, iar Ava Teodor iaŭ zis: ca se calce jurământul: și sĕ se închine icónei pré. curatei deapururea, deci aŭ mers bătrînul la chilia sa; și iar

aŭ început a își face rugăciunea sa ca și mainainte, și iar isaŭ arătat diavolul și iaŭ zis: o rĕŭ bătrînule !! nu te ai jurat mie, că nu vei spune nimărui ceea ce-țam spus: dar la strajnica judecată cum te vei arăta, că te vei osînd ca un jurător strîmb; iaŭ răspuns bătrînul: știŭ că mam jurat: dar numai ziditorului meŭ de apururea mă voi inchina: iar pe tine nu te voi asculta: iar diavolul saŭ făcut nevĕdut.

Minunea. 15.

O altă minune frumósă, întro Monastire era un bătrîn anume Ieronim fórte mester zugrav: iar întro vreme făcĕnd chipul prè-curatei fecórei fórte cu meșteșug: iar pre diavolul laŭ făcut fórte slut și urît: și mîniindu-sĕ diavolul asupra lui aŭ început a îl supăra cugetul cu păcatul trupesc, și isaŭ arătat un chip fămeesc fórte frumósă: și aŭ început a zice: Ieronime, tu ești eclisiarh aicea: dute dar înbiserică, și strînge odóră ce vei socoti din biserică, și ne vom duce de aicea și vom trăi unde-va cu odihnă și cu mîngăere. Iar Ieronim saŭ dus în biserică, și aŭ început astrînge argint și aur, și a strica odórele in biserică: iar diavolul aŭ început a striga afară, alergați prindeți pre Ieronim. că vă fură biserica: iar părinți de grab aŭ început a alerga la biserică, și aŭ găsit pe Ieronim făcĕnd stricăciune la biserică, și laŭ prins și laŭ legat de un stîlp al bisericei; și iar isaŭ arătat diavolul, și aŭ început a rîde de dînsul și așì bate joc zicĕndu-i: ști tu cum mă faci pre mine de urît, iar pe Maria o faci fórte frumósă: iată țam făcut și eŭ: Acum te vor duce la judecată și te vor arde în foc: Rógăte Mariei acum se îți ajute. Îndată aŭ început ase ruga Ieronim prè curatei fecórei pentru ajutoriŭ. Și îndată isaŭ arătat prè curata fecóră deslegăndul, și aŭ poruncit ca se mergă se caute de slujba bisericei: iar pe diavolul prindĕndul laŭ legat în locul lui Ieronim de stîlp, și viind părinții la bisserică la vremea utreniei, aŭ găsit pe diavolul legat în locul lui Ieronim, și strigăndu-se totii părinții Monastiri, aŭ început a bate pe diavolul (că Dumnezeŭ îl bătea); și aŭ început a răgni diavolul, și saŭ făcut nevĕdut de dînșii: Iar Ieronim: cu de amăruntul aŭ mărturisit totă în-

tîmplarea fraților cu dênsul,-

Minunea. 16.

fecoară Alhinda. aŭ fost în orașul Bologne, priimind Ea cinul călugăriei, pre diavolul ispitindu-o, i saŭ arătat a evea de om tênăr. zicêndu-i eí: se eși dela aceastâ Monastire în lume ca se ne îndulcim de bunătâțile lumiî; iar ea îndată aŭ inceput a-chema numele prea curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ spre ajutoriŭ, zicênd cătră dênsa lauda ângerească; bucurăte ceea ce ești plină de dar Domnul este cu tine: și duhul necurat îndată aŭ fugit dela dînsa.

Minunea. 17.

Era o Monastire la Ierusalim a prea. curatei fecórei de Dumnezeŭ Născătórei, unde întro vreme întîmplîndusé mare lipsë de pâine, și supărîndu-së părinții, aŭ vrut se lasă Monastirea aceea. Iar cel mai mare aŭ zîs: Se ne rugăm prea-curatei fecórei care aŭ născut hrană la tótă lumea, și făcênd rugăciuni;-peste nópte a 4 zi, aŭ găsit jignițile pline de pâine cât nici ușa nu putea se deschize; și întru alt rênd iară-și întîmplîndu-së lipsă; aŭ făcut părinții rugăciuni peste nópte cătră prea-curata fecóră, și a 2 zi aŭ găsit o bucată mare de aur pre aripa bisericí; și aceste tóte saŭ făcut cu adjutorul pré-curatei, care ajută omenilor la vremi de nevoî.

Minunea. 18.

La Rusia cea mare se află Monastirea sfintei-Troiți, 12 ceassuri de la Moscova, întru acea Monastire, lui Serghie egumenul, isaŭ arătat prea curata fecóră cu Apostolul Petru, și cu Ioan Bogoslovu, și iaŭ dat un toiag.

Minunea. 19.

Ion Bosîn din satul Paceaoff, aŭ vëdut pe un Munte de piatră pe prea-curata fecóră stînd; și dinaintea Ei; sta un părinte bătrîn care locuia întru acel Munte, și aŭ rămas urma prea curatei fecórei până înziua de astazi; și în urma aceia se află deapururea apă curată; cu care apă

multe minuni saŭ făcut asupra bolnavilor, și saŭ făcut și Monastire care se află și acum și se cheamă Pocéof-

Minunea. 20.

In pămîntul Moscalilor în Russia cea mare: la Monastirea ce se numește a Tifinului, și care este pe rîul Tifin; acolo prea curata fecóră Născătorea de Dumnezeŭ, saŭ arătat unui Gheorghe, zicêndu-i lui se meargă se spuie Egumenului acei Monastiri, niște cuvinte sicrete spre folosul Duhovnicesc, de a căuta mai întâiŭ împărăția lui Dumnezeŭ.

Minunea. 21

La Rosia Mică la Monastirea, unui Arsenie Diacon aŭ vĕdut învis turburare mare, și ómenii în biserică rugându-se și strigând către Dumnezeŭ, și către prea curata fecóră pentru ajutori și îndată aŭ vĕdut pe prea curata fecóră, ținzându-și omoforul seŭ preste dênșii, și zicênd: nu vă temeți fiilor.

Minunea. 22.

In pământul Rușilor în ținutul Galiților; la Monastire la schitul cel mare, era ciumă fórte mare, unde mulți părinți murea; întru acele vremi era un ieromonah anume Filaret la acea Monastire, pre urmă și Egumen aŭ fost; aŭ vĕdut înaintea nașteri lui Hristos cu 3 zille pe prea curata fecóră în haine luminate intrând pe pórtă în Monastire, și aŭ mers la biserica Bunei-Vestiri care era la Trapezar; și aŭ stătul în strana Egumenului; și aŭ început a zice către părinți, că dintru acest cés, nu va mai fi ciumă la voi: și voi se vă îndreptati viața vóstră: zicênd așa aŭ intrat pe ușile cele împărătești în oltariŭ; și deșteptându-se Filaret din somn; aŭ spus părinților tuturor: și dintru acel cés, nu aŭ mai fost ciumă nici uă dată.

Minunea. 23.

Un ieromonah anume Ioanichie Latințialetul, în Monastire la schit, întro simbătă eșind părinții de la utrenie aŭ adormit la chiliile sale; și aŭ vĕdut învis pre fecóra cu un sacos luminos îmbrăcată, care aŭ mers dela răsĕritul

Sórelui spre miază-zi, și 2 polcuri de ângerii; unul dinainte; și altul în urma Ei; aŭ venit la Ioanichie, pre care vĕdêndu-o aŭ cădut la pământ, și aŭ început a i se ruga cu lacrămi și a zice: prea curată fecóră rógăte pentru mine păcătosul: acel glas! laŭ auzit un servitor al lui Ión: iar fața Eí nu aŭ putut vedea de lumină.

Minunea. 24.

Tot Ieromonahu Ioanichie, aŭ trăit la Liov, și întro noapte aŭ vĕdut pe prea curata fecóră; și a auzít glas zicênd cătră dínsa: Și voiŭ cânta minunile Ei bucurându-mă: acestea Ioanichie auzênd, aŭ cădut cu fața la pămînt spăimântându-sé, și aŭ zís cu lacrămi, cocóna mea milostivește-te spre mine păcătosul.

Minunea. [illegible]

Tot același Ioanichie, întro dimineață la al 3lea cés, aŭ vĕdut învis o vedere; părîndu-i-sè că aŭ fost în biserică, unde aŭ vĕdut icóna prea curatei fecórei, care cu fața schimbându-sè și cu ochii plini de mânie aŭ cautat asupra lui; și după aceía icoana aŭ început ase mișca din locul ei; și rîdicându-și mîna sa aŭ zburat ca opassere, și aŭ stătut în vĕzduh de asupra lui Iónichie, unde el de frică aŭ căzut cu fața la pământ! dinăintea prea-curatei fecórei; și aŭ început a strîga cu glas mare cătrè Născătórea de Dumnezeŭ, se alergăm noi păcătoși, și se cădem cu pocăințe, și întru acea strîgare saŭ deșteptat înfrîcoșindu-sĕ.

Minunea. 26.

Monahul Leon; aŭ vĕdut învis înfricoșata judecată, ângeri întrîmbiții tribitând, și popoarăle adunându-sè într'un câmp foarte mare, acolo era 2 scări; una roșie alta albă care era fórte lungi; pre cea roșie saŭ rezîmat Hristos, fórte scârbit; și ómenii care se suia pe scara aceía cădea jos; uni dela a 3lea treaptă, alții dela jumătate, iar alții din vîrf, după aceea saŭ dat ómenii pe scara unde era și prea curata fecoară Născătoarea de Dumnezeŭ, și pre acea scară saŭ suit la ceriŭ toți, pre unde iaŭ dus Maica împăratului Hristos.

Minunea. 27.

rașul Drogataun, este la Rușia cea mică, acolo un Ieromonah anume Isachie, aŭ vĕḍut în vis pe prea curata fecóră pre noori ceriului cu lacrămi se ruga pentru norod, iar Arhanghelul Gavriil, ținea în mîna sa un păhar dinaintea Ei, de cădea lacrămile prè-curatei în păhar; acolo era și ceriul deschis; și în ceriŭ ședea Hristos pre scaun, și aŭ auzit glasul lui Hristos zicênd: către prea curata fecoară, saŭ auzit rugăciunea ta Maica Mea, care plângea pentru lume.

Minunea. 28.

madii Monah, aŭ vĕḍut ceriul deschis, și a auzit pre Arhanghelul Gavriil zicênd: 7 ângerii sîntem care slujim Născătórei de Dumnezeŭ; pentru aceia întóte părțile, icóne minunate se află, căci deapururea se află 7 slujitori, cari se și numește mărirea ângerilor; căci în ceriŭ îi slujesc 7 ângeri cei mari; care cel 1 se numește Mihail, ce se zice cinste ca Dumnezeŭ. al 2lè se numește Gavriil, adecă tăria lui Dumnezeŭ. al 3lè ânger Rafail, adecă doftorul lui Dumnezeŭ; al 4lè Uril, lumina lui Dumnezeŭ. al 5lè Salatiil, rugăciunea lui Dumnezeŭ. al 6lè Eguduil, lauda lui Dumnezeŭ, al 7lè Varahil, Blagoslovenia lui Dumnezeŭ.

Minunea. 29.

vroin Marșaloc, al craiului de la Franța, saŭ călugărit; pe urmă eșind de la Monastire, aŭ lăpădat călugăria și preste puțină vreme aŭ murit; la vremea aceeia ședea niște părinții lîngă un părăŭ, zăbovindu-sè cu vorba, și auzind un sgomot mare; aŭ strigat unul cine este, și aŭ auzit glas. zicênd: noi diavoli sîntem ducem sufletul lui Evroin Marșaloc la iad, care luasè călugăria și aŭ lăsatu-o; atuncea părinții aceia speriindu-sè, aŭ început a se ruga prè. curatei fecórei: iar diavoli aŭ răspuns, bine-faceți de vè rugați, ca se nu cădeți și voi pre mâînile nóstre.

Minunea. 30.

avriil ostașevschi. fiind el ostași în óstea Poloná, și fiind el în răsboiŭ; saŭ întîmplat de isaŭ înămolit calul intro-

(1) chenar din Lavra Sfântului Athanasie: din viacul al XVII.

baltă; și viind Svezi asupra lui ca sel prăpădească, și înfricoșindu-se El; sau făgăduit că se va călugări; și au început a striga pe pre-sfînta fecóră ajutăm mie; și voiu rămînea și eu sluga ta înveci; și îndată au serit calul din baltă și au scăpat din mîna vrăjmașilor.

Minunile Născătórei dela Ivíru.

Minunea. 1.

1. Maica Domnului, când iau căzut sorți după înălțarea Domnului Isus Hristos, a propovedui în sf. Munte, Tom 2 pagina 32 înapoi.
2. Maica Domnului, cu sf. Ión fecorelnicul, viind cu corabia la chipru ca se vadă pe Lazăr. înapoiu, pagina. 32, 34,
3. Sosirea Maici Domnului în sf. Munte la Monastirea Ivíru, înapoi fața 33, 34, și. 35.
4. Evatov, sluga dela Roma. când sau înecat corabia la Vatoped, și au scăpat Arcadie. nepotu împăratului Teodosie Tom. 11 pag. Vatoped.
5. Împăratul Teodosie, când au făcut biserică la Vatoped. Tom 11. pagina.
6. Teofil Împaratul Grecilor luptător de icóne, Tom 6. pag. Mona. Ivíru.
7. Văduva din partea Nicheei, aruncând icóna Maica Domnului în mare, ca se nu oarză soldați împăratului Teofil, Tom. 6 pagina.
8. Venirea icónei Maica Domnului la Monast. Ivíru, Tom. 6 pagina.
9. Monahului Giau poruncit Maica Domnului case spue egumenului, ca el se ea icóna din mare. Tom. 6. pag. Monast. Ivíru.
10. Tot Monahul Gariil, au mers de iau spus Egumenului, și au scos icóna din mare, puindu-o în sf. oltari. Tom. 6. pag Mona. Ivíru.
11. Fugirea icónei Maici Domnului din oltarul biserici. Tom 6 pag.
12. Căsirea icónei în pórtă și lăsarea ei în pórtă. Tom 6 pag Ivíru.
13. Voevod Amira. când au venit se jefuiască Monast Ivíru. Tom 6 pag
14. Lipsa de făină. Tom. 6. pagina.
15. Lipsa de vin. Tom 6 pagina.
16. Lipsa de unt de lemn. Tom. 6 pagina.
17. Despre șederea icónei Maici Domnului în Monast. Ivíru. Tom 6 pag
18. Numirea icónei Maici Domnului Portărița, Tom. 6. pag. Ivíru.
19. Minunea, cu trecerea Dunărei cu icóna Maica Domnului la Rusia Mare; Tom. 6 pagina.
20. Pentru plata trecerei Dunărei, Tom. pagina.

Minunile pre sfintei Născătórei de Dumnezeu la Pecersca.

Minunea. 1

La Țarigrad prea-curata fecóră, chemînd la sine pe zidari, la Vlaherna zicîndu-le lor, ca se meargă în pămîntul rusesc la Chiev, și sei zidească biserică întru numele seu, dândule lor argint și aur ca se le ajungă în 3 ani; făgăduindule lor, că pentru ostăneală va plăti cu plată care

ochiul naŭ vĕḑut, și urechea nu aŭ audit; făgăduindu-sĕ că va trăi acolo inbisericā singură, si va cere milostivirea poporului de la fiiul seŭ cari se vor ruga în biserica aceea; dându-le lor și icóna Adormireĭ sale, și zĕcêndu-le ca se facă o icónă mare asemenea cu aceea; zicêndu-le: că am trimis și brîul fiiului meŭ, ca se vé fie pentru măsuratul bisericei. Acel brîŭ laŭ adus părintele Antonie si Teodosie; Símon fiiul lui African Domnul Varajilor; acel brîŭ laŭ luat simon de pe cruce, unde era închipuită răstignirea, și aŭ auxit glas de la icóna lui Hristos, ca se ducă acel brîŭ acolo unde are sĕ se facă biserica Maică-Mea: și sel dea cuviosului Teodosie, întru acel cés, pré-curata fecóră aŭ dat zidarilor móștele sfinților mucenici, Arsenie, Poleect, Leontie, Acachie, Aretta, Iacov și Teodor, zicêndu-le lor ca se pue întemelia bisericei sale, arătîndule lor, și pré cuvioși părinți Antonie și Teodosie, care acolo nu era întru acel cés, ci se afla la chiev. încredințânduĭ pe zidari că; aceia le vor fi purtători de grije pentru acele trebuitóre, deci mergênd zidari de la pré-curata fecóră, aŭ vĕḑut în văzduh o biserică întru acel chip cum le poruncise prea curata se zidească la Chiev la Monastirea a Lavrei Pecersca.

Minunea. 2.

Simon fiiul lui African Domnul Varajilor, vrînd cu corabia pe mare, aŭ vĕḑut uă biserică în văzduh, și a auxit glas din înălțime: aceasta este biserica care sfîntul Teodosie de la Pecersca are se zidească, întru cinstea prea curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ.

Minunea. 3.

Izaslav, Svetaslav, și Vsevolod Domni rusești, când aŭ fost biruiți de neprietini pe rîul ce se numește Alta; întru acel cés și Simon era cel mai de sus numit aŭ fost fórte rănit între alții ostași; cari căutând la ceriŭ aŭ văḑut o biserică în văzduh întru acel chip cum aŭ vĕḑut pe mare; și aŭ început a zicea: Dómne isbăveștemă dintru această amară mórte cu rugăciunile pré curatei Maicei tale; și a cuvioșilor părinți Antonie și Teodosie; și cum aŭ zis acele cuvinte, îndată cu puterea Dumnezeească, aŭ fost răpit din mijlocul ostașilor: și tóte ranele ce era pe trupul lui saŭ tĕmăduit. După aceia viind el la Chev, aŭ spus acéstă vede.

nie cuviosului Antonie dela Pecersca, și aŭ întrebat unde este locul ce are sĕ se facă biserică ce am vĕḑut eŭ la rîul alta.

Minunea. 4.

După mórtea cuvioșilor părinți Teodosie și Antonie de la Pecersca; în 10 ani zugravi dela aceiași părinți cuvioși aŭ fost tocmiți la Țarigrad ca se mergă la Chiev se zugrăvească biserica dela Pecersca, și mergând ei de la Țarigrad, și supărîndu-sĕ saŭ întors înapoi; iar din vrerea Dumnezeească pornindusĕ furtună mare, aŭ luat corabia lor, iaŭ dus fără voia lor până la apa Nipru. Iar Eii iar aŭ vrut sĕ se intórcă înapoiŭ, și în 2 nopți lisaŭ arătat biserica și icóna pré curatei fecórei zicĕnd către dînșĭ: Pentru ce vă înprotiviți voi fiiului meŭ și mie ? Drept vĕ spui, că de nu mă veți asculta pre mine și iar ve veți întórce, pre toți vĕ voiŭ lua și vĕ voi duce la biserica mea; iară a 2. zi iară-și aŭ vrut sĕ se întórcă, și aŭ pornit corabia injos; iar ea cu puterea Dumnezeescă aŭ mers însus; și înscurtă vreme aŭ ajuns sub muntele Monastirei; iar zugravĭ vĕḑĕnd această putere Dumnezeească aŭ intrat în Monastire, și aŭ mers la egumenul Nicon, și iaŭ spus tótă întîmplarea ce lîsaŭ întîmplat pe drum.

Minunea. 5.

Când aŭ vrut se sfințască biserica dela Pecersca, într' acel cés, singură pré curata fecóră pre Episcopi la biserica sfinților, iaŭ adunat; pe Episcopul dela Cernigov Isaia, Episcopul dela Rostov Antonie, Episcopul dela Ivrele Luca, Episcopul dela cetatea Albă, adecă garoși: Aceștia nu aŭ fost chemați de nimini, și viind ei la Ion Mitropolitul Chievului, cari când iaŭ întrebat pre dînșii ce caută? iară ei aŭ răspuns: Că tu pré osfințite Mitropolite neai chemat; vestindu-ne că în 14 zile a luni lui August are să se sfințască biserica; și ca se slujim cu tine sfânta și Dumnezeeasca Leturghie; aceasta auzînd Mitropolitul, aŭ cunoscut că aŭ fost adunarea lor, din voia prea curatei fecórei; căci El la dînșĭ naŭ fost trimis.

Minunea. 6.

Vladimir Domnul Rușilor, luînd icóna prea curatei fecórei din Chiev, și aŭ trimiso la orașul Rostov, și aŭ puso întro biserică de lemn, iar după multă vreme biserica aceia aŭ ars; iar icóna prea curatei fecórei aŭ rămas nevĕtĕmată, căci acea icónă saŭ zugrăvit sîngură închilia sfîntului Alimpie zugravu dela Monastirea Pecersca, minunat cu putere Dumnezeească.

Minunea. 7.

Zugravii din Țarigrad viind la Chiev, pentru zugrăvitul Catapetesmi la biserica Pecersca; în zilele lui Nifon Egumenul, când aŭ înfrumusețat sfântul oltariŭ, singură icóna prea-curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ. saŭ arătat zugrăvită și înfrumusețată.

Minunea. 8.

Cuviosul Alimpie zugravul dela Pecersca, făcênd tocmeală cu un om ca se facă icóna prea curatei fecórei la biserică care om avea mare evlavie către fecóra; iar Alimpie saŭ bolnăvit, și viind ângerul închipul unuĭ tînăr; aŭ făcut icóna prea curatei fecórei, și aŭ aduso la Alimpie ca se o tocmească pe unde ar trebuĭ; și vêdênd Alimpie icóna aŭ lăudat lucrul tînărului, iar tînărul saŭ făcut nevĕzut împreună cu icóna; deci a 2 zi sculîndu-sĕ omul, aŭ mers la biserică: și era scîrbit că nu se gătisĕ icóna luĭ până la ziua praznicului; și intrând în biserică aŭ vĕdut icóna la locul ei fórte înfrumusețată.

Minunea. 9

Climent sluga Domnului Ezaslav dela Chiev, mergênd la óste cu stĕpînul seŭ, și când sa apropiat sĕ sĕ întîlnească cu neprietini; aŭ făgăduit la icóna prea curatei fecóreĭ la pecersca; se dea 2 grivne de aur și ocorónă; numaĭ seĭ ajute Dumnezeŭ se vie acasĕ sĕnătos; iar întorcêndu-sĕ dela răsboiŭ și viind acasĕ, a uitat făgăduința sa, care era se dea; iar într'o zi adormind el aŭ venit glas către dênsul, zicênd: Climente, iar deșteptându-sĕ el aŭ vĕdut icóna prea curatei fecórei stînd dinaintea luĭ care era la Monastirea Pecersca, și a auzit glas dela icónă zicêndu-i, pentru ce naĭ înplinit făgăduința ta, care mĭaĭ făgăduit la răsboiŭ și zicênd aceia saŭ făcut nevĕzută; iar climent luînd 2 grivne de aur; aŭ dat cuviosului Teodosie; și cu o córónă de aur, aŭ înfrumusețat icóna prea curatei.

Minunea. 10.

Un locuitor din Chiev anume Ĭon, alt locuitor tot din Chiev, serghie prietinul seŭ bolnăvindu-sĕ, și cunoscêndu-și sfîrșitul vieți sale, pre fiiul seŭ Zaharia, laŭ dat în purtarea lui de grije fiind prunc mic și cu fiiul seŭ dinpreună cu 1000 de litre de argint, și 100 grivne de aur: când va ajunge la vîrstea anilor se le dea; iar Zaharia după mórtea tătîniseŭ, trecênd 18 ani, aŭ cerut argintul seŭ și aurul dela Serghie fiind coprins de lăcomie; nu aŭ vrut se îĭ dea, zicênduĭ: că tatăl teŭ nu țaŭ lăsat, ție nimic; iar Zaharia vĕdênd că nu póte scóte dela Serghie nimic, iaŭ zis luĭ; haide cu mine la Monastire la Pecersca; și te jură dinaintea icóneĭ prea curateĭ fecóreĭ; cum că nu aĭ luat argint

și aur dela tatăl meŭ; iar Serghie fiind lacom aŭ mers, și când aŭ venit se sĕrute icóna pré curatei fecóreĭ, nici decum nu saŭ putut apropia de icónă; deci întorcéndu-sé când aŭ voit se ésé din biserică, îndată laŭ apucat duhul necurat și aŭ început al zdrobi, și aŭ început a zice Zahariei, se meargă se și é argintul și aurul ce aŭ rămas dela tatăl seŭ; deci luînd Zaharia argintul și aurul, laŭ dat egumenului lui Ion de la Pecersca, și singur saŭ călugărit; cu argintul și aurul acela saŭ făcut biserica sfîntului Ion Botezătorul, care este și acum.

Minunea 11.

Intro nópte fórte intunecósă, viind niște tilhari la Monastirea Pecersca ca se jefuiască biserica, și apropiinduse aauzit cântare îngerească, și aŭ socotit că părinții sunt la slujba bisericei; după aceia aŭ mai îngăduit puținteĭ, și iară și aŭ venit a 2 óră, și iară și acelaș glas a auzit, apoi aŭ socotit cum că părinți slujesc privigherea; aŭ mers îndul ce era aprópe acolo de amai îngăduit puțintel; Deci aŭ început părinți a trage clopotele, și aŭ mers la biserică; deci supărîndu-sé ei că iaŭ îngăduit mult; aŭ socotit se meargă se se pue la ușa bisericei, și când ar eși sei ucigă pre toți; și viind aprópe de biserică, leaŭ părut că saŭ ridicat biserica și era în vĕzduh. iar dacă aŭ vĕdut că nu pot face nimica, saŭ venit încunoștiințé, și a 2. zi aŭ mers la părintele Teodosie, și saŭ mărturisit păcatul lor, și saŭ părăsit de tilhărit de amai face.

Minunea 12.

Când era se zidească biserica prea curatei fecórei la Monastirea Pecersca; mai înainte viind un om de la chiev, aŭ trecut aläturi pe lingă Monastirea acea veche; aŭ vĕdut intro nópte o văpae eșind de la biserică închipul curcubeului, și ajungĕnd cu capul lui la locul unde era se facă biserica car este acum; și acea minune aŭ spus tuturor părinților și a altor ómenii, aŭ propoveduit.

Minunea 13

Mai înaintea zidiri bissericei Născătórei de Dumnezeŭ la Monastirea Pecersca; intro nópte mulții ómenii aŭ vĕdut pre părinții mergénd cu cântări, dela Monastirea veche, la locul unde era se facă biserica, cu făclii aprinsé, și în mâinile lor purta icóna prea curatei fecórei; și după dénsii mergea cuviosul Theodosie; dar nu era acei părinți, ci era îngerii lui Dumnezeŭ; căci părinții după pravila lor ce a avea se odihnea în vremea aceia, și acea minune mulții ómenii aŭ vĕdut și aŭ propoveduit la popor.

Minunea 14

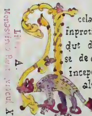
Littera G. Anul 1601. Nurnberg.

heorghe Simonovici nepotu lui Afri-
can Domnul Varajilor, cunoscĕnd ma-
re dar de la icóna pré curatei fecó-
rei, și cuviosul Theodosie, aŭ dat la
Monastire o cavalerie de una sută
grivne de aur; și aŭ lăsatu-o cu
scrisóre întru acest chip. Eŭ
Gheorghe, fiiul lui Simon sluga
prea curatei fecórei, care mam în-
vrednicit marelui dar cu rugă-
ciunile cuviosuluĭ Theodosie, căci
trei ani nu am vĕdut cu ochi; și
miaŭ zis se vĕdi. îndată misaŭ de-
când
schis ochi de am vĕdut, și pentru aceasta scriŭ
această scrisóre neamuluĭ meŭ de pre urmă; ca nimine a
se nu se depărteze de la casa prea curatei fecórei. și a cu-
vioșilor părinți Antonie și Teodosie de la Pecersca.

Minunea. 15

Li... A. Monastirea Rus... viacul XII.

celași Gheorghe Simonovici, când aŭ mers la rasboiŭ
înprotiva lui Izaslav Miteslavici Domnul Rușilor. aŭ vĕ-
dut de departe un orași la un loc înalt. și apropiindu-
se de dênsul aŭ vrut ca sel bată și sel predea, și
începĕnd rásboiul, mulți soldați aŭ pierdut, iară
alți mulți saŭ rĕnit. iar alții aŭ fugit; și ni-
minea naŭ știut ce orași este; după aceea
saŭ înștiințat că era un orași al pré cura-
tei fecórei de la Pecersca, iar nu era alt orași, și singură pré-cu-
rată fecóra iaŭ gonit de la satul seŭ, ca se nu facă strîcăciu-
ne locuitorilor.

Minunea. 16.

Russic Viacu XII. Monastir...

fântul Ieroximin Monah de la Pecersca, multă avere
a avut de la părinții sei, care aŭ cheltuit totă ave-
rea sa pentru înfrumusețarea bisericilor sfintelor
icóne; după aceia din îndemnarea diavolească saŭ sei-
rbit fórte; și de mare scîrbă saŭ bolnăvit; și apro-
piinduse de mórte; isaŭ arătat prea curata fecóră;
ținênd pre Hristos fiiul Ei în brațele sale; și iaŭ zis:
Ierazime. pen- tru cĕ ai înfrumusețat tu biserica mea; sfin-
tele icóne; și Eŭ te voiŭ înfrumuseța întru împărăția fiiului

meŭ; numai mărturisesteți păcatele tale, și te îmbracă în schimă, și preste 3 zile te voi lua la mine; căci te am iubit pentru înfrumusețarea bisericei mele; atuncea Ierazimi, înaintea tuturor fraților, aŭ mărturisit păcatele sale și aŭ primit Schima, și a 3 zi saŭ sevêrșit și saŭ dus la locașurile cele vejnice.

Minunea. 17.

Tot la Monastirea Pecersca sfîntul Atănasie Monah, murind 2. zile nu aŭ fost îngropat, iar a 3 zi; Egumenul cu frații vrînd ca se îngrópe trupul lui, și laŭ găsit pe Atŏnasie șezênd și plîngând; și laŭ întrebat pre dénsul cum saŭ întors iară, și la viață și ce aŭ védut acolo unde aŭ fost; iar el nimic nu aŭ zis alta, ci numai fraților silitivă pentru mîntuirea vóstră; după aceea frații multă vreme laŭ cernut ca se le spue ceva; Iar el aŭ zis: se dați ascultare mai marelui vostru, și întóte zilele mărturisitivă păcatele vóstre, și vé rugați lui Hristos Mîntuitorului, și pré curatei fecórei Maici Lui, și cuviosilor părinți Antonie și Teodosie de la Pecersca ca se sĕvirșiți viața vóstră aici; căci pré curata fecoră, și cuviosi părinții Antonie și Teodosie, deapururea se rógă pentru cei ce își petrec viața aicea. și aceasta zicênd, aŭ intrat în peșteră, și aŭ petrecut acolo 12 ani, plângând și rugându-se luĭ Dumnezeŭ ne-încetat, după aceia saŭ sevîrșit întru Domnul.

stirea Do- heeru, Viacul XIV.

Minunea. 18.

Ion Morariu din satul Cnedin, fămeea lui fórte fiind cu bóla grea; saŭ rugat pré curatei fecórei ca sei dea dea sĕnătate făgăduindu-sé că va merge cu dênsul la Pecersca și se ducă cevași milostenie; și îndată cu ajutorul pré curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ Maria, saŭ făcut sĕnătosă de boala care pătimea dar ânsé și ea, saŭ înplinit cu sfințenie făgăduințele sale.

Minunea. 19.

Ion din orașul Sclov de la Alba Rusie, viind la Monastirea Pecer-

sca, inziu adormirei pre-curatei fecorei, și ascundêndusé în biserică, deci apropiindu-sé nóptea de icóna pré curatei fecórei, aŭ vrut se fure odórele de la dênsa, și îndată aŭ fost răpit de puterea Dumnezeeascâ și aruncat preste Amvon jos la pământ.

Minunea. 20.

Ión Cinchevici din Sfiateți, aŭ făcut o făgăduințe, ori se mea-rgă la minunata Lavră Pecersca ori prin alți se trimiță da-ruri fecórei, căci o fiică a lui Duhovnicească Domnica, fiind la stăpînasa prinse cu niște fermece, și fiind dată la judecată de mórte; iar Preotul Íon tótă nóptea saŭ rugat prea cura-tei fecórei pentru dênsa, slujind Sfânta și Dumnezeeasca Leturghie, și cu ajutorul Prea-curatei fecórei, saŭ isbăvit de mórte.

Minunea. 21.

Orașul Hodoroiŭ din țara Poloniei:- acolo un tătar luînd pe un om anume Simion în robie și laŭ vîndut turci-lor la Catargu; unde 30 de anni aŭ purtat hiarăle pre trupul luĭ; iar trecênd pre mare într' uă vreme; saŭ adus amintea de prea-curata fecóră de la Pecersca, și cerînd ajutoriŭ de la dênsa, ca se 'l slobozască din acea robie: și apropiindu-sé Ei de Constantinopul, într' uă nópte; saŭ frênt fiarăle din picóre, și aŭ sĕrit în mare cerênd aju-toriŭ de la Prea curata feceóra, și cu ajutoriul Prea-curatei fecórei, aŭ eșit din mare la Calați, și de acolo aŭ mers la patria sa de unde aŭ fost de loc.

XVII.
1906 Martie 12.

Minunea. 22.

Un Monah Macarie, fiind grădinari, du-pă utrenie eșind de la biserică aŭ intrat la chilia lui Dionisie Ieromonahul, și fiind ostenit aŭ adormit puțin întru a-cel ces aŭ vĕdut invis: vĕind un noor fór-te luminos, care aŭ acoperit biserica și tótă Monastirea Pecersca; după aceia aŭ vĕdut pe pré curata fecóră în noor cu un polc de ângeri cu dênsa; aŭ stătut dea dreapta oltarului cu fața schi-mbată, și aŭ zis: fórte mam scîrbit vĕdênd în casa mea atîta neunire

XIV.

Minunea. 23.

Ermolae pescariŭ din orașul Chisnev, aŭ venit iară-și la alt orași; ce se numește Circase; acolo fiind năimit după meșteșugul lui se prinzé pește în apa Nipru, și prinzînd el pești în ziua adormirei pré-curatei fecórei, și în-

dată aŭ intrat întrênsul duhul necurat, și aŭ inceput al munci multe vremi, și când era adus la Monastirea Prea. curatei fecórei la Pecersca, și fiind legat de un stilp în peșteră; indată aŭ eșit din trênsul duhul necurat.

Minunea. 24.

Andreiŭ Leahuta, ostași Zaporojan, când aŭ avut răsboiŭ cu împărăția turcească, intorcênduse acasě pe mare, saŭ sculat o furtună fórte mare căci era se își piarză viața; aŭ inceput a striga pe Prea curata fecora Născătórea de Dumnezeŭ dela Pecersca, și sfinte Arhanghele Mihaile milostivițivă asupra nóstră; și strigând ei așa aŭ vědut pe un tânăr pe cal șezénd, care aŭ zis cătră dênșii; nŭ vă nădăjduiți; numai Domnului și milostivei Maici lui vă rugați, și vă va isbăvi pre voi, și îndată saŭ făcut tînărul nevědut și marea saŭ liniștit.

Minunea. 25.

Intro vreme oștirea Polonezilor apropinduse de Pecersca, aŭ vrut ca se o predea, pentru că intrase acolo un polcovnic cu Zaporojnici seĭ, întru acel cés prea curata fecóra Mânăstirea sa a apăratu-o; căci cu ajutoriul Pré curatei fecórei, aŭ cădut plóie din ceriŭ infocată asupra oștilor Poloneze, și pre urmă singuri Poloni și Nemți, aŭ mărturisit această minune.

Minunea. 26.

fămee Ecaterina dintro comună Wizov, avêndo mână și un picor sgârcit, aŭ umblat pre la mulții doftorii neputindu-sě vindeca. Agatia Maica Ei, aŭ aduso și la Monastirea Pecersca, rugându-sě lui Dumnezeŭ, și prea curatei fecóreĭ pentru sănătatea ficei ei, și sosînd Ea înziua pogorîrei Duhului sfânt; aducêndu-o la pórta Monastirei;- unde este biserica sfintei Trăimĭ; și lăsându-o maică. sa acolo singură aŭ intrat în Monastire, cerêndu-și voie dela Ieromonahul Paisie, ca se o aducă în biserică sfintei Trăimi, și dându-i-sé voie ca se o ducă; și ducêndu-sé Maica Ei se o aducă. o aŭ găsit sěnătosě; și întrebându-o Maică. Sa cum saŭ făcut sănătósé, iar ea aŭ zis: când mai lăsat maica mea aici am adormit, și invis am vědut pe prea curata fecóră, și maŭ rîdicat de mâna aceasta care era sgârcită, și maŭ pus drept în picóre. și când mam trezit am fost sěnătósă.

Minunea. 27.

XVII. Onisim Palcele Cazac Zaporojan din orașul Milnac, cu hatmanul seu Sulim și cu multă óste a Zaporonejilor, mergând cu șeicile pe mare asupra cetăței turcești ce se chiamă Azov, și bătându-sĕ cu turci acolo, aŭ fost rănită mâna stingă lui Onisim cu 4 haliceri, și neputândul vindeca doftorii, saŭ dat cu rugăciune către Prea curata fecóră, făgăduindu-sĕ că va merge la Monastirea Pecersca, și va primi cele ce vor porunci, și îndată după făgăduințe isaŭ tămăduit mâna cu ajutoriul Prea curatei fecórei; și aŭ mers la Monastire de șaŭ plinit făgăduința sa.

Minunea. 28.

1577. Bogoslovul Bogșa Redișavschi Episcopul Chievului, era mărturisiri Romanilor, când aŭ venit la Cernogorod orași Laocina sa; întru acel cés dinaintea ochilor lui saŭ rupt o bucată din Muntele care era acolo, și aŭ acoperit pre un om; vĕdênd această întîmplare Episcopul, măcar că era mărturisiri apusienești, dar aŭ stătut la rugăciuni de saŭ rugat prea curatei fecórei dela Pecersca, ca sĕ se milostivească asupra omului acelvia; care laŭ acoperit pămîntul ca sei dea viață, făgăduindu-sé că va merge însuși el la Monastirea Pecersca și va da milostenie pela séraci: și poruncind ca sel desgrópe pe om, și desgropândul laŭ găsit viŭ și senătos, după aceeia Episcopul aŭ mers la Monastire de șaŭ inplinit făgăduința sa.

Minunea. 29.

1601. Fămeea anume Tatiana din orașul Movilăŭ, fiind mută și surdă, aŭ fost adusé la Monastirea Pecersca, și poruncindu-i-se Ei ca se șeadă acolo vre uă câte-va zile; iar întro nópte dormind Ea; isaŭ arătat prea curata fecóra Născătórea de Dumnezeŭ îmbrăcată în haină luminată, și iaŭ zis Ei: Scoală pentru ce dormi, du te la biserică și dă laudă Domnului Dumnezeŭ; și aceasta zecênd saŭ făcut nevĕdută. Iar Tatiana, îndată saŭ sculat și aŭ început a vorbi bine, și isaŭ deschis auzul a auzi bine; și mergând la biserică, aŭ dat laudă prea curatei fecórei Născătórei de Dumnezeŭ.

Minunea. 30.

Un orb anume Niculai, înziua adormirei prea curatei fecórei, fiind adus în biserică când sluja Mitropolitul şi cu alţi Episcopi la biserică, orbul acela stând seruga pré curatei fecórei ca sě se milostivească asupra lui ca sei deschiză ochii; şi înceasul rugăciuni aceea, aŭ ridicat ochii sei la ceriŭ, şi cu ajutoriul pré curatei fecórei, aŭ vědut în biserică făclii aprinsě, după aceea aŭ vědut pe Mitropolitul şi pre Episcopii, şi pre alţii ómenii în biserică, şi aŭ dat slavă prea curatei fecórei.

Minunea. 31.

Niculai Scarvichi ostaşi stegari, când aŭ trecut preste un riŭ pe pod aŭ cădut în apă şi saŭ înecat, deci prietini lui aŭ pus pre vârcari sel caute cu ostia, şi găsindul laŭ apucat de cóste, şi laŭ scos din apă afară fără suflet, 2 ceasuri trecusě la mijloc; iar tovaroşi lui aŭ făcut rugăciune câtră pré curata fecóră, că dacă va învia din morţi vor merge pe jos la Monastirea Pecersca: şi zicěnd acestea îndată mortul saŭ sculat, şi aŭ început ase jelui de durerea cóstelor de unde laŭ scos cu ostiile din apă; iar trecěnd ziua aceia a 2 zî; îndată aŭ mers cu rudeniile sale la Monastirea Pecersca, děnd slavă pré curatei fecórei împlinindu-şi făgăduinţa sa.

Minunea. 32.

Biserica de la Pecersca a prea curatei fecórei, când aŭ sfintitu-o Mitropolitul cu Episcopii; şi după a 3 óră de încunjurare cu litanie cântând; Luaţi-vă boeri porţile vóstre, luaţi-vă porţile vóstre, şi va intra împăratul slavei; nefiind nimenea în biserică sa auzit glas din ceriŭ de îngerii zicěnd: cine este acesta împăratul mărirei.

Minunea. 33.

Daniil Snatinschi, din întristare bolnăvinduse, saŭ lipsit de minte, şi arătânduse în drum pré curata, aŭ pus semnul sfintei cruci pre dênsul, după rînduiala sfintei biserici Apostoliceşti a răsăritului, însemnând întiiŭ în umărul drept, şi apoi instîn-

ga zicêndui, de astêzi înainte într' acest chip se îți faci cruce; căci era roman, care vedere vĕḑênd îndată saŭ sculat și aŭ mers la Monastirea Pecersca, și mergând pe drum îndată aŭ vĕḑut Monastire Pré-curatei fecórei întru acest chip cum este acum; și viind la Monastirea Pecersca, aŭ primit credința drept credincósă, și mărturisindusĕ, aŭ priimit sfintele și Dumnezeeștile taine; și mergând de la Monastirea Pecersca, saŭ pus slugă la un boer roman, care vĕḑêndul că este vorba lui majoră, iar credința țîne a rușilor: îşi bătea joc de dênsul, iar el iară-și saŭ întors la credința romanilor; și îndată iaŭ venit bóla cea din tâiú asupra lui; după aceeia iarăși saŭ întors la dreapta credințĕ.

Minunea. 34.

Cuviosul sfânt al Pecerschi, rugându-sĕ lui Dumnezeŭ, ca sei arate loc unde are se zidească biserica prea curatei fecoarei Născătórei de Dumnezeŭ; isaŭ arătat Mîntuitorul Hristos, zicênd: Ai aflat har Antonie înăintea mea; Iar El aŭ zis: Dómne de am aflat har înnăintea ta, se fie preste tot pământul róuă; Iar la locul unde va se fie biserica Maici talle se fie uscat, și cu rugăciunile cuviosului aŭ fost uscat. După aceeia iară-și saŭ rugat, ca se fie preste tot pămăntul uscat, iar unde va se fie biserica rouă; și cu rugăciunile cuviosului aŭ fost așa. Deci iarăși saŭ rugat cuviosul, zicênd: ascultămă pre mine Dómne! încă slobozi foc din ceriú, unde va se fie biserica pré curatei Maici tale; și îndată sa pogorât foc din ceriú, și aŭ ars tot lemnul și iarba la locul acela.

Monistirei Dohearului, din viacul al XVII.

Minunea. 35.

În zilele Arhimandritului Platinischi de la Percesca, întro vreme fiind érnă grea; aŭ început părințiĭ a face slujbă la biserica sfinților Apostoli Petru și Pavel care este la trapezariú, iar biserica cea mare adormiri pré curatei fecórei din pricina frigului o aŭ lasat. Deci slujind el la biserica sfinților Apostoli, a auzit glas îngeresc cântîndusĕ la biserica cea mare, și aŭ vĕḑut făclii aprinse multe; și vĕḑênd această minu-

ne Arhimandritul şi cu fraţii sei, iarăşi aŭ început a sluji la biserica cea mare, care obiceiŭ se păzeşte până inziua de astăzi, măcar se fie cât de frig.

Minunea. 36.

Marco Iaroniŭ din oraşul Corsun, cadac zaporojan, fiind cuprins de bólă fórte grea, şi neputênd ase vindeca de doctorii aştepta numai se móră, deci făgăduindu-sĕ prea curatei fecórei, că de se va face sĕnătos, va merge la Monastirea Pecersca ca se facă slujbă, şi îndată saŭ făcut sĕnătos, şi aŭ mers la Monastire de şaŭ înplinit făgăduinţa sa.

Minunea. 37.

Alixandru Sodnischi, bolnăvinduse de ochi şi lipsinduse de vedere, peste câte-va zile a ajuns la Monastirea prea curatei fecórei la Pecersca, şi intrând în biserică cu lacrămi aŭ început ase ruga pré curatei fecórei ca sei vindece ochi, şi întru acel cés îndată aŭ vĕdut lumină mare, şi aŭ mers acasă sĕnătos cu adjutorul pré curatei fecórei.

Minunea. 38.

Izaslav cneazul de la chiev, aŭ făcut Monastirea sfîntului Dmitrie. la care Monastire era un sihastru anume Lavrentie, care avênd dar tămăduia mulţi bolnavi cu rugăciunile lui, deci într-o vreme iaŭ dat un om îndrăcit; şi neputênd el sel gonească pe drac, laŭ trimis la Monastirea Percesca; unde viind ei dinaintea porţi Monastiri, laŭ lăsat pre dênsul duhul necurat. Şi intrênd ei în biserica cea mare adormiri prea curatei fecórei, laŭ întrebat acolo pre dênsul: cine teaŭ făcut senĕtos; iar el căutând la icóna prea curatei fecórei, aŭ zis: aceasta maŭ făcut pre mine sĕnĕtos.

Minunea. [illegible]

Din alba Rusie, 2 fĕmei Maria şi Eftimia, fiind supărate de duhul necurat, le aŭ adus la Monastirea Pecersca, pre care ducêndule în peştera sfântului Antonie, şi fiind legate cu lanţuri de un stilp, şi cetindu-sĕ paraclisul Prea curatei fecórei, saŭ făcut sĕnĕtóse amîndóuĕ.

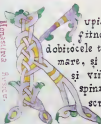
Minunea. 40.

Ión din satul Zarubineţu, fiind cuprins de duh necurat care deapururea îl muncea, şi viind în ziua adormirei pré curatei fecórei la Monastirea Percesca unde asculta la biserică Dumnezeeasca Leturghie, şi când aŭ zis preotul: mai ales pentru pré sfîn-

ta pré curata etc. și nceténd aceasta acsionul, întru acel ceas. aŭ aruncat duhul necurat pre Ion jos. și aŭ început a striga cu glas mare, pré curată fecóră; numă munci mai mult, că de acum mă duc și noi mai intra întrènsul; și aŭ rémas Ión mai mort la pămînt, și viindu-și înfire și sculîndu-sĕ aŭ mulțĕmit prea curatei fecórea.

Minun[illegible] Prea curatei fecoarei de la Cupiatinți.–

Minunea. 1.

upiatenți este sat înținutul Penschi. acolo fiind o fecóră pruncă anume Ana, păscêndŭ dobitócele tătîniseŭ, aŭ vĕdut într' un copacio lumină mare, și socotind că este foc acolo aŭ mers se vadă. și viind la locul acela, aŭ găsît o cruce mică spînzurată de un copaci; pre care cruce era-scris icóna pre-curatei; și luîndu-o de acolo aŭ duso acasă și aŭ ascunso într' ună ladă, și iară-și aŭ mers de aŭ păscut dobitócele, și aŭ vĕdut de a 2 óră iară-și lumină acolo, și mergând iară-și aŭ găsît crucea, și aŭ socotit că este altă cruce, și luînduo de acolo aŭ puso în sînul seŭ, și viind sara acasă cu dobitócele tătîniseŭ, aŭ vrut se arate lui Vasilie tătîniseŭ crucea, și căutînduo în sîn nu o aŭ găsit, și aŭ zis că é are altă cruce în ladă, și căutîndu-o nu aŭ găsît; și mergând cu tatăl seŭ unde o aŭ găsît întîiŭ și a 2 óră; și apropindusĕ aŭ vĕdut lumină mare; și iarăși aŭ vĕdut crucea spîndurată, și luîndu-o de acolo aŭ duso acasă, și o aŭ pus la un loc împodobit, și sculîndu-sĕ a 2 zi; iară-și nu o aŭ găsit și vĕdĕnd această minune aŭ spus ómenilor. Deci mergînd de a 4 óră iară-și acolo, o aŭ găsît iară la acel loc, și tăind copaci acolo aŭ făcut biserică întru cinstea pré-curatei fecórei, și multe minuni se fac și astăzi.

Minunea. 2.

Intr' ună vreme tătarĭ aŭ ars biserica de la cupiateți, întru acel cés; icóna prea sfintei Náscătórei. cădînd la pămînt, aŭ fost acoperită cu cenușe. și aŭ rămas din foc ne stricată; după aceea aŭ mers un om Ioachim Pelgrim, trecênd pe drum apróре pe acolo. aŭ vădut lumină mare pre pământ, și apropiindusé aŭ găsât icóna prea curatei fecórei, dar nu aŭ luatu-o, ci viind la Cupiatenți aŭ spus ómenilor, după aceea aŭ mers mulți și aŭ găsât icóna la locul acela unde era și ântâiŭ.

Minunea. 3.

Tot Ioachim Pelegrim de mai sus, aŭ mers intro nópte la Cupiatenți; și isaŭ arătat lui invis prea curata fecóra, poruncindui lui; ca sáși petreacă viața lingă biserica sa, deci deșteptândusė el din somn, saŭ dat ascultări, și aŭ primit slujba eclisiarșier, la biserica prea curatei fecórei.

Minunea.

Kând aŭ fost eclisiarh același Iachim, intru acel cės murisė o niahină la locurile acele, și poruncind fiilor sei ca se o ingrope la biserica — prea curatei fecórei la Cupiateți. deci Iachim rugându-sė într-uă nópte la biserică. isaŭ arătat prė-curata fecóră zicėndui lui, dute și spune Preotului ca se nu îngrópe trupul acela înbiserică, și mergėnd el aŭ spus preotului, iar după învėțătura lui, naŭ lăsat trupul ca se o îngrópe în biserică; Iar fii neghinei aceia nu aŭ ascultat, ci aŭ ingropat pe Maică-sa dinaintea icónei prė-curatei fecórei, și a 2 zi viind preotul la biserică ca se slujască utrenia, aŭ găsit trupul Neghinei lăpădat din mormânt afară, și luind trupul iară-și laŭ îngropat la locul lui: iar la nóptea viitóre, iară-și isaŭ arătat prė curata fecóra lui Ioachim zicėndu-i: de vreme că nu ați ascultat de porunca mea, iată se va lua darul meŭ dela acėstă biserică, până când acest trup va peri cu totul; și pe urmă se va da altor-lucrători, adecă: călugărilor această vie amea.

Minunea. 5.

Un tilhariŭ viind într-uă vreme la biserică la Cupiateți, vrėnd se fure, și căutînd vremi cu mijlociri, aŭ venit întro nópte la biserică, și vėdėnd pe eclisiarhul că aŭ pus cheea în ușe ca se o deschiză, iar el ridicând mâinile vrėnd se ucigă pre eclisiarh, și se intre în bisserică și se fure; iar când aŭ ridicat mâinile nu le aŭ putut lăsa în jos; ci așa aŭ înțepenit; Iară eclisiarhul intrând în biserică, și luându-și uă carte saŭ întors la chilia sa; iar tîlhari, saŭ dat alăturea cu biserica și se ruga către prea curata fecóra Născătórea de Dumnezeŭ ca se îl tămăduiască, că se va părăsi, și arătându-i-sė prea curata fecóra îl mustra, zėcėndu-i: de ce aŭ voit se fure biserica, și pre slujitorul Ei se îl ucigă; și vėdėnd infrînarea inimi lui laŭ tămăduit; poruncindui ca sė și îndrepteze viața. Și așa tămăduindui mâinile saŭ dus de acolo; și El iară-și după 3 ani aŭ mers la Moldova, și prădând biserica laŭ prins; și dândul la locul osîndiri sel piarză; sîngur aŭ mărturisit, ceea ce isaŭ în-

tîmplat la Cupiatenți.

Minunea. 6.

Weniamin Monahul fiind la Cupiatenți, aŭ îndrăsnit a rădea icóna pre curatei fecórei cu cuțitul, ca se vadă ce feliŭ de materie este întrênsa, după aceea aŭ mers la orașul Rinschi, și rescumpărînd acolo un om de la mórte laŭ luat încăruța sa, și viind cu dênsul saŭ sculat asupra făcătorului seŭ de bine Weniamin, și laŭ tăiat cu cuțitul, după cum aŭ tăeat el icóna prea curatei fecórei.

Minunea. 7.

La Monastirea Cupaitenți, întro vreme fiind ciumă fórte mare, deci luînd preoți icóna pré curatei fecórei din biserică, aŭ purtatuo cu litie prin sat, și îndată aŭ încetat ciuma.

Minunea.

Un om anume Grigorie, multă vreme aŭ muncit la Monastirea Cupaitenți, pe la pitărie, bucătărie, fără plată, isaŭ dat dar de la pre curata fecóră a ști sfîrșitul seŭ; și împărtășindu-se cu Dumnezeeștile taine, saŭ dat duhul seŭ lui Dumnezeŭ.

Minunea. 9.

Sava Cazacovschi, locuitor de la Penschi, fiind rănit, și nevindecêndusé de la doctorii: saŭ rugat cu cugetul pré curatei fecórei ca séi dea sénătatea; isaŭ arătat pre curata fecóră, zicênduí, ce zaci scólă sa auzit rugăciunea ta: și sculânduse el și tămăduit de rane, aŭ mers la Monastirea Cupaitenți, spuind ce isaŭ întîmplat la tot norodul.

Minunea. 10.

Timoftei Nelepovici din satul Gorostiște, avênd mare durere de cap, și frîngerea ciolanilor în picóre: saŭ rugat pré curatei cu post în 10 vineri: la vinerea a 10 de mare durere ce avea aŭ adormit, și părînduise învis, că saŭ atins pré curata fecóră de capul lui; și deșteptînduse din somn, saŭ simțit tămăduit: și a 2 zi aŭ mers la Monastirea Cupaetenți, propoveduind la tot poporul ce ia ce isaŭ întîmplat.

Minunea. 11.

O muere anume Maria, fiind grea bolnavă, neputînduse vindeca, își aștepta sfîrșitul, și făgăduinduse că va merge la icona pré curatei fecórei la Cupaitenți saŭ făcut sénătósă.

Minunea. 12.

In ziua Bunei-Vestiri a Prea curatei fecórei, un copil anume Pavel, de pre schela Bisericei aŭ căḑut jos pe pardosala cărămizilor – cu fața înjos; și aŭ nimerit cu fruntea întru un piron de fer; căruia spărgîndui capul; laŭ luat de acolo mai mort, și laŭ pus dinaintea pré curatei fecórei, și cu rugăciunile părinților séi, saŭ făcut sénătos.

Minunea. 13.

O fămee Marina lipsită de minte umbla pe câmpi nemîncand nimic, oaŭ adus legată la Monastirea Cupainteți, puinduo legată dinaintea pré curatei icóne fecórei; și în 3 zîle de rugăciuni saŭ făcut sĕnĕtósi.

Minunea. 14.

Un om Pavel, înziua aducerei moștelor sf. Niculae; dascălul aŭ făcut cuvint in biserica la Cupaiteți la popor, ca sé se intórcă dela păcatele sale etc. Iar Pavel mîniinduse, aŭ eșit afară din biserică scirbit, deci prinzînd și prinzind la Chef, aŭ mers acasă cu căruța, și resturnânduse căruta, saŭ scrintit mîna reŭ, prietini lui iaŭ adus amintea de gresala aceia, deci mergând la icóna pré curatei fecórei rugânduse saŭ făcut sĕnatos.

Minunea. 15.

O muere Pelaghia, avînd pre fiul seŭ mic, și din spaime iaŭ lipsit mintea, iară maicăsa, mergând la biserica pré curatei fecorei la Cupaiteți, rugânduse pentru fiul Ei, saŭ făcut sĕnĕtos.

Minunea. 16.

În ținutul Penscului, in satul Stavschi, un om fiind bolnav cu totă casa lui, muerea lui se ruga lui Dumnezeŭ pentru dênsul. și arătinduse pré curata fecóră, iaŭ zis ca se meargă la icóna mea la Cupaiteți: Deci spuind fămeea bărbatul seŭ: El naŭ credut mîniinduse pre dênsa, peste puțin aŭ murit iar cei lalți casnici toți saŭ făcut sĕnĕtoși.

Minunile pre sfintei Născătorei, din prin multe locuri.

Minunea. 1.

La Monastirile Cluniateschi, se prăznuia mai mult nașterea lui Hristos, și aprópe de ziua praznicului, un Monah aŭ vĕdut pe pré curata fecóră, țiind inbrațe pe fiiul seŭ unul născut, și împrejurul lor mulțime de îngeri.

Minunea. 2.

Sfîntul Apostol Iacov, fiiul lui Zavedei, cînd aŭ fost la Ispania, la orașul Cesar August, scîrbinduse că naŭ putut aduce la credința lui Hristos, numai 9 bărbați; Pré curata fecoră laŭ mîngâiat pre dênsul la scîrbă, zicêndui inviată nu ai mulți ucenici, iar după morte vei avea mulți.

Minunea. 3.

Sfîntul Chiril Patriarhul Altsandriei, mîniinduse asupra Sf. Ion gură de aur Patriarhul Țarigradului, iar pré curata fecora iaŭ împăcat, arătinduse invis sf. Chiril, zicêndui: ca se nu se mînie asupra sf. Ion gură de aur.

Minunea. 4.

Un împărat aŭ poruncit ca se șteargă cuvintele din Evanghelie, care aŭ zis pré curata fecóra: Pogoritaŭ pre cei puternici de pre scaune, și aŭ ridicat pre cei smeriți; socotind el că niminea de pre scaunul părintesc nul va da afară: deci mergând el întro vreme la plimbare, saŭ scăldat într' un izvór: în cesul acela un înger îmbrăcânduse in hainele lui;

aŭ mers la pălaturile lui; iar impăratul rămîind acolo gol, și găsinduși niște haine forte proste; și imbrăcânduse întrinsele saŭ dus la casele sale, răspundindŭ slugilor sale că el este stăpînul lor. Èr eĭ îl ridea zicĕnd că este nebun; după aceia saŭ adus aminte de mîndria sa și aŭ început a se căi, și îndată îngerul Dlui laŭ luat și laŭ dus la casa lui dându-i scaunul impărătesc, poruncindui ca se nu se înalțe pre sine; iar îngerul saŭ făcut nevĕḑut.

Minunea. 5.

Pentru un strejar a biserici a sf. Apostol Petru, la Roma, și atuturor sfinților ajutor cerea; în acel cés saŭ răpit și aŭ vĕḑut pe HS. împăratul slavei; cu haină luminósĕ cu corónă frumósĕ cu multe fețe era Maică sa pe care aŭ puso dea drepta sa pe scaun;— După aceia aŭ venit Ion botezătorul cu Patriarhi, și cu prooroci, Apoĭ aŭ venit Apostolul Petru și cu alți Apostoli. Apoi aŭ venit mucenici și cu toți mărturisitori, cari toți căzînd îngenunchi saŭ închinat lui Hristos, iară îngerul strejarului biserici, iaŭ zîs: Aceștea toți aŭ venit pentru cinstea zilei aceștia: și ca sĕ se roge lui pentru tótă lumea.

Minu[illegible]a. 6.

Pe timpul împăratului grecesc Iustinian, era ciumă mare în Țarigrad;— în 3 luni murea mulțime de popor, cât nu putea cei vii pre cei morți îngropa, în acel cés, un om evlavios, se prăsnuiască serbatórea pre curatei fecórei, pre care o numesc Stratenia.

Minunea. 7.

La voivozi rusești, în ținutul Liovului un om Adam, aŭ vedut învis cerĭul deschis [illegible] încerĭu lumină mare, și în lumina aceia aŭ vĕḑut pe pre sfânta Trăime, pre Tatăl, pre Fiul, și pre sfântul Duh;— și de adreapta sfintei Trăimi, aŭ vĕḑut pe pre curata fecora, după aceia aŭ primit cinul călugăriei, și saŭ numit Atanasie

Minunea. 8.

Leon Armeanul împăratul grecilor, aŭ luat din Țarigrad, de la biserica sf. Sofii o corónă împodobită cu pietri scumpe, și puinduo pre capul seŭ, care corónă Mavrichie împăratul o dăruise pre curatei fecorei, și îndată Leon Armeanul, aŭ fost certat de Dumnezeŭ, că i se umpluse capul lui de bube.

Minunea. 9.

Konstantin împăratul grecesc, când aŭ zidit cetatea Țarigradului sfințînduo lui Dumnezeŭ, și prea curatei fecorei, după aceea multe vremi pré curata fecora Țarigradul laŭ păzit de neprietini; și multe minuni aŭ făcut acolo.

Minunea. 10.

La Rusia mică la orașul Liov; Ilarion Diacon, aŭ vĕḑut învis 2 tineri, și iaŭ întrebat pre dênșii de unde sunt, dară Ei aŭ zîs: de la împărăția cerului: iar el [illegible] zis lor: Luațimă și pre mine cu voi; Iară Ei aŭ răspuns? Neaŭ porunci pré curata fecora se nu te luăm. După aceia aŭ vĕzut pe pre curata fecoră zicênd către dênsul, ce voești de la mine? Iar el aŭ zis: Acești tineri naŭ vrut se mă ea pre mine cu dênșii: Iar pré curata fecoră aŭ zîs Pentru că nu ai împlinit făgăduința [illegible]

care te ai făgăduit, când [illegible] trece pe lâng [illegible] dintr [illegible] icó [illegible] e. se zicì cu [illegible] inimi mele, cau[illegible] spre tine curata, [illegible] putné [illegible] suspin[illegible] în ceru[illegible] când va judeca fiiul meu lumea, fi mie [illegible] ajutatóre

Minunea. 11.

Andreĭ Episcopul Fizulianului, slujind Dumnezeeasca Liturghie. [illegible] aŭ arătat prea-curata fecoră cu mulţime de îngeri, şi aŭ zis [illegible] densul, sluga mea eşti tu; Căci Eŭ te am ales spre [illegible] şi prin tine voiŭ fi slăvită; aceasta zicând. [illegible] săŭ făcut nevă[illegible]

Minunea. 12.

Elizarie [illegible] aŭ fost făgăduit prè curatei fecórei. deci intro nópte maica lui rugânduse lui Dumnezeŭ în biserică pentru densul, a azit glas de la Hristos Mintuitorul, pruncului aceluia pentru care te rogi atita de mult [illegible] ca am dat pre Maica Mea povăţuitóre, şi se nu vă scîrbiţi de densul.

Minunea. 13.

N[illegible]scatorea de Dumnezeu aŭ zis învedenie sfintului Vasilie celui mare; de voeşti ca se fii mie prietin, şi se iţi fiŭ folositóre intru tóte trebuinţele tale, şi [illegible] ascult la tóte cererile tale. se te departezi de vin şi de totă băutura [illegible]ivă; [illegible] sfantul Vasilie acéstă poruncă de la pre curata fecoră. naŭ băut bă[illegible]tivă pară la sfîrşitul vieţi sale, şi aŭ fost prietin prè. curatei fecorei.

Minunea. 14.

Un locuitor mergând la Ţarigrad, aŭ încredinţat pre curatei fecorei casa sa; [illegible] iară sluga lui au vrut se ucigă pre soţia sa şi pre o fica asa; şi îndată a[illegible] orbit. şi uşile naŭ putut nemeri.

Minunea. 15.

O muere fórte evlaviósă sora sf. Climent Papa Romei. aŭ vădu la procesi[illegible] [illegible] pre prè curata fecóra mergând. care pre Hristos pruncul îl ţinea în braţele salle.

Minunea. 16.

Sfintu Leon Papa Romei, aŭ poruncit ca se tae mina lui. cu carele în ziua învieri lui Hristos. aŭ împărtăşit pre o fămee cu Dumnezeeştile taine; căci sărutândui femeea mina. aŭ avut multe ispite de la densa; Dară iară. şi [illegible]saŭ tămăduit pre. curata fecóră mâna.

Sfirşitul Minunilor.

Zisau Dumnezeŭ cătră Avram Patriarhul în legea veche; caută la ceru şi nu mără stelile de vei putea. aşa va fi seminţa ta. Aşa şi noi de vom cere [illegible] sufletul nostru pe prè curata fecóră; şi săi numărăm minunile Ei. care se numesc stele. Nu vom putea după cum zice şi sf. Evanghelist Ion. facénd sfirşitul Evanghelii sale; pentru HS zice: şi sint şi alte multe minuni care aŭ făcut Hs aşa şi Eu zic; minunile prè. curatei fecórei facénd sfirşit, sint şi alte multe. care aŭ făcut pre curata fecoră de Dzeŭ născătore, care de sar fi scris cite una. mise pare ca [illegible] în totă lu[illegible] mea. nu ar fi încăput cărţile [illegible] terra. [illegible] din bibliotica schitului № 1107 [illegible]

O întîmplare fórte gravă.

O întîmplare gravă cu minune și iată cum aŭ fost istoria; Joi la 31. Martie 1905, ora 11 sara; aŭ fost și canonul cel mare, scriind inchilia mea la minunile maici Domnului din tótă lumea, descoperite peste 450 capete scrise înapoĭ, aŭ venit o piatră, ruptă dela o firnea, care se făcea streme de vie indepărtare ca de 60 metri; trecénd prin giurguvelile ferestri, spărgândule intăndări; de pe masă unde scriiam, miaŭ spart lamba de gazi, și țăndări din giurgiuvele, și sticlă miaŭ umplut masa; piatra este ca de o oca; și cum eram indreptul ferestri nu stiŭ cum numaŭ lovit Maica Domnuluĭ maŭ păzit și nam pățit nimic, de cât puțin maŭ lovit la picorul stîng o țandară dela o giurgiuvea; această minune spre amintire.

Cântarea prea frumósă a cuviosului Părinte Iosaf Împăratului Indiei, cánd aŭ lăsat împărăția și saŭ dus in pustie.

O prea frumósă pustie.
Am lăsat case și moșie.
Și am plecat în pustie.
Poftesc se te aib soție.
Soție prea iubită.
Sufletuluĭ meŭ dorită.
Cu dor și cu multă jale.
Cântand în ast-feliŭ pe cale.
O prea frumósă pustie.
Mă rog din inimă ție.
Priimește-mă pre mine.
Ca se vețuesc în tine.
Infrânări ajutătoare.
Patimilor domolitóare.

(1)

1) Chenar scris pe pergament din viacul XV. in sfânta Monastire a Sirbilor Helindar.

Către umilințe lesnicose.
Tuturor prea dragostosse.
Celor-ce vor ca sě se mǎntuiască.
Cu sěrécie se trăiască.
Deci priimește-mă pre mine.
Cel ce năzuesc la tine.
Ata desime se îmi fie.
Schiptrul de împărăție.
Pre tine voiŭ de acuma.
Ca se îmi fii tată și mumă.
O prea frumosě pustie.
Că iubită mi-ai fost mie.
Din mica copilărie.
Ca pruncul la asa maică.
Când la țiță il apleacă
Și cu brațele gătite.
Zicevei prea iubite.
Așa dar mă arăt Eŭ pre mine.
Îmbrățișază-mă la tine.
O prea frumosě pustie.
Și ale tale rămurele.
Afi surorile melle.
Și din tine brăzișori.
Voiŭ se îmi fiți frățiori.
Și toate lemnele crude.
Se îmi fie în loc de rude.
Și ale tale viorele.
Ca nepoți și nepoțele.
Mă rog iar pustie ție.
Milă de mine se iți fie.
Tuturor prea drăgăstosě.
Celor-ce voesc sě se mǎntuiască.
Și insěrécie se trăiască.
Se mă ferești de toate.
Păzindu-mă în zi și nopte.
De năluciri de ispite.
Și de fiarăle cumplite.
Numă înfricoșa cu frică.
Că numă tem de nimica.

Nu mă îngrozi cu moarte.
Pe la mezi de mezi de noapte.
Te am iubit ca pre o polată.
Cei cu aur insuflată.
Te am iubit ca pre o vistirie.
Cei plină de avuție.
Și mă întărește înrăbdare.
Dându-mi bună cugetare.
Se sufăr vara căldura.
Și iarna degerătura.
De mă vei vedea învre-o-durere.
Se îmi dai ata mîngâere.
Stând doftor bólelor grele.
Și balsam ranelor mele.
Că din lume când moi duce.
Se îmi pociu da sufletul dulce.
Întru aceluia mână.
Ce ma zidit din țărînă.
O prea frumósĕ pustie.
făcându-te ca o cetate de scăpare.
Monahilor prea frumósĕ plimbare.
Cu totul îndessită.
Monahilor ne înváluită.
Încă și prea lesnicósĕ.
Mîntuiri prea aleasă.
Căci martur am de te a iubi.
Și întru tine a locu-i.
Prea cuvioși părinți.
Cari aŭ locuit prin munți.
Că Ei așa te aŭ iubit.
Cu totul te aŭ roșit.
O prea frumósĕ pustie.
Căci numai o grije aŭ.
Și alte turburări nu aŭ.
Că ne încetat Domnului se stea înainte.
Cu rugăciune ferbinte.
Cu umilințe și lacrămi isvoritoare.
Cari sting văpaia cea arzătoare.
A patimilor celor împuțite.

Cari Domnuluí sânt urite.
O prea frumósě pustie.
Căci numai cu şederea întru tine.
Dai Monahilor multă lesnire.
De cumplite răsbóie isbăvire.
De cugete urâte slobozire.
De vedere de auzire.
Tuturor acum şi pre mine.
Celui ce năzuesc la tine.
Ramurile în jos îţi pleacă.
Ca ruga se mi se treacă.
Şi le pleacă cât de jos.
Ca se dobândesc folos.
O prea frumósă pustie.
Şi le pleacă cât de mult.
Că din lume am eşit.
Din lumea cea înşelătoare.
Care este trecătoare.
Voiŭ fi ca o sĕlbatică hiară.
Urînd lumea cea amară.
Că vădi o mare nebunie.
Şi în tot locul vrăjmăşie.
Popórăle încurcate.
Cu tot feliul de păcate.
O prea frumósă pustie.
Care pre cei ce le fac.
In periciune îĭ trag.
Şi nu se mai pocăesc.
In lume cât trăesc.
Numai voiŭ dar se petrec.
Cei din lume se aleg.
La prea dorita pustie.
Se trăesc cu sihăstrie.
Unde se mă pocăesc.
Sufletul se îmi mîntuesc.
Dorind de al meŭ părinte.
Ardĕnd cu lacrămi ferbinte.
Oh: munţi şi văi. şi ape are.
Daţimí puţină răcorire.

Am venit cu sîrguinţe.
Daţimi loc de locuinţe.
Ah Dumnezeule sfinte.
Al tuturor fiind părinte.
O prea frumósă pustie.
fiarăle îmblânḑeşte.
Şi tuturor le porunceşte.
se mă aibă cunoscut.
Cu ele de locuit.
Cum şi voi o pâsserele.
ce cântaţi asa cu jale.
Mă rog puţin încetaţi.
Din cringurile ce staţi.
făcênd puţinâ alinare.
Din falnica şuerare.
că puţin se mă domolesc.
Din jale se contenesc.
O prea frumósĕ pustie.
Ah isvor din desime.
Eŭ te voiŭ deschide bine.
Te voiŭ face fântiniţe.
că aicea am locuinţe.
O prea frumósĕ pustie.
Şi voiŭ bea apă curată.
De care nimini nu se îmbată.
voiŭ bea din tine apă uşórâ.
Care pe nimini nu omoará.
Cu beţie turburată.
Cu fapte ne astîmpărate.
Oh cerescule părinte.
Iam scoposului aminte.
Şi te uită cu milostivire.
La zidirea ta stăpîne.
Dându-mi ajutorul Tĕu.
Al dulcelui doritul meŭ.
O prea frumósĕ pustie.
Că mila ta se mă priimească.
În desfătarea cerească.

Pentru ca se zic Amin.
fiind de dorire plin.
1905 August. 20.

Cântarea sfântului Munte Athos, alcătuită de călugări Românii Svetagoreţi.

Munte Athon munte sfânt.
Al doilea ceriŭ pre pământ.
De toţi creştini eşti vestit.
Care la tine aŭ venit.
Nu ştiŭ ale tale frumuseţi.
Din adinci pustietăţi.
Al tăŭ raiŭ pământesc.
Cu mulţumire il privesc.
Sub tine ape răsună.
Cu curgere foarte lină.
Virful tăŭ lam zărit.
Că e cu noori acoperit.
Vârful tăŭ din noori se adapă.
Cu aer şi cu dulce apă.
Şi ce stambe sunt pre tine.
In alt loc naŭ vědut nime.
Ce feliŭ este chipul tăŭ.
De departe il vědui Eŭ.
Am vědut sfinte Munte.
Ale tale păduri multe.
Infricoşatele tale stinci.
Şi prăpăstiile cele adinci.
Cu frumuseţa ce dă marea.
Pentru toată suflarea.
Când răsare sorele.
Te strălucesc razele.
Ate zugrăvi doresc.
Dar numă domeresc.
Pentru celle minunate.
Frumseţi ne asěmănate.
Aşi alcătu-i cântare.

Dar nu cred se fiŭ în stare.
Nici o fiinţe omenească.
Nu se găseşte ca se grăiască.
Căci de spaimă amorţeşte.
Şi de minunile ce întîlneşte.
Una ştiŭ cu încredinţare.
De fórte multă mirare.
Că minuni multe se făcură.
Întru tine peste măssură.
Nu departe de ceriŭ eşti.
Ştiŭ de cine te stăpîneşti.
De împărăteassa cea de sus.
Prea curata Mama Domnului Iisus.
Mult te mîngăe Ea din înălţime.
Gonind a dracilor mulţime.
Împărateassa prea minunată.
Mamă şi fecóră prea curată.
Cu a sórelui raze frumóse.
Ai gonit negurile cele întunecóse.
Şi cu totul ai stricat.
Pe prea cumplitul păcat.
Care Domnea în lume.
În locul faptelor bune.
Deci această împărăteassă.
Din neamul omenilor aleassă.
Când era încă pre pământ.
Fiind o dată bun vênt.
Cu corabia la Chipru aŭ plecat.
La Lazăr de a patra zi înviat.
Vântul nu i saŭ înpotrivit.
Şi cu totul era liniştit.
Fiind că fiiul Ei Iisus.
Cármuia corabia de sus.
Şi la Athos s'a îndreptat.
Şi de el dacă sa apropiat.
Idolul Apolon din virf a strigat.
Ce era de toţi cinstit.
Idol perdătoriŭ şi răŭ.
Socotit de Dumnezeŭ.

De omenii întunecați.
Spre tot lucrul rĕŭ plecați.
Se face o dată schimbare.
Lucrul vrednic de mirare.
Spre Maria toți grăesc.
O întimpină o măresc.
Și cunosc mulțimi Athonul.
Cad și se închin la Domnul.
Întrênsul cu adevĕrat.
Maica celuĭ prea înalt.
Și zice că acest munte.
De acum înainte.
Va se fie sortul meŭ.
Dat de Hristos Dumnezeŭ.
Dreapta mea de acum voiŭ tinde.
Tot muntele voiŭ cuprinde.
Acoperind tot de-auna.
Locul acesta cu mila.
Aicea se va trimite.
Odoară și lucruri sfinte.
Dela împărațiĭ creștinii.
Sevĕrșind multe minuni.
Din mila fiiuluĭ meŭ.
Scump minunat darul seŭ.
Iar cei ce vor răbda.
Și tipicul vor urma.
Întru acest munte sfânt.
Până la al lor sfârșit.
Pentru alor vețuire.
Vor afla fără trudire.
Cu îndestulare foarte.
Celle de nevoie toate.
Iară dincolo pre tine.
Dacă îmĭ vei sluji bine.
Drept fiind și credincos.
Rob al luĭ Iisus Hristos.
Gata ițĭ sânt locașurile sfinte.
Ale raiului mult dorite.
Spre răsplătirea credinți.

Veselindu-te cu sfinții.
Acest loc nul voiŭ iuta.
De tóte il voiŭ apăra.
Mijlocind pentru densul Eŭ.
Inveci către fiiul meŭ.
Făgăduința împărătesi.
Aprea curatei miresei.
Cea dulce răsunătóre.
Către Domnul rugătóre.
Saŭ împlinit și se vede.
Și întru minuni se crede.
Ea de Athon nu se desparte.
Stă apărîndul de toate.
Tot dauna Athonul este.
În ochi Ei de privește.
Și icóna sa își arată.
Cu fața prea luminată.
Vorbind către robii sei.
Și mângâindu-i pre ei.
Cu cuvinte fórte dulci.
Iisbăvindu-ne pre toți din munci
Tóte le povățuește.
Privigheazâ și păzește.
Lucruri de mirare plin.
Acum și in veci vecilor Amin.
1904 Capsala Iunie 12.

Cântarea sfântului Munte Athos, care îi dic și Bătrînul stareți, alcătuită de călugări ruși din schitul Sfântului Andreiŭ cel întâiŭ Apostol chemat; „iară pe politicește schitul Seraiŭ ".

Nu la maica nóstră România.
Dar óre-unde peste mări și țări streine.
Unde inviac călduros și călduri cumplite.
În mijlocul necredincoșilor musulmani.
De minunat lor și a toată lumea.
Tréește minunat bătrîn.
După cum se intelege; el aŭ fost vagabont bețiv.

Dar mai slăvit de căt stapîni lui.
Ca se trăiască mai lămurit din parte.
Nu de multă vreme.
Saŭ opus ştiut în mare.
Şi bărbăteşte sa înălţat el
Nalt el. marea ii este lui pănă la genunche.
Hainele lui. este marmoră şi piatră tare.
Pe la mijloc încins ca cu un briŭ al mări spume.
Lumină se învirteşte şi face sgomot.
Dar el este gros puternic.
Şi ară gros şi ştiut prin prejur.
Şi multe coste are şi dealuri.
Şi se uită găndutoriŭ la amiază. zi.
Eeste cărunt cu multe viacuri e albit.
Şi cu sbîrcituri ii sepat.
Dar ii tare şi drept călit.
Iară el nu stă acolo dar sbóră.
Dar fiind adinc batrîn.
Şi păr n'are bătrînu.
Prin prejurul capului inalt.
Cu niste păr împletit cu noori.
Şi căt este el de bătrîn, el sîngur nu ştie.
El pe purtători de cruce iaŭ priimit.
Xerxe luminat il ţine minte.
Dară şi pre Noe, mise pare că laŭ vĕdut.
Măcar de şi aŭ uitat el anni.
Dară se uită sĕnătos.
Lui ploile şi vremile rele, căldura şi frigul nule socoteşte nimic.
El de frig saŭ băgat în mare.
Şi iată pentru căldura, care o are înăuntru o recoreşte
Căldură tainică iată amar, bătrinu ii vine cite un cés de geme.
Dar nuí mîhnit.
Nu se îndoeşte innăintea nevoi.
Bătrînul şi aicea este original.
Pe el se udă cu apă.
De este tot. deauna el verde.
Dar ce! Lui după cum ştie fieşte. care.
În faţa lui verdeţuri şi ape.
Înăintea lui drumuri întrei părţi ale lumii.

Dar el este dela naștere sezătoriŭ acasé.
Dar aŭ petrecut mulți ani rĕi.
Și aŭ răbdat multe nevoi.
Fiind el și bătrîn, aŭ fost desfrînat.
Ca un inchinători de Idoli.
Dar de multișor cu puterea lui Dumnezeŭ.
Saŭ statornicit și este ceva.
El bine. cuvéntarea a iubitu-o.
A zidit locașuri și schituri.
Și rugători saŭ făcut.
Care în tótă lumea nu se găsește.
A adunat sfințenie care este din vechime.
Și face slujbe pe tótă nóptea.
Și ascos lungi cîntări.
Care nui cu putințe ca se le mai spui.
La înbogățit de minune.
Și iute saŭ dus inainte. și aŭ stat înainte.
Norod vine la inchinăciune.
Dar ce zic norod fără de număr.
Bogați. și bogătași din căpitale.
Este prietin cu Arhierei.
Vin mosafiri de preste hotară boeri.
Și din România Domnií.
Bătrînul are casnici mulți.
De și numărul iaŭ pierdut.
Ore care aŭ venit și iaŭ numărat.
Saŭ găsit până la 7000, și ceva.
Și copii sunt deossebiți.
Aicea și greci.
Aicea și rușii.
Aicea și georgii.
Bulgari din parte și Șirbii.
Vre o câți.va zecimi de haholi.
Dar cei mai tineri sunt Români.
Bătrînu pre ei tare iaŭ iubit.
Și pe genunchi ca pe un tron îi ține.
Și la toți îi arată ([illegible] schitul romînesc se vede).
Dar ea lucrul de mirare în lume.

Mai mulți véduvi și ne însurați.
Dar pentru fămei nici se pomenește.
Care lucru cu greŭ, și nui cu chip a răbda.
Dară iară copii în tot anul.
Domnu ii trimite batrânului.
Și pe jos și cu vaporul.
Și aduc câte o bucată de pâine.
Aduc argint și aur.
Eacă și ne priimește.
Ce va zice! el e sfânt lucrul lui.
Și toți sunt supuși Dómne al meŭ.
El un an doi se nevoește cu ei.
Și culege rod bun.
El este isbutitor cu copii lui.
Pentru toate trebuințele sunt.
Iată și arhitector.
Iată și meșteri.
Iată și zugravi și cântereți.
Doctori cismari și scriitori literați vestiți.
Marinerî și ferari.
Și feliŭ de feliŭ de meșteșugari.
Nu este vrăjmași a altor științe.
El ii trimite în vechea Athenă.
Tineri cari sunt deștepți.
Și ii cîrmuește după cum ii place lui.
Și întórce tórce tare, măcar că este bătrîn.
Iară pe boerî cei leneși. ii face senu fie leneși.
Oare care petrecea în lenevire.
Dară acum puțin la mezul nopți ii scólă.
Iară óre-care aaduna bani și se îmbogăța.
Dar acum la frați lucrează.
Oare-care petrecea în orașe.
Dar acum înpeșteri în tot viacul il petrece.
Bătrînul ii ține cu mînuși.
Și multă voe nu le dă.
Dară de unde se ea atita voie selbatică.
Care la batrînul acest tare nu găsește.
Dară ii hrănește numai cu cartofi și fasole.
Nare de unde se ingróșe cóstele.

Iară el morte nare.
Incă se va întinde înainte la 1000. de annii.
Dar tu mori, lui nu e milă.
A îngropat el multi fii.
Şi glumeşte cu eii.
El şi pe cei morții.
Tot sub coaste ii loveşte.
Ii îngroapă şi desgroapă.
Şi desevêrşit pace nu le dă.
Eară el după cum ii place lui ii iubeşte.
Şi el crede tare că este drept.
Lasă se vorbească lumea cum vor.
El ține tipicul lui.
Şi pe bătrînul toții copii il laudă.
şi petrec bine în pace.
In toată ziua fac leturghie.
Şi după leturghie se duc la lucru.
Şi el ii stăpîneşte nu cu puțină frică.
Şi le şopteşte prin prejur.
Oare. cum sunt călugări mei.
Se mîntue sufletele lor.
Bătrînul singur se uită ca un calugăre.
Oare. când. gândind el.
Ce este în lume, tóte se prefac în praff.
şi tóte aŭ se treacă ca un vis.
şi petrece cu viață aspră şi strîmtă.
Ii creşte erbuşoră prin cóste.
Se adapă cu róuă din ceriŭ.
Şi laudă pre Domnul cu noori.
Une ori cu noori se încunjură.
Ca se numai vadă nici un suflet.
Se închide şi se încue în noori.
Şi Domnului se rógă cu linişte.
El 7-8. luni nu priimeşte pre niminea.
Iară pe urmă poftiți la mine.
Dacă puteți veni
Dară macar se fie şi boer mare.
Cu el nu prea glumi.
Nu prea vorbeşte tace.

Te ai inchinat pleacă.
El ii priimeşte rece.
Si nu le face complimente.
Bătrenul este cam posomorât.
Aşa este caracterul seŭ din fire.
Pentru aceasta la toţiĭ tot. deauna este.
Venind unul, ori mai mulţĭ el este rece.
Aŭ căpătat nepătimire desevêrşit.
Aŭ vitat el de lene, şi delicatenţe.
Şi de mult saŭ făgăduit el.
Saŭ jertfit frigului şi zepezi.
Şi rabdă cu imbărbăţie nu scîrbit.
Si se umple zbirciturile de zăpadă.
Prin păr. prin cóste: şi el este voios.
Străluceşte cu pădurea de sus.
Şi copiilor le trimete veselă căutătură.
Dar răbdătoriŭ ca un granit.
Inviaţă nu se culcă, da stând în picóre.
Sub ploae iată nevoitoriŭ.
Tot deauna sub ceriŭ stă.
Nui trebueşte casé, nici nu dă dimisie.
El este bucuros.
Pentru cele din vézduh albăstrelle.
În loc de culion sérac.
El pórtă bisserica în cap.
In loc de cămilafcă, este negura cea retrassé.
Metalele şi petricelile cele de prin prejur.
În loc de mantie pădurea cea intunecósé.
Se trage pe culme departe.
El cu acest vejmânt.
Pe toţi copiĭ ii inveleşte.
Şi din lume ii mîntueşte.
Dară de patimi nui poate mîntu.i.
Ca se le tae voile.
El le dă lor alungare.
Şi adesse ori ii trimite la rugăciune.
La Ierusalim şi la Sinaia.
Şi el síngur se rógă tare.
Ca la 1000. de annii.

Și in tóte zilele face privigheri.
Și petrece în ascultare.
Plóuă. tună. fulgeră.
Eară el innoori petrece.
El a tótă familia luí, rugăciunile lacrămile.
Le adună. și lui Dumnezeŭ în tóte zilele.
În bisserica sa le sue.
Se rógă tace, neclintit.
El numai una dela Dumnezeŭ cere.
Mîntuirea copiilor sei.
Părinți plăcuți sfinți.
Iată !! dar mare.
Ah când și maica Romănia.
Se ducem pe acest bătrîn.
El se numește Sfânt Athon.

Părinți sfințiți.

Din Monastirea Russicu sfîntul Pan[illegible]mon în veacu al XV.

Tânărul Schitul acesta Cenobial Romînesc « Prodrom ». ca steaua polară de dimineața aŭ rĕssĕrit, părintele nostru Antipa Ieroschimonahul Duhvnicul, purtători de semne și minuni, care saŭ tradus din Rusește în Românește. și alcătuită de Ieromonahul Pimen ;-Loc-țiitor de stareți al Monastirei Vaarlaam, și amănunțite notițe de viața lui, de ucenicul lui Antonie Schimonahul. Ieroschimonahul Antipa, născut în Moldavia în satul Calapodești Județul Tecuci în annul 1816.- părinții sĕi sĕracii Gheorghe Constantin Luchian. diacon la biserica din satul Calapodești, mama sa Ecaterina Atanasiu. iară încălugărie Eliseveta Monahia, căci prin rugăciunile părinților, că nu avea fiii, fu născut prin cerere de rugăciune. Numele cuviosului la mirenie - Alicsandru, în copilăria lui când păștea oile părinților sĕi, lua șerpi înmînă și nu îl vătăma ; era greŭ și prost la învĕțĕtura carți ; vîrsnici lui colegi, care câte o dată îl ocăra și îl băteaŭ pentru prostiile care le

făcea El. Altă dată cadeaŭ îngenunchi înaintea lui și îl numeaŭ stăpînul lor; El aŭ fost la stăpîn la legătorie de cărți, avea dorințe de viață sfântă, și acum învățase carte când era învirste de 20 ani, zicea Psalmul acesta 142. stih. 2. „ Spunemî Dómne calea pe care voiŭ apuca, că de la tine am luat sufletul meŭ," care și isaŭ arătat o lumină Dumnezeească de chemare la viața Monahală. Saŭ dus mai întiiŭ la Monastirea Neamțului ca sel primească, și nu laŭ priimit starețul, de acolo saŭ dus în România la o Monastire, acolo aŭ pătimit că dormia fiind ostănit pe la clăile de fân de câmp, acoperit de zăpadă pe jumătate înghețat și pe unde se întîmpla; Iară povĕțuitor aŭ avut pe pusnicul Ghedeon, acum avĕnd vîrstea de 30. ani, în apropiere de Monastirea lor assemenea înbunătățit. De la acea Monastire saŭ dus la Monastirea Brazi. și aŭ fost primit de starețul Dimitrie Arhimandritul, și acolo saŭ descoperit móștele Mitropolitului Dosofteiŭ: aici laŭ tuns în Monahism cu numele Alipie, la plecarea lui în sfîntul Munte, aici aŭ fost priimit – de părintele Nifon Ieroschimonahul Superiorul, și laŭ dat de ascultare mai întiiŭ în Monastirea Grecească Simenu pe 4 ani ca se învețe bucătăria și regula chinovii; acolo împlinind ascultarea, pe urmă laŭ făcut schimnic Antipa cu numele. Apoiŭ saŭ retras la sihăstrie ca chiliot și făcea linguri, și le vindea la tîrgul Careea și își lua păinea de tóte zilele: Aici în sfântul Monte avea Duhovnic asemenea înbunătățit părintele Leontie din Schitul – Românesc Lacu; Aici saŭ făcut Ierodiacon de părintele Nifon, apoiŭ Ieromonah în Schitul Românesc ‹ Prodrom ›, fiind la ascultarea chelăriei, unde întru tóte aŭ arătat o dreptate după Dumnezeŭ și mustra ori cine va fi fost el când călca regulamentul chinovii; aŭ mustrat și pe starețul lui părintele Nifon. De aci laŭ trimis părintele – Nifon iconom la Methocul din Iași, însĕ avea dorințe fórte de sfântul Munte se vie, părintele Nifon nu iaŭ primit cererea; și laŭ luat cu sfinția sa

în Rossia după milostenie . Parintele Nifon aŭ venit înapoï la sfântul Munte, iar părintele Antipa aŭ rămas in Rossia, și saŭ închinoviat în Monastirea Varlaam; acolo în Rossia, din această Monastire multă milostenie aŭ adunat de la pioșii creștinii ruși în anul 1865. și leaŭ trimis în Schitul Românesc « Prodrom din Sfântul Monte Athos », după cum se constată și din condica de ctitorii din arhivă . La proscomedie pomenea pre toți părinți, și făcători de bine creștini mai mult de un ceas, că avea viață curată și fecorelnică, și iubea sĕrăcia și smerenia și dreptatea, el aŭ încetat din viață în anul 1882. Ianuarie 10, învîrste de 66 ani.

Viața părinților adormiți și ostĕnelile lor. cei care aŭ fondat schitul acesta chinoviŭ.

I.

ărintele intiiul superior și fondator Ieroschimonah Nifon Ionescu. născut în tîrgul Bârlad Moldavia, la anul 1799, cu numele Nicolae, părinți Ioan și Maria, călugărit în Monastirea Horaița judetul Neamțului. de starețul Ieromonah Irinarh Roseti. la anul 1825 Iunie 14, iară la annul 1830, Aprilie 1, sa hirotonisit Ierodiacon, la 1835. Iulie 20 Ieromonah în ziua de sfântul Ilie, de acolo aŭ venit în sfântul Monte la anul 1840, unde aŭ cumpărat chilia Adormirea Maici Domnului dela sfânta Ana mare. Iară la anul 1852, aŭ cumpărat chilia de la Enicopul taerea capului sfântului Ioan Botezătorului, unde aŭ zidit biserică cu hramul Botezul Domnului «, Prodrom », și aŭ început ase aduna frații monahi românii din tot Muntele până saŭ făcut obște cu viață chinoviatică, și aŭ stat superior până la anul 1870, și aŭ demisionat din stăreție, iară la anul 1882, saŭ retras la liniște în peșteră, până la annul 1899;

Dechembrie 5, aŭ murit și sa ingropat acolo in peșteră; așa că aŭ fost superior 18 ani, iară ani petrecerei lui in sfântul Monte Athos 59. iară ai vieți lui 100, cuviosul părintele Nifon. aŭ fost pentru biserică rivnitor deștept, și cu punere mare intru posturi și privigheri de tótă nóptea; păza tipicul sfântului Munte; ii plăcea forte mult ca biserica se fie impodobită cu preoți, diaconi, cântăreți și cetețí buni, se ceteaască și se cânte frumos, inlăturênd lenevirea, și mustra forte pre cei ce nu urma după tipic in timpul slujbei; cum era bătrên cânta in strană deștept tótă nóptea la privigheri, și nu trecea cu vederea nepăsarea nici decum, ci iute indrepta lucrul greșit. Nui plăcea se șează pe la mese streine lung, ba nici decum. de și ca superior, il poftea saŭ se ducea după obicei la hramul Lavrei, ci indată după eșirea dela sfânta Leturghie, venea la schit; aceasta din spusele părinților bătrini și ucenici ai lui, care aŭ fost cu sfinția sa in acele vremi; dar in realitate, un bun părinte și sfătuitor pentru mîntuirea sufletelor.

Părintele Leontie Ieroschimonah.

Cuviosul părintele nostru Leontie Theodorescu Ieroschimonahul, era din comuna Negrești, Județul Neamțu, cu numele
XIV Lascu, tatăl lui Theodor[1] și maică sa [illegible] - călugărit in Monastirea Horaița, cu numele Irinarh, de starețul Irinarh Rosseti: in anul 1838, apoi diacon și Preot; venit in sfântul Monte la anul 1852 Martie 20. și saŭ făcut schimnic in acest schit cu numele Leontie, de superiorul Nifon Ieroschimonahul și aŭ murit in acest schit in anul 1901. Martie 27. și mainainte aŭ prevědut că va muri și sfintele paști nu le va ajunge in viața aceasta, și saŭ dus la viața de veci, avênd dela nașterea sa 85 ani 18... și aŭ trăit

1· in călugărie Theosan.

in sfântul Munte 49 annii. Părintele Ieroschimonahul în anul 1882. saŭ dus cu închinarea la sfântul mormînt la Ierusalim, și aŭ rămas acolo de aŭ slujit la Ghepsimani 9 ani înlimba română, și de acolo aŭ venit în schit în tómna anului 1891. avea un caracter fórte blînd.apropiat, evlavios, și cu prostime după Dumnezeŭ, nici odată nu se scîrbea ori ceea-ce îi făcea cine-va, orî auza, ori vedea, saŭ îi táia voia la câte un lucru după cum se întîmplă adessa ispitire, mai virtos Monahilor celor cuvioșiî și cu viață sfântă, în tot dauna era vesel;- Întro zi lam întrebat: Cinstite părinte!! cum îți vine sfinției tale că nu te véd scîrbit nici o dată: nu aŭ răspuns? dară numai mi se strică inima. Era iubit, nu numai de călugări dar și Episcopii și Mitropolițiî din România; și de Patriarhii și Arhiereiî Greciî din Ierusalim; că era smerit și milostiv, etatea 78. ani pe atunci. avênd fața rumenă ca trandafilul, și alb preste tot ca lina curată; apropiat și împodobit cu tóte darurile Duhovnicești; avea voce puternică și melodiósĕ și cânta bine în bisserică. Nóptea la utrenie eră fără preget; întiiŭ sfinția sa venea la bisserică, și de la chilia sfinției sale pe séli până eșa, bătea cu bastonul în ușile părinților și în știlpi, ca se meargă la bisserică la rugóciunea de nóptea. În tótă sara și serbătorile, cu cădelnița în mînă și Patrahirul de gât, se ducea de tămîia pe părinții adormiți la cimitir, pomenindu-i pre toți. Tot sfinția sa 'mi mai povestit și aceasta, că pe mulți frați fiind bolnavi îi călugărea și toți murea, aceasta este o taină Dumnezeească pentru mînturirea lor: Fiind că inima omului se caută, că sunt și ómeni tăcuți și posomoriți, și aŭ fost și din sfinți cei mari, sfântul și cuviosul Efrem Sirul, și Arsenie cel Mare, tăcuți și posomoriți, însĕ cu socoteala după Dumnezeŭ; după cum se zice: alți vorbesc tótă ziua și nu greșesc, și alți tac și greșesc; înțelegi, că

.. verbele și tăcerea, .. palma omului și mintea din născătoru lucrează după Dumnezeu, sau este stăpinită de vre o patimă sufletească.

Schimonah Părintele Isaia [illegible]

XV

ra [illegible] născut în anul [illegible] în joia mare, numele Ion din mirenie, tatăl Drăghici, Maica Sa Marina, în comuna Aninosa județul Mușcelul, călugări în Monăstirea Horația la anul [illegible] și venit în sfântul Munte în anul [illegible], unde aŭ ținut o chilie Buna Vestire la sfânta Anna Mare venit în Schit în anul 1857, unde aŭ și murit [illegible] în anul [illegible] Septembrie 23 petrecând în Sfântul Munte [illegible] anĭ, iară anii vieții lui [illegible]. Părintele Isaia în tota viața lui era un bun povățuitor, nu aŭ fost învețat în scoli înalte, dară încele Duhovnicești, practic ritor, cu poveștile și darul ce îl avea spre sfătuirea faptelor bune, cea mai împietrită inimă, se umilia ca mielul, pe la anul 1858-9 chiar predica pe Amvone poporului, pela Episcopiĭ și Proerei forte forte folositore de suflet cuvinte, și pre mulți îi întorcea de la faptele cele rele, și unii chiar saŭ făcut călugări după sfatul lui, care îi atrăgea ca magnetul pe fer, că cuvintele sfinției Sale, era puternice și cu străpingere că le aducea din sfintele scripturi. Îi plăcea iconomia și sărăcia dreaptă și ne agonisala, afară pentru subținerea vieții ca se trăască; dară fiind că și sfinția sa, aŭ fost la un staretii cu părintele Nifon și Leontie scrisi mai sus pentru înființarea Schitului Românesc Prodrom saŭ vândut chilia ce o avea la sfânta Ana, și

și aŭ venit înschit la compatrioțiĭ și frațiĭ sei Monahiĭ, de unde
unde mai pe urmă aŭ venit în schit și fratele
Marin Stancu, în călugărie Marcu, care aŭ mu-
rit, în anul 1902, septembrie 8, și amîndoi aŭ
umblat mulțĭ ani în tacsîd de aŭ isprăvit bise-
rica și corpul de casse despre crivățĭ cu tote
indepedențile ei. Tot sfinția sa povestea cînd
era inviață, că fîntîna din grădina cu ma-
slini; care are apă de isvor este cu minu-
ne descoperită; că de demult pe la aniĭ
1790, unui cuvios român, isaŭ arătat sfin-
țiĭ 3 Erarhí, Vasile, Grigorie, și Ion în vis;
care se rugaŭ pentru aceasta; că încă
nu adusése canalul de apă. Și le aŭ zís:
se sape la măslini îngrădină și va afla
apă: și așa se vede până înziua de astă-zĭ,
că aŭ sĕpat la locul arătat ca 4 metri în
jos înpiatră, și aŭ isvorît apă bună și rece;
fântîna saŭ zidit cu piatră de marmoră; și
spre cinstea 3 Erarhi, iaŭ zugrăvit o icó-
nă pentru acea minune spre pomenire; se află
înparaclisul vechiŭ (tăerea capului sfân-
tului Ión), sânt și alte minuni, cari nu saŭ
scris aici, dela începerea zidiri Schitului.-

Schimonah Cuvios. Părintele Psaltu, Nectarie Vasilescu Crețu.

Numberg.

1001.

ăscut în anul 1807, în ora-
șul Huși, numele din mi-
renie Nicolae, pronumit
Crețu, tatăl Vasilie, mai-
ca Joița; Venit în sfîn-
tul Munte în anul 1855.
scufia aŭ luatu-o în
Monastirea Căldărușani
și călugărit în Monastirea Neamtului, și
mort în anul 1899 Noembrie 17, aŭ trăit în sfîn-
tul Munte 44 ani, iar ai vieți luĭ 92 de anni;-

sfinția sa aŭ fost cântăreți bisericesc renumit în toi sfîntul Munte, și tot orientul, că era falnic robust legat înpodobit cu dar dela Dumnezeŭ; pentru acestea saŭ dus vestea și prin tóte țările creștinești, alți dorea sel vază și sel auză cântând; unî din greci zavistuind neamului românesc zicea eî; cum se póte un vlah ⟨ că așa zic ei rominilor că ei sânt romei ⟩, se aibă atîta putere de glas, și cu pronomiŭ de psalt; óre noi nu știm se cântăm pe Psaltichíe și cu glas, bîrăiaŭ zavisnici, că trebue se fie de neam grec; căci numai sfântul Ion Cucuzel aŭ fost Psalt, și Grigorie Pricana, și vre o câți-va cuvioșii..

Aceasta scrie Monahul romîn Vîrnava, închinoviat în Monastirea Esfigmenuluî, când aŭ făcut descrierea sfântului Munte în anul 1856, că Psaltul Nectarie Vasilescu, era pe acea vreme în putere, și cânta în tótă splendórea sa; era robust la trup, fața óchese, barba mare și înplinită, îmbrăcămintea símplă și de toți folositóre, smerit cu duhul, la privigheri când intra în biserică numai eșa fără de mare nevoe, și când cânta; am apucat de am vědut; că se grămădeaŭ ómeniĭ unul preste altul ca sel vadă cântând, fiind o dată la hramul Monastirei Lavrei sfîntul Athănasie în 5 Iulie 1884.

Din Consta- ... Mo- mântul veacul XVII.

Toți greci zicea: iar aŭ început Nectarie Vlahu se cânte, că știea grecește desevîrșit, a cânta și a vorbi, și multe cărți de cântări aŭ alcătuit și tradus, care se găsésc în bibliotica Schitului «Prodrom»; Iară la bătrînețe se liniștea cu frati seŭ Athănasie în chilia Vigla afară de schit; Iar părintele Nectarie cântărețu peste septămînă în ajunul serbătorilor și simbăta, venea amândoi în schit; părintele Nectarie cânta, iară bătrînul ședea în strană ca un cuvios, avênd barba până la genunche

și omenii încuvințați în tòte affacerile lor. După încetarea din viață a părintelui Athănasie la anul 1872 octombrie 28, și venit în Sfântul Munte, 1855.- Părintele Nectarie cântărețul aŭ rămas liniștindu-sè în locul luĭ până la anul 1884, urmând a veni in schit în fie-care ajun de serbătòre, și a cânta când avea pozițìe, ambi aŭ avut tot dauna case în Schit, și le da și intreținerea atât înăuntru cât și afară. Dară la anul 1884, Monastirea Lavra voind al acăpăra pe părintele Nectarie, de ase alia cu greci contra schitului: iaŭ propus ? de vrei se fiĭ cu noi cu grecii; se vii în Monastire, unde vei avea tòte la dispozițìe: Iară de nu, se eși din sihăstria Vigla și se te stabilești în Schitul vostru; El aŭ răspuns. Eŭ sânt român, și voesc se mor între frați mei românĭ, se îmĭ dațĭ voie de 3 zile se îmi car băgajul de la sihăstrie, și pe urmă vă daŭ înscrisul cu care am cumpărat cu preți de 1 liră turcèscă; așa că după 3 zile aducênd băgajul în schit; aŭ dat înscrisul Lavrioților, și Lavrioți iaŭ dat lira înapoiŭ, după acestea șaŭ ales loc de liniște la mare la casa de sus, unde aŭ ședut de la 1884 până la mòrte; urmînd ca și la vigla la serbători venea la Schit; avênd rugăciunea de gând; pentru aceasta în anul 1896. diavolul vrăjmașul de obște al omenirei aŭ vroit sĕl òmòre, dară nu aŭ voit Dumnezeŭ una ca aceasta.-

ogorîndu-sè la mare ca se spele un prosop; și cu rugăciunea îngând, iar diavolul ne suferind laŭ înpedecat și aŭ căḍut prin pietri, aŭ stat o nòpte între pietri cu picòrele și mîinile rănite; a 2-zi aŭ dat preste El părinți, că nu putea nici se mai vorbească, fiind că și il plouasé tòtă nòptea și vênt rece., Deci laŭ luat de acolo, și laŭ pus pe un mulari, și laŭ dus sus la Schit în spital, de unde aŭ zècut vre vă 3 luni; atâta aŭ slobozit Dum-

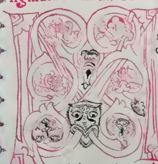
zeŭ ispita asupra lui. Intineretele sale, aŭ fost poftit de Monastirea Ivirilor, ca se cânte de hramul Maici Domnuluĭ (15 August): înse acolo se mai găsa și alțĭ Monahĭ cântăreți din Munte, precum și mirenĭ după afară; însĕ un mirean grecŭ cântăreți șaŭ luat locul întâiŭ îndreapta; și părintele Nectarie Psaltu în stînga, aŭ început cântările de tótă nóptea; însĕ părintele Nectarie cu darul care îl avea dela Dumnezeŭ, laŭ acoperit pe mirean la slavoslovie, că atunçi nu îi dă pausĕ, că mireanul din multa sforțare ambițios, că șaŭ pus tótă puterea, iaŭ dat sîngele pe nas și aŭ simțit durere în piept. și așa biruit fiind saŭ retras mireanul, și călugări greci saŭ smerit din causa aceasta iaŭ pus otravă în cafea fără se știe, și când aŭ început sel supere la inimă, aŭ priceput că iaŭ dat otravă încafea: Iute saŭ dus la candela Maici Domnului, și aŭ băut untul de lemn din candelĕ, și aŭ vărsat otrava și aŭ scăpat de mórte; Însĕ călugări greci tot pe părintele Nectarie laŭ învinovățit, că de ce saŭ luat la întrecere cu grecil lor. că avea un glas organic dulce și lung și puternic, care umplea tótă biserica, și nici nu se cunoștea când cânta; starea drept fără șovăire saŭ gesticulare; uitătura peste mare nu încóce și încolo.

Dómne! ce zile bune am apucat, ce cuvioșĭ părințĭ, ce dragoste, ce smerenie, părinți de înfățișare și cu poziție, o veacuri cum vĕ străcurațĭ pe nesimțite, și zilele omuluĭ se restrîng ca funia la stejer, ce schimbări în ziua de astăzi, reci și fără de dragoste, nu caut alt de cât slavĕ deșartă, și în interesul lor particular alt nimic duhovnicesc; și unde acești ómenĭĭ ajung; înprăștiați în tótă lumea; și pre ei se păgubesc, și pe alțĭ iĭ smintesc; bissericile sĕrace și ruinate, că omul gâlcevitor și pretențios, acela nu lucrează faptă

bună și dreptate; zic pentru părintele Psaltu Nectarie, schimonahul, căci nu îi zăzai gura tăcea, și credea și pre bun și pre rĕŭ, nici o dată în viața lui, nu lam vĕdut turburat saŭ se mihnească vre un suflet nu: o vorbă spunea alta numai sporea; iară dacă cum-va se întindea la vorbe deșerte, se făcea că tușește saŭ că aŭ uitat ce-va, se făcea că caută până eșa afară și se ducea la chilia sa; pentru aceasta aŭ atras dragostea tuturor părinților și fraților. Voiam sel fotografiem, dar nu vrea, întru una din zille; aŭ venit în Schit un fotograf, pentru fotografiat schitul și părinții, părintele Pimen Ieromonah Ploeșteanu, fără ca se știe cuviosia sa; iaŭ zis că iaŭ venit un mare prietin cunoscut sus la arfundăricul cel mare, se își è rassa a bună și culionul cel noŭ, se își peptene părul și barba frumos, și mergĕnd acolo, laŭ pus se șează drept pe scaun; fotograful laŭ scos fără ca se știe El. și după ce iaratat poza, spuindu-i; unde se văita: dă mai frate !! se mă pozezi Eŭ acum bătrîn ca tineri; însĕ părinții laŭ mîngăiat sĕ se facă în pace, ca se avem și noi poza cuviosiei sale după mórte, și așa saŭ făcut în pace.

Cuviosul părintele Sava Schimonahul, de la Aghiasmă chilia Turlutiului.

arele cuvios înoitorul Monastirei Simon-Petranu cel întiiŭ, ci al doilea care aŭ fost la anniĭ 1206- 1280, împărața în Nicheea numai cu numele Teodor Lascar, Ioan Vatați, și Mihail Paleologul, atuncea aŭ venit în sfântul Munte; și saŭ așezat la un bătrîn, și era ascultătoriŭ întru tóte, și il cinstea, și îl iubea, și

iĭ seruta locul unde ședea cu picórele, și pe locul unde stra; și la altiĭ zicea; pe Dumnezeŭ sel iubesti pentru că El neaŭ scos din întunerec la lumină; dar pre starețul sel iubim, pentru că El aŭ inoit în noi chipul Dumnezeesc, și aŭ sfărimat multe păcate.-

Și iară în alt loc mai zice, când vei auzi de un om cu viață sfântă, se te duci se te lipești de el ca de Dumnezeŭ; așa și cuviosul părintele Sava schimonahul dela chilia Turluțului (aghiasmă), originar bulgar romanizat, născut în orașul Alicsandria [România], la anul 1837 August 29, Numele din Botezi Ștefan Bancu-la bisserica de lemn din Alicsandria Județul Teleorman cu hramul Verhovnicilor Petru și Pavel de popa Stoica.-

Tatăl luĭ Hristea și Maicăsa Nona, și aŭ avut și alți frați și Surori Ion și Pena; la annul_ 1821, când se bătea turcia cu grecia, și când armi aŭ stat turci în sfântul Munte, până la anul 1830, aŭ venit părinții luĭ în România din orașul Tirnovu Bulgariei, avênd meșteșugul abagia și grădinăria; Aŭ venit în sfântul Munte în anul 1859. avênd atunci etatea 22 anniĭ, în schitul românesc „ Prodromul ”. fiind smerit și bun ascultătoriŭ întru tóte, și călugărit de o dată în Schimă cu părintele Dorofteiŭ la anul 1863, ceĭ întâiŭ în biserica cea nóuă soborniceascâ cu hramul Botezul Domnuluĭ, eșit din schit la sihăstrie la anul 1867. înziua de sfântul Theodosie Chinoviatuluĭ Ianuarie 11, și mort în anul 1902 Septembrie 20.

Kanonul și pravila în tótă viața luĭ nu iaŭ rămas, dacă se întimpla de venea mosafiri și iĭ întimpina cu tótă dragostea obicinuită, minca cu mosafiri fiind in acea zi o dată masa; iară după plecarea mosafirilor postea 2 zile, și făcea și canon pentru această călcare. Intro zi Eŭ fiind viclean vara când ședeam înplutărea, care este acoperit cu crivătariu de vițe verde, vrênd al ispiti; iĭ zic: Părinte Sava? mie 'mĭ vine umilințe în bisserică

câte o dată, și la canon mă pomenesc cu mintaa răpită în alte părți. Atunci îmi zice: credemă părinte, că de multe ori îmi vine de plîng fără voia mea, fara la canon mise răpeşte mintea; Ptiŭ în capul tăŭ se fie diavole, și iar îl iaŭ dela început; atunci Eŭ am cunoscut că are și umilințe, pelângă celle-lalte daruri. cuviosul părintele Sava, era renumit în tot sfântul Munte de călugări locali, laici inchinători din tótă lumea, greci. ruși, români, bulgari, etc. al 2lea Avraam il numea, că chilia în drumul lor, ca un maslin bine-roditoriŭ lângă isvórele apelor, care își daŭ rodul la timpul seŭ, toți se împărtășa, atât la dus și la întors, la închinarea la Athon, și la aiazmă sfântului Athănasie pe lângă tóte acestea.

dragoste nemărginită în deobște și buna voințe cu primirea mosafirilor. și ospitalitatea din ostâneala lui, fără deosebire de neam, de și sĕrac cu trupul. că așa i se cade se fie Monahului, dară înăuntru fórte bogat, și desĕvĕrșit după sfânta Evanghelie « ne încetat vă rugați, smerenia lui și celle-lalte daruri cerești inzăstrat; avênd vîrstea 65 anni, statura de mijloc, fața ócheșe, buzele puțin gróse, prelung la nas, ochi mari negri, barba de mijloc și înplinită, părul cărunt, căutătura smerită și vesélă, nici o dată nu îl vedeai posomorât, că așa sunt cuvioșii, vorbirea dulce ca zahărul, și atrăgătóre ca magnetul pe fer după Dumnezeŭ, care și până astăzi se tot pomenește de trecători se reminem la Sava, înbrăcămintea simplă și sérăcească și de toți folositóre, și pururea avea rugăciunea de gând, după cum se va scri mai jos. Pe lîngă tóte acestea, când cine-va avea scirbă, mîhnire și turburare de la ómenii și dela draci, la cuviosia sa își găsa pacea sufletească; îl ospăta îl mângâia duhovnicește, îi întărea se fie răbdători, și îi povățuia la mântuirea-

Din Mo. na[illegible] rea d Constanța.
nirul din [illegible] XVII.

sufletului. Pentru aceasta aŭ atras stima și dragostea a tuturor monahilor din sfântul Munte, a mirenilor până și a necredincoșilor turci: aici la cuviosia sa își avea conacul, fără deosebire de neam și religie ori-ce ostănitor, la dulcele aer aromatic din flori, livezi și maslini in tot timpul verei și al tómnei; loc menit cu adevěrat pentru Monastire. Aici este drumul jumătate între tîrgul Careea și Schitul Románesc «Prodrom». Părintele Sava, aŭ fost in armata română la anul 1859, însě nu aŭ stat mult ci numai vre o câte-va luni, prea puțînă carte veche știea, înse în cele Duhovnicești desěvîrșit, care este știința științelor, și a învěțěturi învěțěturilor, care pelîngă rugăciunea de gînd care pururea o zîcea; când intra în chilie și eșa zîcea blagoslovește Născătóre de Dumnezeŭ; Mai zîcea și rugăciunea sfîntului Ion Gură de aur; care o zicea în fie-care zi cu umilințe; și o învățasse pe din afară care este acésta:

Nurnberg 1601. Litera D.

,,ómne Iisuse Hristóse Dumnezeul meŭ cel mare infricoșat
,,și slávit, făcătorul a tótă zidirea cea vědută și gândită,
,,cela ce pázești așezamintul teŭ, și mila ta celor ce te iubesc pre tine, și păzesc poruncile
,,tale, și acum și tot dauna mulțumesc ție; pentru tóte facerile tale de bine cele făcute
,,spre mine, cele arătate, și cele ne arátate. Și până acum te laud, și te slăvesc, și te măresc
,, pre tine.

,, Pentru aceasta care ai minunat
,,spre mine milele tale cele bogate, și îndurările tale:
,,sprijinindu-mă din pîntecele Maici Melle, și întru tóte grijindu-te de mine, și păzînd și ocîrmuind cu cuvioșie celle ale mele, pentru singură bunătatea și iubirea ta de ómenii. Că nu ai trecut cu vederea smerenia mea pentru nevrednicia, și împătimirea mea:
,,ci pentru iubirea ta de ómenii, și milostivirea, de

a face bine și ate grijĭ nu aĭ încetat: și până la bătrînețe, și căruntețe, Dumnezeul meŭ, se nu mă părăsești Isuse Hristose, Numele cel bun dulceața mea, și dorirea mea, și nădejdea mea: Cela ce te aĭ făcut om pentru noĭ. Și tóte cuvințelepciune le aĭ iconomisit, și le aĭ tocmit pentru mînturirea nóstră.

Mă mărturisesc ție Dómne Dumnezeul meŭ cu tótă inima mea, îmĭ plec genunchele trupuluĭ, și a sufletuluĭ, arătânduțĭ ție Dumnezeuluĭ meŭ tóte păcatele mele. Pleacăți și tu urechea ta spre rugăciunea mea și lasă păgânătatea inimĭ mele, am păcătuit, am nelegiuit, am greșit, te am întărâtat, te am amărât pre tine bunul meŭ stăpîne, și hrănitoriŭ, și purtătoriŭ de grije. Nu este nicĭ un feliŭ de răutate grăită, saŭ negrăită, pre care nu leam făcut, și cu lucrul, și cu cuvêntul, și cu cunoștiința, cu necunoștiința, și cu aducerile aminte, și cu înțelegirile, cu covîrșire întru covêrșire păcătuind.

Și de multe orĭ amă pocăi făgăduindu-mă, de atâtea orĭ întru aceleașĭ păcate am căḑut. Maĭ cu lesnire picăturile de plóie se vor număra, de cât mulțimea păcatelor mele: că aŭ covîrșit capul meŭ, și ca o sarcină grea saŭ îngreoiat. Că din tinerețele mele și până acum poftelor celor necuviósĕ ușa deșchizêndu-le, porniri ne înfrînate, și fără de rînduială am uneltit; întinându-mĭ haina sfântuluĭ botez cea țesută de sus: Bisserica trupuluĭ meŭ mînjindu-o: Ticălosul meŭ suflet cu patimile necinstiri, cu totul spurcêndul: Și tótă altă fără de lege și nedreptate lucrând: Pre care de voiŭ voi din parte se le pomenesc, mă va lăsa vremea povestindu-le.

Dar fiind că tote le știi tu, ‹ că nicĭ este zidire ne arătată înaintea ta. Că tóte góle și descoperite sânt ochilor tĕĭ ›, ce se cade a zice cătră cel ce știĭ cele cunoscute de tine, înse inima mea se zdrobește, și sufletul, și cu totul întru adâncul nedomeririĭ mă afund, aducêndumĭ aminte că atuncea păcătuind, nicĭ puțin óre și ce lucru de căințe nu am arătat; și vremea tăeriĭ

este aprópe, și sorocul morți stă de fațe, iară vremea pocăinți nicăiri; Pentru această saŭ turburat sufletul meŭ, și de durere și de întristare este plin. Că negata și negătit fiind, și socotind, și cercând cele pentru sinemi, nimic din destul spre dare de răspuns nu aflu, nici vre un chip și meșteșugire, prin care mă voiŭ isbăvi de focul cell vejnic.

Că dacă dreptul abia se mântuește, Eŭ păcătosul unde mă voiŭ arăta; și dacă prin multe scârbe împărăția lui Dumnezeŭ celor vrednici este însortită: Strimtă, și năcăjită este calea vieți: Eŭ, întru desfătare și întru neînfrînare tot-deauna petrecênd, cum mă voiŭ învrednici de mântuire; și dacă tótă dreptatea omului este ca o tearfă lăpădată: Atîta noroiŭ și nedreptate, ce se va socoti; și dacă pentru cuvênt deșert va se dea cine-va sama: Eŭ pentru atâtea păcate, ce răspuns potrivit voiŭ avea: Vaiŭ suflete! că așa cele ale nóstre aŭ sporit! Scurtă este viața și de puțină vreme, este trecênd, și cătră mórte trimețind, vejnică este munca păcătoșilor; precum și împărăția drepților, și viața amîndurora necurmîndu-se cu mórtea; deci ce voiŭ face, ce voiŭ lucra: în ce beznă pre sinemi mă voiŭ arunca, că înfricoșată este și mórtea, și mai ales a păcătoșilor, fiind că și cumplită este.

Că mórtea păcătoșilor cumplită este: Iară mai virtos cu mult mai înfricoșat lucru este, a cădea în miinile Dumnezeului celuĭ viŭ, dintru care nu este cel-ce va putea se scótă.

Deci când va veni să se slăvească întru sfinți sei, și se răsplătească fiește-căruia dupre lucrurile lui; când scaunile se vor pune, și nemitarnicul judecătorĭ înfricoșat va ședea; și rîul cel de foc va trece pre dinainte; și strălucirea și bucuria drepților gătită se va arăta; și tóte milióneIe Angelilor, și toți ómeni cei din viac, împreună și tótă zidirea cea vêdută, și cea gândită, cu cutremur va sta de fațe; ce voiŭ face Eŭ atuncea; de rușine plin fiind; de științe mustrat; de tótă îndrăsneala, și darea de răspuns lipsăt; suspin despre toate

părţile.

Ah rele! ce voiŭ plînge întîiŭ; ce voiŭ suspina al doilea; ce voiŭ tingu-i; lipsirea de bunătăţi, saŭ chinuirea durerilor; nemărginirea munci; saŭ despărţirea de la Dumnezeŭ; plîngi ticălóse suflete, aducêndu-ţi aminte de acestea, şi care după eşire te vor întimpina, că fórte grelle vor fi şi durerose: şi strigă.

Dumnezeul puterilor, Dumnezeul cel vejnic Dumnezeul mili, şi al îndurărilor: se numă părăseşti; se numă treci cu vederea: se nu depărtezi dela mine mila ta. Ea aminte spre ajutorul meŭ, Dómne al mîntuirĭ mele că ştiŭ milostivirea stěpînului meŭ. Ştiŭ nepomenirea de rěŭ a iubitorului de ómeni, şi cum că voitori al mili este, carele nu voeşte mórtea păcătosului precum sě se întórcă şi se fie El viŭ, şi voeşte ca toţi sě se mintuiască, şi la cunoştiinţa adevěrului se vie, şi mai ales cei ce se întorc de la păcat, că nu aŭ venit se cheme pe cei dreptĭ, ci pre cei păcătoşi la pocăinţe. Că nu aŭ trebuinţe cei sěnětoşi de doftor, ci cereŭ pătimesc.

Că şi aşa aflîndu-mă, şi aşa socotind, nu mă abat din nădejdea cea bună, nici mă nădăjduesc de-amea mîntuire; acum am început a grăi către Domnul meŭ; iară eŭ sunt pămînt şi cenuşe, vierme şi nu om, ocara ómenilor şi defăimarea a norodului. Dămi-mie cuvênt întru deschiderea guri mele, celuĭ ce daĭ rugăciunea celui ce se rógă, că dela tine este tótă darea cea bună: Şi tot darul desěvîrşit de sus este, pogorîndu-sě de la tine părintele luminilor. Ca şi se mă rog dupre vrednicie, şi se cer cele de folos, şi se numă întorc smerit şi ruşinat: Ci dobîndind cele ce am nădăjduit. Şi aşa mă voi duce bucurîndu-mă, întru deplina adeverirea inimi.

Miluieşte-mă Dumnezeule dupre marea mila ta, că spre tine aŭ nădăjduit sufletul meŭ. Miluieşte-mă Dómne, că ne putincos sînt, doftorul sufletelor şi al trupurilor, ca cum aşi sta înainte la înfricoşatul těŭ scaun, ca cum maşi atinge de prea curatele tale picóre. Aşa mă rog şi cer şi mă cuceresc

cu sdrobita și smerită inimă, curățește-mă pre mine păcătosul, iartămi netrebnicului și smeritului. Caută din sfânt locașul tău spre ticăloșia mea. Privește dintru înălțimile tale cele sfinte spre rugăciunea mea, slăbește-mă ca sě mă odihnesc mainaîte de amă duce; de unde de aceia nu mă voiu întórce.

Ca un om păcătuit ca un Dumnezeu eartă-mă, că tu știi stăpîne, lesne alunecarea firi omenești. Și cum că plecat este cugetul omului cu osirdie spre cele rele din tinerețe. adu-ți aminte, că tu singur ești curat, și fără de prihană, și ne întinat: Iară noi toți întru certări, și canonisiri sîntem. Aduți amintea de îndurările tale cele din viac, și de mila ta. și se numă osindești cu fără de legile mele, că multă este, și nu este supusě numărului: Dar știu și noianul iubiri tale de ómenii, că nemărginit este, și nebiruit. Că tu ești cel ce rîdici păcatul lumei: Carele teai pogorât din ceriu pre pământ ca se cauți óia cea rătăcită și perdută; păstorul cel bun, cel ce îți puĭ sufletul pentru oi, și ai venit în lume se mîntuești pre cei păcătoși, dintru care cel din tâiu sânt Eu.

Miluește-mă milostive, făptura mâinilor tale, se nu te ingrețoședi de mine nevrednicul: ci îndurăte spre făptura ta. Cela ce pentru mine ai răbdat: și semnele ranelor ai priimit, și mă vindecă: șterge ranele mele cu doftoria milostiviri, și cu buretele iubiri de ómenii. Că tóte le poți, și nimic nu îți este ție cu me putințe. Dă umilințe inimi mele cei împetrite. Ușurează mi greutatea științi, priimește lacrămile mele și suspinarea, ca ale curvi, și ca ale lui Petru Verhovnicul Apostolilor. priimește această mică mărturisire și pocăința amea. Cela ce ai priimit buna cunoștiința a tilharului pe cruce. priimește rodul cel din buzele melle, ca pre o jertfă vie, bine-priimită, întru miros de bună mireasmă.

Mă rog îmblânzeștete. mă cucerese, îndu-plecăte; aŭ păcăit și Manasi împăratul acela: Ci nu saŭ perdut, fiînd că saŭ căit. Aŭ păcătuit și David mainainte de acela, ci păcatul plîngênduși, saŭ miluit.

Multe pilde de acest feliŭ am, cari potolesc și mîngîe mîhniciunea mea, cari gonesc desperarea de la mine, și hrănesc nădejdea mîntuiri mele; mîngîe și tu inima mea părintele îndurărilor, și Dumnezeul a tótă mîngăerea, odihnește-o, și făi bine cu isvorul mili tale, și al bunătăților, multe ai făcut din viac mari și minunate, slavite, și înfricoșate, carora nu este număr; Iară dacă pre mine curvariul mă vei mîntu.i, mai multă și mai mare minune vei face. Că atâta este puterea milostiviri și a iubiri tale de ómenii, cât și din noroiŭ mărgăritari face, și din fiiŭ al gheenei, fiiŭ al împărăției sevêrșaște; și încă voiŭ striga către Domnul meŭ, și către Dumnezeul meŭ mă voiŭ ruga.

Ocârmuește rămășița vieți mele dupre voia ta; întăreștimă întru frica ta; întemeeazamă întru dragostea ta, și cu mulțimea bunătăți tale, sfîrșit bun și vrednic iubiri tale de ómenii dăruestemi. Și cautâ cu milă și cu iubire de ómenii spre ósse-le și încheeturile mele, și spre tótă alcătuirea ipostasului meŭ, și la loc de odihnă ticălosul meŭ suflet povățuindul așazăl, că multe locașuri sunt la tine, fieşte-căruia dupre vrednicie împărțindu-i.

Și încă mă rog și mă cucerese, dă Dómne și dar de pricepere nevredniciei mele, ca se înțeleg cele bine făcute ție. și mie de folos. Și numai se le înțeleg, ci și se fac aceia: adecă a numă răpi, și împreună amă duce cu cei deșerți: a nu lucra celle necuviose: cu mărire deșartă; împreună amă smeri cu cei smeriți; și cu cei ce pătimesc, împreună a compătimi, și celor ce greșesc ale erta: pentru că știŭ, că de nu voiŭ lăsa, nu mise-va lăsa.

„ Pentru aceasta mă rog, ertă tóte tuturor celor
„ ce îm greşesc mie. Că nu sunt aceştia prici-
„ nuitori, ci Eŭ ticălosul, cel ce nu fac voia ta, şi
„ nu păzesc poruncile tale, şi celor ce mă iubesc pre
„mine, răsplătesţile cu bogatele tale daruri, şi pre părin-
„ţi cei Duhovnicesti, şi fraţii pre care tu miai dat milosti-
„ve, cu judecăţile care ştiĭ, împreună cu mine cu iubire
„de ómeniĭ îndurându-te, miluesţeĭ.

„ Graiurile aceştia ale rugăciuni mele, fie întim-
„ pinându-mă pre mine; şi trăind Eŭ: şi după ce
„ voiŭ muri. Mărturisirea aceasta, şi lacrămi-
„le îndreptează ca o tămâe înaintea ta; iară Eŭ înfieşte
„care zi aştept mórtea cea netrecută, şi trupul meŭ
„adecă cel ticălos îngropări dându-se se va strica: Pre
„care îl vei învia dătătorule de viaţă nestricat, în vre-
„mea facerei cei de a 2 óră: Iară duhul meŭ în mâini-
„le tale îl puĭ, odihneşte sfinte stăpâne întru lumina vii-
„lor, şi în locaşul celor ce se veselesc, şi pre ai mei năs-
„cători, şi strămoşi şi fraţii. Iară ai tăi robi bine-cu-
„născători, şi pre cei ce miaŭ poruncit mie nevrednicului
„se mă rog pentru dânşi, şi tuturor celor-ce întru bună
„credinţe saŭ sevîrşit ertăle.

„ Că de şi am păcătuit, dar nu neam depărtat de-
„ la tine; nici am întins mâinile nostre către Du-
„ mnezeŭ strein, ci pre tine team cunoscut. Şi
„pre tine te am iubit, şi întru tine am credut, şi ţie
„ne închinăm unuia Dumnezeŭ în Treime; întru tine
„ne rugăm. şi la tine nădăjdiile mântuiri le atîrnăm.
„miluieşte-ne pre noi dupre marea mila ta, şi nemântue-
„şte întru împărăţia ta cea cerească.

„ Adevĕrat Dómne al meŭ Dómne: Aşa facă-se
„ acestea întru noi cei ce sperăm spre tine,
„ pentru cea multă şi necovîrşită bunătate
„ ata, şi pentru milostivirea şi iubirea ta de
„ ómeniĭ cea negrăită. Pentru rugăciunile
„Prea slăvitei, prea lăudatei, prea blagoslovitei, şi cu
„dar dăruitei, Prea sfintei stăpânei nóstre de Dumne-
„zeŭ Născătorei, şi pururea Fecórei Mariei, ale puteri-
lor celor cereşti şi înţelegătóre, şi ale tuturor sfinţilor

„ care din viac bine țaŭ plăcut ție, Amin, Amin. Amin.

Această rugăciune asfântului Ion Gură de Aur, o zicea cuviosul Sava în tótă ziua, deossěbit de rugăciunea de gônd, și deossebit de canonul obijnuit, alt canon, când greșa întru ceva; și această rugăciune o zicea Ieromonahul cuviosul Leontie, din schitul Românesc Lacu, după cum se va scri înainte: Pentru că tóte rugăciunile de la sfinți către Dumnezeŭ, dacă cine-va sporește cu cuviosie în ale călugăriei mântuitóre de suflet, cari aŭ atins acel grad de curățenie; rari ómeni se găsesc în ziua de astăzi; că tótă lumea zace în cel rěŭ; Mai întiiŭ, voi scri puțini cuvioși părinți din sfânt schitul acesta adormiți întru Domnul; fondatori și ostěnitorii.

Părinții Adormiți.

ărintele Ieromonah Ignatie Născut în anul 1824, tatăl Mihail călugărit în sfânta Anna la 1849. venit în sfântul Munte la anul 1852, și mort în anul 1894, Februarie 23, aŭ trăit în sfîntul Munte 52 ani, iar ani vieți lui 70.

2, Părintele Nectarie Ieroschimonahul, venit în sfântul Munte la anul 18[illegible] de odată cu părintele Nifon, și călugărit în anul 1836, în Monastirea Horaița în România, din județul Tutova, comuna Odaia Bursucani; mort în anul 1891, Noembrie 17. ani vieți lui 87, Născut la 1804, trăit în sf. Munte 51. a.

3, Schimonah Eftimie Istrate, din orașul Calați; nascut în anul 1818, venit în Sfântul Munte la anul 1859, și mort la annul 1900, Aprilie 18.

4, Schimonah Conu, născut la anul 1806, venit în Sfântul Munte la anul 1860, din comuna Săcele; jude-

dețul Sibiŭ, Transilvania, mort la annul 1886.

5. Ieroschimonah Nechifor Coja, din comuna satul-Lung, județul Brașov Transilvania; născut la anul 1835, călugărit în Monastirea Cocoșu (România) la 1850, mort de oftică la anul 1899 Februarie 28.

6 Schimonahul Ioachim Grigorescu, născut la anul 1813, venit în sfântul Munte la anul 1857, din județul Cuvurluiŭ, comuna Nămolósa, mort la anul 1903, Ianuarie 31..

7 Schimonah Dosofteiŭ, născut la anul 1824, din tîrgul Frumos, județul Iași, venit în sfântul Munte la 1853, și mort în annul 1894, Martie 28..

8 Schimonah Filofteiŭ Vlassie, născut la anul 1830, venit în sfântul Munte la anul 1852, din București, mort la anul 1901 Dechembrie 16 aŭ fost 10 ani iconom Metocu Thaso.

9 Schimonah Dorofteiŭ Constantin sîn Danatie, născut la anul 1839, venit în sfântul Munte la anul 1859 din orașul Craiova, mort la anul 1902, August 31.

10 Ieromonahul Ghemnasie Fudulu Duhovnic, născut la anul 1824, călugărit în Monastirea Ciolanu din România, orașul Ploești, venit în sfântul Munte la anul 1864, și mort în annul 1899 Noembrie 1.

11 Ioroschimonahul Callinic, născut la anul 1832, în orașul Huși, județul Fălciu, venit în sfântul Munte la anul 1852, călugărit în schit, mort la 1897 Iunie 3.-

12. chimonahul Marcu Stancu, născut la anul 1814 călugărit în Monastirea Cernica din România, la annul 1849. și aŭ venit în sfântul Munte la anul 1852. din comuna Plotogi, județul Ilfov, mort la annul 1902, Septembrie 8; Cuviosia aŭ fost tovarosul Părintelui Isăia în tacsid la fondarea schitului.

Toți acești cuvioșii părinți, și alți mulți aŭ ajutat de saŭ făcut schitul acesta; uni cu zestrea lor, alți cu munca, și laŭ aridicat la nivelul după cum se vede astaxi; iară din părinți înviață sânt aceștia.

Părintele Schimonah David Bendu, iconom la Metocu Constanța (România), cari representează Monastirea, pe la autoritățile Bisericești, și politice, pentru Monastire.

Părintele Ieroschimonah Nectarie Mironescu, de ani, este Iconom la Metocu cimitirul Iconei Strada Păcei

№ 1 din Bucuresti, vin si rachiŭ nu bea.

Părinţi retrasi din Schit.

Părintele Ieroschimonah şi Duhovnic Cherontie, şi (✠) Părintele Antonie Schimonah Focseneanu la chilia Iufta pe moşiea Monastirei Vatopedului.

Părintele Cuvios Leontie Ieroschimonah din schitul Românesc Lacu.

Varnava Monahul Luchianoff, român fost închinoviat în Monastirea Esfigmenului, întru ale lui scrieri pentru sfântul Munte din annul 1856, scrie şi pentru cuviosul Ieromonah şi Duhovnic Malorosian. de la chilia Adormirea Maici Domnului din schitul Lacu, care după scrierile lui şi din spusa părinţilor bătrîni călugări locali care îl ştiŭ, aŭ avut o viaţă bună, care aŭ atins acel grad de curăţenie; Sfinţia Sa, aŭ avut 3 ucenici diadohi, asemenea înbunătăţiţi, părintele Athănasie Ieromonah şi Duhovnic, Dosofteiŭ, Ieromonah şi Duhovnic, şi pe mult ascultătorul Vlassie Ieromonah şi Duhovnic; iară părintele Atănasie, născut în Bucuresti, Mahalaua Tabaci şi mort la 1893 Iunie 21, şi călugărit în Monastirea Căldăruşani, cite şi trei romîni veniţi din Monastirea Căldăruşani în Sfântul Munte, şi aŭ cumpărat loc, şi aŭ făcut chilie cu Bisserică Adormirea Maici Domnului din Schitul Lacu; şi saŭ sfrîrşit cu plăcere de Dumnezeŭ ale căror nume mult se discută şi până acum printre Monahi Călugări fiind că această raritate se întîmplă nu numai la Monahi ci şi la politica mireneascâ, ca omenii de stat cu deosebirri la 200, 500 şi 800 ani omeni cu talenturi.

[illegible] mbrie [illegible] le 9 Turceşte, Eu. [illegible] e 1, aŭ fost un înfricoşat cutremur violent 29 secunde încât aŭ stricat şi dărîmat zidirĭ iară care aŭ mai rămas crăpate în mii de bucăţi. alte în stare de cadere, de la 27, Octombrie, şi până astăzi 26, Noembrie, la 6-7.10. ceassuri ne încetat se cutremură uşor, mai întiŭ se aude tunete.-

Părintele Leontie, aŭ avut la Duhovnicie, pe părintele Antipa Ieromonah, acela care aŭ murit în Monastirea

(✠) Când suntem gata se vorbim de rău de cine-va, se ne gândim la noi înşine şi desigur vom găsi multe cusururi de criticat.

Varlaam (Rossia), după cum saŭ scris în alui viață mai sus; asemenea și pe schimonahul părintele nostru Sava Bancu, dela chilia Turlutiului (pe vechime Schit Monastirei Almafinilor): asemenea înbunătățit; după cum se înțelege era rafinat în cele duhovnicești și le înplinea cu lucrul, desevârșit lăpădase pe omul cel vechiŭ și ale lui lucruri, pentru că ori de ce se înfrîna, și ducea o viață după Evanghelie strîmtă și năcăjită, întóte zilele sluja sfânta Leturghie, rugéndu-sĕ pentru frați, părinți, și pentru tótă lumea: și așa laŭ găsât mórtea cu patrahirul de gât rŭgóndu-sĕ; că aŭ știut se imulțască talantul, și silitori răpesc împărăția ceriului; era învérste 75,- de ani, statura înalt, fața roșcovană, cărunt și mort închilia sa în anul 1876 Maiŭ 25, ora 10 sara, scris întro condică la părintele Arsenie Ieromonah și Duhovnic, din Bucureștĭ, și care iaŭ fost ucenic, și acum se află înviață, la chilia Isvorul tămăduiri (Lacu).

Patriarhii și Episcopiĭ Constantinopoluluĭ dela începutul creștinătăți.

1. Intemeetor al Bisericei lui Hristos, sfântul Apostol Andreiŭ cel 1 chemat la 35. ani.
2, Stahia Hirotonisit de sfântul Andreiŭ, ani 36-37. după Hristos, aŭ fost 16- ani.
3, Onisim aŭ fost 14 ani, și mort la anul 53
4. Policarp 17 ani, și mort în anul 70.
5, Plutarh 16 ani, și mort în anul 80.
6, Sedechion 9 ani, și mort în anul 95.
7, Dioghen 15 ani, și mort în anul 11[illegible].
8. Elefterie 13-47. și mort în anul 127.
9. Felix 10-12, și mort în anul 137.
10, Athinoghen 4, și mort în anul 141.
11, Evzoe 16 ani, și mort în anul 157.
12, Alipie 13 ani și 6 luni, și mort în anul 171.
13, Partinax, roman de ailui Patriție 19 ani și 10. luni

și mort în anul 192..
14, Olimpion 11 ani, și mort în anul 203.
15, Marcu 1. 13 ani, și mort în anul 216.
16, Chiriac 16 ani, și mort în anul 232.
17, Constantin, ori Castin 7 ani, și mort la anul 240.
18, Tit, 30 ori 35 ani, și mort în anul 276.
19, Dometie, ori Dometian, fratele Împăratului Prov, 24 ani, și 6 luni, și mort la ani 301.
20, Prov fiiul lui Dometie 12 ani, și mort la anul 313.
21, Mitrofan I. fratele lui Prov, și fiiul lui Dometie, întiiul Patriarh al Constantinopuluĭ, aŭ fost 10 ani 320, Mitrofan aŭ fost la soborul a tótă lumea, și aŭ murit la anul 326.
22, Alicxandru aŭ Patriersit 23 ani, avênd vîrstea 93 ani, și mort în anul 353.
23, Pavel I. mărturisitorul din Salonic, pus Patriarh la 353, și isgonit degrab.
24 Evsevie, învéțat și neașezat și eritic, 2 ani, mort la 355.
25, Pavel I, a 2 óră în Martie, după Evsevie la annul 355, și iară laŭ gonit eritici.
26, Machedonie eritic, aŭ fost numai vreo câte-va luni.
27, Pavel 1. mărturisitorul a 3, óră, la 356, până la 359, și iar aŭ fost surgunit în Cucuzon, unde laŭ omoràt Armeni, aceasta după mórtea Împăratului Constantin.
28, Machedonie eriticul, pus a 2 óră la anul 359, saŭ omorit 3150 ómenii; și înlipsa împăratuluĭ Constantie; aŭ îndrăsnit de aŭ scos trupul sfîntului Constantin cel Mare din biserică sfinților Apostoli, și laŭ dus înbiserica Sfântului Acachie. aŭ fost isgonit de împăratul Constantie la anul 360.
29, Edocxie Arianul Antihion la annul. 371.
30, Evagrie, pus tot de Ariani.
31, Dimofil, Arian după mórtea lui Evagrie.
32, Grigorie I. Bogoslovu Naziazîn, aŭ Patriarșit 3 anii, și aŭ murit la anul 379.
33, Nectarie aŭ Patriersit 16 ½ ani, și aŭ murit în anul 381, în timpul lui aŭ fost Sobor a 2[le] a tótă lumè

34; Sfântul Ion I. Gură de Aur, născut la anul 347, și aŭ fost pus Patriarh după Nectarie, la 28 Fevruarie, anul 393, și de 2 ori aŭ fost pus la Patriersie, și aŭ murit în chilichia 14 Septembrie anul 407,

35, Arsachie fratele lui Nectarie 26 Iunie anul 404, și mort 12 Noembrie anul 405.

36, Attic presviter, pus la 406, și mort la anul 425.-

37, Sisinie I. pus la anul 426, și mort la annul 428; Ianuarie

38, Nistorie eritic, pus 28 Aprilie 4[illegible]2, surgunit la 430, aŭ fost al 3^{lea}, Sobor inprotiva lui.-

39, Macsimian, pus 8 Noembrie, ori 25 Octombrie 431- și mort 22 Aprilie, anul 434,

40, Proclu ucenicul sf. Ion-gură de aur, pus înul 434, și mort 2 octombrie 446, El aŭ adus moștele sflui Ionn.

41, Flavian Mucenic, mort în Efess la anul 449.

42, Anatolie, aŭ pastorit 8 ani, mort 3 Iulie anul 458- în timpul lui, aŭ fost al 4^{le} sobor a totă lumea.

43, Ghenadie I. păstorit biserica 13 ani și 2 luni, pe timpul împăratului Leon 2. și mort în anul 471.

44, Acachie aŭ murit la anul 489.

45, Freta. ori Flavita. ori Flavian, pus Patriarh de Zinon împăratul, și mort la anul 491.

46, Eftihie, pus la anul 496.

47, Machedonie II, aŭ fost 16 ani, și aŭ fost isgonit de împăratul Anastasie.

48. Timofteiŭ, pus la anul 511. și mort la 516.

49. Ion al 2 pus 17 Aprilie anul 517, mort 24 Fevruarie 520 dela sf. Ion I. aŭ luat titlu de Patriarh a totă lumea.

50. Epifanie, pus 25 Fevruarie anul 520, mort [illegible] Iunie 535-

51, Antim I. Episcopul Trapezundei, isgonit la 536.-

52, Minna pus 13 Martie 536, mort la 5[illegible].

53, Eftihie hirotonisit la al 5^{le} sobor la ani 552, gonit de împăratul Iustinian la anul 565.

54, Ion 3^{le}, pus 12 Aprilie 565, mort 31 August 577.-

55 Eftihie a 2 oră, pus de împăratul Iustinian cel Mic 577, mort la 5[illegible], îngropat in biserica Sftilor Apostoli.

56, Ion pusnicul 4^{le}, pus 12 Aprilie 582, mort la 595. septembre.

57. Chiriac 2^{le}, aŭ murit în 29 octombrie anul 606.-

58, Toma I. pus la 23 Ianuarie 607, mort 20 Martie 610.
59 Serghie I. pus 18 Aprilie 610, mort 9 Dechembrie 638, de el aŭ fost încununați împăratu Eraclie și soția lui Edochia.
60, Pir I. pus la 639, și la 2 ani isgonit de Împăratul Constantin al 2 lea.
61. Pavel 2lé, pus la 641, mort la 655.
62. Pir I. a 2 óră, 4 luni aŭ fost, și aŭ murit la 655.
63. Petre ereticul, și aŭ murit la anul 666.
64. Toma 2lé, mort la anul 669.
65. Ioan 5lé, aŭ murit la anul 674,
66. Constantin I. mort la anul 676.
67. Theodor I. isgonit de împăratul Constantin Pogonat la anul 678.
68. Gheorghe I drept credincos mort la 683, în timpul luĭ aŭ fost al 6lé sobor, înprotiva Monotoliților.
69. Teodor I. a 2 óră, mort la anul 686.
70, Pavel 3lé din mirean, aŭ murit la anul 693.
71, Calinic I. surgunit la 705. de Iustinian Cârnu.
72, Chir isgonit la 711, de Filipicon, și Varda.
73, Ión 6lé, unit cu eresul Filipicon, și Varda. isgonit de împăratul Anastasie al 2lé la 715.
74 Gherman I. pus la 11 August 715, și isgonit de împăratul Leon Isavru, și mort la anul 730.
75. Anastasie luptătorul de icone, pus la 22 Ianuarie anul 730. și mort la anul 753. întimpul Patriarhuluĭ acestuia, și a împăratuluĭ Leon Isavru III. și succesori luĭ, dela anul 740, până la 834, pe vrea împăraților Mihaĭl și Theodora, când aŭ ridicat cinstirea de icóne; aŭ apucat sfîntul Ionichie cel Mare, și aŭ fost și în ostrovul Thaso, și acolo era un pustnic asemenea înbunătățit Daniil, și iată istoria.

Sfântul Daniil din Taso, Esarhul a tuturor Monastirilor din Insula Thasso, El aŭ fost pe timpul sfântului Ionichie cel Mare, și a împăraților Bizantini luptătorilor de icone; urmele unde se liniștea El, se cunosc și până astăzi în partea despre răssărit a Insuleĭ Thasso; la locul numit astăzi Calonero (bună apă); mai sus de malul Mări ca 10 minute, grecĭ îĭ zic Aschitotripa, adecă (peștera pusnicului): acolo în peșteră se află mormîntul sfîntului făcut de marmoră fără osseminte întrînsul, din ruini se înțelege, că aŭ fost și bisserică în peșteră, am vědut eŭ cu ochi meĭ « Ghedeon Proegumen Prodromit » când am vizitatu-o în anul 1901. Septembrie în

(1)

(1). Chenariŭ Arăbesc. din Sf. Monastire Dohearu, din viacul al XIV.

că din curgerea apelor ce pica in peşteră, saŭ format pe pereţi antici nişte sloi din piatră informă de rassė de dulamă. şi de cămilafcă; ca cum arfi atîrnate in cuer. La capul mormîntului sfântului, este o piatră scobită de marmoră, în care pică apă iarna şi vara, şi nici o dată nu stă, nici se adaogă, nici lipseşte fie-cât de secetă: Patria luĭ este neştiută.-- Însė după legenda locală se zice: că El aŭ fost pe timpul acela Esarh peste tóte Monastirile din Însula Thassu; şi aŭ insoţit pe sfântul Ioanichie cel mare încorabie până la Însula chipru.

76. Constantin II, pus de Împăratul Constantin Compronim V. la anul 754, şi tăiat 14 August 766.

77. Nichita slăvean, luptători de icóne, pus Noembrie 7[illegible], mort la 6. Februarie anul 780.

78. Pavel 4^{le}, pus de Leon Compronim la anul 780, şi mort la 784, pe timpul Soborului din Nicheea.

79. Tarasie, pus 25 Dechembrie 784, şi aŭ fost în al 7^{lea} sobor din Nicheea, înprotiva luptătorilor de icóne. şi mort [illegible] Februarie anul 806.

80. Nechifor I. Mărturisitorul Ansigrit, pus 12 Aprilie 806. şi surgunit de Leon Armeanul, şi mort la 13 Martie 815, pomenirea lui în 2 Iunie.

81. Teodot I Casteras, luptători de Icóne pus de Leon Armeanul 1 Aprilie 81[illegible], şi mort la anul 821.

82. Theodor, pus înrîndul Patriarhilor, de Filip al Chiprului;.

83. Antonie I Casimat, eritic: pus de împăratul Mihail-Gángavul, şi mort la anul 832.

84. Ion 7^{lea} luptător de icóne şi fermecător, pus de împăratul Theofil, şi după mórtea lui; aŭ fost isgonit de împărăteasa Teodora la anul 842.

85. Metodie I. Mărturisitorul, pus 12 Fevruarie 842, şi mort 26 Iunie 846, se prăsnueşte [illegible] octombrie.

86. Ignatie fiiul împăratului Mihail Rangave Curopolato, laŭ pus Patriarh Împărăteasa Teodora, cu soborul Episcupilor, în 4 Iulie 846, şi isgonit în 23 Noembrie 857 de Impăratul Mihail: pentru descoperirea moşului seŭ Varda; adecă nu voia se facă călugăriţe pe mama lui Mihail şi pe sora lui. Acest Ignatie, aŭ fost scopit de Leon Armeanul, şi dupa 30 de ani în călugărie laŭ pus Patriarh.

87. Fotie de neam boer, rudenie cu Patriarhul Tarasie, era încontra luptătorilor de icóne, a împăratului Leon, şi la alţi multi popi, pus 25 Dechembrie 857.

și isgonit 25 Septembrie 867. pentru că aŭ depărtat de împărtășire pe Impăratul Vasilie Machedon.

88, Ignatie a 2 óră, pus 23 Noembrie 867, de împăratul Vasilie Machedon; în timpul luĭ aŭ fost al 7lea sobor înprotiva luĭ Fotie, și mort la anul 877, că la anul 87[illegible], saŭ despărțit bisericile răsăritul de Apus, și se pomenește în 23 Octombrie.

89, Fotie a 2 óră pus în 26 Octombrie 877, și isgonit la anul 888, de Impăratul Leon Filosoful, și mort în anul 891, Fevrie 6.

90. Ștefan I, fratele Împăratului Leon Filosoful, Hirotonisit la 886, și mort în anul 893.

91. Antonie II Cavlei, Hirotonisit la 893, și mort 895. Fevrua- 12.

92, Nicolae I. Tainic, care nu saŭ împăcat cu a 4 cununie a împăratului Leon, aŭ fost isgonit la anul 906, după 11 ani de Patrierșie.

93. Eftimie I. Sînchel, isgonit de Alisandru fratele luĭ Leon, și mort la 911, păstorind 6 ani.

94, Nicolae I. a 2 óră, și mort 15 Maiŭ 925.

95. Ștefan II. Mitropolitul Amasiei, pus la anul 925, și mort 15 Iulie 927.

96. Trifon Monah, Hirotonisit 14 Dechembrie 928, cu hotărîre se păstorească biserica, până când va crește Teofilact, fiiul împăratuluĭ Romano Lacapinul, și saŭ lepădat de bună voie în 12 Septembrie 931.

97, Teofilact pus 2 Fevruarie 933, fiind de 16 ani de la naștere, și mort 27 Fevruarie 956.

98. Poleect Monahul, Hirotonisit în 3 Aprilie 956, și mort în 16. Ianuarie anul 970.--

99. Vasilie I. Scamandrinul pustnic, Hirotonisit 13 Fevruarie 970, și peste 4 ani, nu se știe pentru ce aŭ fost isgonit.

100, Antonie III. Egumenul Monastiri Studiților, aŭ păstorit 5 ani, și saŭ retras.

101. Nicolae II Hrisoverg, pus la 983 până lanul 996.

102, Sisinie Maghistru, mort la anul 999.

103, Serghie II. Egumenul Monastirei Manoil, nepotul Patriarhuluĭ Fotie, mort la 1019. păstorind 20 ani.

104. Eustafie, mort la 1025. după 5 ani de păstorie.

105. Alexe Monah și eclisiarh, în Monastirea Studiților, mort în 20 Fevruarie anul 1043..

106. Mihail I. Chirularie, pus la 25 Martie 1043 și isgonit 8 Iunie anul 1058.--

107. Constantin III Lihud, senator, mort la anul 106, după 5a. de păstorie.
108. Ion. VIII, Csifilin, scriitor, păstorind bisseric 12 ani. mort în 2 August 1075.
109. Cosma I. eşit de bună voie în 8 Maĭ 1081.
110. Estratie Garid, surgunit după 4 ani de păstorie
111. Nicolae III. filosof scriitor pus la anul 1084, păstorit biserica 27 ani, şi mort la anul 1111.
112. Ion IX. Ieronimon Halchidoneanŭ, aŭ păstorit bisserica 23 ani, şi mort la anul 1134.
113. Leon Stipiot, păstorit biserica 8 ani, şi mort la 1143.
114. Mihail II. Curcura. după 3 ani de păstorie, aŭ eşit şi saŭ dus în Monastirea luĭ.
115. Cosma II Attic. isgonit 26 Fevruarie 1147.
116. Nicolae IV. după 3 anni de păstorie, de voe saŭ lepădat şi saŭ liniştit.
117. Teodot II ori Teodosie Monah, aŭ păstorit biserica 2 ani şi aŭ murit la anul 1153.
118. Neofit I. închis şi mort la anul 1154.
119. Constantin IV. Lihud sachelarie, mort la 1156.
120. Luca Monah Hrisoverghi, mort la anul 1169.
121. Mihail III Anhial. fost diacon şi sachelarie, bisericei cei Mari, şi mort la anul 1177.
122. Hariton Evgheniot, mort la anul 1178.
123. Teodosie I Varadiot, mort la anul 1183.
124. Vasile II Camatir Filacopul, pus la anul 1183. isgonit la 1186. de Isachie Anghel.
125. Nicolae II Monton. 1192.
126. Dosoteiŭ născut în Veneţia, aŭ păstorit 9 zile.
127. Leontie Teotochi, numai 7 luni.
128. Dosoteiŭ a 2 óră, şi mort la anul 1194.
129. Gheorghe II Csifilin, mort la anul 1200 după 7 ani de păstorie.
130. Ion X. Camatir, mort în anul 1206 în timpul luĭ aŭ luat latinii Constantinopul.

Patriarhii Nicheeiĭ.

131. Mihail IV Aftorian, ori Savrianin, pus la 20 Martie 1206. mort 25 August. 1212.
132. Teodor II Cupa Filosof, pus la 28 septembrie 1213 şi mort 31 Ianuarie 1215.
133. Macsim, Egumenul Monastiri Neadormiţilor, pus 17 Iunie până 3 Dechembrie, şi mort la 1215.
134. Mihail Saratinas Haritopul, mort la 1221.

135. Gherman II. pus la anul 1221 și mort la 1229.
136. Meftodie II. mort la anul 1240.
137. Manoil II. pus la anul 1243 și mort la 1254.
138. Arsenie Aftorian Monah, pus la 1255 isgonit la 1260 de împăratul Mihail Paleologul.
139. Nechifor II. mort în Noembrie 1260.

Iar Patriarhi Constantinopolului.

140. Arsenie Aftorian, a 2 óră, pus in luna lui August 1261, și isgonit la 1264, și mort 1272.
141. Gherman III Marcucea, pus 5 Iunie 1267, și isgonit tot în acest an în 14 Septembrie.
142. Iosif I Mărturisitorul, ales 28 Dechembrie 1267. și pus la 1 Ianuarie 1268 și aŭ lăpădatu-o 2 Ianuarie 1274.
143. Ión XI. Vecu, pus 2 Iunie anul 1275, lăsat Patriarhia 26 Dechembrie 1282.
144. Iosif I. a 2 óră 31 Dechembrie 1282, până la Maiŭ 1283.
145. Grigorie II. ori Gheorghe al Chiprului, pus 11 Aprilie 128., și lăpădatu-o 1289 și mort la 1290.
146. Atănasie I. pus la 14 octombrie 1289 și tot atunci sa scos.
147. Ión XII. pus 1 Ianuarie 1294, și isgonit 23 August 1302 și mort la 1304.
148. Atănasie I. a 2 óră, și isgonit la anul 1310.
149. Nifon I. pus la 1313. și isgonit la 1314.
150. Ión XIII. Glics. mort la 1320.
151. Gherasim I. mort 19 Aprilie anul 1321.
152. Isăia Monah din Aton, pus la 1323. și mort la 1333. iară după altă scrisóre la anul 1341.
153. Ión XIV. Caleca. scós la anul 1347. după 7 ani de păstorie falșe, și aŭ murit în pușcărie în Constantinopul.
154. Isidor I. Vuher. aŭ păstorit 2½ ani, și mort la 1349.
155. Calist I. pus la 1350. isgonit la 1354, iar după alți la 1362.
156. Filofteiŭ scriitor, Egumenul Lavrei Atonului.
157. Calist I. a 2 óră 1363 și mort la 1369.
158. Filofteiŭ a 2 óră, aŭ lăpădatu-o de bătrinețe la 1375 și mort la anul 1378.
159. Macarie, aŭ păstorit 2½ ani, si aŭ murit la 1377.
160. Nil. pus la 1378 și mort la 1388.
161. Antonie IV. păstorit 8 ani, și mort la 1395.
162. Calist II. mort la anul 1396.
163. Mateiŭ I. aŭ păstorit 14 ani, și mort la 1410.
164. Eftimie II. păstorit 5½ ani, și mort la anul 1416.
165. Iosif II. pus 21 Mai 1416, și mort 9 Iunie 1439. aŭ fost la Soborul Florența, cu Împăratul Ión Paleologus.

166. Mitrofan II. Chiricului Uniad, care saŭ iscălit la Soborul Florenți, scos de sobor al Patriarhilor la 1443. ținut în Ierusalim, mort 1 August 1443. păstorind 3 ani.
167. Grigorie Melesin Moma, pastorit 6 ani, aŭ fost isgonit în Roma la anul 1450.
168. Atănasie II. pus la anul 1450, și aŭ fost scos la 1453. când saŭ luat Constantinopul de turci fiind muncit.
169 Ghenadie II. ales cu porunca lui Mahomet II, păstorind 5 ani, aŭ lăpădatu-o la 1459 și mort la 1560.
170. Isidor II. păstorit biserica 6 ani, și mort la 1465.
171. Sofronie I Siropul, isgonit la 1466.
172. Iosif I. Coca, păstorit 3 ani, și isgonit de turci.
173. Marcu II. Csilocaravis, pus la 1469 isgonit de sultan. că aŭ dat 1000 galbeni, ca se fie Patriarh.
174. Simion al Trapezundei, pus la 1470. de la Simion saŭ făcut obiceiŭ ada Sultanului bani la punere de Patriarh.
175. Dionisie I. pus de Maria, mama Sultanului Mahomet al II. la 1472 și saŭ lăpădat la. 1478.
176. Simion al Trapezundei, a 2 óră, isgonit la 1481, și mort la anul 1489.
177. Rafail I. Sîrbu, peste un an aŭ fost pus în pușcărie.
178. Macsim II, păstorit 6 ani, și mort la anul 1448 isgonit tot de sultanul Turcesc.
179. Nifon II. după 2 ani aŭ fost isgonit. El aŭ fost pus de Sultan Baiazet
180. Dionisie I. păstorind biserica 2½ ani, și la anul 1493. saŭ lepădat.
181. Macsim III. Serrarschi, isgonit la 1499.
182. Nifon II. isgonit la anul 1500.
183. Ioachim I. al Dramei, isgonit de Sultan Baiazet la 1504, atuncea saŭ suit tributul la Sultan până la 3500. galbeni.
184. Pahomie I. pus la 1505 și surgunit de Sultan Selim.
185. Ioachim a 2 óră, mort lanul 1506.
186. Pahomie I. a 2 óră, aŭ păstorit 5 ani, și mort la anul 1511.
187. Teolipt I. Ionin, păstorit 11½ ani, și mort la 1520.
188. Ierimia I. scos în anul acesta 1520. de turcii sultan Soliman, gonea pe creștini din biserici.
189. Ioanichie I. isgonit și afurisit de 3 Patriarhi.
190. Ierimia I. păstorind 20 ani, la 1543. aŭ venit la Muntele Atonului; și aŭ primit schima.
191. Dionisie II al Nicomidrei, mort la 1551.
192. Iosaf II. Andrianopolit, scos la 1565.

193. Mitrofan III. al Chesariei, păstorind 7 ani, saŭ lăpădat la anul 1572.
194. Ierimia II. Larisa, păstorind 7½ ani, isgonit 15 Dechembrie anul 1579.
195. Mitrofan III. a 2 óră, mort 18 August 1579 numai 9 luni aŭ Patriersit.
196. Ierimia II. a 2 óră, și la 1584, surgunit în ostrovu Rodos.
197. Pahomie II. Batista, isgonit la 1585.
198. Teolipt II. isgonit, anul 1586.
199. Ierimia II. a 3 óră, păstorind 8 ani, și la 1587 saŭ dus în Moscova, de aŭ făcut Patriarh pre Iov. și aŭ murit la anul 1594.
200. Mateiŭ II. după trecere de 17 zile, aŭ fost isgonit.
201. Gavriil I. aŭ păstorit 5 luni, și mort la 1595.
202. Teofan Atonit, după 7 luni de păstorie aŭ murit.
203. Meletie Pigas. Patriarhul Alisandriei, aŭ păstorit 1 an și 10 luni.
204. Mateiŭ II. a 2 óră, isgonit la anul 1600.
205. Neofit II. Atenian, isgonit de Mahomet III. la 1601.
206. Rafail. II. păstorit biserica 5½ ani, și isgonit la 1608.
207. Neofit II. a 2 óră, după 5 ani de Patrieșie, saŭ surgunit la ostrovul Rodos 1612. după aceasta Patrierhia aŭ rămas vacantă 2 ani, sub păzirea Patriarhului de Alisăndria.
208. Timofteiŭ II. Episcopul Pătarelor, aŭ Patriersit 8 ani, și mort otrăvit la anul 1621.
209. Chiril I. Lucaris, al Alixandriei, pus la 5 Noembrie, 1621. și isgonit la anul 1623. in ostrovul Rodos.
210. Grigorie IV. al Amasiei chioru, peste 73 de zile, aŭ fost surgunit în ostrovul Rodos.
211. Antim II. Episcopul Andrianopolei, după 70 de zile isgonit, și venit în Aton, și la 1624 aŭ fost pus Patriarh.
212. Chiril I. Lucaris, a 2 óră, după 8 ani surgunit de Sultan Amirad in ostrovul Tenedos 1632.
213. Chiril II. Veria, surgunit după 8 zile, 11 Noembre 1632.
214. Chiril I. a 3 óră, și iară isgonit în ostrovul Rodos. după 1½ de Patriersit.
215. Atănasie III. Patelarie. Episcopul Saloniculuĭ, isgonit și iar aŭ fost pus în cătreda luĭ
216. Chiril I. a 4 óră, după un an isgonit 5 Maiiŭ 1634.
217. Atănasie III. Patelarie. isgonit în ostrovul Rodos la 1635.
218. Chiril II. Candaris, a 2 óră, isgonit la anul 1636.
219. Neofit III. Mitropolitul Eracliei, aŭ lăpădatu-o la 16.7.
220. Chiril I. a 5 óră. după un an și luni. saŭ omorât

în cetatea Rumeliei Chessaria în 8 Iunie 1638 și asvîrlit în mare.

221. Chiril II. a 3 óră, aŭ păstorit 1 an și 7 luni, și la anul 1639 saŭ omorît de sultan Amiral.

2.. Partenie I. bătrîn, păstorind 5 ani, îsgonit în ostrovul la 1644 și acolo aŭ murit otrăvit.

223. Partenie II. după 2 ani și 2 luni, la 1646 aŭ fost isgonit. că naŭ putut se plătească peșcheși la turci, galbeni suma de 600,000.

224. Ionichie II. păstorind 11 luni, și aŭ lăsatu-o la 1647.

225. Partenie II. a 2 óră, îsgonit la anul 1650. și omorît pe drum.

226. Ioanichie II. a 2 óră. 1651. aŭ fugit ascunzîndu-se.

227. Chiril III fără de barbă, păstorind 20 zile, aŭ fugit.

228. Atănasie III. Patelarie, a 2 óră, aŭ lăpădatu-o după 15 zile.

229. Paisie I. Larissa, aŭ fugit la 1653.

230. Iónichie II. a 3 óră, aŭ lăpădatu-o la 1655.

231. Chiril III. fără de barbă a 2 óră, după 15 zile aŭ fost isgonit, că naŭ plătit peșcheșul.

232. Paisie I. a 2 óră, isgonit 1656.

233. Partenie III. spînzurat în sîmbăta lui Lazar 24 Martie 1657. că avea scrisori cu Rossia.

234. Gavril II. Ganihoschi, îsgonit după 12 zile în Brusa. și omorît acolo.

235. Partenie IV. Gângavul, Episcopul Brussei, pus 30 Aprilie 16. și aŭ lăpădatu-o la 1660. după 3 ani de păstorie.

236. Dionisie III. Episcopul Larisei, fără barbă, pus 26 Iulie. 1660 și aŭ fugit în Aton.

237. Partenie IV. a 2 óră, la 1668. aŭ fost isgonit în ostrovul Tenedos.

238. Climent al Iconei. pus 9. Septembrie 1668. și isgonit în 13 Septembrie 1668.

239. Metodie III. Eracliei, pus 3 Ianuarie 1669. și aŭ lăpădatuo în 1671. fugind în Veneția.

240. Partenie IV. a 3 óră gângavu, după un an îsgonit în ostrovu Chipru.

241. Dionisie IV. Larisei, din neamul Comninilor, isgonit la anul 1673.

242. Gherasim II. al Tîrnovului, pus 25 Iulie 1673. și după 2 ani aŭ fost îsgonit.

243. Partenie IV. gângavu. pus a 4 óră la anul 16.. și isgonit la 1676.

244. Atănasie IV. pus 30 Iulie 1679. isgonit după 14 zile.

245. Dionisie Muselin IV. a 2 óră, pus în 20 Iunie 1679. și scos la 1680.

246. Iacov al Larisei, aŭ lăpădatu-o la 1682.

247. Dionisie Muselin IV. a 3 óră, după ce saŭ întors din ro. mănia la Patrierhie, aŭ fugit în 16 Martie 1684.
248. Partenie IV. găngavu, a 5 óră, pus 12 Iulie 1684 aŭ fost dat afară.
249. Iacov. Larisei, a 2 óră, pus la 20 Aprilie 1685, și după multe gâlcevi, laŭ scos afară.
250. Dionisie IV. Muselin, a 4 óră, laŭ gonit și pe acesta.
251. Iacov a 3 óră, Larisei, lăpădato de voie 1 Martie 1690.
252. Calinic II. isgonit la 1691.
253. Neofit al IV. păstorind 4 luni.
254. Calinic II, a 2 óră. isgonit la 1693.
255. Dionisie IV. a 5 óră, după 7 luni la 1694 aŭ fost isgonit în România și mort acolo.
256. Calinic II. a 3 óră, mort la 1702.
257. Neofit IV. al Eracliei, pus și isgonit.
258. Chiprian Episcopul Chessariei, surgunit în Muntele Aton, la 1710. după 2½ ani de Patriršie.
259. Atănasie V. al Andrianopolei, isgonit după 16 luni.
260. Chiril IV. Episcopul Chiticului, isgonit la 1713.
261, Chiprian al Chessariei. a 2 óră, isgonit după 1½ an de păstorie.
262. Cosma III. Patriarhul Alisandriei. după 3 ani de Păstorie aŭ fugit.
263. Ierimia III. Chessariei, pus la 1715. aŭ eșit și saŭ dus în România, acolo după o ședere de 12 ani, saŭ dus în Sinaia.
264. Calinic III. Mitropolitul Eracliei pus la 1726.
265. Paisie II. Episcopul Nicomidiei, după 2 ani de păstorie, aŭ fost surgunit în ostrovu Chipru.
266. Ierimia III. a 2 óră, pus la anul 1732. și mort după 7 luni de păstorie
267. Serafim I. al Nicomidiei, pus la 1733. și surgunit în ostrovul Limnos, de acolo în Aton.
268. Neofit al VI. din Patmos, după 5 ani de păstorie aŭ fost isgonit anul 1740.
269. Paisie II. a 2 óră, după 19. luni de păstorie, aŭ fugit în Iași în Moldova.
270. Neofit VI. isgonit după 11. luni, anul 1744.
271. Paisie II. a 3 óră, păstorind 3½ ani, surgunit și isgonit, anul 1748.
272. Chiril V. Nicomidiei, El aŭ dat peșcheși la turc, din 500. sute pungi bani aur, până la 1000. și aŭ fost isgonit, după o tiritură de 3 ani. 1751.

273. Paisie II. a 4 óră, numai un an.
274. Chiril V. a 2 óră, pus la 1752. isgonit 12 Ianuarie 1757.
275. Calinic IV. după 6 luni aŭ fugit; El aŭ scris istoria Patriarhilor. de la căderea Constantinopului.
276. Serafim II, pus 29. Iulie 1757. isgonit după 3 ani, și aŭ murit în Rossia.
277. Ioanichie IV. Episcopul Halchidonului, pus la 1760. păstorind 4 ani, aŭ lăpădatu-o.
278. Samuil I. Dercului, pus 22 Maiŭ 1764, după 4 ani aŭ fost isgonit la Muntele Athonului.
279. Meletie II. Larisei, pus 4. Noembrie 1768. isgonit în ostrovul Tenedos, și mort acolo.
280. Teodosie II. Saloniculuí, pus 9. Aprilie 1769, după 3. ani și 7 luni aŭ fugit.
281. Samuil I. Dercului. a 2 óră. după [illegible] luni, aŭ fost scos de sultan Mustăfa III. și mort în ostrovul Halchi. în 24 Dechembrie 1774.
282. Sofronie II. Patriarhul Ierusalimului, aŭ păstorit 6. ani.
283. Gavril IV. Patarelor, pus la 1780. și mort la 1784.
284. Procopie Smirna, după 5 ani aŭ fost scos.
285. Neofit VII Maroniei, pus la 1789. după 5 ani isgonit.
286. Gherasim III, Dercului, pus la 1794. și la anul 1797. aŭ lăsatu-o de bătrînețe.
287. Grigorie V. Smirna, după 18. ani de păstorie, aŭ fost isgonit și trimis în Muntele Aton.
288. Neofit VII. a 2 óră, isgonit după 2½ ani, 1801.
289. Calinic V. Nicheei. pus la 1801 și aŭ lăpădatu-o la 1806.
290. Grigorie V. pus la 1807, și scos la 1808.
291. Calinic V. a 2 óră isgonit la 1809.
292. Erimia IV. Meletinului, eșit de bună voie la 1813.
293. Chiril VI. Andrianopolului, eșit de bună voie în 10, Noembrie 1818.
294. Grigorie V. a 3 óră. pus 19 Ianuarie 1819. și spînzurat de turci, la pórta Patrierșiei în Constantinopul în 10 Aprilie 1821.
295. Evghenie Pissidiei, pus după Grigorie, mort la 1822
296. Antim III. Halchidonului, isgonit la 1824.
297. Hrisant Serani. surgunit în Chessaria la 1826.
298. Agatanghel. Halchidon, isgonit după 4 ani 1830.
299. Constantin I. Sinaitul Episcopu, pus la 1830. eșit de voie după 4 ani. și mort la 1859. Ianuarie 6.
300. Constantie II. Tîrnov, după 15 luni isgonit, 1835.
301. Grigorie VI. Serani, isgonit 29 Fevruarie 1840.

302. Antim IV. Nicomidiei, aŭ lăpădatu-o de voie la 6 Maiŭ anul 1841.
303. Antim V. Chizicului, mort 13 Iunie 1845, după 4 ani de păstorie.
304. Meletie III. Chizicului, mort la 28 Noembrie 1845.
305. Gherman IV. Derculuĭ, lăpădatu-o 18 Aprilie 1845.
306. Antim VI. Efessului, după 3½ ani de păstorie, aŭ lăpădatu-o 18 octombrie 1848.
307. Antim IV. a 2 óră, aŭ lăpădatu-o de bătrînețe
308. Gherman IV. a 2 óră, pus 3 Noembrie 1852, și mort în 17 Septembrie anul 1853.
309. Antim VI. a 2 óră, isgonit 2[illegible] Septembrie 1855, după 2 ani.
310. Chiril VII. Amasiei, a lăpădatu-o de voe 5 Iulie 1860.
311. Ioachim II. Chizícu, aŭ lăpădatu-o de voie 18. August anul 1863.
312. Sofronie pus 20 septembrie 1863, și aŭ lăpădatu-o de voie 4 Dechemvrie 1866.
313. Grigorie VI. a 2 óră. pus 4 Noembrie 1867 eșit de voie 10 Ianuarie 1871.
314. Antim VI. a 3 óră. 5 septembrie 1871, și eșit 30 Septembrie 1873.
315. Ioachim II. a 2 óră. 23 Noembrie 1873, mort în 4 August 1878.
316. Ioachim III. pus 4 octombrie 1873. eșit 4 Aprilie 1884. și s'aŭ dus în sf. Munte Athos.
317. Ioachim IV. Hiotu. pus la și aŭ murit de oftică la acesta aŭ recunoscut biserica română Autocefală cu sinodul ei, și sĕși facă și sfîntul mir, dînd un act sinodal, numit Tom, prin care o recunoște cu celle 4. Patrierhii.
318. Dionisie VII.
319. Neofit
320. Antim VII
321 Constantin l'aŭ scos afară tot grecilor, în ziua de vinerea Mare.
322. Ioachim III. a 2 óră, aŭ plecat din Sfântul Munte cu alaĭ în 18 Iunie 1902.

Împărății Bizantinii.

1. Elena împărăteasa, mórtă la 327. Constatin născut 27 Fevruarie 274. în orașul Nais (Nișĭ Sirbia în Misia, de aici aŭ pus pe sf. Constantin Împărat 306.

iară la anul 330. aŭ adus scaunul stăpînirri sale în Consta. ntinopul. și mort la 337 în vîrste de 65 ani, aŭ împă. rățit 33. ani.

2. Constantie, născut în 6 August 317, mort 3 octombrie 361. în etate de 45 ani, împărățind 24 ani.

3. Iulian Paravatul, fiiul lui Constantie, nepotul sfîntului Co. nstantin, născut în Constantinopul 6. Noembrie 332, ucis la 26 Iunie 366. avênd vîrstea 31-2. împără. țînd după tatăseu 1 an și 6 luni

4, Iovian. pus la 27 Iunie 363. aŭ împărățit numai 8 luni și aŭ murit în vîrste de 33 ani. în 1. Fevruarie 364.

5. valentinian. fiiul lui Gratian, pus 26 Fevruarie 364, aŭ lăsat împărăția fratiseŭ Valente. și El aŭ luat apusul, aŭ murit la 375. în vîrste de 55 ani.

6 Valentie. fratele lui Valentinian, ars în Andrianopul în 6. August anul 378.

7. Teodosie I. cel Mare, pus 24 Noembrie 379. mort la 16. Ianuarie 395.

8. Arcadie fiiul lui Teodosie cel Mare, născut la 377. încoro. nat de tatăseŭ 19 Ianuarie 383; aŭ murit în 8 Maiŭ 408, învîrste de 32 ani, aŭ împărățit 25 ani. din care 13 aŭ împărățit cu tatăseŭ.

9. Teodosie II. cel mic fiiul lui Arcadie, născut 11 Aprilie 401. pus împărat 10 Ianuarie 429. de mic de tatăseŭ, aŭ murit 29 Iulie 450. însurat 7 Iunie 421, cu Edocxia. și Ea aŭ murit după El, la anul 460.

10. Marchian, pus 25 August 440. însurat cu Pulheria, fica Împăratului Arcadie; Marchian mort in 26 Ianuarie. anul 457.

11. Leon I. cel Mare, pus 7 Fevruarie 457. încoronat de Patriarhul Anatolie, și mort 10 Ianuarie 474.

12. Leon II. cel mic, pus în Martie 473. și mort la 474.

13. Zînon Isăvreanu, ginerile lui Leon I. însurat la 459 când era Domn în Anadol, pus împărat în ipodrom 474. - și mort 7 Aprilie 491, în etate de 65 anni. împărățind 17 ani.

14. Anăstasie I. Dîcoros, pus la 9. Aprilie 499, mort de trăsnet 9. Iulie 518. în etate de 90 ani.

15. Iustin I Trachianu, pus 19 Iulie 518, învîrste de 68. ani, și mort la 527.

16. Iustinian I. cel Mare, născut 5 Mai 483, pus 5 Aprilie 527. împărățind 38 ani, mort 14 Noembrie 566. în-vîrste de 80 ani.

17. Iustin II cel mic, nepotul lui Iustinian, pus la

566. și mort 5 octombrie anul 578.

18. Tiberie Trachianu, pus 27 Septembrie 578. mort 15 August anul 582.

19. Mavrichie, fiiul lui Pavel Patriție din Roma, și ginerile lui Tiberie; chessaru la 5 August 572, tot în această lună încoronat în 13, fiind de 40 anni, împărățind 20 ani luni 3, și zile 23, mort în 27. Noembrie 602.

20. Foca Tiranu, născut în Capadochia, pus 23 Noembrie 60[illegible], tăiat în 5 octombrie 61[illegible].

21. Eraclie, fiiul lui Eraclie Patriție, pus 6 octombrie 610, de Patriarhul Serghie; mort 11 Martie 641, după 30 de ani de împărăție.

22. Constantin II. cel nou, născut 1 Mai 612. și mort la 641, otrăvit de muma lui vitregă.

23. Eraclion, aŭ împărățit numai 3 luni, iaŭ tăiat nasul mási și limba, și surguniți la 641.

24. Constantin III. Eraclie, născut 7 Dechembrie 630. și ucis la 668.

25. Constantin IV. Pogonat bărbosul, mort la anul 685. după 17 ani de împărăție.

26. Iustinian II. Cârnu, fiiul lui Constantin Pogonat, pus de tatăseŭ la 681, și scos la 69[illegible], și pus în locul lui pe Leontie Patriție; care aŭ tăiat nasul lui Iustinian II. și după 3 ani aŭ scos pe Leontie; aŭ pus pe Tiberie Absimara, care aŭ tăiat nasul lui Leontie, și laŭ trimis în Monastire. Tiberie aŭ împărățit 7 ani 705; Iustinian aŭ fost tăiat cu fiiul lui Tiberie la 711.

27 Filipic Vasilie Varda, pus 17 August 711. și la 713, surgunit, și ochi scoși în ostrovul Proti.

28. Anăstasie II. care se numește și Artemie, pus 711, după 2 ani isgonit în Salonic, și la 716 aŭ fost ucis ca turburător.

29. Teodosie III, pus la 716. éră la 717 aŭ lăpădatu-o de voe.

30. Leon Isavru III, pus la 25 Martie 717, aŭ fost afurisit de Papa Grigorie II, că era luptător de icóne: mort în 18 Iunie 741.

31. Constantin V. Compronim (cufuritu), fiiul lui Leon-Isavru, născut la 719.- pus la 30. Martie 72[illegible], aŭ împărățit 35 ani, și mort la 14 Septembrie 775.

32. Leon IV. fiiul lui Constantin Compronim, născut 25 Ianuarie 750.- mort la 780, Septembrie în 8.-

împărățind 4 anni.

33. Constantin VI. fiiul lui Leon IV. născut 14 Ianuarie 771. pus fiind de 10 ani, cu Maică-sa, întărit la împărăție la 790, și atuncea aŭ fost omorit. După El mama lui Irina 5 ani: Apoiŭ aŭ fost surgunită în ostrovul Proti de Nechifor, și mórtă acolo la 803 August 9.

34. Nechifor I. Logofătu (ghenincosul, (mueraticul), pus la 30 octombrie 802, ucis în bătaia cu bulgari in 25 Iulie 811. împărățind 8 ani.

35. Stavrache fiiul lui Nechifor, pus la 803, încoronat de Patriarhul Tărasie, saŭ retras de voie și călugărit; mort 11 Ianuarie 812.

36. Mihail I. Rangave Curopolat, fiiul lui Patriție Rangave, Curopolat, și ginerile lui Nechifor I. pus la 2 octombrie 811. – saŭ retras de la împărăție și călugărit, cu un boer al lui Nichita, în călugărie Ignatie, aŭ fost și Patriarh.

37. Leon V. Armeanul, pronumit și Hamelion, fiiul lui Patriție Varda, pus 11 Iulie 813, isgonit de Mihail Vegon la 820, după 7 ani de împărăție.

38. Mihail II. Gângavu, din Amorea Orașul Frighia, luptător de icóne, mort la 829, după 8 ani de împărăție.

39. Teofil fiiul lui Mihail II, pus cu tatăseŭ, care aŭ murit la 842, după 12 ani de împărăție. – Iară cu Maicăsa Teodora 14, ani de împărăție: EA, cu Patriarhul Meftodie, aŭ aridicat cinstirea de icóne.

40. Mihail III. Porfiroghenitul, născut la 836. aŭ fost ucis 24 Septembrie 867. după 14 aniși 10 luni de împărăție cu maicăsa Teodora, – singur 11 ani, și cu Vasilie Machedon 1 an, de toți 26 ani de împărăție.

41. Vasilie Machedon, pus 26 Maiŭ 866. aŭ fost afurisit de Papa Ion. mort 1 Martie 886.

42. Leon VI. Filosoful, fiiul lui Vasilie Machedon, pus de tatăseŭ la împărăție în Ianuarie 890. și mort 11 Maiŭ 911. aŭ împărățit 25 ani.

43. Constantin VII. fiiul lui Leon Filosoful, născut la 905. sub regența moșului seŭ Alisandru, iară după mórtea lui Alixandru. Patriarhul Nicolae cu singlitul, care era aceștia: Constantin Duca, Leon. Foca, Roman Lacapinul, și alți, și pe urmă mama lui Zoi, că era surgunită: iară Roman aŭ dat pe fiicăsa după Constantin VII. care mai pe urmă

aŭ împărățit Roman; Apoi Constantin, iaŭ luat stĕpînirea lui Roman, și laŭ făcut călugăre cu tótă casa lui, și aŭ împărățit El singur 15 ani, și aŭ murit otrăvit de fiiul seŭ, 15 Noembrie 959. Roman, avea etatea 54 ani, și aŭ împărățit 47 ani, atunci aŭ priimit botezul, Domna a Rosiei Olga.

44, Roman I. Lacapinul. fiiul lui Teofilact, pus de sineși 17 Dechembrie 918. pe când trăia Constantin, pe urmă surgunit în ostrovu Proti, și acolo murit 19 Iulie 947.

45. Roman II. cel mic, nepotul lui Roman I. și fiiul lui Constantin otrăvitu, pus la 947. și aŭ murit după 24 ani, în 16 Martie 963. fiica lui Roman II. Ana, la 988, saŭ dus după Vladimir Domnul Rosiei, și aŭ murit la 1012.

46. Nechifor II. Foca. fiiul lui Varda Foca. și nepotul lui Patriție Nechifor Foca, născut la 912. după Roman II, saŭ pus împărat 963. și aŭ fost ucis de Ion Țiminschi la 969.

47. IonȚiminschi. născut la 925, mort 10 Ianuarie i Siriea. anul 975.

48. Vasilie II. Porfiroghenitul, fiiul lui Roman II. pus de mic de 7 ani de tatăseŭ 960. sub regența lui Ion-Țiminschi; mort la 1025, avênd 70 de ani de la naștere, aŭ împărățit 50 ani; El aŭ bătut pe bulgari la 1014. luînd în robie 15.000. ómenii.

49 Constantin VIII. fratele lui Vasile II. Porfiroghenitul, aŭ murit la anul 1028. în 12 Septembrie

50, Roman III. Arghir Patriție, fiiul lui Maghistru Leon. Arghir, născut la 973, aŭ împărățit după Constantin al 8lĕ 1028, până la 1034.

51. Mihail Paflagon. aŭ ucis pe Roman III. în 11 Aprilie 1032, Mihail IV. Paflagon, pus după uciderea lui Roman, aŭ lăsat împărăția, aŭ datu-o soției sale Zoi; și El saŭ făcut călugăr; și aŭ murit în 10 Dechembrie 1041.

52. Mihail V. Calafat, crescut strein de împărăteasa Zoi, și laŭ pus împărat; și El aŭ încercat se dea pre mumăsa afară: atunci iaŭ scos ochi; și laŭ dat afară dela împărăție, surgunit întro Monastire în 21 Aprilie 1042.

53. Constantin Monomah IX. aŭ luat pe văduva Zoi, și laŭ pus împărat 11 Iunie 1042, și mort la 1054; - iar Zoi, la 1050.-

54. Mihail VI. Gheron, după Constantin, și aŭ murit

că era bătrîn.

55. Isachie Comnin, fost Maghistru, pus 31 August 1057. și fiind bolnav, aŭ pus împărat pe Constantin Duca, secretarul lui, și el aŭ murit în Monastirea studiților.

56. Constantin X. Duca, pus împărat în viața lui Issachie Comnin, în 25 Noembrie 105[illegible], mort în Maiŭ 1067. avênd etatea 60 ani: aŭ împărățit 7 ½ ani.

57. Roman IV. Dioghen, pus la 1068. și la [illegible]. Patriție fiiul lui Constantin Dioghen, sa bătut cu bulgari, și Roman aŭ fost luat de turci; și când saŭ întors din robie, luasĕ împărăția Mihaîl VII, și naŭ putut se i se înprotivească: care iaŭ scos ochi, și aŭ și murit.

58. Mihaîl VII. Parapînache, pus împărat de moșul seŭ Ioan. Chessar, aŭ împărățit 6 ½ ani, și aŭ fost îsgonit de Nechifor Botaniat, la 25 Martie 1[illegible] – de aci saŭ ales împărăția cea vejnică și sfîntă că; saŭ dus în Monastirea studiților, saŭ făcut călugĕr și aŭ murit acolo. aŭ fost și Episcop al Efesului.

59. Nechifor. III. Botaniat, pus 10 Aprilie 1078, după 3 ani, îsgonit de Alecse Comnino 1081, saŭ dus în Monastirea studiților saŭ făcut călugĕr, și aŭ murit acolo.

60. Alecse I. Comnino, al 3lea, fiiŭ alui Ion Comnino, născut la 1. Aprilie 1078, și mort 15 August 1118, în vîrste de 70 ani. aŭ împărățit 27 ani.

61. Ion II. Comnino, care se numea Caloian, fiiul lui Alecse Comnino, născut la 1088, pus la 1092. și aŭ murit de rană la 114[illegible], după 27 ani de împărăție.

62. Manoil Comnino, fiiul lui Ion Comnino II. aŭ împărățit pe alăturea, de fratele lui cel mare Isachie 1. Aprilie 1143. aŭ bătut pe turci la 1147. aŭ murit 24 Septembrie 1180-1, și înaîntea morți lui aŭ primit călugăria.

63. Alexe II. Comnino, fiiul lui Comnino, născut 10 Septembrie 11[illegible], și după 2 ani pus împărat de tatăseŭ; după mórtea tatăseŭ era de 13 ani; și împărăța cu mama lui Maria Antioheanca, ucis la 1183, de Andronic I. fiind de 15 ani.

64. Andronic I. Comnino, al 2lea fiiŭ alui Isachie al 2lea, născut la 1110, și mort în Septembrie 1185.

65. Issachie II. Anghel, aŭ împărățit 9. ani și 8 luni. din 12 Septembrie 1185, până 8 Aprilie 1195, mort în Fevruarie 12[illegible]

66. Alexe III. pus Aprilie 1195, pus de socruseŭ Teodor Lascar; care laŭ chiorît, și călugărit, și după

ani aŭ murit; atunci aŭ luat latini Constantinopolu 1203.

67. Alexe IV. Anghel, fiiul împăratului Issachie Anghel II. pus în Sofia 1 August [illegible], aŭ fost ucis la 8 Fevruarie 1204

68, Alecxe V. Duca Murdzufu, pus 25 Ianuarie 1204 şi în 12 Aprilie 1204. cu bătăia cu latini, aŭ fugit la socruseŭ în Trachia.

Impărati Latini.

69 . 1. Baldovin I. Graf Flandra, pus la 1204, şi saŭ luat rob, cu bătaia ce aŭ avut cu împăratul Bulgarilor Ioanichie 15 Aprilie 1205 şi aŭ murit acolo.

(70)- 2 Henrih, pus 14 August 1206 mort otrăvit.

(71)- 3. Robert, fiiul lui Henrih. pus [illegible] Martie 1221. şi mort la 1228.

(72)- 4. Baldovin II. fratele lui Robert, pus fiind invirste de 11 ani, incoronat la 1239. isgonit la 1261 de Mihail Paleologu; şi mort în Italia la [illegible]

Impărati din Nicheea

(73)- 1 Teodor I. Lascaris, incoronat de Patriarhul Nicheei Mihail Aftorian, 1204. şi mort la 122[illegible], împărăţind 8 ani, pe acesta laŭ chiorit Alecse III. Anghel.

(74)- 2, Ioan III. Batace Duca, împărăţind 33. ani; aŭ bătut pe latini; şi mort la 30- octombrie 1255-

(75)- 3, Teodor II. Lascaris, mort în August [illegible], după ce aŭ priimit călugăria-

(76)- 4, Ion IV. Lascaris, fiiul lui Teodor II. pus de [illegible] ani sub îngrijirea Proto-Savastu Muzelon.

(77) [illegible], Mihail-VIII. Paleologu Comnino, fiiul cel mai mare alui Andronic Paleologu, pus 1 Ianuarie 1260. şi în 15 August 1261, aŭ adus tronu din Nicheea în Constantinopul, care în [illegible] Iulie, în acest an, aŭ fost luat dela latini de Alexe Stratipedargu, şi mort 11 Dechemvrie 1282, avênd etatea [illegible] ani, împărăţind [illegible] ani.

Iar impăra[illegible] B[illegible] şi Constantinopolui.

78- 1, Andronic II. Paleologu, al 2lea fiiŭ al lui Mihail al 8lea, pus când era tatăseŭ în viaţă, începênd dela 24, ani, şi retras la 1328 şi la [illegible]. saŭ călugărit cu numele Antonie, mort la [illegible] Fevruarie 1332, în etate

de 73, ani, aŭ împără[illegible]țit 62 ani, dar singur 45 și 6 luni.

(79) - 2. Mihail IX. Paleologu, pus 21 Maiŭ 1295. mort 12 octombrie 1320, în etate de 43 ani.

(80) - .. Andronic III. Paleologu cel mic, pus 2 Fevruarie 1325. și retras la 1332 și mort la 2. Iunie 1341, după 25 ani de împărăție.

(81) - 4, Ion V. Paleologu, fiiul luĭ Andronic cel Mic, născut 18 Iunie 1332, sub regența mamei sale Ana. și Ioan. Cantacuzen, până la 1347.- El singur până la 1357.. când aŭ fost isgonit de fiiul lui Andronic, și mort de întristare la 1384 alți zic la. 1391.

(82) - 5, Ion VI. Cantacuzen, pus 13 Maĭ 1347., saŭ retras și aŭ venit în Aton, în Monastirea Vatoped, și saŭ făcut călugăr cu numele Iosaf,; și mort acolo 1355.

(83) - 6, Manoil II. Paleologu, fiiul lui Ion Paleologu, pus 25 Septembrie de tatăseŭ 1373, atunci saŭ întărit turci sub Murad II. la 1422,- și saŭ retras la 1423. puind pe fiiul seŭ Ion VII. El saŭ făcut călugăr cu numele Mateiŭ, mort 21 Iulie anul 1425, în Monastirea Pandocratorul.

(84) 7, Ion VII. după alți VIII. Paleologu Porfiroghenitul. al IV. fiiul lui Manoil, pus de tatăseŭ cu ajutorul Latinilor, aŭ fost la soborul Florenței 1439 - 1440- și aŭ murit 31 octombrie 1448, în etate de 5[illegible] ani, împărățind 23 ani.

(85) 8, Constantin XI, Paleologu. după mama „Dragusa" al IV. fiiŭ împăratului Manoil, născut 9 Fevruarie 1404 mort, ucis când sa luat Constantinopul: 29 Mai 1453, împărățind 4 ani.

Sultani Turcii.

1, Mahomet II. Han. saŭ „Hattic„ fiiul lui Sultan Murad II, han VII. dela otoman Osman I, născut la 1423. împărățind după tatăseŭ până la 28 Fevruarie 1451,. mort 3 Mai 1481.-

2, Baiazet II. Han, născut 1447, pus 25 Aprilie 1512, și sa retras; mort 26 Mai, împărățind 31 ani.

3, Selim I Han, născut 1447 pus la 1467, când era de 48 ani. și aŭ murit 22 Septembrie 1520, după 8½ ani de împărăție.

4, Soliman I cel Mare, născut 1494, și mort 6 septembrie - 1566, în etate de 72 ani, împărățind 46 ani.

5, Selim II. Mest, fiiul lui Soleiman, născut 1524,- pus

împărat când era de 42 ani, și mort 12 Dechemvrie, 1574, îngropat în ograda sfintei Sofii.

6. Amurad III fiiul lui Selim, născut 154?, pus împărat în etate de 28 ani. mort 16 Ianuarie 1595. împărățind 20 ani, și îngropat la Sofia lîngă tatăseŭ.

7. Mahomet III, fiiul lui Sultan Amurad III. născut la 1566. și mort 12 Dechembrie 160.

8. Ahmed I. născut 1589, împărățind cînd era de 16 ani, și mort 22 Noembrie 1617.

9. Mustáfa I. fratele lui Ahmed I. născut la 1591, pus la 1618- și saŭ retras după 3 luni.

10. Osman II. fiiul lui Sultan Ahmed I. născut 4 Noembrie 1604, ucis 20 Mai 1622; fiind de 17 ani.

11. Mustáfa I a 2 óră, isgonit și murit într o cușcă 1639-

12. Murad IV. fiiul lui Ahmed I. născut 27 Iunie 1612, aŭ împărățit 16 ani, și aŭ murit 8 Fevruarie 1640.

13. Ibraim fiiul lui sultan Ahmed I. născut 4 Noembrie 1615. isgonit 18 August 1648. și mort după 10 zile.

14. Mahomet IV. fiiul lui Ibraim, născut 2 Ianuarie 1642. pus 29 Iulie 1648, isgonit 8 Noembrie 1687, și mort 17 Fevruarie 1692.

15. Soliman II. fiiul lui sultan Ibraim, născut 15 Aprilie 1642. când era de 45 ani aŭ împărățit; mort 23 Iunie 1691.

16. Ahmed II. tot fiiul lui Ibraim, născut 22 Martie 1643. el aŭ împărățit când era de 49 ani, și aŭ murit 27 Ianuarie, ori 6. Fevruarie 1695.

17. Mustáfa II. fiiul lui Mahomed IV. născut 21 Mai, ori 2 Iunie 1664, pus 22 August 1703, și mort 20 Noembrie 1705.

18. Ahmed III. fiiul lui Mahomed IV. născut 12 Dechemvrie 1673, pus când era învîrste de 29 ani; - mort în cușcă în 30 Iunie 1736.

19. Mahmud I. fiiul lui Mustáfa II. născut 22 Iunie ori 8 August 1696, împărățind când era invîrste de 35 ani, împărățind 24 ani, mort în 2 saŭ 13 Dechembrie 1754.

20. Osman III. fiiul lui Mustafa II. născut 17 Martie 1703. împărățind când era de 51, saŭ 61 ani; - mort 20 octombrie 1757. împărățind 24 ani.

21. Mustafa III. fiiul lui sultan Ahmed III. născut 22- Ianuarie 1717, când era în etate de 40, ani, aŭ împărățit, inpărățind 19 ani; mort în 9 saŭ 20- Ianuarie 1774.

22. Abdul Hamid. tot fiiul lui Sultan Ahmed III. născut

Maiŭ 20 anul 1725, cînd saŭ pus sultan era de 47 ani, aŭ fost închis 43 ani, și aŭ murit 26 Martie 1789, împărățind 16 ani.

23, Selim III. fiiul lui Mustăfa III. născut 24 Dechemvre 1761, aŭ împărățitŭ anĭ 18. pe urmă isgonit 28 Maiŭ 1801. și ucis în 28 Iulie 1808.

24, Mustăfa IV. fiiul lui Abdul-Hamid, isgonit 20 Iulie 1808, și ucis 4 Ianuarie, tot în acel an.

25, Mahmud II. fiiul lui Abdul-Hamid, născut 20 Iulie 1785, cînd era în etate de 23 ani aŭ împărățit și aŭ murit în 20 Iunie, ori Iulie 1839. împărățind 32 ani

26. Abdul-Meget Han. fiiul lui Mahmud II. născut 11 saŭ 23 Aprilie 1823, cînd aŭ împărățit era de 17 ani:- mort 13 saŭ 25 Iunie 1861.

27, Abdul-Azis, tot fiiul lui Mahmud II, născut 28 Ianuarie ori 9. Fevruarie 1730, ucis la 1876.

28, Murad Mehemet, fiiul lui Abdul-Meget Han, născut 21 Septembrie 1840, isgonit la 1876 înaintea răsbelului roso-turc.-

29, Abdul-Hamid, al II. fiiŭ al lui Abdul Meget Han:- născut 22 septembrie 1842.

Monastirea Dohearului din vîacul al XVI.

re care însemnare de anumite locuri, și de limanuri de vapóră, corăbii, caice, și vărci, pe țermurile mări de marmara saŭ Arhipeleag Sfântului Munte Athos, cu învecinatele Peninsule, ostrove, de la Schitul Românesc „Prodrom" cu care facem navigațiunea pe apă cu caicele; pentru aprovizionarea Schitului anual, și alte differite trebi; cu care sîntem în legătură, avénd 2 caice, cel I. contine 16000:- oca cel al 2lé, 1000, oca,- și 7 vărci la schit; și 3 la Metocul din Thasso: tóte 10 vărci; se începem a vorbi: despre Peninsula Sfîntului Monte Atos:- începînd de la Schitul Românesc „Prodrom", care este la răsărit de unde începe Arhipeleagul Mări Ioanice și Adriatice.

(1). Partea sfîntului Munte despre răsărit ;şi nord; are numirile următore: aci unde este arsănaua Schitului Românesc, din vechime şi astăzi tradiţional se chia. mă Vigla pe uscat; iară pe mare călugara; mergénd spre Monastirea Lavra de la arsănaua nostră cu varca 5 minute, este un colţi de piatră, care se chiamă piatra albă; încă 5 minute tot spre Lavră al 2lé colţi se chiamă Cavurotripa; adecă (gaura racilor); încă 5 minute al 3lé colţi care pórtă numele de afurisiţi şi drachină (adecă un peşte veninat scorpion.): al 4lé, este limanul Monastirei Lavrei, în care se pot adăposti vara: 2, saŭ 3, caice mici: al 5lé distanţă ½ cés; este pirîul sfântului Gheorghe, zis Vilas: nui liman. al 6lé ½ cés; este pirîul numit Cofo, nu este liman: al 7lé ½ cés, este pirîul Almafin, nu este liman. De la Almafin, până la pirgul Monastiri Caracalului 1 cés tot pe apă, nu este liman. De la pirgu Caracalu până la Monastirea Îviru 1 cés nu este liman. Dela Îviru până la pirgul Caleagra al Monastirei Cotlomuşu ½ cés nu este liman. Dela Caleagra până la Monastirea Pandocratorul ½ cés, nu este liman. Dela Pandocratorul până la sînul Culciŭ ½ cés, nu este liman: Dela Culciu până la Monastirea Vatoped 1 cés, este liman de vara. Dela Vatoped până la colţu Calimiţa 1 cés, este liman de vară. De la Calimiţa până la Monastirea Simenu 1 cés, este liman de vară, locul numit Sf. Teodor. Dela Simenu până la Monastirea Helindar 1 cés, nu este liman. Dela Helindar până la Stilarie (códa sfîntului Munte), 1 cés, este 2 limanuri, cel 1 numit Franco- Liman, pentru vase mici; Iar cel al 2lé, se chiamă Plati; pentru tóte bastimentele cu abur şi pînze de ori ce mărime 1 cés, dela Plati este satul numit Ersov. 2 césuri de la Ersov tot pe mare, este locul numit Stratona şi madem, adecă mine, care esplotează de societăţi Engleze şi Germane. De la Stratona, tot pe Mare 6 césuri, este locul numit Stavro: liman bun pentru tóte vassele; Dela Stavro 4 césuri pe mare, spre Nord-vest, este locul numit Ceaizu, cu un rîŭ ca 20 metri lărgime, şi 4 metri adincime, care derivă din Dunare şi se varsă aci in marea de marmara;- şi dela Ceizu, mergénd 10 césuri spre Nord-Vest;- este limanul numit Defteropul, bun pentru tote vasele.- Defteropul 1 cés, este Oraşul Cavala, numit pe vechime (Neapole),- liman de vara pentru tóte bastimentele;- De la Cavala 4 césuri, cu varca pe côstele Rumeliei, este limanul numit Chira - Matiea

bun pentru tóte bastimentele . Dela Chira- Matiea 6 céssuri tot cu varca pe Mare, și tot pe cóstele Rumeliei, este portul Lagos, adecă (portul epurului); turcește Caragaci, adecă: culmeni), unde se pogóră o apă de 20 metri lățimea și 2 metri adîncimea din Munți Rodopi, liman de vară .- De la portul Caragaci pe mare 6 césuri, este limanul Dedagaci, adecă :(Dedu-Agă); are stație de drum de fer, care leagă Salonicu, cu Andrianopolu și Constantinopolu . Dela Dedagaci, 2 césuri tot pe mare, este portul numit Neniu, unde se pogóră rîul numit Marița; și acesta este o parte din Dunare; are lațimea 15 metri, adîncimea 5, El conține Trachiei, și se varsă în Marea de marmara, pe țermurile acestui rîu, aŭ fosdrobită puterea împăraților Bulgaro-sirbo-Român, de către turci .- Dela apa Marița pe cóstele Trachiei, 10 césuri cu varca saŭ caic pe mare; este orașul Dardanele, turcește cenacalisi (adecă orașul străichinarilor).

(2) Partea sfîntului Munte, despre miază-zi și apus, începînd dela vigla, mergi spre sud 5 minute;- est locul numit Ianicopul, iar pe mare Hondrogu,; de la Hondrog 10 minute locul numit Perdichi; adecă (potîrnichea);- de la potîrnichia tot pe mare ½ cés, este locul numit Caravusta; (adecă unde aŭ stat corabia ; De acolea 10 minute este Schitul Capsocolivi.- De la Capsocolivi 10 minute este Insula Nisi, care se numește și sfântul Hristofor ; liman de vară de caice mici.- De la Nisi 1 cés, este altul numit Cleftico și goronia, adecă: (adecă colțul tîlharilor și a porcilor).- De acolea ½ cés tot pe mare, este locul numit Carulea; (adecă scripete); unde este locuințe de pusnici din tóte națiunile ortodocse.- Dela Carulea ½ cés, este Schitul sfintei Anei.- Dela Sf-Ana ½ cés este Schitul Neea Schi tot pe mare ½ cés, este Monastirea sfîntului Pavel. De acolo ½ cés tot pe mare este Monastirea Dionisiŭ.- De acolo 1 cés până la Monastirea Sfântului Pavel.- De acolo ½ cés, este Monastirea Simon-Petra, nu este liman . De acolo 1½ cés până la portul Dafin al Sfîntului Munte Athos, liman de vară .- De acolo ½ cés, până la Monastirea Xeropotam. nui liman.- ½ până la Monastirea Rusicu, nui liman.- De acolo ½ cés până la Monastirea Xinoff, nui liman.- ¼ cés până la Monastirea Dohearu, nui liman. De acolo ¼ cés arsènaua Monastiri Constamanit, nui liman.- De acolo ¼ cés până la Monastirea Zugravu, nui liman.- Dela Mona-

stirea Zugravu 1 cés pănă la Metocul Monastirei Dionisiului, numit Monosilit, nui liman.- De acolo pănă la Metocul Rușilor numit Cormița și Corunia Schit (adecă schitul porcilor). 10 minute, ruși îi zic Noau-Tivaida, de la Metocul Rușilor 10 minute, este limanul Moliani, bun pentru tóte bastimentele ori în ce timp; intrând în liman pe partea stîngă; este peninsulă de 15 chilometre lungimea, și 5. 6, lățimea, care este Metoc al Monastirei Vatopedului; de aci mergînd spre apus 20 chilometre pe mare; este satul numit sfântul Nicolae, cu liman bun pentru tóte vasele cu pînze, ori în ce vreme; de aici se începe peninsula Suchea.

(3) Peninsula Sichea; 1 cés de la portul Sfîntului Nicolae spre miază-zi, este liman numit Vorvoro, bun pentru tóte vasele cu pînze ori în ce vreme.. De la Vorvoro 3 césuri pe mare, este satul numit Sichea, capitala Peninsulei, cu liman bun pentru vară.- 2 césuri de la sat tot spre miază-zi, este capul peninsulei, care pórtă numele de Cartal, turcește; iar românește (cuibul Vulturilor):- De la cuibul Vulturilor 1 cés: tot pe mare se termină capul peninsulei, și intră între al 2lè sîn; între Sichea și Casandra; mergând 1 cés de la capul Muntelui pe partea dreaptă spre ressărit; este limanul numit Cofo. (adecă limanul Surd), bun în tot timpul, pentru tóte bastimentele..De la limanul Cofo, pe mare 2 césuri; este satul și locul numit Partenona (adecă feceóra).- De la Partenona 3 césuri este satul Anichit. nu este liman. De la Anichit 2 césuri este satul sfântului Mamant: unde se face tîrg înfie care an la Septembrie 2. nu este liman; de aici se începe peninsula Casandra.

(4) Tăetura făcută de Ulpius Traian Împăratul Romanilor, la 100 de ani după Hristos, acum astupată. de la tăetură spre miază zi, este Metóce Monastirești de grîu, locul la táetură se chiamă portaria; de la portaria 2 ceasuri spre miază-zi este satele Atitu, și Valta.- De acolo 2 césuri tot pe mare, este satul Capsofora, nu este limanuri.- De aci 1 cés tot pe mare, este satul numit Paliohori, (adecă satul vechiu); are un mic liman de vara numit Alunache. De la Alunache 2. césuri tot pe Mare, este capul Peninsulei Casandra, cu o piatră în mare departe de uscat ca o 100 metri; care se chiamă calugheros.- De acolea 1 cés, pe cósta muntelui Casandrei, este alt loc numit sfîntul Nicolae, cu satu sfînta Paraschiva, 1 cés de la malul Mări.- De acolo 2 ceasuri

tot pe costele capului Casandra, este 1 fanar; de unde se în-dreptează tóte bastimentele spre sinul de Salonic, aici este satele Furca și Calandra.- De la acest fanar spre Salonic, pe mare 3 césuri, este liman de vară numit Chipsa, unde este și Metocul Monastirei Stavronichita, de acolea 2 césuri înainte, este locul numit Portaria; unde réspundea tăetura de la Traian, nui limanuri: în tótă împrejurimea pe uscat este Metóce Monastirești de arături griû și orzi. Dela portaria 2 césuri pe mare, este al 2lé fanar numit Epanomii, de acolo 2 césuri este al 3lé fanar, care se chiamă Caraburno Turcește, Romînește (colțu negru);- acolo este și sĕrărie din apă de mare, de aci se vede Salonicu. de aci revenim la ostrovele din Arhipeleg.(1)

strovu Tassu, partea despre rĕsérit. este satul numit Potamia, adecă (isvórele); unde este Metocul schitului
5) Românesc. « Prodrom ». departe de la [illegible] cés. iar de sat ½ cés, pe locul numit Adina, unde pela ani 370. după Hristos. era un orași de 1500, case; astăzi Metocu Romînesc. Iar la malul Mări este Arsánaua schitului, și vizavi spre nord este limanul numit Pirgul liman pentru vară.- De acolo 2 césuri pe mare; este locul numit Vati. (adecă limanul adînc) bun pentru vară. De acolo 1 cés tot pe mare; este locul numit Limena; mainainte de Domnul Hristos se numea Paliopole, liman pentru tóte bastimentele în ori ce timp; vizavii este - ostrovul Tasiopole; care mainainte aû fost băi de reumatism; acest liman este de văpóră de răsbel. De acolea 2 césuri pe mare este satul numit Bulgaru. fondat de Domnitori bulgari pe la ani 1350. nui liman. De acolea 2 césuri este satul numit Cazavit turcește, romînește (multa ostăneală); liman de vară. De acolea 1 cés spre miază-zi. este satul numit Sotiru.- De acolea 1 cés este satul numit Cachirache, romîneste (relei stînci);- De acolea 2 césuri tot spre miază-zi; este satul numit Mariași nui liman. De acolea 1 cés este satul numit Castru, nui liman. De acolea 2 césuri tot spre miază-zi, este satul numit Teologu, departe de la mare 3 césuri. De acolo 1½ cés; tot pe mare este 2 însule numite Astri (stele), pe care noi le numim, însulele epurilor, pentru că aû epuri mici până la ½ oca unul, nui liman.- De acolo 1 cés spre rĕsérit. este locul numit sfinți Arhangheli, Metocul Monastiri Filofteiului. De acolo spre rĕsérit pe mare ¼ cés este locul numit de Îndigenii Ipoli Ton. Marmaradon. (orașul marmorarilor), îi zic unii și Alchi (sĕtĕrie); liman de vară.- De acolo spre Nord pe mare ½ cés. este colțul numit Sfîntul Ion. De acolo ¼ cés tot spre nord este colțul numit Diapor. De acolo 1 cés este ostrovu

(1) Ins[illegible] Samotracița, în tóta însula [illegible] de [illegible] un Tracia [illegible] Elada. [illegible] numit Samotraița, casele învelite [illegible] arabi [illegible] gimnastaia, [illegible] și părți de [illegible] din vi[illegible] înainte de Domnul Isus Hristos [illegible] satul [illegible] vară, se chiamă Mare[illegible] Domnului Camari [illegible] spre rĕsérit [illegible] sub pămînt statui [illegible] Pa. a[illegible]

chinăra, liman de vara.- De acolea ½ cés spre nord, este un alt ostrov numit Furni (pîrlita).- de acolo ¼ cés, este locul numit Calonero (bună apă);- dela acea apă însus pe uscat, este pestera sfîntului Daniil, cari saŭ scris. De acolo ¼ cés pe mare este ostrovu Cărăbusa, departe de uscat 50. metri; de acolea se face sinu spre sud, ajungem pănă la Arsenaua Schitului Romînesc ù Prodrom". Indistanța acésta în dreptul Forni, pănă la Arsĕnaua Schitului, saŭ descoperit mine de societatea Germană de aur, argint, și alte metaluri, care aŭ fost esplotate și întimpurile vechi, înainte de Domnul Hristos, și după;- Asemenea și pe teritorului Castru, saŭ descoperit așa mine; Satul Panaghia, este capitala ostrovului Tasu, așa că și pe teritorul lor saŭ descoperit mine; dară nu sănt pănă acum în esplotare.

strovu Limnu este vizavii de sfîntul Munte capeste 40 mile, în răsĕrit; se compune din 36 sate, creștini și turci, capitala ostrovului se chiamă Castro (cetate),- unde este și reședința guvernatorului otoman, și o fortăreață cu tunuri și armată pe openinsulă înaltă, care predomineazâ limanul Orașului Castru;- 1 cés de la castro est băi calde, care conțin sodă și fer, bune pentru reumatism, port pentru ori-ce timp, și ori-ce bastimente.- De la Castru ½ cés, mergând îndreapta este limanul Plati, fără de sat.- De acolea 1½ cés; este limanul Mudru, (drojdiile); liman bun pentru tóte bastimentele în ori-ce timp; intrănd înlĕnsul pe mîna stîngă, este Metohul Lavrei numit Gudiea, [piulițele], tot în liman.- De acolea ½ cés. este Metocul Monastirei Pandocratorului Alecso-Pirg, tot în liman. De acolo 1 cés tot pe liman este satul Mudru; de acolea eșind din liman pe partea dreaptă, găsim satul Lihnia. (vînturătura.): nu are liman aci este și o sĕrărie de mare.- De acolo 2 césuri spre résĕrit este satul numit Placa. nui liman.- De aici pornim pe marginia despre miază-nópte, fiind că de la Placa ½ cés pe mare se sfirșește Insula Limnu; aicii sînt moșii turcești, venind 2 césuri spre apus; găsim. locul numit Sotira (Mîntuirea). unde este biserică din vechime în numele Mîntuitorului. și la malul mări un liman fondat de Veneţiani pe la ani 1260.- acum ruinat. De acolea un cés tot spre apus; este Liman de vară, numit Ecato Chefalia. (100 de capete).- De acolo 1 cés tot spre sud; este Limanul numit Bornea turcește, românește (cu 2 colțuri); cu sat numit Vares. De acolea 1 cés; este Metholu Simon-Petra.- De acolea spre miază-zi.-

[illegible] unde ajungem la al 2 turn numit de locali Pirgo-Fonea (adecă turnul ucigașilor), acolo [illegible] curge un rîŭ mare care curge din munte. acolo este un Metoc al Monastirei Ivirului;- de acolo îndreapta spre miază-zi, se văd tot ruini pe unde aŭ fost sate astăzi pustiŭ.- Această insulă are un Muftiŭ turc judecător, și este supusă imperiului turcesc de Constantinopul.-

4 césuri pe mare. este colțul numit „colțu Morțuflu„. între acéstă distanță; este al 11lé Metoh al Monastirei Lavre numit Gumat.- De la acest colțù 2 césuri pe mare până la Castru unde se închee împrejurimea ostrovului.-

7. Ostrovul Îmbru, cu 7 sate, Liman Castru, pentru caice mici sfinți Arhangheli; Liman pentru vaporă și caice. și corăbii.-

8. Tenedo ostrov. port și Fanar colțu Tenedo; liman de tóte vasele.

9. Mitilin ostrov; Castro port de vaporă și corăbii - Plumariu port de vaporă și corăbii; Sigri fanar; colțu fanari:- Iară Fochi Vechi port de sare de mare, și liman de vaporă și corăbii; acest port ține de uscatul cel mare Anadol.-Mosconisa, liman de caice și fanar; colțu Baba fanar.

Despre înfricoșatul Cutremur de pămînt, în nóptea de 26 spre
27. ora 7 turceste octombrie, n.ptea.

În anul 1905. în noptea de 26 spre 27 octombrie, Mercuri spre joi, órele 9 fără 5 minute din nopte după apus; saú făcut un înfricoșat cutremur de pămînt în sfântul Munte. a isbugnit cu trăsnete cá salve de tunuri și urlaturi subterane. în polele Muntelui la răsărit la locul numit perdichi. un ces departe de schitul nostru. în mare și pe termuri. 2 esploxii cu foc, fum de pucósă și gaz din mare; turburând marea la capul sfântului Munte. Iar acolo la perdichi. umflându-se marea 7. vârci le aú înecat ce era la pescuit. și din 13 ómeni. ce se afla intro casă pe termuri arsana ... 7. vârci. aú scăpat vii 2. un călugăr și un mirean greci. călugăru este din Insula (Idra). Grecia, aice remiți, și care au spus tota întîmplarea.. cei omoriți Evsevie Schimonah. de la Chilia Hairu. Român din Regatul România județul Muscelul. Plasa Nucsora. Comuna Poenărei: cei lalți greci. cari sunt acestia: Nifon Monah, chilia toți sfinți. Simion Monah. chilia sfintul Simion. hramul la 3 Fevruarie. este sus lîngă chilia sfintului Petru. Timoftei Monah. din schitul Capsocalivi. Iar din mireni várrari. sunt acestia toți greci: Gheorghe. Athanasie, Dimitrie. Ion. și alți cari nu se știú numele. iară cei scăpați. aú istorisit tota grozăvia cutremurului. cum sa umflat marea de 10. metri însus acolo din nivelul ei: înecénd 3 Monahi pe uscăt de la chilia toți sfinți. mireanul scăpat. saú agățat de grinzile casei. iar pe călugăr, laú luat Marea din casé și laú tras în marginea mări. între niște vrafuri de piatră. în acest moment, saú pornit. bolovani de piatra din Muntele de sus, laú acoperit așa încât aú fost ca intru un bordeiu. de acolo esind pe o gaură înot, încât nici el nu póte iși da socoteala. că înfățișarea lui sperióse și selbatică. Că sub pólele Muntelui sus, încă mai eraú pietri dărîmate din alte cutremure distrugatóre mai mari, valea plină de la Perdichi pâna la chilia sfintului Petru. Ce aú fost pe vremea sfântului Ión Gură de aur ani 460. în timpul, împăratului Iustinian cel mare ... la 1585, care au căzut și cubeaua bissericei Monastirei Lavrei. și acum aú lăsat spre pomenire, pietrile crăpate pe parchetul ... - Iar cel mare cutremur distrugătoriu la anul 740 în al 24 an împărăției Lui Leon Isavru III ... 18 ... Munte ... - iar bolovani de piatră, mișcați fiind. saú pornit tote în mare. formînd un uscat de 15. metri lățimea, și 1 chilometru lungimea. Iar a 3 zi: de 30. Octomvrie 1905 mergând la fața locului cu frică cu vapor ca pe mare, că pe uscat nú era cu putință că saú stricat tote drumurile, sfinția Părintele Superior Ieromonah Antipa Dinescu-Slaniceanu,- Ieromonah și Proegumen Ghedeon Georgescu,- Ieromonah și Membru în Consiliul Iconomic Efimen Teodorescu Ploeștean,- Ieromonah și mare eclisiarh, și membru în consiliul Matur Iosaf Ionescu Craiovean.- Și 1 călugăr din partea chiliei toti sfinții, că 30 zile. saú cutremurat ziua și noptea, însé ușor aducénd spaimă părinților. care în timpul de ernă dorm pe afară;- iară Monahul român Evsevie. de la chilia Hairu. lau scos marea afară după 13 zile de stat în mare; și l-aú îngropat la 8. noembrie ziua sfinților Arhanghelii. orele 7 séra, acolo la Perdichi de Ieromonah Păr. Teofilact Niculescu, cu 2 Monahi Prodromiti.- Cutremurul cel de la 26 spre octombrie cel mare. aú ținut mult 4 saú 5 secunde. că ... scutura un dudu. ... au stricat, stricaciunile din schit sînt mari. casele slabe saú dărîmat despărțiturile 5 păreți ... Arfundarice celor de jos, că era numai cu pămînt. Asemenea și 3 păreți de la casele din crivét saú dărîmat. zidurile caselor și biserica fórte multe crăpături. și pe unele locuri tencuiala căzutăr, sobele mai tóte stricate.. și coșurile. și placa după case de piatră. cînd au ținut 5 secunde hărăiala cea mare. sburaú prin curte și prin grădina cu zerzevaturi ca niște ... facénd un praf din zidurile dărîmate - precum și chiliile la unile tencuiala mai tóte stricate după ... și păreți căzuta. mobila din Arfundarice și camere. acoperită de dărîmături. și alta stricată, toti fugea ... îndincóce și încolo; zicénd: Dómne miluește. nu ne perde. alți sedea încremeniți de frică. că în case mórte era. afară morte. că troznea. pocnea. grinzile și căpriori. caselor, scirtăia, și se rupea de la locurile lor. ... se frîngea. tocurile de la uși de la ferestri. multe saú stricat și strîmbat, clopotele se trăgea singure. Spițeria borcanele cu doctorii. saú spart.. Asemenea și la prăvălia cu icóne. tote sticlele cu ...

Din sfânta Monastire ... litera L. din viacul al XIV. Copiat în 23. 25. Iulie 1904: în acest an 1904. și cel trecut 1903. rusiștii avu mare resbel în Jeparăarul Orient cu împărăție Japonia care nici o dată nu saú bătut cu Rusia: și se vede puternic în pământul ei. Acest imperiu, este ostrov în ...

le aŭ dat jos din rafturi, spărgându-se, vărsînd și mînînd multime de icone de unturi de regan. safin. etc făcând o pagubă la spitérie și prăvălia de icone peste 50 lire turcesti;. unile ape aŭ secat altele saŭ tenvlit iar zidul ce îngrădește terenul Monastireĭ și grădinile, aŭ căzut cea mai mare parte la pămînt, ca era de piatră fără var și nisip. pe multe locuri aŭ crăpat pămîntul, pe când tot muntele este o stîncă de piatră. Insă ce este de mirare, că întru în Monastiri, cu toate zidiri dărîmate, nici un călugăr nu saŭ omorît, de cât ceĭ ce aŭ fost afară pe uscat și pe mare cu varca chilia totĭ sfintĭ zisĭ mai sus saŭ prăpădit. acesta este in resumat, cu adjutorul lui Dumnezeu, mă voi silĭ a descrie stricăciunile din tot sfântul Munte. pe cât îmi va fi cu putinţe.

TABLAŬ.

De tóte materiile, din ceĭa ce se află în această carte.—

Sfîrșit și lui Dumnezeu slavă.

Inceputul aŭ fost pentru un tom, și câte-va scrieri manuscripte istoricul sfântului Munte, parte de la Monastiri, parte din bibliotica schitului găsite foi necomplecte, și unile lipse și cuvintele ne așezate la locul lor cuvenit. Am socotit de cuviinte după slaba mea putere, se cercetezi tote Monastirile, și după ce am început a răscoli bibliotecile Monastirilor cu bogatele lor antiquități, am fost nevoit că dintru 1 tom cu 23 tomuri, și zilnic se descoper documente, odóră și istorii relativ la sfântul Munte Athos, și Regatul România, precum și prin jurnalele Bisericesti Altiea. Patriarhia de Constantinopole, și ortodocsu Român; precum și din alte istori periodice.